

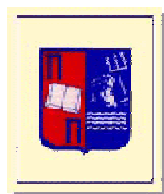
**Πανεπιστήμιο Πειραιώς
Τμήμα Οργάνωσης & Διοίκησης Επιχειρήσεων
Ευρωπαϊκό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στην Διοίκηση Επιχειρήσεων
– Διοίκηση Ολικής Ποιότητας**

**"Διερεύνηση και στατιστική ανάλυση της αντίληψης
των πολιτών για την Ενοποίηση Αρχαιολογικών
Χώρων Αθήνας"**

Διπλωματική εργασία

**Ξυδιάς Κωνσταντίνος του Δημητρίου ΜΔΕ – ΟΠ / 0356
Πολιτικός Μηχανικός Δ.Π.Θ.**

Επιβλέπων καθηγητής: Σφακιανάκης Μιχαήλ, Επίκουρος Καθηγητής

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 2005

Ευχαριστίες

Με την ολοκλήρωση του κύκλου σπουδών μου στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς και πιο συγκεκριμένα στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών MBA – TQM, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους όσους με βοήθησαν όχι μόνο να εμπλουτίσω τις γνώσεις μου στον τομέα της Οικονομίας και της Διοίκησης, αλλά με ώθησαν και στο να διανοίξω τους ορίζοντές μου, ενώ παράλληλα μου προσέφεραν εργαλεία άμεσα εφαρμόσιμα στην πραγματικότητα, των οποίων ήδη αναγνωρίζω την χρησιμότητά τους.

Όσον αφορά την παρούσα διπλωματική εργασία, θέλω να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στον επιβλέποντα καθηγητή κύριο Μιχάλη Σφακιανάκη του οποίου η καθοδήγηση και οι υποδείξεις, καθ' όλη την διάρκεια εκπόνησης της εργασίας, συνέτειναν τα μέγιστα στην αρτιότητα του τελικού αποτελέσματος. Εξ ίσου πολύτιμη ήταν και η βοήθεια που μου προσέφεραν και τα υπόλοιπα μέλη της Τριμελούς Επιτροπής, διά μέσου των συμβουλών τους, για τον λόγο αυτό τους ευχαριστώ ιδιαίτερα.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον πρόεδρο της ΕΑΧΑ Α.Ε. κ. Κυριάκο Γριβέα για την αμέριστη συμπαράστασή του και τις πληροφορίες που μου διέθεσε, και τις κυρίες Γκώνη Γιώτα και Τσιτσώνη Αθηνά, διοικητικούς υπαλλήλους της ΕΑΧΑ Α.Ε., για το ενημερωτικό υλικό που μου παρέιχαν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ :

1. Χ. Αγιακλόγλου, Γ. Οικονόμου, Μέθοδοι Προβλέψεων και Ανάλυσης αποφάσεων, Εκδόσεις Μπένου, 2002
2. Γαλάνη Ντόρα – Διευθύντρια ΕΑΧΑ Α.Ε., Η ανάπτυξη του Ιστορικού Κέντρου της πόλης, 2004
3. Ευθυμιάδου Βικτωρία – Νομική Σύμβουλος ΕΑΧΑ Α.Ε., Πόλη και διαφήμιση, Προβολή ή Προσβολή, 2003
4. Λεφαντζής Μιχάλης, Αθήνα: Δημόσιος χώρος και Έντυπη δημοσιότητα, Συνέδριο «Μετασχηματισμοί στην Ελληνική Πόλη»
5. Μπελογιάννη – Αργυροπούλου Μαίρη , «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας», Ελληνικό Πανόραμα, τεύχη 32 – 33 – 34 – 35, 2003
6. Αλέξανδρος Παπαγεωργίου – Βενέτας, Αθηναϊκός Περίπατος και το Ιστορικό τοπίο των Αθηνών, Εκδόσεις Κάπρον, 2004
7. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
8. Πλειάς – Δ.Διαμαντόπουλος, Αρχιτεκτονικά Θέματα, τεύχος 37, «Πεζοδρόμηση Διονυσίου Αρεοπαγίτου – Αποστόλου Παύλου», 2003
9. Ελένη Σβορώνου, Αρχαία Αθήνα, Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, 2003
10. Τσουνής Γρηγόρης, Γύρω από την Ακρόπολη, Εκδόσεις Explorer, 2004
11. Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός των τεσσάρων μεγάλων πλατειών της Αθήνας, Εκδόσεις ΕΑΧΑ, 2001
12. Ενημερωτικό και φωτογραφικό υλικό από την ΕΑΧΑ Α.Ε., 2005
13. Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αττικής, Μέτρο 1.2. Προστασία – Ανάδειξη Μνημείων Συνόλων και Αρχαιολογικών Χώρων, 2003
14. Συνέδριο ΕΑΧΑ Α.Ε., Η αισθητική των πόλεων και η τεχνική των παρεμβάσεων, Οκτώβριος 2003
15. www.astynet.gr, ο δικτυακός τόπος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας
16. www.culture.gr , ο δικτυακός τόπος του Υπουργείου Πολιτισμού
17. www.minenv.gr , ο δικτυακός τόπος του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

ΞΕΝΗ :

18. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw Hill – Irwin, 5th edition, 2003
19. Ang – Tang, μετάφραση Παναγιωτακόπουλος Δημήτριος, Εφαρμογές Πιθανοτήτων και Στατιστικής, εκδόσεις Κυριακίδη, 1997
20. David W. Rupp, Αθηναϊκοί Περίπατοι, Road Editions, 2004
21. Student Lecture Notes of Basic Business Statistics, Hall, 2002

*,στους δασκάλους και τους καθηγητές που με
βοήθησαν στα 20 χρόνια που πέρασα στα
μαθητικά θρανία και τα φοιτητικά έδρανα...*

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ	Σελ.
1.1. Εισαγωγικά στοιχεία – Στόχος της εργασίας	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	
2.1. Στόχος της έρευνας	4
2.2. Μεθοδολογία – Τεχνικά χαρακτηριστικά	4
2.3. Σχεδιασμός Ερωτηματολογίου – Άξονες της έρευνας	4
2.4. Παρουσίαση – Ανάλυση του ερωτηματολογίου	6
2.5. Μέθοδος παρουσίασης της έρευνας	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ	
3.1. Παρουσίαση δημογραφικών στοιχείων	10
3.1.1. Φύλο	10
3.1.2. Κατηγορίες ηλικιών	11
3.1.3. Επίπεδο εκπαίδευσης	12
3.1.4. Συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	14
3.1.5. Περιοχή κατοικίας	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	
4.1. Ιστορική αναδρομή	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	
5.1. Στατιστική επεξεργασία ερώτησης 1	27
5.1.1. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση ηλικιακά κριτήρια	28
5.1.2. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	29
5.1.3. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	31
5.1.4. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση το φύλο	32
5.1.5. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση την περιοχή κατοικίας	33
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΠΗΓΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	
6.1. Στατιστική επεξεργασία ερώτησης 2	43
6.1.1. Πληροφόρηση με βάση το φύλο	44

6.1.2. Πληροφόρηση με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	45
6.1.3. Πληροφόρηση με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	47
6.1.4. Πληροφόρηση με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	48

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 : ΠΡΩΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ 1998 – 2004

7.1. Αρμοδιότητες ΕΑΧΑ	50
------------------------	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΡΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΑΧΑ

8.1. Στατιστική επεξεργασία ερώτησης 3	53
8.1.1. Υποερώτηση 3 ^α	53
8.1.2. Υποερώτηση 3β	55
8.1.3. Υποερώτηση 3c	58
8.1.4. Υποερώτηση 3d	61
8.1.5. Υποερώτηση 3e	62
8.1.6. Υποερώτηση 3f	63
8.2. Συγκεντρωτικοί πίνακες	65

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

9.1. Στατιστική επεξεργασία ερώτησης 4	71
--	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ

10.1. Διαμόρφωση οδού Αποστόλου Παύλου – Διονυσίου Αρεοπαγίτου	74
10.1.1. Αντικείμενο της μελέτης – Στόχοι	74
10.1.2 Σύντομος απολογισμός	77
10.1.3. Στατιστική επεξεργασία	81
10.1.4. Ανάδειξη βόρειας και νότιας κλιτύος της Ακρόπολης	93
10.1.5. Μνημείο Φιλοπάππου	96
10.2. Πεζοδρόμηση Ερμού – Ανάδειξη αρχαιολογικού χώρου Κεραμεικού	97
10.2.1. Πεζοδρόμηση Ερμού	97
10.2.2. Ανάδειξη αρχαιολογικού χώρου Κεραμεικού	99
10.2.3. Στατιστική επεξεργασία	102
10.2.4. Πεζοδρόμηση Λεωφόρου Βας. Όλγας – Ανάδειξη χώρου Ολυμπιείου	106
10.3. Διαμόρφωση Πλατείας Συντάγματος	107
10.3.1. Αποκατάσταση και συντήρηση Μνημείου Άγνωστου Στρατιώτη	112

10.3.2. Στατιστική επεξεργασία	113
10.4. Ανάπλαση Πλατείας Ομονοίας	117
10.4.1. Ιστορικό της πλατείας	117
10.4.2. Βασικές συνθετικές αρχές της πρότασης ανάδειξης της πλατείας	118
10.4.3. Στατιστική επεξεργασία	123
10.4.4. Πρόταση για την αποκατάσταση των όψεων στην Πλατεία Ομονοίας	128
10.5. Διαμόρφωση Πλατείας Κουμουندούρου	130
10.5.1. Στατιστική επεξεργασία	133
10.6. Διαμόρφωση Πλατείας Μοναστηρακίου	137
10.6.1. Ανάδειξη Αρχαίας Αγοράς – Αρείου Πάγου	138
10.6.2. Ανάδειξη Ρωμαϊκής Αγοράς	141
10.6.3 Ανάδειξη Βιβλιοθήκης Αδριανού	142
10.7. Αποκατάσταση όψεων κτιρίων στο Ιστορικό Κέντρο	144
10.7.1. Στατιστική επεξεργασία	152
10.8. Αφαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	154
10.8.1. Στατιστική επεξεργασία	157
10.9. Διαμορφώσεις οδών	159
10.9.1. Διαμόρφωση οδού Αδριανού	159
10.9.2. Διαμόρφωση οδού Αθηνάς	161
10.9.3. Ανάπλαση οδού Αιόλου	163
10.9.4. Διαμόρφωση της οδού Κολοκοτρώνη	165
10.9.5. Διαμόρφωση της οδού Μητροπόλεως	166
10.9.6. Διαμόρφωση πλατείας Δημοπρατηρίου	166
10.9.7. Διαμόρφωση οδού Μελιδόνη	167
10.9.8. Διαμόρφωση οδών Περικλέους – Αθηναίδος	168
10.10. Διαμόρφωση οδών στην Πλάκα	169
10.10.1. Ανάπλαση πλατείας Δουρούτη	170
10.10.2. Διαμόρφωση πλατείας Αβησσυνίας	171
10.11. Στατιστική επεξεργασία	172
10.12. Συγκεντρωτική ανάλυση	174
10.13. Πολιτιστικό Πάρκο Κεραμεικού	178

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

11.1. Στατιστική επεξεργασία ερώτησης 6	181
---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 : ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

12.1. Στατιστική επεξεργασία ερώτησης 7 186

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 : ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

13.1. Χάραξη οδεύσεων για άτομα με ειδικές ανάγκες όρασης 195

13.2. Ρυθμιστικό Πλαίσιο Φωτισμού 197

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14 : ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

14.1. Στατιστική επεξεργασία ερώτησης 8 199

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 : ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ 201

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΙΝΑΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	Σελ.
3.1. Ποσοστιαία κατανομή φύλων	10
3.2. Ποσοστιαία κατανομή κατηγοριών ηλικιών	11
3.3. Συχνότητες ερωτηθέντων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	13
3.4. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	15
3.5. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας τους	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	
5.1. Συχνότητες απαντήσεων στην ερώτηση 1	27
5.2. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση ηλικιακά κριτήρια	28
5.3. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	30
5.4. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	31
5.5. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση την περιοχή κατοικίας	34
5.6. Συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο με βάση την περιοχή κατοικίας	36
5.7. Κατηγορίες ηλικιών ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας	37
5.8. Επίπεδο εκπαίδευσης ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας	38
5.9. Πληθυσμός ηλικίας 10 ετών και άνω κατά φύλο - ομάδες ηλικιών και επίπεδο εκπαίδευσως	39
5.10. Προβολή αναγνωρισιμότητας ΕΑΧΑ στον συνολικό πληθυσμό	41
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	
6.1. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 2	43
6.2. Ποσοστιαία κατανομή για τις πηγές πληροφόρησης της ΕΑΧΑ	45
6.3. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	46
6.4. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	47
6.5. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	48
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	
8.1. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	57
8.2. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	60
8.3. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	62

8.4. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	65
8.5. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	66
8.6. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση την περιοχή κατοικίας	67
8.7. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	68
8.8. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση το φύλο	69

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

10.1. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για το Θησείο	81
10.2. Έλεγχοι υποθέσεων	83
10.3. Kruskal-Wallis Test για το Θησείο με βάση το φύλο	85
10.4. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής με βάση το φύλο	85
10.5. Αξιολόγηση παρέμβασης από διαφορετικές κατηγορίες ηλικιών	86
10.6. Μέσοι και τυπικές αποκλίσεις για διαφορετικές κατηγορίες ηλικιών	87
10.7. Kruskal-Wallis Test για το Θησείο με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	88
10.8. Διαχωρισμός ομογενών ομάδων	88
10.9. Μέσοι και τυπικές αποκλίσεις για διαφορετικά επίπεδα εκπαίδευσης	89
10.10. Kruskal-Wallis Test για το Θησείο με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	90
10.11. Μέσοι και τυπικές αποκλίσεις με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	91
10.12. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για το Θησείο - Σημαντικότητα	101
10.13. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Ερμού – Κεραμεικός	102
10.14. Μέσες βαθμολογίες παρέμβασης με βάση το φύλο	103
10.15. Μέσες βαθμολογίες με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	103
10.16. Μέσες βαθμολογίες με βάση το επίπεδο ηλικιών	103
10.17. Μέσες βαθμολογίες με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	104
10.18. Μέσες βαθμολογίες με βάση την περιοχή κατοικίας	104
10.19. Μέσες βαθμολογίες με βάση το φύλο και την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	104
10.20. Μέσες βαθμολογίας παρέμβασης με βάση το φύλο και τις κατηγορίες ηλικιών	105
10.21. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Ερμού - Σημαντικότητα	105
10.23. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Πλατεία Συντάγματος	113
10.24 – 10.28. Μέσες βαθμολογίες για την Πλατεία Συντάγματος	114

10.29. Μέσες βαθμολογίες με βάση το φύλο και τις κατηγορίες ηλικιών	116
10.30. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Πλατεία Συντάγματος – Σημαντικότητα	116
10.31. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Πλατεία Ομονοίας	124
10.32 – 10. 38. Μέσες βαθμολογίες για την Πλατεία Ομονοίας	125
10.39. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Πλατεία Ομονοίας – Σημαντικότητα	127
10.40. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Πλατεία Κουμουνδούρου	134
10.41 – 10.45. Μέσες βαθμολογίες για την Πλατεία Κουμουνδούρου	135
10.46. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Πλατεία Κουμουνδούρου – Σημαντικότητα	136
10.47 Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	152
10.48 – 10.51. Μέσες βαθμολογίες για την αποκατάσταση όψεων κτιρίων	152
10.52. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Αποκατάσταση όψεων κτιρίων - Σημαντικότητα	153
10.53. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την αφαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	157
10.54 – 10.58. Μέσες βαθμολογίες για την αφαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	157
10.59. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την αφαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	158
10.60. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την πεζοδρόμηση οδών	172
10.61 – 10.65. Μέσες βαθμολογίες για την πεζοδρόμηση οδών	172
10.66. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την πεζοδρόμηση οδών - Σημαντικότητα	174
10.67. Μέση βαθμολογία έργων	174

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

11.1. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής ερώτησης 6	181
11.2. Σχετική συχνότητα βαθμολογιών συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ	182
11.3. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση το φύλο	183
11.4. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	184
11.5. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση την περιοχή κατοικίας	184

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

12.1. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής ερώτησης 7	186
--	-----

12.2. Σχετικές συχνότητες βαθμολογιών ερώτησης 7	187
12.3. Μέση βαθμολογία συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση το φύλο	188
12.4. Μέση βαθμολογία συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	189
12.5. Μέσες βαθμολογίες συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	191
12.6. Μέσες βαθμολογίες συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση την περιοχή κατοικίας	192
12.7. Μέσες βαθμολογίες συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	193
12.8. Μέση βαθμολογία συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση την γνώση του Προγράμματος	194
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14	
14.1. Επιθυμία συνέχισης Προγράμματος	200

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	Σελ.
3.1 – 3.2. Ποσοστιαία κατανομή φύλων	10
3.3. Ποσοστιαία κατανομή κατηγοριών ηλικιών	11
3.4. Συχνότητες ερωτηθέντων με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	12
3.5. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	13
3.6. Συχνότητα ερωτηθέντων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	14
3.7. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	15
3.8. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο (ραβδόγραμμα)	15
3.9. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας τους	17
3.10. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας τους (ραβδόγραμμα)	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	
5.1. Κατανομή απαντήσεων των πολιτών στην ερώτηση 1	27
5.2. Κατανομή απαντήσεων των πολιτών στην ερώτηση 1 (ραβδόγραμμα)	28
5.3. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- κατηγορίες ηλικιών (ραβδόγραμμα)	29
5.4. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- επίπεδο εκπαίδευσης (ραβδόγραμμα)	30
5.5. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- συχνότητα επίσκεψης (ραβδόγραμμα)	32
5.6. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- φύλο (ραβδόγραμμα)	33
5.7. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- περιοχή κατοικίας (ραβδόγραμμα)	35
5.8. Κατηγορίες ηλικιών ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας (ραβδόγραμμα)	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	
6.1. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 2	43
6.2. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 2 (ραβδόγραμμα)	44
6.3. – 6.4. Πηγή αρχικής πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ με βάση το φύλο	45
6.5. Πηγές αρχικής πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ	46

6.6. Πηγές αρχικής πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	47
6.7. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	48
6.8. Πηγή πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	48

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

8.1. Αναγνωρισιμότητα δράσης 3α	54
8.2. Αναγνωρισιμότητα δράσης με βάση το φύλο	54
8.3. Αναγνωρισιμότητα δράσης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	54
8.4. Αναγνωρισιμότητα δράσης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	55
8.5. Αναγνωρισιμότητα δράσης 3β	56
8.6. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση το φύλο	56
8.7. Αναγνωρισιμότητα δράσης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	57
8.8. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την περιοχή κατοικίας των ερωτηθέντων	58
8.9. Αναγνωρισιμότητα δράσης 3c	59
8.10. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	60
8.11. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης 3δ	61
8.12. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	61
8.13. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης 3ε	62
8.14. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	63
8.15. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	64
8.16. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την περιοχή κατοικίας	64
8.17. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων ΕΑΧΑ κατά ηλικία	66
8.18. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων ΕΑΧΑ κατά επίπεδο εκπαίδευσης	67
8.19. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων ΕΑΧΑ κατά περιοχή κατοικίας	68
8.20. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	69
8.21. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση το φύλο	69

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

9.1. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 4	71
---	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

10.1. Συχνότητα βαθμολογιών για το Θησείο	81
10.2. Box and Whisker Plot - Θησείο	82
10.3. Quantile Plot – Θησείο	84
10.4. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση το φύλο – Θησείο	84
10.5. Box and Whisker Plot με βάση το φύλο - Θησείο	85
10.6. Αξιολόγηση παρέμβασης από διαφορετικές κατηγορίες ηλικιών	86
10.7. Box and Whisker Plot με βάση κατηγορίες ηλικιών	86
10.8. Διάγραμμα ανάλυσης μέσων	87
10.9. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση κατηγορίες ηλικιών	88
10.10. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	89
10.11. Μέσος βαθμός ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης	89
10.12. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	90
10.13. Ιστόγραμμα συχνοτήτων αξιολόγησης παρέμβασης	91
10.14. Box and Whisker Plot - Θησείο	91
10.15. Box and Whisker Plot – Πεζοδρόμηση Ερμού – Κεραμεικός	102
10.16. Box and Whisker Plot – Πεζοδρόμηση Ερμού – Κεραμεικός – Σημαντικότητα	105
10.17. Box and Whisker Plot – Πλατεία Συντάγματος	124
10.18. Box and Whisker Plot – Πλατεία Ομονοίας	124
10.19. Ιστόγραμμα συχνοτήτων – Πλατεία Ομονοίας	125
10.20. Αθροιστική κατανομή συχνοτήτων – Πλατεία Ομονοίας	126
10.21. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης	127
10.22. Box and Whisker Plot – Πλατεία Ομονοίας - Σημαντικότητα	127
10.23. Box and Whisker Plot – Πλατεία Κουμουνδούρου	134
10.24. Box and Whisker Plot – Πλατεία Κουμουνδούρου - Σημαντικότητα	136
10.25. Box and Whisker Plot – Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	152
10.26. Box and Whisker Plot – Αποκατάσταση όψεων κτιρίων - Σημαντικότητα	154
10.27. Box and Whisker Plot – Αφαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	157
10.28. Box and Whisker Plot – Αφαίρεση διαφημιστικών πινακίδων – Σημαντικότητα	159
10.29. Box and Whisker Plot – Πεζοδρομήσεις οδών	172
10.30. Box and Whisker Plot – Πεζοδρομήσεις οδών - Σημαντικότητα	174
10.31. Μέση βαθμολογία έργων	175
10.32. Μέση αξιολόγηση παρεμβάσεων	178

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

11.1. Ιστόγραμμα σχετικών συχνοτήτων ερώτησης 6	181
11.2. Πόσο βοηθάει η ΕΑΧΑ τουριστικά την Αθήνα	182
11.3. Box and Whisker Plot ερώτησης 6	182
11.4. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση τις κατηγορίες ηλικιών	183
11.5. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση την περιοχή κατοικίας	184

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

12.1. Box and Whisker Plot ερώτησης 7	187
12.2. Ιστόγραμμα σχετικών συχνοτήτων ερώτησης 7	187
12.3. Συνολική αξιολόγηση Προγράμματος ΕΑΧΑ	188
12.4 – 12.5. Box and Whisker Plots συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ	189 -
12.6 – 12.12 Συνολική αξιολόγηση ΕΑΧΑ κατά ηλικία - επίπεδο εκπαίδευσης περιοχή κατοικίας - συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο	194

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Εισαγωγικά στοιχεία – Στόχος της εργασίας

Τον Οκτώβριο του 1997 ιδρύθηκε η **Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας Α.Ε.** (ΦΕΚ 909/15.10.97) μια Ανώνυμη Εταιρεία με μοναδικό μέτοχο το Δημόσιο (Υπουργεία Πολιτισμού και ΠΕΧΩΔΕ). Έδρα της Εταιρείας ορίστηκε ο Δήμος Αθηναίων και η διάρκειά της δεκαετής. Σκοπός της Εταιρείας ήταν η υλοποίηση του προγράμματος της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας. Δημιουργήθηκε, για να αποτελέσει έναν ευέλικτο και υπεύθυνο σχηματισμό ο οποίος θα ξέφευγε των γραφειοκρατικών γραναζιών, θα λάμβανε γρήγορες αποφάσεις και θα συνέτεινε τα μέγιστα στην αρτιότητα του τελικού αποτελέσματος, τόσο αισθητικά όσο και ποιοτικά.

Το πρώτο σχέδιο δράσης ξεκίνησε το 1998 με καταληκτική ημερομηνία, τη χρονολογία ορόσημο του 2004, τη χρονιά δηλαδή που η Αθήνα θα διοργάνωνε τους Ολυμπιακούς Αγώνες και επομένως ολόκληρη η πόλη θα έπρεπε να επιδείξει το καλό της πρόσωπο, αυτό της μοντέρνας ευρωπαϊκής πρωτεύουσας με σύγχρονες υποδομές αλλά και άρρηκτα δεμένη με το ιστορικό της παρελθόν. Η σύνδεση αυτή, θα έπρεπε να είναι πλήρως μελετημένη ώστε να εντάξει με επιτυχία τους αρχαιολογικούς χώρους στην σύγχρονη καθημερινότητα.

Οι βασικές αρμοδιότητες της **Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας Α.Ε.** ήταν :

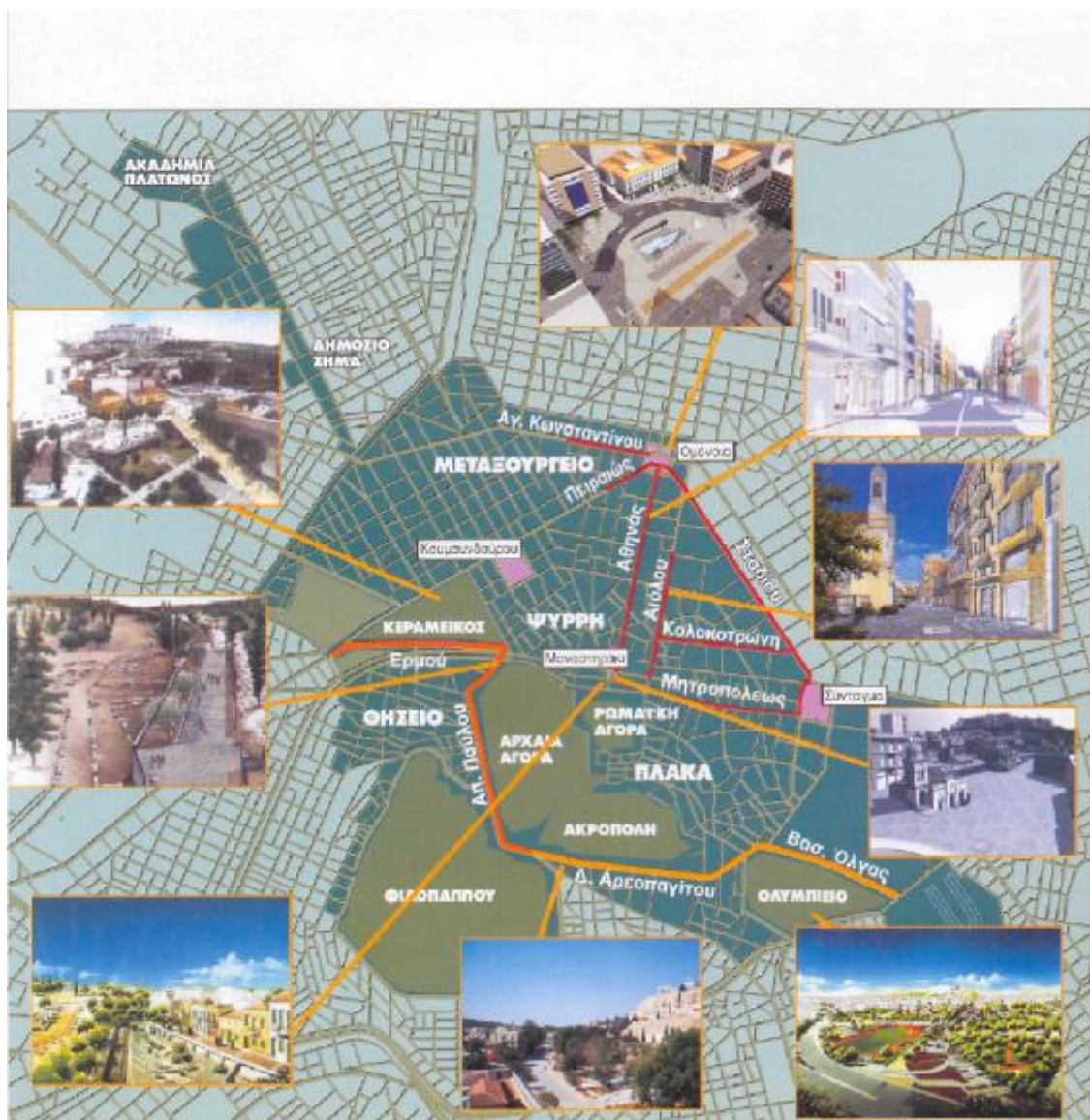
- Συνολική ανάδειξη των έξι βασικών αρχαιολογικών χώρων: (1) Κεραμεικού, (2) Αρχαίας Αγοράς, (3) Ρωμαϊκής Αγοράς και Βιβλιοθήκης Αδριανού, (4) Βόρειας και Νότιας Κλιτύς της Ακροπόλεως, (5) Φιλοπάππου και (6) Ολυμπιείου.
- Ανάπλαση-διαμόρφωση δικτύου πεζοδρόμων και κοινοχρήστων χώρων στην περιοχή της Ακρόπολης και του Θησείου (Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου), έργο πιο γνωστό ως «Μεγάλος Περίπατος».
- Αναμόρφωση τεσσάρων από τις πιο ιστορικές πλατείες του Κέντρου : Σύνταγμα, Ομόνοια, Μοναστηράκι και Κουμουνδούρου, με κύριους στόχους τη διευκόλυνση της κίνησης των πεζών, την κοινωνικότερη χρήση του χώρου με μικρότερου ή μεγαλύτερου βαθμού παρεμβάσεις

στην κυκλοφορία των τροχοφόρων και την ανάδειξη των κτηρίων που αποτελούν τα μέτωπα των πλατειών.

- Διαμόρφωση οδών (πεζοδρομίων-οδοστρωμάτων) του Ιστορικού Κέντρου.
- Αποκατάσταση-ανάδειξη των όψεων κτηρίων του Ιστορικού Κέντρου.
- Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων - επιγραφών.
- Βελτίωση της εικόνας της πόλης με ήπιες παρεμβάσεις, όπως ο ευπρεπισμός δημοσίων χώρων, η αισθητική αναβάθμιση τυφλών τοίχων, η ανάδειξη χώρων με ειδική σήμανση πορείας.
- Συνολική ανάδειξη ιστορικών περιοχών της Αθήνας όπως του Ψυρρή, της Πλάκας και του Μεταξουργείου.

Το 2004, το Πρώτο σχέδιο δράσης ολοκληρώθηκε. Η μεγαλύτερη πολεοδομική παρέμβαση στην Αθήνα από την εποχή των Κλεάνθη και Schaubert ήταν γεγονός. Τα λόγια είχαν δώσει τη θέση τους στα έργα, σε έργα που βελτίωσαν αισθητά την εικόνα της πόλης. Σε έργα που παρά τις αντιδράσεις που προκάλεσαν κάποιες φορές – όπως για παράδειγμα με την καθαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων – το τελικό αποτέλεσμα εντυπωσίασε ακόμη και αυτούς που αρχικά είχαν τεθεί αντίθετοι στην παρέμβαση.

Με την παρούσα εργασία, επιχειρείται να προσεγγιστεί η απήχηση που είχε τελικά το πρόγραμμα της Ενοποίησης στους πολίτες. Γίνεται προσπάθεια να διαπιστωθεί το ποσοστό των πολιτών που αναγνωρίζουν τον υπεύθυνο για όλα αυτά τα έργα, το πόσο καλά γνωρίζουν τις πτυχές στις οποίες δραστηριοποιήθηκε η εταιρεία, βαθμολογούν τόσο συγκεκριμένα σημεία της Αθήνας τα οποία αναμορφώθηκαν όσο και το συνολικό γενικό αποτέλεσμα από την εφαρμογή του Προγράμματος. Διατυπώνουν επίσης τη γνώμη τους για το αν η παρέμβαση αυτή βοηθά στην ποιοτική ανάπτυξη του τουριστικού προϊόντος της πόλης, αλλά εκφράζουν και την άποψή τους για το αν θα πρέπει να συνεχιστεί και να επεκταθεί το πρόγραμμα αυτό και σε άλλες περιοχές του Λεκανοπεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

2.1. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Στόχο της έρευνας αποτέλεσε η αποτύπωση των κυρίαρχων απόψεων και αντιλήψεων της σύγχρονης ελληνικής Κοινής Γνώμης όσον αφορά το Πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας, το οποίο ξεκίνησε το 1998 και το 2004 ολοκληρώθηκε το Πρώτο σχέδιο Δράσεως.

2.2. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ – ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Πληθυσμός της έρευνας : Οι ερωτηθέντες ήταν κάτοικοι της Υπερνομαρχίας Αθηνών - Πειραιώς ηλικίας 18 ετών και άνω

Μέγεθος δείγματος : Το πραγματοποιηθέν μέγεθος δείγματος ανήλθε σε 344 άτομα.

Μέθοδος της έρευνας : Η συλλογή των δεδομένων πραγματοποιήθηκε με προσωπικές συνεντεύξεις (face to face) και χρήση ερωτηματολογίου. Η χρονική διάρκεια της συνέντευξης ανερχόταν κατά μέσο όρο σε 7 με 8 λεπτά.

Χρόνος διεξαγωγής της έρευνας : Η έρευνα πεδίου ξεκίνησε την 1^η Νοεμβρίου 2004 και ολοκληρώθηκε στις 10 Ιανουαρίου 2005.

Μέθοδος δειγματοληψίας : Η έρευνα βασίστηκε στην απλή τυχαία δειγματοληψία

2.3. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ – ΑΞΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Το ερωτηματολόγιο της έρευνας ήταν πλήρως δομημένο. Σχεδιάστηκε σε συνεργασία με τον Επίκουρο Καθηγητή κ. Μιχάλη Σφακιανάκη και αποτελείται από 8 βασικές ερωτήσεις, 14 υποερωτήσεις και ερωτήσεις δημογραφικών στοιχείων οι οποίες βοηθούν στην κατηγοριοποίηση των απαντήσεων και στην εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων.

Η κλίμακα μετρήσεων αξιολόγησης επιλέχθηκε να είναι επταβάθμια από το 1 έως το 7, καθώς θεωρήθηκε η πιο αξιόπιστη μιας και δεν είναι τόσο συνηθισμένη, οπότε οι πολίτες δεν θα απαντούσαν μηχανικά αλλά θα καλούνταν να βαθμολογήσουν ύστερα από σκέψη, επομένως και τα

αποτελέσματα θα ήταν ακριβέστερα. Η εισαγωγή των στοιχείων και η επεξεργασία τους έγινε με το στατιστικό πακέτο Statgraphics Plus 5.1.

Ακολουθεί αντίγραφο του ερωτηματολογίου και γίνεται ανάλυση των ερωτήσεων που συμπεριλήφθηκαν στην έρευνα :

2.4. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ – ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

Ερώτηση 1 :

Με την ερώτηση αυτή επιχειρήσαμε να προσεγγίσουμε το ποσοστό των πολιτών που είναι ενήμεροι για το πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας. Λειτουργήσε παράλληλα και ως φίλτρο έρευνας, καθόσον αυτοί που απάντησαν ότι δεν γνωρίζουν την ύπαρξη της ΕΑΧΑ, δεν ερωτήθηκαν τις ερωτήσεις 2,3 και 4.

Ερώτηση 2 :

Στην ερώτηση αυτή ερωτήθηκαν όσοι απάντησαν καταφατικά στην ερώτηση 1. Μας βοηθά να γνωρίσουμε την πηγή από την οποία οι πολίτες ήρθαν σε επαφή με το πρόγραμμα και μπορούμε να εξάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα, ειδικά αν συνυπολογίσουμε και τις κατηγοριοποιήσεις που δημιουργήθηκαν με τη βοήθεια των δημογραφικών στοιχείων.

Ερώτηση 3 :

Η ερώτηση αυτή αποτελείται από 6 υποερωτήσεις και είχε ως στόχο να διαπιστωθεί εάν οι πολίτες που γνωρίζουν την ύπαρξη της ΕΑΧΑ, γνωρίζουν και τις επιμέρους αρμοδιότητές και έργα που έχει πραγματοποιήσει. Για παράδειγμα, πολλοί μπορεί να θεωρούν ότι η Ενοποίηση περιορίζεται σε έργα αρχαιολογικών χώρων και να μην γνωρίζουν ότι ήταν η εταιρεία που αναμόρφωσε τις 4 μεγάλες πλατείες της Αθήνας ή που πρωτοστάτησε στην αφαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων από τα κτίρια.

Ερώτηση 4 :

Η ερώτηση αυτή μπορεί να μας βοηθήσει να διαπιστώσουμε το πόσο πολύ θεωρούν οι Αθηναίοι ότι έχει προβληθεί το πρόγραμμα της Ενοποίησης και τα αποτελέσματα του έργου της. Δεν έχει να κάνει τόσο πολύ με την εγγενή προβολή του έργου της ΕΑΧΑ από την ίδια την εταιρεία, όσο κυρίως από την προβολή την οποία επεφύλαξε η πολιτεία στη συγκεκριμένη παρέμβαση.

Ερώτηση 5 :

Η ερώτηση αυτή είναι από τις πιο βασικές του ερωτηματολογίου καθώς στην ουσία οι πολίτες είχαν την δυνατότητα να βαθμολογήσουν σε επταβάθμια κλίμακα συγκεκριμένα σημεία και έργα της ΕΑΧΑ. Εκτός όμως του αισθητικού αποτελέσματος βαθμολόγησαν και τη σημαντικότητα του κάθε σημείου για την ανάδειξη της πόλης. Για παράδειγμα, θα μπορούσε κάποιος να θεωρήσει ότι κάποιο συγκεκριμένο έργο ναι μεν είχε άριστο αισθητικό αποτέλεσμα, δεν ήταν όμως σε νευραλγικό σημείο της πόλεως, ή αντίθετα, σε ένα κεντρικό, σημαντικότερο σημείο της Αθήνας η παρέμβαση που έγινε να ήταν μεν καλή – αποδεκτή, η μεγάλη σημασία όμως που αποδίδουν οι πολίτες στο συγκεκριμένο χώρο να απαιτούσε ακόμη καλύτερα αποτελέσματα. Κατ' αυτόν τον τρόπο βαθμολογήθηκαν 8 συγκεκριμένες δράσεις της Εταιρίας στα 6 χρόνια λειτουργίας της και προέκυψαν ενδιαφέροντα συμπεράσματα.

Ερώτηση 6 :

Ένας από τους σημαντικούς άξονες ανάπτυξης της Αθήνας αλλά και της Ελλάδος γενικότερα είναι σαφέστατα ο τουρισμός. Αυτός άλλωστε ήταν και ένας από τους λόγους για τους οποίους διεκδικήσαμε και τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, σε αυτόν τον τομέα είναι και που προσδοκούμε μεγάλη βελτίωση τα επόμενα χρόνια.

Στην ερώτηση αυτή οι πολίτες απάντησαν για το κατά πόσο πιστεύουν ότι το πρόγραμμα της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας μπορεί να συντελέσει στην αύξηση της τουριστικής κίνησης στην πόλη.

Ερώτηση 7 :

Μαζί με την ερώτηση 5 αποτελούν τις βασικότερες ποσοτικές ερωτήσεις της έρευνας. Ζητήσαμε από τον κόσμο να βαθμολογήσει σε επταβάθμια κλίμακα το έργο της ΕΑΧΑ, ούτως ώστε να πάρουμε μια σαφέστατη ένδειξη για το κατά πόσο οι Αθηναίοι θεώρησαν επιτυχημένη την παρέμβαση αυτή.

Ερώτηση 8 :

Με την ερώτηση αυτή ως επίλογο και ως μελλοντική προοπτική, οι πολίτες εξέφρασαν την άποψή τους για το αν πρέπει να συνεχιστεί και να επεκταθεί το

πρόγραμμα της Ενοποίησης και στον ευρύτερο χώρο του Λεκανοπεδίου της Αττικής, σε περιοχές όπως του Πειραιά, του Σουνίου, του Μαραθώνα.

Ερωτήσεις 9 - 13 :

Είναι ερωτήσεις δημογραφικών στοιχείων όπως φύλο, χρονολογία γέννησης, επίπεδο εκπαίδευσης, περιοχή κατοικίας, συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο. Με τον τρόπο αυτό μπορέσαμε να προβούμε σε ομαδοποιήσεις και κατηγοριοποιήσεις φιλτράροντας τα εξαγόμενα αποτελέσματα, διασφαλίζοντας καλύτερα τα τελικά μας συμπεράσματα.

2.5. ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Επειδή η έρευνα αυτή αφορά ένα πρόγραμμα παρέμβασης στην πόλη των Αθηνών το οποίο δεν είναι καθολικά γνωστό, αλλά ακόμη και όσοι το έχουν ακουστά ή γνωρίζουν κάποια πράγματα για αυτό δεν γνωρίζουν όλες του τις πτυχές – λεπτομέρειες, κρίθηκε σκόπιμο να μην γίνει απλή παράθεση των στατιστικών στοιχείων που προέκυψαν από την έρευνα, αλλά παράλληλα με αυτά να γίνεται και παρουσίαση – απολογισμός του προγράμματος στα αντίστοιχα σημεία.

Για παράδειγμα, να μην θα παρουσιαστούν όλα τα στατιστικά στοιχεία που προέκυψαν για την πεζοδρόμηση της Διονυσίου Αρεοπαγίτου στο Θησείο, τι νόημα όμως θα είχαν αυτά εάν δεν γνωρίζουμε τις αλλαγές που έγιναν, το θεωρητικό υπόβαθρο της μελέτης, την σημερινή κατάσταση και τις μελλοντικές προοπτικές. Μόνο τότε θα μπορούμε με μεγαλύτερη ακρίβεια να εκτιμήσουμε σωστά τα στατιστικά εξαγόμενα, καθώς δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι αριθμοί είναι το εργαλείο που θα μας βοηθήσουν να προσδιορίσουμε μια τάση, γνωρίζοντας όμως και όλη την περιρρέουσα ατμόσφαιρα θα μπορούμε να οδηγηθούμε σε ασφαλέστερα συμπεράσματα.

Η δομή λοιπόν που θα ακολουθηθεί είναι η εξής :

- Παρουσίαση δημογραφικών στοιχείων της έρευνας
- Ιστορική αναδρομή και σύντομη επεξήγηση του προγράμματος Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας
- Ανάλυση των ερωτήσεων 1,2,3,4 οι οποίες αφορούν την δημοτικότητα του προγράμματος και τις πηγές πληροφόρησης
- Συνοπτική περιγραφή του Πρώτου Σχεδίου Δράσης 1998 – 2004
- Ανάλυση των ερωτήσεων 5.1 έως 5.8. οι οποίες αφορούν την βαθμολογία που δίνουν οι πολίτες σε συγκεκριμένα έργα με παράλληλη περιγραφή των συγκεκριμένων έργων – παρεμβάσεων
- Ανάλυση των ερωτήσεων 6,7,8 οι οποίες αφορούν την τελική βαθμολογία που απονέμουν οι πολίτες στο πρόγραμμα και την μελλοντική προοπτική που προτείνουν.
- Συμπεράσματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

3.1. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Στην έρευνα συμμετείχαν 344 πολίτες, κάτοικοι Νομαρχίας Αθηνών - Πειραιώς, ηλικίας 18 ετών και άνω. Έγινε διαχωρισμός τους ανά φύλο, κατηγορία ηλικίας, επίπεδο εκπαίδευσης, συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο και περιοχή κατοικίας, ώστε να μπορούν να διαχωριστούν οι κάτοικοι του Δήμου Αθηναίων από τους κατοίκους γειτονικών δήμων.

3.1.1. Φύλο

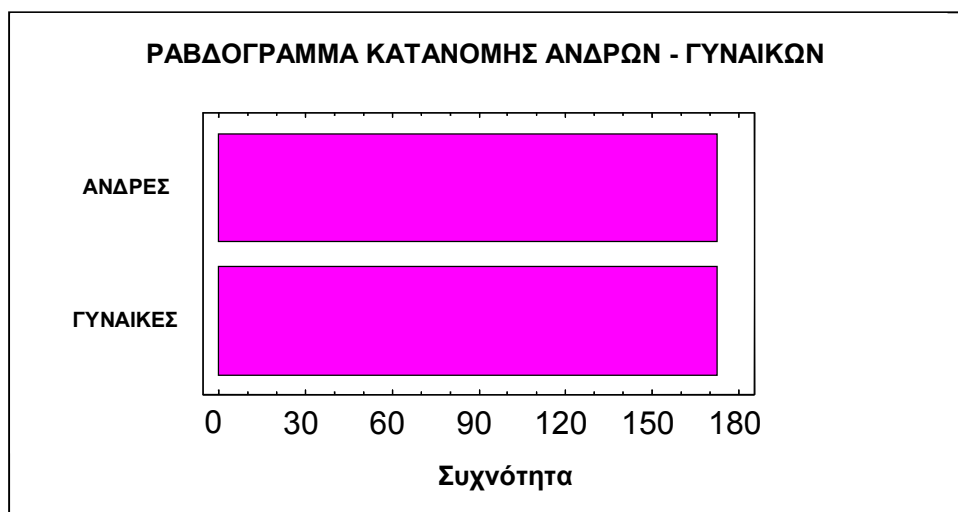
Στο ερωτηματολόγιο απάντησαν 172 άνδρες και 172 γυναίκες, το κάθε φύλο δηλαδή συμμετείχε στην έρευνα σε ποσοστό 50,0%.

Πίνακας 3.1. Ποσοστιαία κατανομή φύλων

ΦΥΛΟ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΔΡΕΣ	50,00%
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	50,00%

Διάγραμμα 3.1. Ποσοστιαία κατανομή φύλων

3.1.2. Κατηγορίες ηλικιών

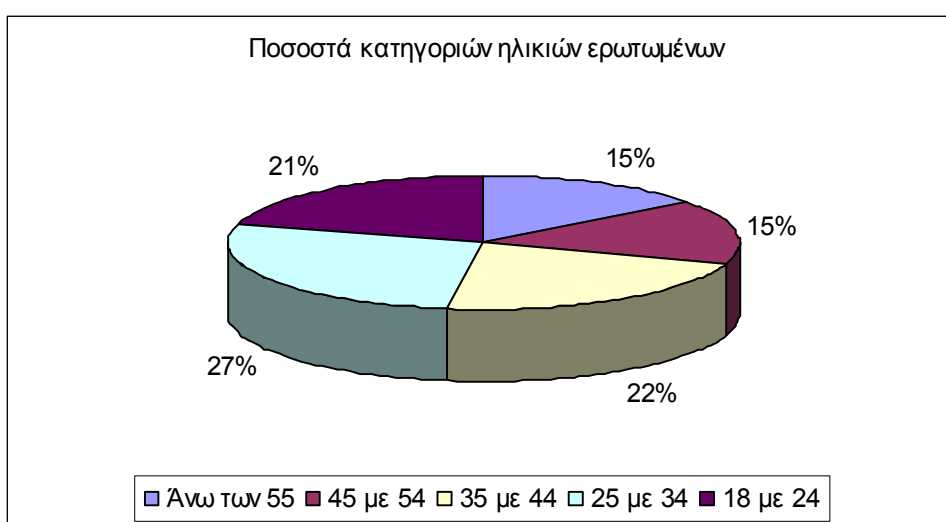
Οι ερωτηθέντες χωρίστηκαν σε 5 κατηγορίες ηλικιών, σύμφωνα και με τις κατηγορίες που χρησιμοποιεί και η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, ούτως ώστε να γίνει ευχερέστερη η επεξεργασία των στοιχείων. Οι κατηγορίες που δημιουργήθηκαν ήταν:

1. Γεννηθέντες έως και 1949 (ηλικίας 55 ετών και άνω)
2. Γεννηθέντες 1950 με 1959 (ηλικίας 45 με 54 ετών)
3. Γεννηθέντες 1960 με 1969 (ηλικίας 35 με 44 ετών)
4. Γεννηθέντες 1970 με 1979 (ηλικίας 25 με 34 ετών)
5. Γεννηθέντες 1980 με 1986 (ηλικίας 18 με 24 ετών)

Είναι βέβαια λογικό το γεγονός ότι υπήρχε μεγαλύτερη ανταπόκριση στις μικρότερες κατηγορίες ηλικιών, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν λήφθηκε αξιόλογο δείγμα και από άτομα μεγαλύτερης ηλικίας όπως φαίνεται και από την επεξεργασία των στοιχείων.

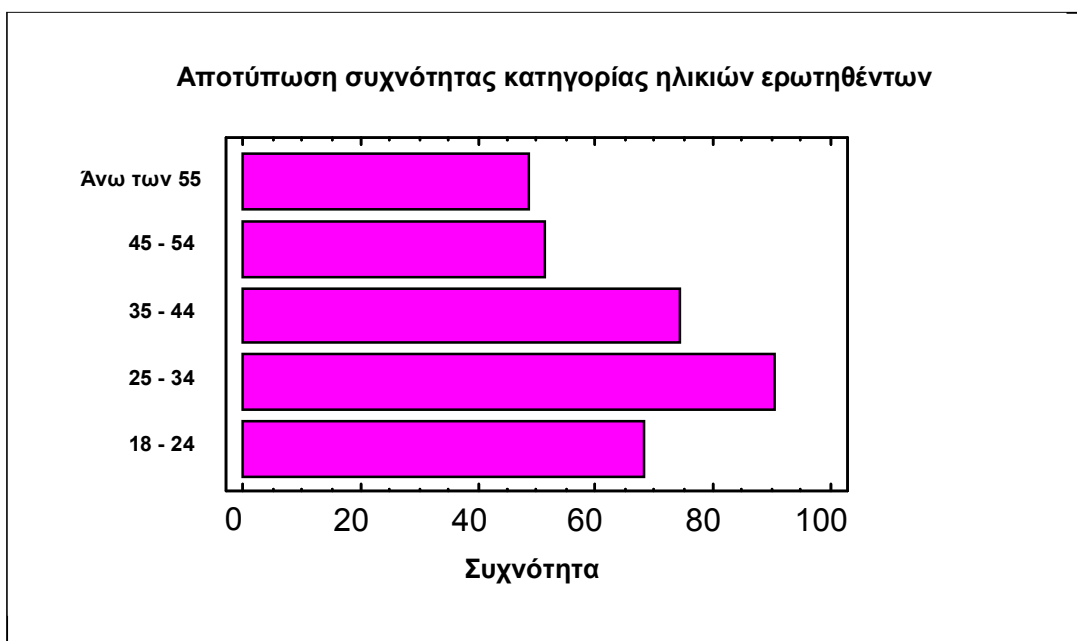
Πίνακας 3.2. Ποσοστιαία κατανομή κατηγοριών ηλικιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ
Άνω των 55	48	14,50%
45 - 54	51	15,41%
35 - 44	74	22,46%
25 - 34	90	27,19%
18 - 24	68	20,54%

Διάγραμμα 3.3. Ποσοστιαία κατανομή κατηγοριών ηλικιών

Παρατηρούμε δηλαδή ότι το 14,50% των ερωτηθέντων ήταν άνω των 55 ετών, το 15,41% στην κατηγορία 45 έως 54, το 22,36% από 35 έως 44, το 27,19% από 25 έως 34 και 20,54% από 18 έως 24 ετών. Τα ποσοστά αυτά φαίνονται και από το ανωτέρω διάγραμμα.

Διάγραμμα 3.4. Αποτύπωση συχνότητας κατηγορίας ηλικιών ερωτηθέντων

3.1.3. Επίπεδο εκπαίδευσης

Οι ερωτηθέντες απάντησαν για το επίπεδο εκπαίδευσης τους και είχαν να επιλέξουν μεταξύ 6 κατηγοριών :

1. Δημοτικό
2. Γυμνάσιο
3. Λύκειο
4. Ανώτερη Τεχνική Σχολή – Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
5. Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
6. Μεταπτυχιακές Σπουδές

Βεβαίως, τα ποσοστά που προκύπτουν είναι κατά τι διαφορετικά από τα αντίστοιχα της ΕΣΥΕ για το σύνολο του πληθυσμού του Νομού Αττικής και κυρίως όσον αφορά τους αποφοίτους Δημοτικού, αυτούς που δεν τελείωσαν κάποια βαθμίδα εκπαίδευσης ή δεν γνωρίζουν γράμματα. Οι πολίτες αυτοί είναι κυρίως μεγάλης ηλικίας– σε ποσοστό 95% άνω των 55 ετών – όπως φαίνεται

και από τα στοιχεία της ΕΣΥΕ που παρατίθενται σε ύστερο σημείο της εργασίας, επομένως ήταν δύσκολο να βρεθεί αντιπροσωπευτικός αριθμός ατόμων από τη συγκεκριμένη κατηγορία. Βέβαια, για να προκύψουν ακόμη πιο αξιόπιστα συμπεράσματα οι απαντήσεις που συγκεντρώθηκαν θα σταθμιστούν, ώστε να μην δημιουργηθούν λανθασμένες εντυπώσεις.

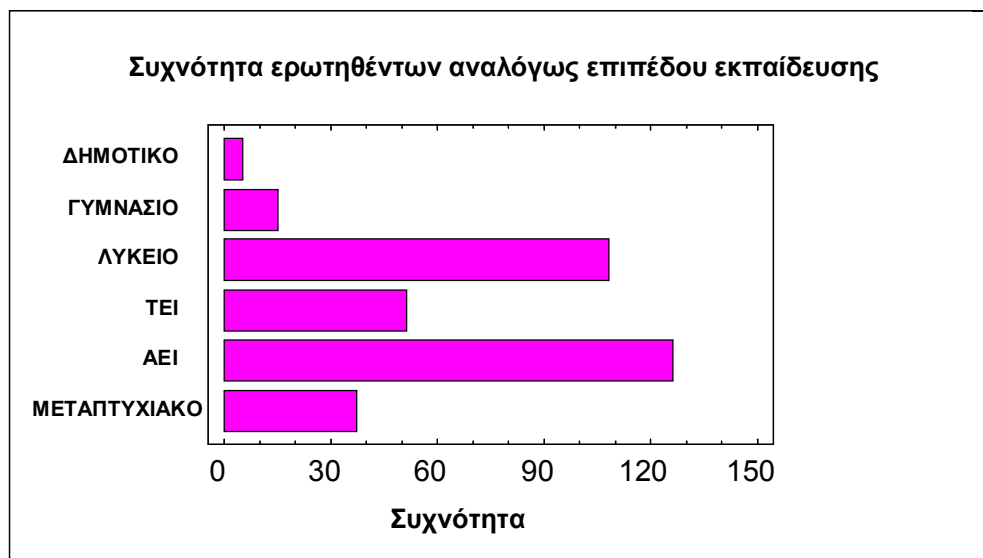
Πίνακας 3.3. Συχνότητες ερωτηθέντων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	5	1,46%
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	15	4,39%
ΛΥΚΕΙΟ	108	31,58%
ΤΕΙ	51	14,91%
ΑΕΙ	126	36,84%
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	37	10,82%

Διάγραμμα 3.5. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

Στο δείγμα μας λοιπόν το 1,46% αποτελούνταν από απόφοιτους Δημοτικού, το 4,39% από απόφοιτους Γυμνασίου, το 31,58% από απόφοιτους Λυκείου, το 14,91% είχε πραγματοποιήσει σπουδές σε ανώτερη εκπαίδευση ή τεχνική σχολή, το 36,84% ήταν απόφοιτοι πανεπιστημιακών σχολών και το 10,82% είχαν πραγματοποιήσει και μεταπτυχιακές σπουδές. Οι διαφορές που προκύπτουν σε σχέση με την πραγματική κατάσταση στον Νομό σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ θα μελετηθούν και θα σταθμισθούν κατά τη διάρκεια της ανάλυσης των ερωτήσεων.

Διάγραμμα 3.6. Συχνότητες ερωτηθέντων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

3.1.4. Συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Ένας κρίσιμος παράγοντας για το αν γνωρίζει κάποιος την Ενοποίηση αλλά και πώς την βαθμολογεί θεωρήθηκε ότι είναι η συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο. Γιατί ασφαλώς είναι πολύ διαφορετικό κάποιος να μαθαίνει για τα έργα από την τηλεόραση ή τον γραπτό τύπο και διαφορετικό να τα βλέπει και να τα ζει καθημερινά εκ του σύνεγγυς. Για το λόγο αυτό στην ερώτηση αυτή δόθηκαν στους πολίτες 4 επιλογές :

1. Σπάνια (Λιγότερο από 1 φορά το μήνα)
2. 1 με 3 φορές το μήνα
3. 4 με 10 φορές το μήνα (δηλαδή 1 με 2 φορές την εβδομάδα)
4. Περισσότερες από 10 φορές το μήνα

Στο δείγμα μας, το 39,45% απάντησε ότι κατεβαίνει περισσότερες από 10 φορές μηνιαίως στο κέντρο, είτε γιατί εργάζεται εκεί, είτε για δουλειά, είτε για ψυχαγωγία, το 24,46% απάντησε ότι κατεβαίνει 1 με 2 φορές την εβδομάδα, το 17,13% λιγότερο από μία φορά την εβδομάδα, ενώ το 18,96% σπανιότερα από μία φορά τον μήνα.

Πίνακας 3.4. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ
<1 φορά το μήνα	62	18,96%
1 - 3 φορές	56	17,13%
4 - 10 φορές	80	24,46%
10< φορές	129	39,45%

Διάγραμμα 3.7. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

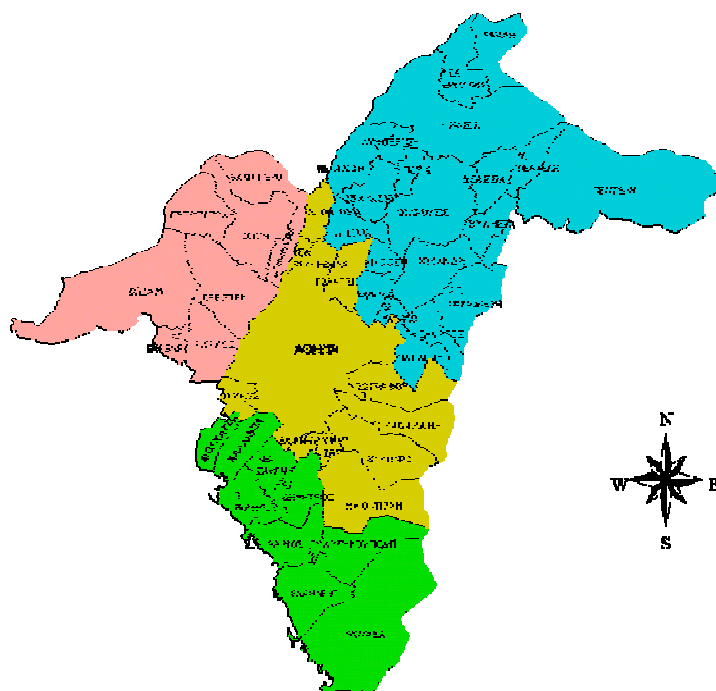
Διάγραμμα 3.8. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο (ραβδόγραμμα)

3.1.5. Περιοχή κατοικίας

Με την ερώτηση αυτή διαχωρίσαμε τους κατοίκους των κεντρικών Δήμων της Αθήνας και των άλλων Δήμων ούτως ώστε να εξακριβώσουμε εάν υπάρχουν διαφορές στον τρόπο βαθμολόγησης του προγράμματος αλλά και διαφορές στην αναγνωρισιμότητά του.

Με βάση τον χάρτη της Νομαρχίας Αθηνών χωρίσαμε τους ερωτηθέντες σε 5 κατηγορίες :

1. Η κίτρινη περιοχή αντιπροσωπεύει περιοχές του κέντρου
2. Η γαλάζια περιοχή τα βόρεια προάστια
3. Η πράσινη τις νότιες περιοχές της Αθήνας
4. Η ροζ τις δυτικές περιοχές
5. Οι περιοχές που δεν φαίνονται αλλά έχουμε ερωτηθέντες είναι από την Νομαρχία Πειραιώς

Τα αποτελέσματα της επεξεργασίας που ανέδειξαν την χωροταξική κατανομή της περιοχής κατοικίας των ερωτηθέντων ήταν :

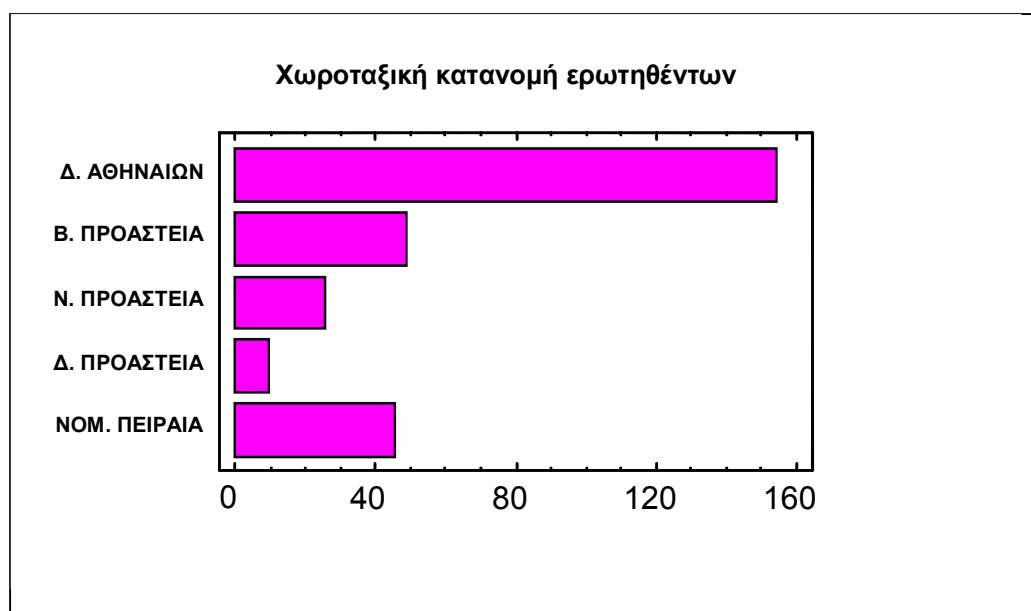
Πίνακας 3.5. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας τους

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	154	54,80%
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	48	17,08%
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	25	8,90%
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	9	3,20%
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	45	16,01%

Διάγραμμα 3.9. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας τους

Διαπιστώνουμε ότι το 54,80% των ερωτηθέντων ήταν κάτοικοι του ευρύτερου κέντρου της Νομαρχίας Αθηνών. Το 17,08% κατοικούν στα βόρεια προάστια, το 8,90% στην παραλιακή ζώνη, το 3,20% στις δυτικές περιοχές, ενώ το 16,01% ανήκουν στην Νομαρχία Πειραιά.

Διάγραμμα 3.10. Κατανομή ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας τους (ραβδόγραμμα)

Παρουσιάζοντας και την χωροταξική κατανομή του τύπου κατοικίας των ερωτηθέντων ολοκληρώθηκε το πρώτο μέρος της εργασίας, η παράθεση δηλαδή των δημογραφικών στοιχείων του πληθυσμού του δείγματος. Τα

στοιχεία αυτά είναι εξαιρετικά σημαντικά καθώς θα χρησιμοποιηθούν στις μετέπειτα κατηγοριοποιήσεις και συμπεράσματα.

Επόμενο βήμα για την πληρέστερη κατανόηση των αποτελεσμάτων που θα εξαχθούν, αποτελεί μια πρώτη γνωριμία με το αντικείμενο του προγράμματος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας. Αρχίζοντας με μια ιστορική αναδρομή της πολεοδομικής συγκρότησης της πόλης των Αθηνών, θα οδηγηθούμε ομαλά στην κατάσταση που επικρατούσε την δεκαετία του '90 και η οποία υπαγόρευε την ταχύτατη θέσπιση ενός ευέλικτου οργανισμού ο οποίος θα έφερνε εις πέρας όλες τις υποσχέσεις και όλες τις ιδέες που για πάνω από 150 χρόνια έμεναν μόνο σε θεωρητικό επίπεδο. Θα γίνει συνοπτική αναφορά στο Πρώτο Σχέδιο Δράσης της Εταιρείας και στις αρμοδιότητες και ευθύνες τις οποίες αναλάμβανε να διεκπεραιώσει.

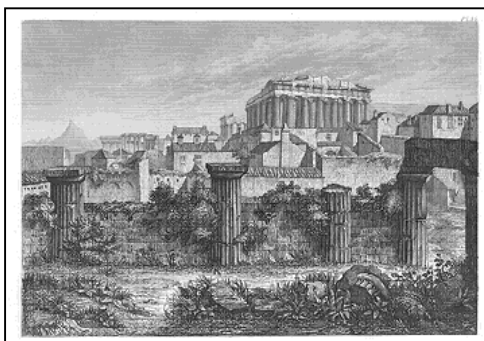
Κατ' αυτόν τον τρόπο θα ξεκινήσουμε να αναλύουμε τις 4 πρώτες ερωτήσεις του ερωτηματολογίου, οι οποίες αφορούν κυρίως την αναγνωρισιμότητα του προγράμματος, τις πηγές από τις οποίες το πληροφορήθηκε ο κόσμος, και την άποψη των πολιτών για την έως τώρα προβολή του έργου αυτού από την πολιτεία.

Βιβλιογραφία 3^{ου} Κεφαλαίου

1. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw Hill – Irwin, 5th edition, 2003
2. Student Lecture Notes of Basic Business Statistics, Hall, 2002

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

4.1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η πόλη της Αθήνας είναι μια πόλη με ξεχωριστό ιστορικό μεγαλείο, μια πόλη όπου γεννήθηκε και ωρίμασε η Δημοκρατία, μια πόλη σύμβολο για την ανθρωπότητα. Η πιο ζωντανή μαρτυρία της διαχρονικής της συνέχειας ήταν πάντοτε οι αρχαιολογικοί της χώροι. Ο πολιτισμικός χώρος που συνθέτουν, σε συγκερασμό με τα βυζαντινά μνημεία και τα νεοκλασικά κτίρια αποτελούσαν πάντοτε μια μοναδική κληρονομιά, έναν ανεξάντλητο πλούτο για την ανάπτυξη της.

Οι αρχαιολογικοί χώροι και τα μνημεία κάθε ιστορικής περιόδου συγκεντρώνονται στο ιστορικό κέντρο της πόλης, είτε σε μεγάλα σύνολα, - Ακρόπολη και Νότια Κλιτύς της Ακρόπολης, Αρχαία Αγορά, Ρωμαϊκή Αγορά, Κεραμεικός, Ακαδημία Πλάτωνος -, είτε σε μικρότερα όπως στην περιοχή της Πλάκας και του Ψυρρή, στο Θησείο και στο Γκάζι, είτε ως μεμονωμένα μνημεία, διάσπαρτα στον πολεοδομικό ιστό της πόλης.

Η πολιτιστική - αρχαιολογική ζώνη στο κέντρο των Αθηνών έχει σχήμα επιμήκους μηνίσκου και έκταση 350 εκταρίων. Περιλαμβάνει, από τα δυτικά προς τα ανατολικά: την περιοχή γύρω από την αρχαία Ακαδημία, το «δημόσιον σήμα» - το δρόμο δηλαδή που συνδέει τον Κεραμεικό με την Ακαδημία -, τη θέση του αρχαίου νεκροταφείου του Κεραμεικού, τους ανασκαφικούς χώρους της αρχαίας και της ρωμαϊκής Αγοράς, το βράχο της Ακροπόλεως με τα μνημεία της, τα μνημεία της βόρειας και της νότιας κλιτύς της, την παλαιά πόλη (Πλάκα), την περιοχή του Θησειού και δια μέσου της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου φτάνει στην περιοχή του Ολυμπίου.

Τις τελευταίες δεκαετίες, παρά τις προσπάθειες που έγιναν κατά καιρούς οι αρχαιολογικοί αυτοί χώροι ήταν κατακερματισμένοι, ασύνδετοι μεταξύ τους και ανένταχτοι στην καθημερινή ζωή. Τα μνημεία βρίσκονταν απομονωμένα και δεν συσχετιζόνταν ενεργά με τον πολεοδομικό και μνημειακό τους περίγυρο, με συνέπεια να διακόπτεται η ιστορική συνέχεια της πόλης, στη συνείδηση όσων την βίωναν, είτε ως κάτοικοι - καθημερινοί περιπατητές και επισκέπτες των περιοχών αυτών - , είτε ως ξένοι τουρίστες. Στους τελευταίους μάλιστα, η παρουσίαση των μνημείων ήταν αποσπασματική και θα μπορούσαμε να πούμε ότι στις περισσότερες περιπτώσεις περιοριζόταν σε μια γρήγορη επίσκεψη στην Ακρόπολη.

Η κατάσταση αυτή υπαγόρευε την αναγκαιότητα υλοποίησης ενός σημαντικού έργου πνοής για την Αθήνα: τη συνένωση των αρχαιολογικών χώρων σε ένα ενιαίο λειτουργικό και αντιληπτό σύνολο, ένα αρχαιολογικό πάρκο, μέσα στο οποίο τα μνημεία και τα σύνολα θα κατείχαν τη θέση που τους άρμοζε.

Οι προσπάθειες για την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας ανάγονται στις πρώτες δεκαετίες μετά την απελευθέρωση. Από τότε υπήρξαν διάφορες προτάσεις και μελέτες. Όλες, πάντως, είχαν παραμείνει σε ένα γενικό επίπεδο επεξεργασίας και δεν έφθασαν σε επιχειρησιακό επίπεδο, ούτε - κατά μείζονα λόγο - εφαρμόστηκαν.

Πραγματοποιώντας μια ιστορική αναδρομή στεκόμαστε στις παρακάτω ημερομηνίες – σταθμούς:

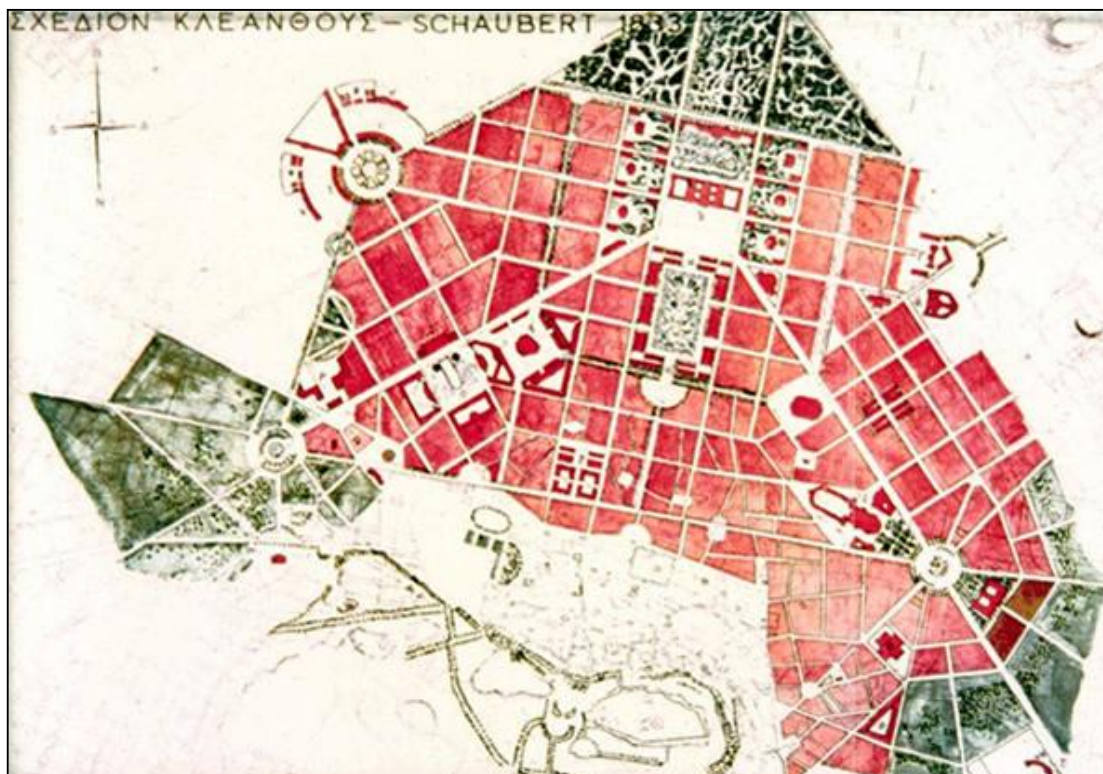
Τον Νοέμβριο του 1831 οι αρχιτέκτονες Σταμάτης Κλεάνθης και Eduard Schaubert, μαθητές του σημαντικότερου ίσως Γερμανού νεοκλασικού αρχιτέκτονα Karl Friedrich Schinkel, εγκαθίστανται στην Αθήνα, όπου ξεκινούν το έργο της συστηματικής τοπογράφησης της πόλης, και στη συνέχεια συντάσσουν την πολεοδομική τους πρόταση, εν όψει της πιθανής εγκατάστασης εκεί της πρωτεύουσας του νεοπαγούς κράτους.

Πράγματι, το Μάιο του 1832, η μετακαποδιστριακή Προσωρινή Κυβέρνηση τους αναθέτει την εκπόνηση του Νέου Σχεδίου της Πόλεως των Αθηνών, ανεξαρτήτως του εάν θα γίνει ή όχι πρωτεύουσα. Το σχέδιο συντάσσεται και υποβάλλεται τον Δεκέμβριο του 1832.

Την 29^η Ιουνίου 1833 υπογράφεται διάταγμα που ορίζει την Αθήνα πρωτεύουσα και εγκρίνεται το από αυτούς εκπονηθέν σχέδιο με ελαφρές μόνο τροποποιήσεις. Το σχέδιο αυτό, προορισμένο για έναν πληθυσμό 40.000 ανθρώπων, προβλέπει απαλλοτριώσεις για την διάνοιξη οδών, την δημιουργία ελεύθερων χώρων, αλλά και μεγάλη έκταση αρχαιολογικής ζώνης γύρω από την Ακρόπολη.

Η Νέα Πόλη περιελάμβανε το ήμισυ περίπου της Παλαιάς, ενώ εκτεινόταν και προς τα δυτικά, βόρεια και ανατολικά αυτής. Το υπόλοιπο ήμισυ της Παλαιάς Πόλης, προβλεπόταν να απαλλοτριωθεί χάριν αρχαιολογικών ανασκαφών. Αλλά και το διατηρούμενο τμήμα της Παλαιάς Πόλης διατηρούνταν μόνον ως γεωγραφική περιοχή, και όχι ως δομημένος χώρος, αφού προβλεπόταν στο μεγαλύτερο μέρος του, να τμηθεί από νέες οδούς και να χωριστεί σε κανονικά οικοδομικά τετράγωνα.

Το σχήμα των κυρίων αξόνων ήταν ένα ισοσκελές τρίγωνο με κορυφή την σημερινή πλατεία Ομονοίας, σκέλη τις οδούς Πειραιώς και Σταδίου, και βάση την οδό Ερμού. Ο όλος προσανατολισμός είχε ως στόχους τον Πειραιά, το Στάδιο και, κυρίως, την Ακρόπολη, στα πόδια της οποίας η πόλη απλωνόταν. Στην κορυφή του τριγώνου προβλεπόταν η ανέγερση των Ανακτόρων: Η γεωμετρική κορυφή και η κορυφή της κρατικής εξουσίας σε μια συμβολική σύμπτωση. Ο προσανατολισμός των σκελών δεν ήταν τυχαίος: "Συναντώνται" όπως σημειώνουν οι Κλεάνθης και Schaubert στο υπόμνημα τους, "κατά τοιούτον τρόπον ώστε ο εξώστης των Βασιλικών ανακτόρων να απολαμβάνει ταυτοχρόνως του γραφικού Λυκαβηττού, του Παναθηναϊκού Σταδίου, της πλούσιας εις υπερήφανους αναμνήσεις Ακροπόλεως, και των πολεμικών και εμπορικών πλοίων του Πειραιώς". Οι οδοί Πειραιώς και Σταδίου διακόπτονταν, συμμετρικά ως προς τα Ανάκτορα, από τις αντίστοιχες τετράγωνες πλατείες Μπόρσας (Χρηματιστηρίου) και Θεάτρου. Πρόκειται για τις σημερινές Πλατείες Κουμουνδούρου και Κλαυθμώνος, οι οποίες πράγματι είναι συμμετρικές, κάτι που δεν το συνειδητοποιεί κανείς εύκολα στην σημερινή Αθήνα. Κατέληγαν δε - οι Πειραιώς και Σταδίου - σε δυο κυκλικές πλατείες - όρια της Πόλης: η μεν πλατεία Κέκροπος στη μεγάλη διασταύρωση των προς δυσμάς παραδοσιακών υπεραστικών οδών της Παλαιάς Πόλης, όπου βρίσκεται το σημερινό Γκάζι, η δε πλατεία Μουσών στην προς ανατολάς Πύλη των Μεσογείων, όπου η σημερινή πλατεία Συντάγματος.

Το Σχέδιο "Κλεάνθη"

Στο Υπόμνημα των Schaubert - Κλεάνθη προς την Αντιβασιλεία στο Ναύπλιο για επεξηγήσεις επί του Πολεοδομικού σχεδίου της πόλεως των Αθηνών, αναφέρονται μεταξύ άλλων:

«.

Εάν η σημερινή (οικονομική) κατάσταση της Ελλάδος δεν επιτρέπει την άμεση έναρξη ανασκαφών, δεν πρέπει οι επερχόμενες γενεές να κατηγορήσουν τους σημερινούς για έλλειψη προνοητικότητας. Στο χώρο αυτό υπάρχουν καλλιτεχνικοί θησαυροί, καθώς και σημαντικές ιστορικές επιγραφές, όπως απέδειξαν οι ανασκαφές που έγιναν χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο στις οικοδομές κοντά στο Πρυτανείο και στον Πύργο των Ανέμων (Αέρηδες). Ως εκ τούτου, αναμένεται η ανεύρεση όχι μόνο των θεμελίων παλαιών κτηρίων αλλά και σημαντικά κατάλοιπα όπως στην περίπτωση των Αέρηδων.

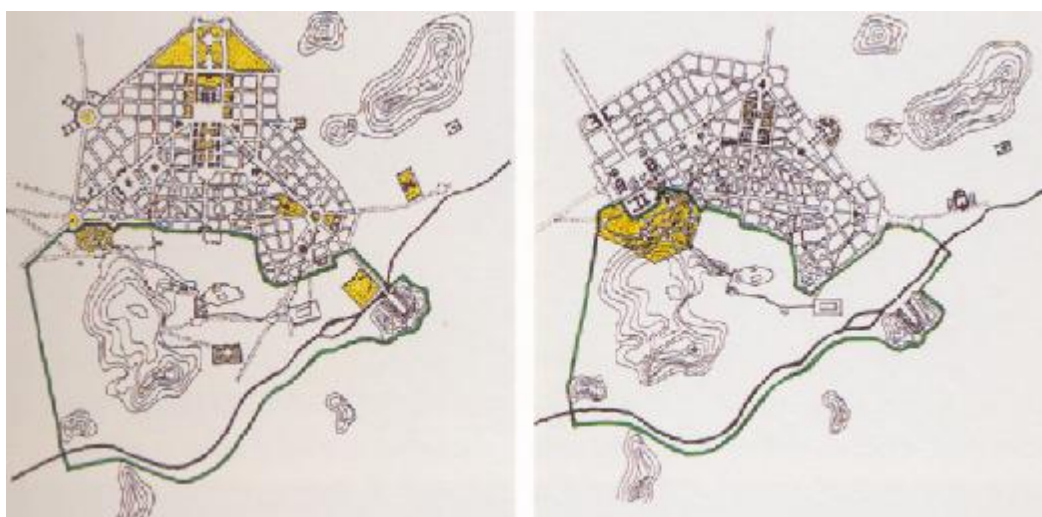
Μεταξύ των μνημείων πρέπει να γίνουν ανασκαφές μέχρι του εδάφους της αρχαίας πόλης, ούτως ώστε να αποκαλυφθεί το αρχαίο οδικό σύστημα με τους δρόμους και τις πλατείες. Σε αραιά διαστήματα θα μπορούσε να διατηρηθεί και μια μικρή γραφική εκκλησία ερειπωμένη του βυζαντινού μεσαίωνα, σαν χαριτωμένη αντίθεση στα έργα των αρχαίων.

Ο χώρος μεταξύ των μνημείων θα μπορούσε να διαμορφωθεί σε κήπο με δένδρα και χλοοτάπητα, διαλέγοντας τις προνομιούχες τοποθεσίες για παρατηρητήρια των αρχαιοτήτων, ούτως ώστε το σύνολο να γίνει μουσείο της αρχαίας τέχνης, που δεν θα υπήρχε δεύτερο στον κόσμο.

.....»

Θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι πολλά από τα - με την σημερινή κατάσταση ανάδειξης - αρχαία στην περιοχή της Αθήνας, τα χρωστάμε σε εκείνο το πρώτο σχέδιο του Ελληνικού Κράτους. Μέσα στο σχέδιο αυτό είναι εμφανής η ιδέα της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων και του αρχαιολογικού πάρκου.

Οι αντιδράσεις σ' αυτό το σχέδιο, κυρίως λόγω των απαλλοτριώσεων, οδηγούν την Κυβέρνηση στην μετάκληση του σύμβουλου του Λουδοβίκου της Βαυαρίας Αρχιτέκτονα Leo von Klenze και στη σύνταξη νέου σχεδίου το οποίο εγκρίνεται την 18^η Σεπτεμβρίου 1834. Το σχέδιο αυτό, ενώ δεν έχει ουσιώδεις διαφορές από το πρώτο, περιορίζει το πλάτος των οδών, το μέγεθος των πλατειών και την έκταση της αρχαιολογικής ζώνης. Παρά ταύτα διατηρεί σε σημαντική έκταση τους γύρω από την Ακρόπολη αρχαιολογικούς χώρους και χώρους πρασίνου.

Το τροποποιημένο σχέδιο του Leo von Klenze

Η αδυναμία της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης να υλοποιήσει τις απαλλοτριώσεις που προέβλεπαν και τα δύο προηγούμενα σχέδια την οδηγεί να συμπεριλάβει στο σχέδιο πόλεως και μέρος της γύρω από την Ακρόπολη

περιοχής, συντάσσοντας νέο σχέδιο, με τους Hansen - Schaubert, που εγκρίθηκε δια διατάγματος την 11^η Νοεμβρίου 1836. Το σχέδιο αυτό είναι ουσιαστικά το ισχύον ακόμη και σήμερα για την περιοχή της Πλάκας.

Παράλληλα παρέμενε εκκρεμές το ζήτημα των Ανακτόρων. Εξετάστηκε προς στιγμήν και το ενδεχόμενο ανέγερσης τους πάνω στην ίδια την Ακρόπολη, βάσει σχεδίων του Schinkel, η ιδέα όμως κατακρίθηκε και από τον ίδιο το Λουδοβίκο της Βαυαρίας. Τελικώς, μετακλήθηκε ο διαπρεπής βαυαρός Friedrich von Gaertner, με αποκλειστικό αντικείμενο τα Ανάκτορα. Ο Gaertner κατέληξε στην επιλογή του αυχένος μεταξύ Λυκαβηττού και Ακροπόλεως, έξω από τη Μεσογαία Πύλη του τείχους, και συνέταξε τα σχετικά σχέδια για την ανέγερση των Ανακτόρων, εκεί όπου και τελικώς κτίστηκαν - σημερινή Βουλή -, με ανάλογη διευθέτηση και του περιβάλλοντος χώρου.

Συνέπεια των αλληπάλληλων αυτών αλλαγών ήταν αφενός η διατήρηση μεγάλου τμήματος της Παλαιάς Πόλης, και ως εκ τούτου η καθυστέρηση της προβλεπόμενης επέκτασης της πρωτεύουσας προς τα νέα της όρια και αφετέρου ο αναπροσανατολισμός της Πόλης προς το τελικό σημείο ανέγερσης των Ανακτόρων, με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται μεγαλύτερη ανάπτυξη στις περιοχές που βρίσκονταν ανατολικά του άξονα της οδού Αθηνάς. Το γεγονός αυτό εκφράζεται, λόγου χάριν, με την δυσανάλογη ανάπτυξη της Σταδίου (και στη συνέχεια της Πανεπιστήμιου) σε σχέση με την Πειραιώς, της πλατείας Κλαυθμώνος σε σχέση με την πλατεία Κουμουνδούρου.

Το 1860, το σχέδιο του Klenze αναπροσαρμόστηκε από την επιτροπή Σταυρίδη για πληθυσμό 50.000 κατοίκων. Πέραν κάποιων τροποποιήσεων, το σχέδιο αυτό διαμόρφωσε τον πυρήνα της πόλης και είναι υπεύθυνο για τη μορφή που έχει το κέντρο της σύγχρονης Αθήνας.

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ακολούθησε μια σειρά τροποποιήσεων του αρχικού σχεδίου της Αθήνας με την έκδοση πολλών διαταγμάτων, μεταξύ αυτών και εκείνα των μετακληθέντων από το Δήμαρχο Σπύρο Μερκούρη:

- Ludwig Hoffman το 1908, ο οποίος αναφέρει: «... να μπορέσω κάπως να βοηθήσω ώστε να γλιτώσουν τα κατάλοιπα της αρχαίας τέχνης από μία γειτνίαση μου φαίνεται σαν μια άγια εντολή. »

- Tomas Manson το 1918, που παρουσιάζει αρκετές ομοιότητες με το προηγούμενο .

Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ο Κώστας Μπίρης, διευθυντής σχεδίου πόλεως του Δήμου Αθηναίων εισηγήθηκε προτάσεις για την βελτίωση της πολεοδομικής καταστάσεως των Αθηνών με τις ακόλουθες μελέτες του:

- Σχέδιον ανασυγκροτήσεως της Πρωτευούσης, Αθήνα ,1946.
- Για την σύγχρονη Αθήνα μελέτες και αγώνες, Αθήνα, 1958

Από την πρώτη προέρχεται και το σχέδιο που αφορά στην δημιουργία αρχαιολογικού πάρκου στις περιοχές Ακροπόλεως, Πλάκας, Δημοσίου Σήματος, Ιεράς Οδού. Από τότε, υπήρξαν διάφορες προτάσεις και μελέτες. Όλες, πάντως, είχαν παραμείνει σε γενικό επίπεδο επεξεργασίας και δεν έφθασαν σε συγκεκριμένο πρόγραμμα υλοποίησης.

Η πρώτη επίσημη ένταξη από το κράτος της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων σε συγκεκριμένο προγραμματικό πλαίσιο, έγινε με το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας το 1985, μετά από πρόταση του Υπουργείου Πολιτισμού και πιο συγκεκριμένα της Μελίνας Μερκούρη, το οποίο προέβλεπε βασικές ρυθμίσεις της ενοποίησης και τη θεωρούσε ως μια από τις βασικές παρεμβάσεις για την αναβάθμιση του αθηναϊκού χώρου.

Το επόμενο βήμα έγινε το 1988, πάλι από το Υπουργείο Πολιτισμού, το οποίο ανέθεσε μια σύνθετη μελέτη για την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων στο κέντρο της Αθήνας σε ομάδα μελετητών. Κάθε ένας από τους τελευταίους ήταν υπεύθυνος για μια επιμέρους τομεακή μελέτη, τμήμα της συνολικής μελέτης (Master Plan), που προωθούσε την υλοποίηση του μεγάλου αυτού οράματος, που θα απέδιδε στους Αθηναίους και ξένους επισκέπτες ένα αρχαιολογικό πάρκο μήκους 4 χιλιομέτρων και έκτασης 7.000 στρεμμάτων στο κέντρο της πόλης.

Το σχέδιο αυτό περιελάμβανε το σύνολο των αρχαιολογικών χώρων και των μνημείων της περιοχής, τα παραδοσιακά σύνολα του Ιστορικού Κέντρου (Πλάκα, Ψυρρή, Θησείο), καθώς και την περιοχή του Εμπορικού Τριγώνου και του Ιστορικού Κέντρου της Αθήνας. Η παρέμβαση αυτή προέβλεπε ένα μεγάλο αριθμό μέτρων, όπως πεζοδρομήσεις (μεταξύ αυτών των οδών Βασιλίσσης Όλγας, Διονυσίου Αρεοπαγίτου, Αποστόλου Παύλου, τμήματος της Ερμού, της

Ιεράς Οδού), αναπλάσεις, συντηρήσεις και αναδείξεις μνημείων, διαμορφώσεις αρχαιολογικών χώρων κλπ.

Το 1997 ήρθε το πλήρωμα του χρόνου ώστε τα λόγια να αρχίσουν να γίνονται έργα και το αυτονόητο να αρχίσει να γίνεται πραγματικότητα. Τα Υπουργεία Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Πολιτισμού εμπιστεύθηκαν το μεγάλο αυτό έργο στην Εταιρεία "Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας Α.Ε." η οποία συστήθηκε (ΦΕΚ 909/Β/15.10.1997) ως ένας ευέλικτος οργανισμός, υπεύθυνος να αναλάβει την ευθύνη της υλοποίησης του προγράμματος και της δημιουργίας ενός από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα ανοιχτά μουσεία του κόσμου προς όφελος των κατοίκων και των επισκεπτών της πόλης.

Το πρόγραμμα της ενοποίησης στόχευσε και στοχεύει στην αποκατάσταση της ιστορικής συνέχειας της πόλης και στη δημιουργία πόλων έλξης για τους Αθηναίους, διασφαλίζοντας ταυτοχρόνως, μια καλύτερη ποιότητα ζωής σε ένα περιβαλλοντικά, λειτουργικά και πολιτιστικά αναβαθμισμένο χώρο.

Με την παρουσίαση των γενικότερων στόχων του προγράμματος αλλά και της ιστορικής αναδρομής που αφορά τον πολεοδομικό σχεδιασμό της Αθήνας, έγινε μια πρώτη γνωριμία του αναγνώστη με την ιστορία και τις βασικές επιδιώξεις του Προγράμματος. Θεωρείται, λοιπόν, κατάλληλη η στιγμή να ξεκινήσει η ανάλυση των απαντήσεων των πολιτών στο ερωτηματολόγιο που δημιουργήθηκε για το σκοπό της παρούσας εργασίας, ώστε να μεταβούμε ομαλά από το θεωρητικό μέρος στην απτή πραγματικότητα.

Βιβλιογραφία 4^{ου} Κεφαλαίου

1. Αλέξανδρος Παπαγεωργίου – Βενέτας, Αθηναϊκός Περίπατος και το Ιστορικό τοπίο των Αθηνών, Εκδόσεις Κάπρον, 2004
2. Μπελογιάννη – Αργυροπούλου Μαίρη , «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας», Ελληνικό Πανόραμα, τεύχη 32 – 33 – 34 – 35, 2003
3. www.astynet.gr, ο δικτυακός τόπος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

5.1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗΣ 1

Γνωρίζετε την ύπαρξη του προγράμματος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας ;

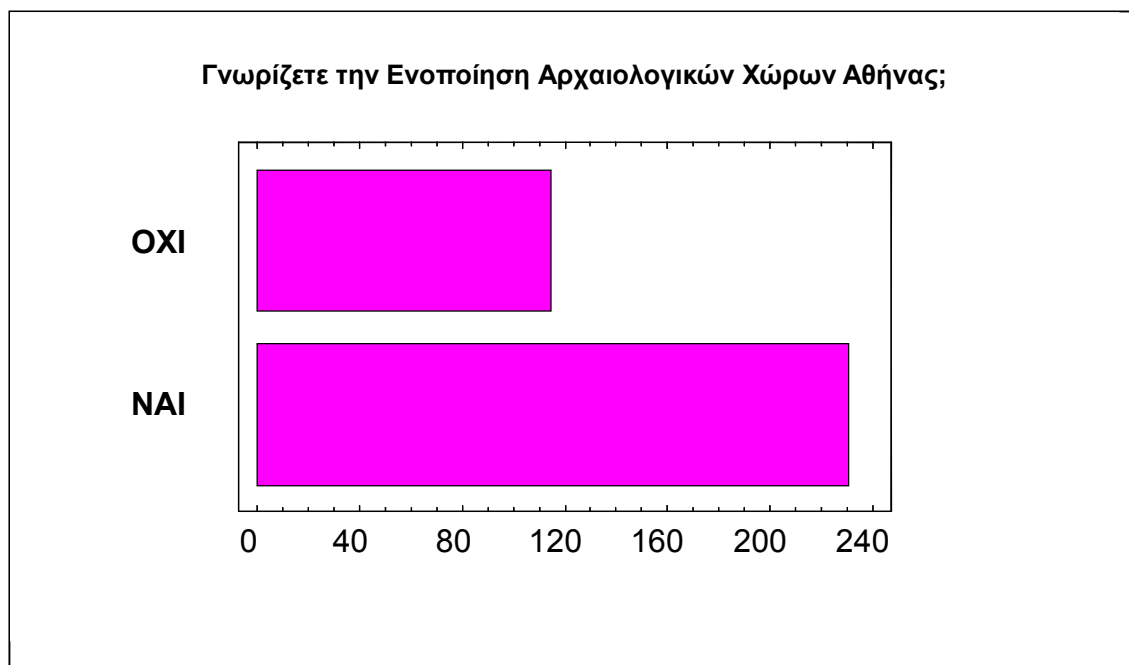
Η πρώτη ερώτηση της έρευνας είναι αυτή η οποία θα μας δώσει την πρώτη εικόνα για το αν γνωρίζουν οι πολίτες, κατ' αρχάς, το πρόγραμμα της Ενοποίησης. Λειτουργεί και ως φίλτρο της έρευνας για τις μετέπειτα ερωτήσεις. Από τους 344 ερωτηθέντες, οι 230 απάντησαν καταφατικά, δηλαδή ότι γνωρίζουν την Ενοποίηση. Περίπου, λοιπόν, 2 στους 3 ερωτηθέντες δήλωσαν γνώστες της πολεοδομικής αυτής παρέμβασης. Βέβαια, πιθανόν δεν πρέπει να μας παρασύρει το υψηλότατο αυτό ποσοστό, καθώς θα πρέπει να τύχει περαιτέρω επεξεργασίας.

Πίνακας 5.1. Συχνότητες απαντήσεων στην ερώτηση 1

	Σχετική Συχνότητα	Αθροιστική Σχετ. Συχνότητα	Αθροιστική Συχνότητα
ΟΧΙ	114	0,3316	114
ΝΑΙ	230	0,6684	344

Διάγραμμα 5.1. Κατανομή απαντήσεων των πολιτών στην ερώτηση 1

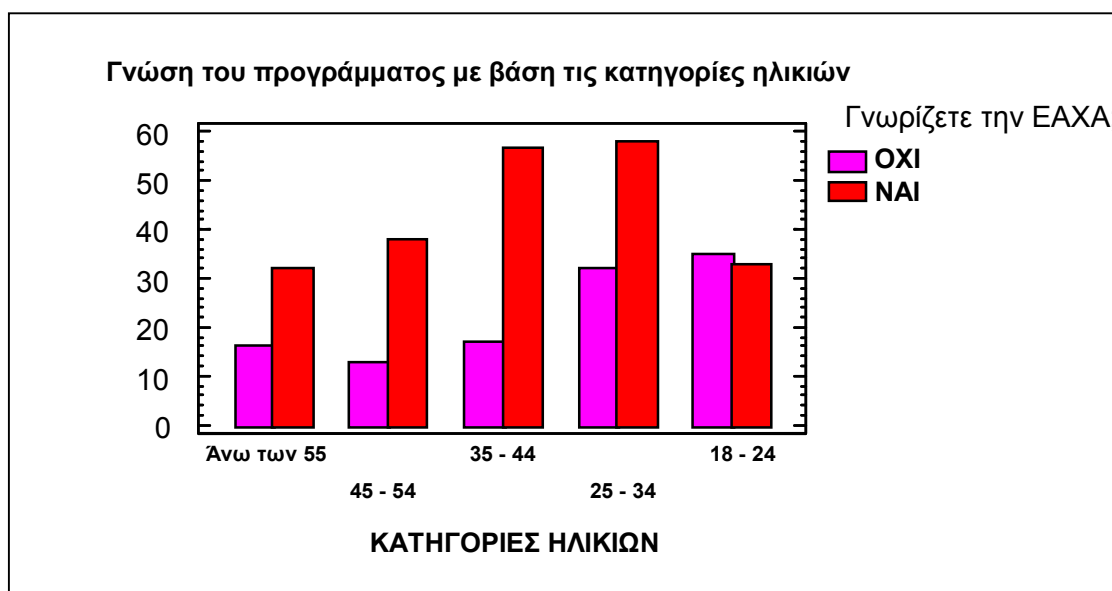
Διάγραμμα 5.2. Κατανομή απαντήσεων των πολιτών στην ερώτηση 1 (ραβδόγραμμα)

5.1.1. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση ηλικιακά κριτήρια

Ένας πρώτος διαχωρισμός θα πρέπει να γίνει με βάση τις ηλικιακές κατηγορίες που έχουμε δημιουργήσει, ώστε να διαπιστώσουμε ποιες ηλικίες είναι αυτές που γνωρίζουν περισσότερο το πρόγραμμα και ποιες όχι. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι η μεγαλύτερη αναγνωρισιμότητα συναντάται στις ηλικίες 35 – 44 όπου το 77% των ερωτηθέντων απάντησε ότι γνωρίζει την ενοποίηση, ενώ ακολουθεί η κατηγορία 45 – 54 με ποσοστό 74,51%. Οι ηλικίες άνω των 55 και 25 – 34 γνωρίζουν σχεδόν σε ίδιο ποσοστό την Ενοποίηση (περίπου 65%). Το σημαντικό όμως είναι ότι στις μικρές ηλικίες 18 – 24 ετών η πλειοψηφία αγνοεί το πρόγραμμα καθώς οι καταφατικές απαντήσεις ήταν σε ποσοστό μόλις 48,53%.

Πίνακας 5.2. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση ηλικιακά κριτήρια

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	OXI	NAI
Άνω των 55 ετών	33,33%	66,67%
45 με 54 ετών	25,49%	74,51%
35 με 44 ετών	22,97%	77,03%
25 με 34 ετών	35,56%	64,44%
18 με 24 ετών	51,47%	48,53%

Διάγραμμα 5.3. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- κατηγορίες ηλικιών (ραβδόγραμμα)

Εν συνεχεία εισάγοντας τα στοιχεία στο στατιστικό πρόγραμμα θα επιχειρήσουμε να εφαρμόσουμε το chi – square test, ώστε να ελέγξουμε την υπόθεση ότι οι κατηγορίες ηλικιών είναι ανεξάρτητες της αναγνωρισιμότητας της ΕΑΧΑ.

Έστω λοιπόν ότι H_0 : η υπόθεση ότι αναγνωρισιμότητα και κατηγορίες ηλικιών είναι στατιστικά ανεξάρτητες. Παρατηρούμε ότι το p-value είναι $0,0047 < 0,01$, άρα μπορούμε να απορρίψουμε την μηδενική υπόθεση με ακρίβεια 99%. Δηλαδή οι κατηγορίες ηλικιών επηρεάζουν με σιγουριά 99% την αναγνωρισιμότητα του προγράμματος.

Chi-Square Test

Chi-Square	Df	P-Value
14,98	4	0,0047

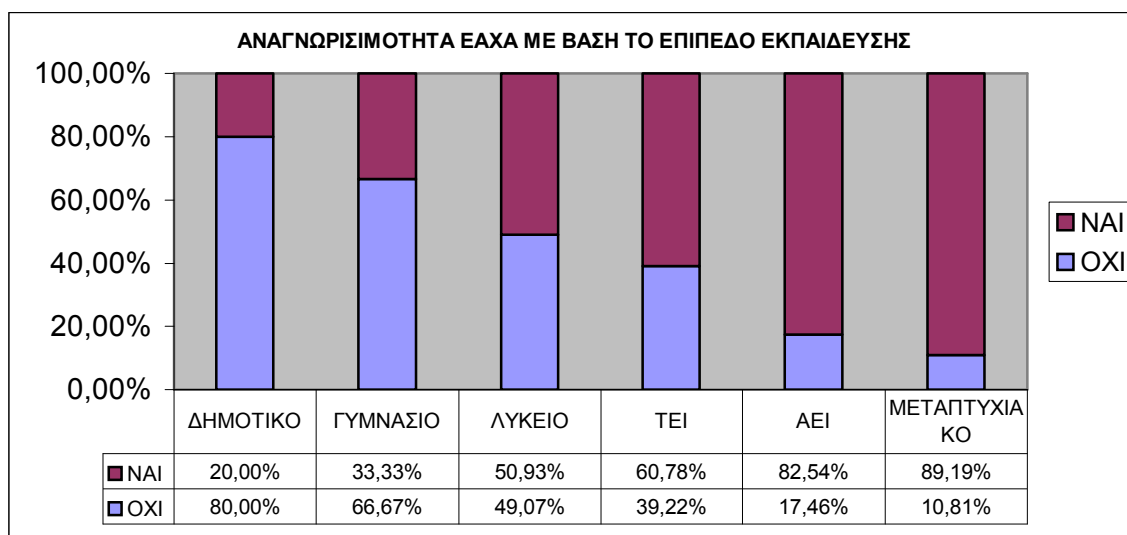
5.1.2. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

Εν συνεχεία, θα μπορούσαμε να οδηγηθούμε σε ένα δεύτερο διαχωρισμό με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης των ερωτηθέντων. Παρατηρούμε, ότι όσο αυξάνεται το επίπεδο εκπαίδευσης των πολιτών, ολοένα και περισσότερο

αυξάνεται και η γνώση τους για το πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων. Έτσι – αν και σε μικρό δείγμα – στους αποφοίτους Δημοτικού, μόλις 1 στους 5 γνώριζε το πρόγραμμα, το ποσοστό αυξάνεται σε 1 στους 3 σε αποφοίτους Γυμνασίου, ενώ οι απόφοιτοι Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης γνωρίζουν το πρόγραμμα σε ποσοστό περίπου 51%. Οι απόφοιτοι Τεχνολογικών Ιδρυμάτων ή ανώτερων σχολών δήλωσαν γνώστες σε ποσοστό 60% ενώ το ποσοστό εκτινάσσεται στο 82% για αποφοίτους ανωτάτων σχολών και στο 90% περίπου στους ερωτώμενους που έχουν πραγματοποιήσει μεταπτυχιακές σπουδές.

Πίνακας 5.3. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	80,00%	20,00%
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	66,67%	33,33%
ΛΥΚΕΙΟ	49,07%	50,93%
ΤΕΙ	39,22%	60,78%
ΑΕΙ	17,46%	82,54%
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	10,81%	89,19%

Διάγραμμα 5.4. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- επίπεδο εκπαίδευσης (ραβδόγραμμα)

Με το chi – square test ελέγχουμε την υπόθεση H_0 ότι το επίπεδο εκπαίδευσης είναι ανεξάρτητο της αναγνωρισιμότητας της ΕΑΧΑ. Παρατηρούμε ότι το p-value είναι 0,00, άρα μπορούμε να απορρίψουμε την μηδενική

υπόθεση με ακρίβεια 99%. Επομένως, το **επίπεδο εκπαίδευσης επηρεάζει με σιγουριά 99% την αναγνωρισιμότητα του προγράμματος** και μάλιστα είναι και αρκετά ισχυρότερος προσδιοριστικός παράγοντας από τις κατηγορίες των ηλικιών.

Chi-Square Test

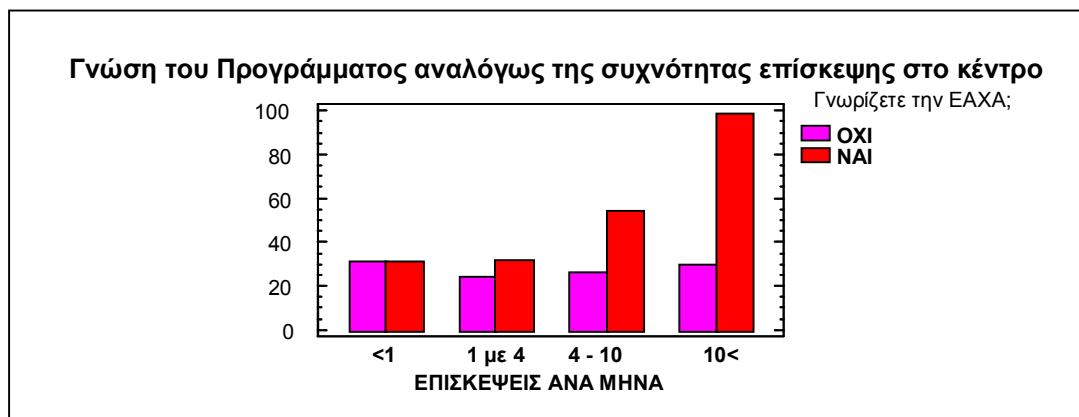
Chi-Square	Df	P-Value
48,17	5	0,0000

5.1.3. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Επόμενη κατηγοριοποίηση μπορεί να γίνει με βάση την συχνότητα επίσκεψης των ερωτηθέντων στο κέντρο της Αθήνας. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της επεξεργασίας προκύπτει ότι όπως αναμενόταν, η αναγνωρισιμότητα της ΕΑΧΑ αυξάνεται αυξανόμενου του αριθμού των επισκέψεων των πολιτών στο κέντρο. Έτσι ενώ οι πολίτες που κατεβαίνουν λιγότερο από 1 φορά το μήνα στο κέντρο, γνωρίζουν την Ενοποίηση σε ποσοστό 50%, το ποσοστό αυξάνεται σε 67,5% σε αυτούς που κατεβαίνουν 1-2 φορές την εβδομάδα και σε 76,74% σε όσους κατεβαίνουν σχεδόν καθημερινά. Κάτι τέτοιο βέβαια, είναι συμβατό και με τη λογική η οποία επιβεβαιώνεται και από επόμενες ερωτήσεις και η οποία μας υποδεικνύει ως μια πολύ σημαντική πηγή πληροφόρησης για το πρόγραμμα την εξέλιξη των έργων και την επί τόπου παρατήρηση των έργων από τους πολίτες.

Πίνακας 5.4. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
<1 φορά το μήνα	50,00%	50,00%
1 - 3 φορές	42,86%	57,14%
4 - 10 φορές	32,50%	67,50%
10< φορές	23,26%	76,74%

Διάγραμμα 5.5. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- συχνότητα επίσκεψης (ραβδόγραμμα)

Με το chi – square test ελέγχουμε την υπόθεση ότι η συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο είναι ανεξάρτητη της αναγνωρισιμότητας της ΕΑΧΑ. Παρατηρούμε ότι το p-value είναι 0,0013, άρα μπορούμε να απορρίψουμε την μηδενική υπόθεση με ακρίβεια 99%. Δηλαδή, **η συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο επηρεάζει με σιγουριά 99%** την αναγνωρισιμότητα του προγράμματος.

Chi-Square Test

Chi-Square	Df	P-Value
15,76	3	0,0013

5.1.4. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση το φύλο

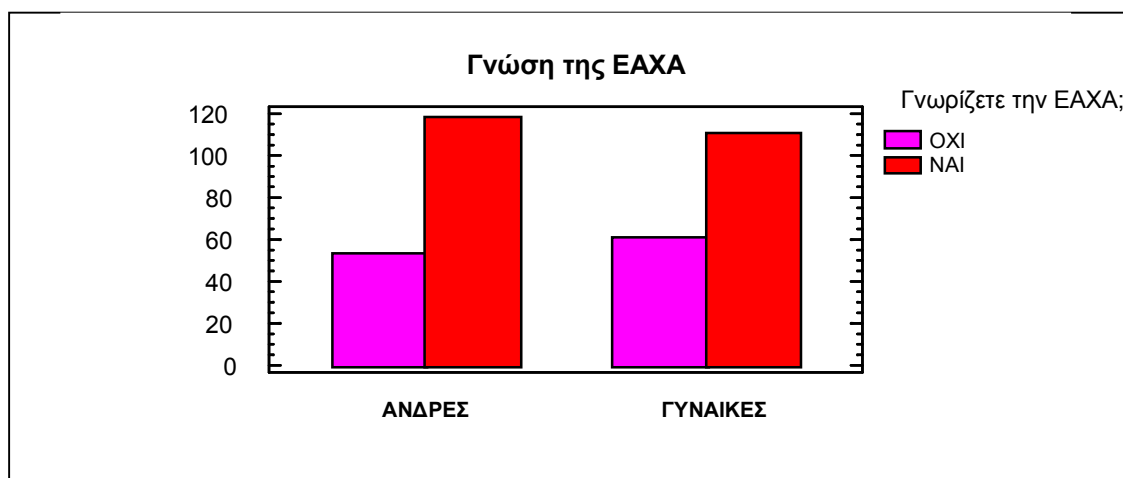
Θα μπορούσαμε επίσης, να μελετήσουμε την περίπτωση να έχουμε διαφορετικές απαντήσεις όσον αφορά τη γνώση της ΕΑΧΑ, ανάλογα με το αν απαντούν άνδρες ή γυναίκες. Τα στοιχεία δείχνουν ότι οι άνδρες είναι κατά τι πιο γνώστες του προγράμματος καθώς το ποσοστό αναγνωρισιμότητας φτάνει σε αυτούς το 70% ενώ το αντίστοιχο στις γυναίκες το 65%. Γεγονός πάντως είναι ότι αυτή η διαφορά δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ιδιαίτερα σημαντική, συμπεραίνοντας ότι το πρόγραμμα της Ενοποίησης αγγίζει το ίδιο και τα δύο φύλα.

Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται και από το Chi – Square Test, το οποίο συμπεριλαμβάνει στη συγκεκριμένη περίπτωση και τη διόρθωση του Yates η οποία είναι απαιτητή σε 2X2 συστήματα. Τα p-values είναι μεγαλύτερα

του 0,05 επομένως με σιγουριά 99% δεν μπορούμε να απορρίψουμε την μηδενική υπόθεση ότι το φύλο και η αναγνωρισιμότητα της ΕΑΧΑ είναι ανεξάρτητες.

Chi-Square Test

Chi-Square	Df	P-Value
0,84	1	0,3595
0,64	1	0,4231 (Yates' correction)

Διάγραμμα 5.6. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- φύλο (ραβδόγραμμα)

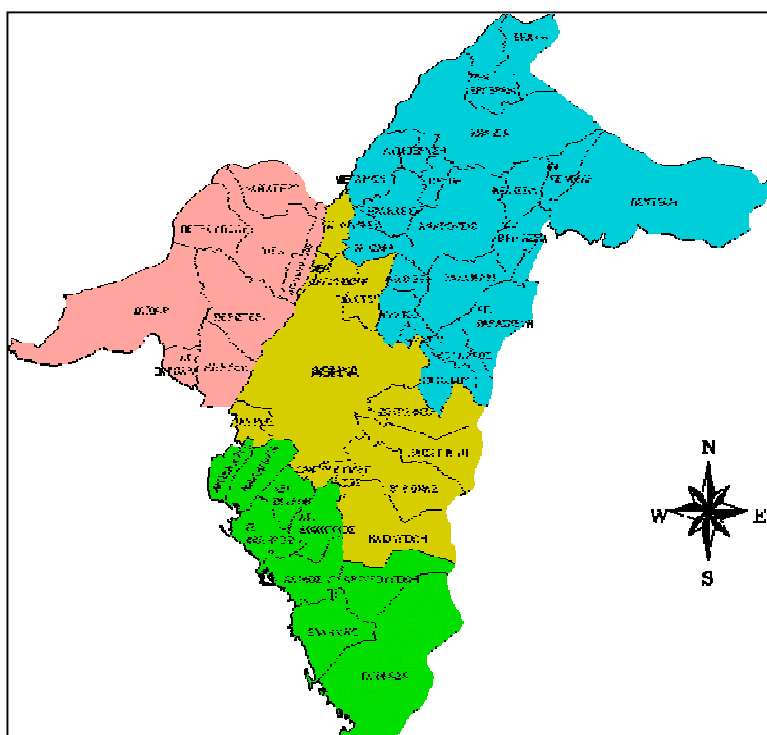
5.1.5. Αναγνωρισιμότητα ΕΑΧΑ με βάση την περιοχή κατοικίας

Τέλος, όπως αναφέρθηκε και πρωτίτερα, με βάση τον χάρτη της Νομαρχίας Αθηνών χωρίσαμε τους ερωτηθέντες σε 5 κατηγορίες ανάλογα με την περιοχή κατοικίας τους :

1. Η κίτρινη περιοχή αντιπροσωπεύει περιοχές του κέντρου
2. Η γαλάζια περιοχή τα βόρεια προάστια
3. Η πράσινη τις νότιες περιοχές της Αθήνας
4. Η ροζ τις δυτικές περιοχές

5. Οι περιοχές που δεν φαίνονται αλλά έχουμε ερωτηθέντες είναι από την Νομαρχία Πειραιώς

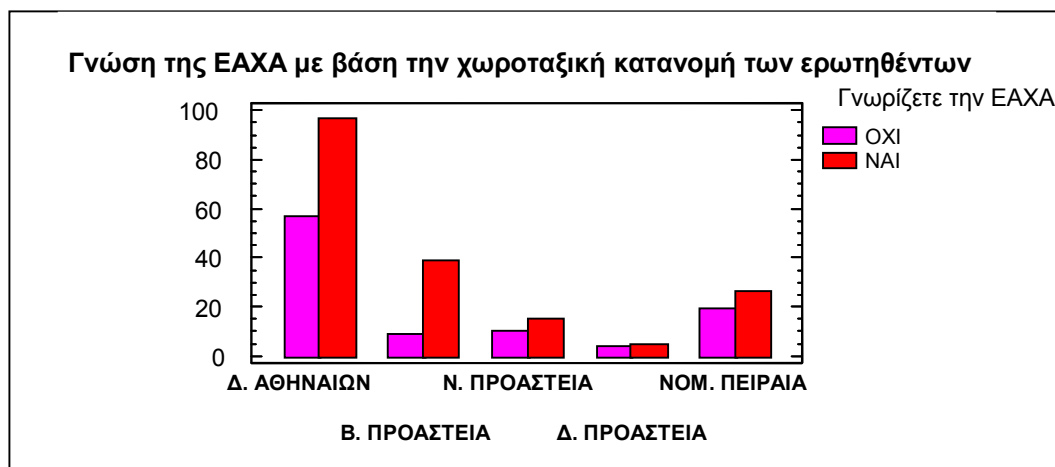
Με τον διαχωρισμό αυτό, επιχειρούμε να διακρίνουμε τυχόν διαφορές μεταξύ των ερωτηθέντων όσον αφορά το αν γνωρίζουν την ΕΑΧΑ σε συνάρτηση με την περιοχή όπου διαμένουν. Βέβαια, το γεγονός ότι κάποιος δεν διαμένει στο κέντρο δεν σημαίνει ότι δεν κατεβαίνει συχνά σε αυτό, γεγονός το οποίο αναλύουμε και παρακάτω. Επομένως δεν θα πρέπει απαραίτητως να αναμένουμε τα υψηλότερα ποσοστά αναγνωρισιμότητας στους κατοίκους του κέντρου.

Πίνακας 5.5. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 1 με βάση την περιοχή κατοικίας

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	37,01%	62,99%
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	18,75%	81,25%
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	40,00%	60,00%
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	44,44%	55,56%
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	42,22%	57,78%

Πραγματικά, το ποσοστό των κατοίκων των Βορείων Προαστίων που γνωρίζουν το πρόγραμμα ξεπερνά το 81%, όταν το αντίστοιχο των κατοίκων του κέντρου και του Δήμου Αθηναίων σε μεγάλο βαθμό φτάνει το 62%. Χαμηλότερα ποσοστά παρατηρούνται στα Δυτικά Προάστια και στην Νομαρχία Πειραιά όπου τα ποσοστά κυμαίνονται από 55 έως 58 %.

Διάγραμμα 5.7. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 1- περιοχή κατοικίας (ραβδόγραμμα)

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω το Chi – Square Test δείχνει ότι το p-value είναι $0,11 > 0,01$ επομένως **με σιγουριά 99% δεν μπορούμε να απορρίψουμε την μηδενική υπόθεση ότι η περιοχή κατοικίας και η αναγνωρισιμότητα της ΕΑΧΑ είναι ανεξάρτητες.**

Chi-Square Test

Chi-Square	Df	P-Value
7,48	4	0,1128

Για να εξηγήσουμε το φαινόμενο αυτό, δηλαδή το να γνωρίζουν οι πολίτες των Βορείων Προαστίων σε τόσο μεγάλο ποσοστό την Ενοποίηση, αναλύσαμε τόσο την συχνότητα επίσκεψης των πολιτών στο κέντρο με βάση την χωροταξική κατανομή της περιοχής κατοικίας, το επίπεδο εκπαίδευσής τους αλλά και τις κατηγορίες ηλικιών. Με βάση αυτά τα στοιχεία, τα οποία όπως διαπιστώσαμε είναι αυτά τα οποία είναι εξαρτημένα με την αναγνωρισιμότητα της ΕΑΧΑ θα μπορέσουμε να εξηγήσουμε το γεγονός αυτό.

Ξεκινώντας με τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο, διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχουν σημαντικές διαφοροποιήσεις ανάλογα με την περιοχή κατοικίας των ερωτηθέντων – κάτι που επιβεβαιώνεται και από το Chi – Square test το οποίο δίνει $p\text{-value } 0,56 > 0,01$ -. Έτσι για παράδειγμα, στις κατηγορίες επίσκεψης 3 και 4 δηλαδή πάνω από μια φορά την εβδομάδα, τα ποσοστά και για τις 5 ζώνες κατοικίας κυμαίνονται από 60 – 67% παρουσιάζοντας μια σημαντική σύγκλιση. Βέβαια η ζώνη 2 παρουσιάζει το μεγαλύτερο ποσοστό επίσκεψης – 67% - όμως αυτό δεν θα ήταν αρκετό για να εξηγήσει την υψηλή αναγνωρισιμότητα που συναντήσαμε.

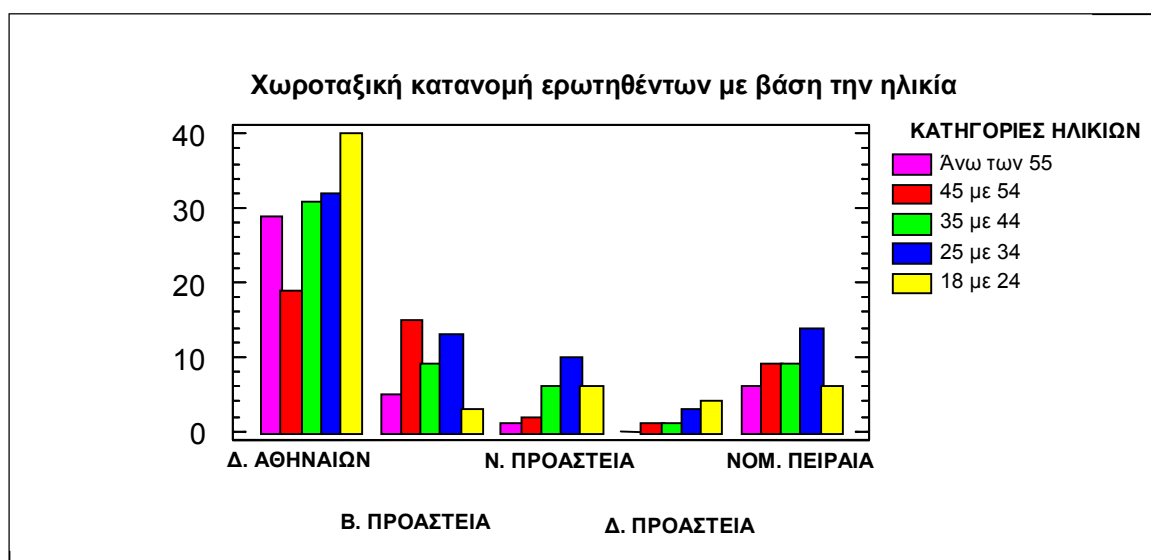
Πίνακας 5.6. Συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο με βάση την περιοχή κατοικίας

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ			
	<1 φορά το μήνα	1 - 3 φορές	4 - 10 φορές	10 < φορές
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	23,68%	16,45%	21,05%	38,82%
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	8,89%	24,44%	33,33%	33,33%
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	16,00%	20,00%	24,00%	40,00%
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	12,50%	25,00%	25,00%	37,50%
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	25,58%	13,95%	16,28%	44,19%

Συνεχίζοντας, με την κατηγοριοποίηση των ηλικιών παρατηρούμε ότι όντως στις ηλικίες που παρουσιάζεται μεγαλύτερο πρόβλημα αναγνωρισιμότητας – 18 με 24 ετών – οι ερωτηθέντες που κατοικούν στη ζώνη 2, δηλαδή στα Βόρεια Προάστια, το ποσοστό είναι μόλις 7%, όταν στις υπόλοιπες περιοχές κυμαίνεται κατά μέσο όρο στο 27%. Για να δούμε το αντίκτυπο που έχει αυτή η απόκλιση, θα μπορούσαμε να υπολογίσουμε ότι στους 48 ερωτηθέντες της ζώνης 2 το 27% είναι 13 άτομα ενώ εμείς έχουμε μόλις 3. Προσθέτοντας – πάντα θεωρητικά – 13 άτομα ηλικίας 18 έως 24 ετών το ποσοστό της κατηγορίας αυτής ανέρχεται στο $16/61 = 27\%$. Από τους 13 επιπλέον, θεωρητικά οι γνώστες της ΕΑΧΑ θα ήταν 6 με 7 (αφού το ποσοστό αναγνωρισιμότητας στην κατηγορία αυτή ανέρχεται σε 50% περίπου). Οπότε εάν είχαμε $48+13= 61$ ερωτηθέντες θα γνώριζαν την ΕΑΧΑ $39+7=46$ οπότε το ποσοστό αναγνωρισιμότητας της ΕΑΧΑ στην ζώνη 2 θα έπεφτε στο $46/61 = 75,4\%$, θα είχαμε δηλαδή μια μείωση κατά 5,5%.

Πίνακας 5.7. Κατηγορίες ηλικιών ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ				
	Άνω των 55	45 - 54	35 - 44	25 - 34	18 - 24
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	19,21%	12,58%	20,53%	21,19%	26,49%
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	11,11%	33,33%	20,00%	28,89%	6,67%
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	4,00%	8,00%	24,00%	40,00%	24,00%
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	0,00%	11,11%	11,11%	33,33%	44,44%
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	13,64%	20,45%	20,45%	31,82%	13,64%

Διάγραμμα 5.8. Κατηγορίες ηλικιών ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας (ραβδόγραμμα)

Παρατηρούμε όμως, ότι ακόμη και με αυτά τα δεδομένα, το ποσοστό στην ζώνη 2 παραμένει εξαιρετικά υψηλό, πράγμα το οποίο μας οδηγεί στο να αναλύσουμε και τον επόμενο παράγοντα, το επίπεδο εκπαίδευσης. Εδώ ίσως βρίσκεται και η απάντηση στο ερώτημά μας. Με μια πρώτη ματιά, παρατηρούμε ότι τα 2/3 των ερωτηθέντων που διαμένουν στα Βόρεια Προάστια είναι απόφοιτοι ανωτάτων σχολών ή έχουν πραγματοποιήσει σπουδές σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Αντίστοιχα το ποσοστό στις άλλες ζώνες – εξαιρουμένης της Νομαρχίας Πειραιά – κυμαίνεται στο 45% μέσο όρο.

Πίνακας 5.8. Επίπεδο εκπαίδευσης ερωτηθέντων με βάση την περιοχή κατοικίας

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ					
	ΔΗΜΟΤΙΚΟ	ΓΥΜΝΑΣΙΟ	ΛΥΚΕΙΟ	ΤΕΙ	ΑΕΙ	ΜΕΤ/ΚΟ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	1,30%	5,19%	32,47%	13,64%	38,96%	8,44%
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	0,00%	2,08%	16,67%	14,58%	41,67%	25,00%
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	0,00%	12,00%	40,00%	4,00%	32,00%	12,00%
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	0,00%	0,00%	22,22%	33,33%	44,44%	0,00%
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	4,44%	0,00%	48,89%	22,22%	20,00%	4,44%

Πιο αναλυτικά, στους 48 ερωτηθέντες οι 32 ήταν σε επίπεδο εκπαίδευσης 5 και 6 ενώ θα έπρεπε να ήταν 22 εάν ίσχυε το ποσοστό του 45% όπως και στις γειτονικές ζώνες. Από τους 10 που θα ήταν λιγότεροι οι 2 δεν θα γνώριζαν ούτως ή άλλως την Ενοποίηση άρα $10 - 2 = 8$ άτομα. Επομένως, αφαιρώντας 39 (οι γνώστες) $- 8 = 31$. Δηλαδή, το ποσοστό μειώνεται σε $31/48 = 64,5\%$ επίπεδα στα οποία κυμαίνεται το ποσοστό και στις άλλες ζώνες.

Επομένως, με την παραπάνω ανάλυση καταδείχθηκε ότι το υψηλό αυτό ποσοστό είναι πλήρως επεξηγήσιμο, και οφείλεται κυρίως στο μεγάλο ποσοστό διπλωματούχων που ερωτήθηκαν και διέμεναν στη ζώνη 2. Φαίνεται μάλιστα ότι το επίπεδο εκπαίδευσης είναι ένα από τα πιο σημαντικά κριτήρια που μπορούν να μας οδηγήσουν σε μια ασφαλή εκτίμηση του πληθυσμού που γνωρίζει το πρόγραμμα της ΕΑΧΑ. Ελλείψει μάλιστα στοιχείων για τη συχνότητα επίσκεψης των πολιτών στο κέντρο, η εκπαίδευση και η κατηγορία ηλικίας είναι μετρήσιμα χαρακτηριστικά για τα οποία μπορούμε να έχουμε και στοιχεία από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδας.

Κατ' αυτόν τον τρόπο εάν χρησιμοποιήσουμε τις ομαδοποιήσεις της ΕΣΥΕ για τις κατηγορίες ηλικιών και το επίπεδο εκπαίδευσης, σύμφωνα με τα στοιχεία της τελευταίας απογραφής, θα μπορούσαμε να εκτιμήσουμε και να προσεγγίσουμε καλύτερα τον αριθμό των ατόμων στην Νομαρχία Αθηνών οι οποίοι γνωρίζουν το πρόγραμμα.

Πίνακας 5.9 Πληθυσμός ηλικίας 10 ετών και άνω κατά φύλο - ομάδες ηλικιών και επίπεδο εκπαίδευσης

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Επίπεδο εκπαίδευσης και ομάδες ηλικιών	2001 Μόνιμος πληθυσμός		
	Σύνολο	Άρρενες	Θήλεις
Σύνολο	2.553.059	1.212.812	1.340.247
Κάτοχοι Μεταπτυχιακού - Διδακτορικού Τίτλου	45.903	29.018	16.885
20-24 ετών	1.891	970	922
25-29 ετών	8.314	4.350	3.964
30-44 ετών	20.539	12.628	7.911
45-64 ετών	12.333	8.776	3.557
65 ετών και άνω	2.826	2.295	531
Πτυχιούχοι Ανωτάτων Σχολών	332.787	170.253	162.534
20-24 ετών	16.700	6.456	10.243
25-29 ετών	41.389	16.822	24.567
30-44 ετών	133.376	61.462	71.914
45-64 ετών	104.847	59.898	44.949
65 ετών και άνω	36.476	25.615	10.861
Πτυχιούχοι ΤΕΙ (ΚΑΤΕ ΚΑΤΕΕ)	95.996	48.438	47.558
20-24 ετών	7.700	3.316	4.384
25-29 ετών	17.529	7.981	9.548
30-44 ετών	43.999	22.283	21.716
45-64 ετών	21.458	11.513	9.945
65 ετών και άνω	5.310	3.345	1.965
Πτυχιούχοι Ανωτέρων Σχολών	170.645	84.296	86.349
10-19 ετών	2.953	1.260	1.693
20-24 ετών	32.052	13.156	18.896
25-29 ετών	32.692	14.522	18.170
30-44 ετών	55.339	27.171	28.168
45-64 ετών	36.231	20.109	16.122
65 ετών και άνω	11.378	8.078	3.300
Απόφοιτοι Μέσης εκπαίδευσης	874.839	417.737	457.102
10-19 ετών	68.034	32.077	35.957
20-24 ετών	134.109	67.360	66.749
25-29 ετών	99.599	51.989	47.610
30-44 ετών	270.887	130.025	140.862
45-64 ετών	209.836	94.732	115.104
65 ετών και άνω	92.374	41.554	50.820
Τελείωσαν τη Γ' τάξη Γυμνασίου	276.772	145.059	131.713
10-19 ετών	97.379	50.374	47.005
20-24 ετών	19.063	11.789	7.274
25-29 ετών	21.928	13.168	8.760
30-44 ετών	63.905	33.526	30.379
45-64 ετών	49.335	24.729	24.606
65 ετών και άνω	25.162	11.473	13.689

Απόφοιτοι Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως	574.637	252.590	322.047
10-19 ετών	89.507	47.142	42.365
20-24 ετών	10.689	6.602	4.087
25-29 ετών	11.760	7.050	4.710
30-44 ετών	80.020	36.585	43.435
45-64 ετών	219.715	91.417	128.298
65 ετών και άνω	162.946	63.794	99.152
Δεν τελείωσαν το Δημοτικό αλλά γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση	138.042	53.395	84.647
10-19 ετών	50.862	26.468	24.394
20-24 ετών	853	547	306
25-29 ετών	1.184	803	381
30-44 ετών	3.917	2.043	1.874
45-64 ετών	22.657	6.219	16.438
65 ετών και άνω	58.570	17.315	41.254
Αγράμματοι (μη γνωρίζοντες γραφή και ανάγνωση)	43.438	12.026	31.412
10-19 ετών	572	296	276
20-24 ετών	1.388	888	500
25-29 ετών	1.617	1.070	547
30-44 ετών	4.360	2.464	1.896
45-64 ετών	8.532	2.441	6.091
65 ετών και άνω	26.970	4.867	22.102

Επεξεργαζόμενοι τα στοιχεία που παρατίθενται στον προηγούμενο πίνακα, οδηγούμαστε στα ακόλουθα συμπεράσματα: Χρησιμοποιώντας τα ποσοστά που προέκυψαν από τον συνδυασμό του επιπέδου εκπαίδευσης και της γνώσης του προγράμματος της ΕΑΧΑ, επιχειρούμε να τα προβάλλουμε στον μόνιμο πληθυσμό της Νομαρχίας Αθηνών ώστε να εκτιμήσουμε το πόσοι πραγματικά γνωρίζουν την Ενοποίηση στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας.

Σε αυτή την φάση, δεν θα συμπεριλάβουμε τους ερωτηθέντες που ανήκαν στην Νομαρχία Πειραιά, καθώς αυτό που ενδιαφέρει είναι το κατά πόσο είναι γνωστή η Ενοποίηση στην ευρύτερη περιοχή της παρέμβασης, χωρίς να ξεπερνά όμως και τα όρια της πόλεως. Επειδή μάλιστα η έρευνα διεξήχθη κυρίως σε περιοχές της Νομαρχίας Αθήνας, δεν θα μπορούσαμε να στηριχτούμε σε μικρό αριθμό δείγματος από την Νομαρχία Πειραιά για να βγάλουμε ένα γενικό συμπέρασμα.

Σύμφωνα με τα παραπάνω προκύπτει ο ακόλουθος πίνακας. Αξίζει να διευκρινίσουμε ότι το ποσοστό αυτών που έχουν τελειώσει Δημοτικό και γνωρίζουν την ΕΑΧΑ ίσως είναι λίγο υπερεκτιμημένο (33%) καθώς στηρίζεται σε πολύ μικρό αριθμό δείγματος. Θεωρητικά και αν παρακολουθήσουμε την μείωση από βαθμίδα σε βαθμίδα, θα πρέπει να κυμαίνεται περί το 20%.

Αναλογικά, για αυτούς που δεν τελείωσαν το Δημοτικό ή δεν πήγαν σχολείο το ποσοστό θα κυμαίνεται περί το 5%.

Πίνακας 5.10. Προβολή αναγνωρισιμότητας ΕΑΧΑ στον συνολικό πληθυσμό

Επίπεδο εκπαίδευσης	Πληθυσμός	% Γνώστες της ΕΑΧΑ	Εκτίμηση
Δημοτικό	574.637	33% (20%)	189.630 – (114.928)
Γυμνάσιο	276.772	33,30%	92.172
Λύκειο	874.839	50,00%	437.420
ΤΕΙ / Τεχνολογική σχολή	266.641	65,85%	175.584
ΑΕΙ	332.787	81,20%	270.225
Μεταπτυχιακό	45.903	91,20%	41.864
	2.371.579		1.206.895 (1.132.193)
Δεν πήγαν σχολείο / Αναλφάβητοι	181.480	<5%	10.000
Τελικό σύνολο	2.553.059		1.216.484 (1.142.193)

Με τις ανωτέρω επισημάνσεις, μπορούμε να υπολογίσουμε λοιπόν ότι το ποσοστό αυτών που γνωρίζει την Ενοποίηση στην Νομαρχία Αθηνών είναι :

$$1.142.193 / 2.553.059 = 44,73\%$$

Σε περίπτωση βέβαια που δεν υπολογίζαμε την μείωση του ποσοστού των αποφοίτων Δημοτικού που γνωρίζουν την ΕΑΧΑ, το συνολικό ποσοστό θα ανερχόταν σε 47,5 – 48%. Εάν δε, συνυπολογίσουμε και το ποσοστό ατόμων οι οποίοι ναι μεν δεν έχουν υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης αλλά κατεβαίνουν συχνά στο κέντρο, για τους οποίους δεν μπορούμε να έχουμε στατιστικά στοιχεία, και οι οποίοι γνωρίζουν την ΕΑΧΑ, η τάση θα διαμορφωθεί περί το 50%. Σε κάθε περίπτωση μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι περίπου 1 στους 2 πολίτες της Νομαρχίας Αθηνών γνωρίζει το πρόγραμμα της Ενοποίησης.

Συνοψίζοντας, και ύστερα από μια ενδελεχή ανάλυση της ερώτησης 1, όσον αφορά την αναγνωρισιμότητα της ΕΑΧΑ, αφού εξετάσαμε όλες τις παραμέτρους που μπορεί να επηρεάζουν την απάντηση των πολιτών, κατηγορία ηλικίας, φύλο, εκπαίδευση, περιοχή κατοικίας, συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο, επεξεργαστήκαμε συνδυασμούς αυτών, ούτως ώστε να οδηγηθούμε σε κάποιο κριτήριο το οποίο να φαίνεται το αντιπροσωπευτικότερο για να σταθμίσουμε το δείγμα μας. Κι αυτό διότι ενώ αρχικά φαίνεται ότι 2 στους

3 Αθηναίους γνωρίζουν το πρόγραμμα, ύστερα από την όλη επεξεργασία μπορούμε να αποφανθούμε με μεγαλύτερη σιγουριά ότι στο σύνολο τους οι Αθηναίοι γνωρίζουν το πρόγραμμα σε ποσοστό 45 – 50 %.

Βεβαίως, τα άτομα τα οποία κατεβαίνουν συχνότερα στο κέντρο ή έχουν υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο γνωρίζουν σε μεγαλύτερα ποσοστά την Ενοποίηση σε επίπεδα τα οποία παρουσιάζονται στην ανάλυση που προηγήθηκε. Θα λέγαμε ότι το δείγμα μας και το αποτέλεσμα αυτό του 65% περίπτωση που εξήγαγε, είναι από τους πολίτες που ζουν και κινούνται σε έναν ευρύτερο χώρο του Δήμου Αθηναίων και του Ιστορικού Κέντρου, είναι άτομα μέχρι 55 ετών κυρίως, αρκετά υψηλού μορφωτικού επιπέδου, οι οποίοι κατεβαίνουν σε αρκετά μεγάλη συχνότητα στο κέντρο της Αθήνας.

Εάν η ΕΑΧΑ ικανοποιείται με το γεγονός να έχει υψηλά ποσοστά αναγνωρισιμότητας σε αυτές τις κατηγορίες πολιτών, τότε βρίσκεται σε καλό δρόμο. Εάν όμως θα ήθελε να προσεγγίσει όλο το φάσμα των Αθηναίων τότε ίσως θα πρέπει να ενισχύσει την προβολή του έργου της. Ένα πολύ σημαντικό στοιχείο, είναι ότι η Ενοποίηση παρουσιάζει την χαμηλότερη αναγνωρισιμότητα στις ηλικίες 18-24 ετών, πράγμα το οποίο θα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα.

Βιβλιογραφία 5^{ου} Κεφαλαίου

1. Student Lecture Notes of Basic Business Statistics, Hall, 2002
2. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
3. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw Hill – Irwin, 5th edition, 2003
4. Ang – Tang, μετάφραση Παναγιωτακόπουλος Δημήτριος, Εφαρμογές Πιθανοτήτων και Στατιστικής, εκδόσεις Κυριακίδη, 1997

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΠΗΓΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

6.1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗΣ 2

Από ποια πηγή πληροφορηθήκατε την ύπαρξη του προγράμματος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας ;

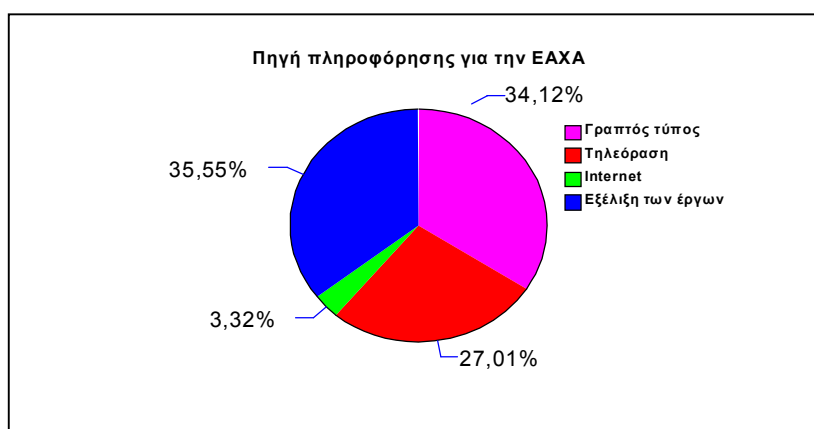
Με την ερώτηση αυτή θα μπορέσουμε να διακρίνουμε, με ποιο τρόπο οι πολίτες που ξέρουν για την Ενοποίηση πληροφορήθηκαν την ύπαρξή της. Οι τέσσερις πηγές πληροφόρησης ήταν :

1. Γραπτός Τύπος
2. Τηλεόραση
3. Διαδίκτυο
4. Από την εξέλιξη των έργων

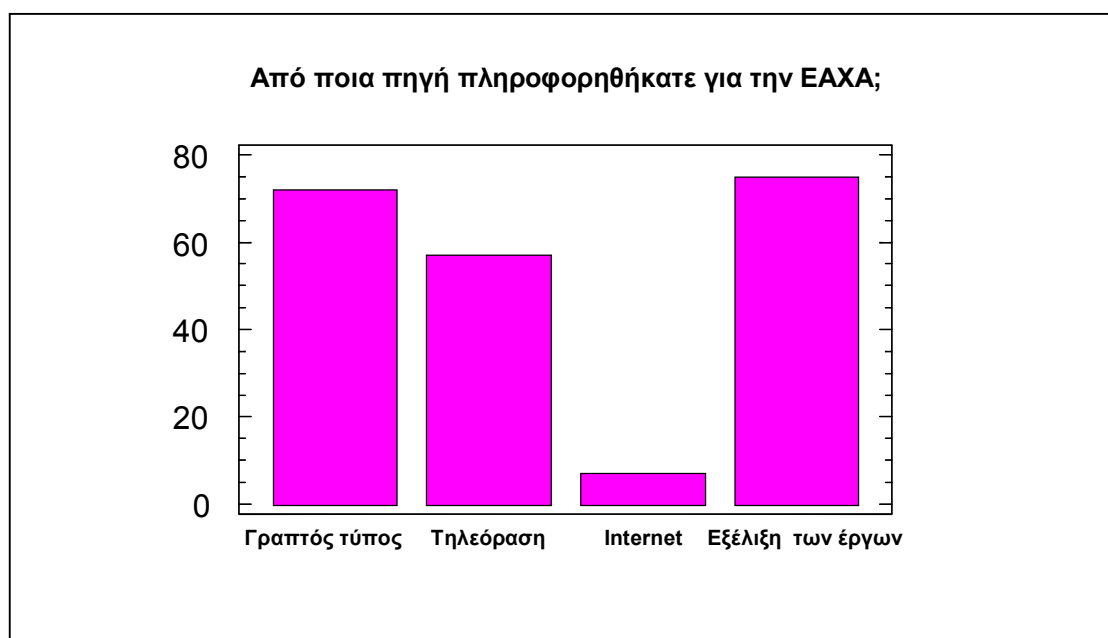
Όπως παρατηρούμε, δεν υπάρχει κάποια πηγή πληροφόρησης η οποία να υπερτερεί σημαντικά των άλλων. Οι πιο πολλοί πάντως, έμαθαν για την Ενοποίηση από την εξέλιξη των έργων – ποσοστό 35,5% -. Ακολουθούν αυτοί οι οποίοι την γνώρισαν μέσω του γραπτού τύπου – εφημερίδες, περιοδικά – σε ποσοστό 34%, ενώ από την τηλεόραση την έμαθε το 27%. Τέλος από τις νέες τεχνολογίες και το διαδίκτυο την έμαθε το 3%.

Πίνακας 6.1. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 2

Τιμή	Συχνότητα	Σχετική	Αθροιστική	Σχετ.Αθροιστική
		Συχνότητα	Συχνότητα	Συχνότητα
<1 φορά το μήνα	72	0,3412	72	0,3412
1 – 3 φορές	57	0,2701	129	0,6114
4 – 10 φορές	7	0,0332	136	0,6445
10< φορές	75	0,3555	211	1,0000

Διάγραμμα 6.1. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 2

Διάγραμμα 6.2. Κατανομή απαντήσεων ερώτησης 2 (ραβδόγραμμα)

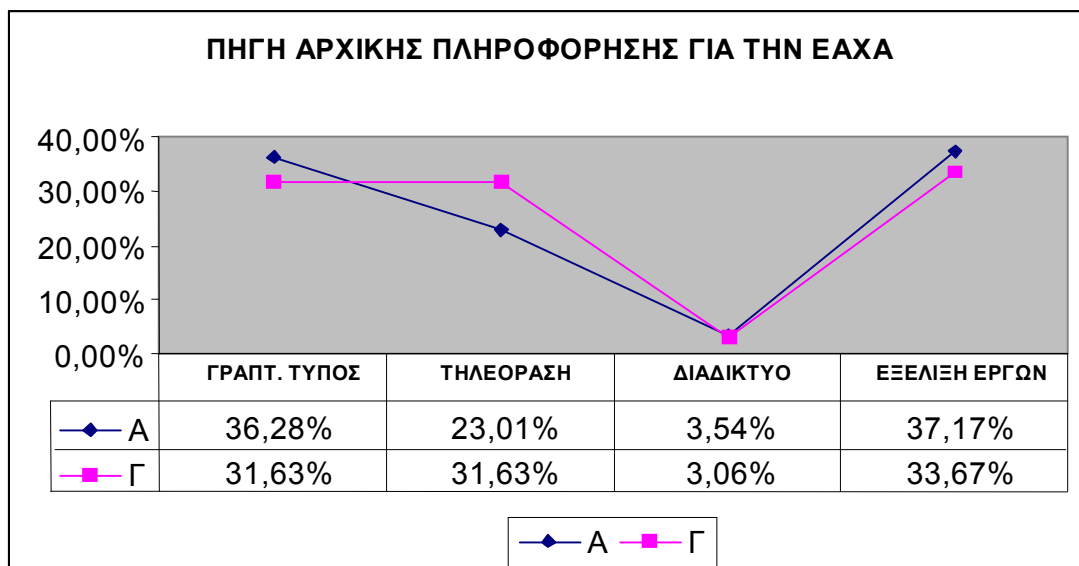
6.1.1. Πληροφόρηση με βάση το φύλο

Ξεκινώντας την ανάλυση, θα προσπαθήσουμε να διαπιστώσουμε πιθανή διαφορετική επίδραση του φύλου στην πηγή πληροφόρησης. Όπως παρατηρούμε δεν υπάρχουν σημαντικές διαφοροποιήσεις, κάτι το οποίο επιβεβαιώνεται και από το chi – square test, το οποίο δεν απορρίπτει την μηδενική υπόθεση. Μιλώντας ποσοτικά, και στα δύο φύλα πρώτη πηγή πληροφόρησης είναι η επί τόπου παρατήρηση κατά την εξέλιξη των έργων. Ακολουθεί η πληροφόρηση από τον γραπτό τύπο, ιδιαίτερα στον ανδρικό πληθυσμό. Η τηλεόραση αποτελεί σημαντική πηγή πληροφόρησης ιδιαίτερα για τις γυναίκες οι οποίες την παρακολουθούν και περισσότερο. Έτσι, υπάρχει μια διαφορά της τάξεως του 8,5% όσον αφορά την τηλεόραση ως πηγή πληροφόρησης της ΕΑΧΑ.

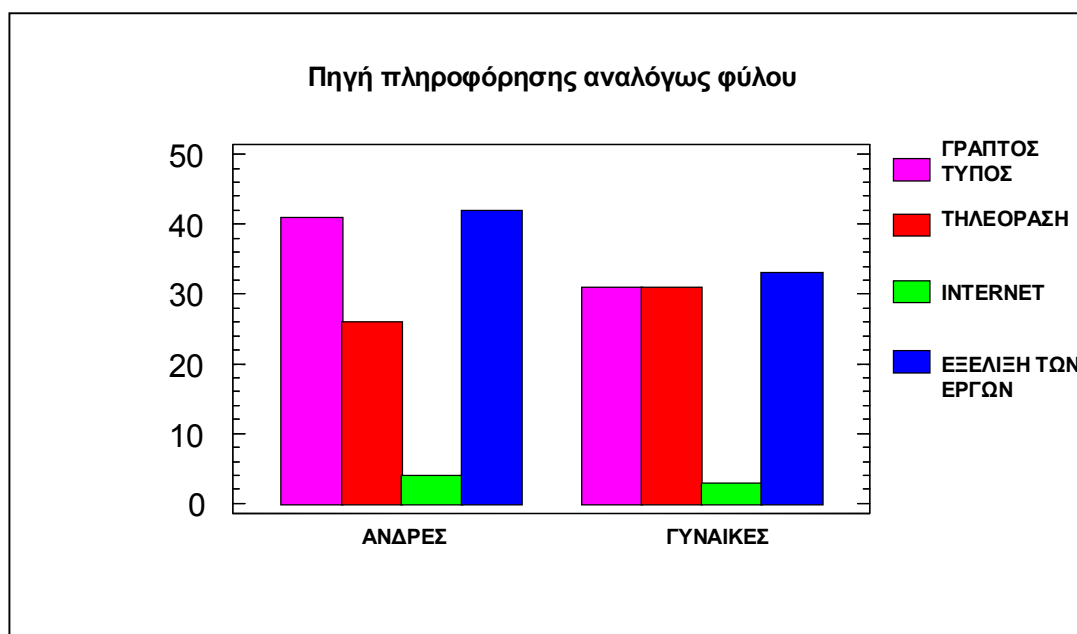
Το διαδίκτυο αποτελεί πηγή πληροφόρησης σε ίσο βαθμό αλλά δεν ξεπερνά το 3,5%. Βέβαια, η ερώτηση αφορούσε τον τρόπο με τον οποίο οι πολίτες πληροφορήθηκαν την ύπαρξη του προγράμματος. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν χρησιμοποιούν το internet για να ενημερώνονται για την εξέλιξη του. Επομένως πιθανόν το μικρό αυτό ποσοστό να αυξάνεται αν θα μιλήσουμε για πηγή ενημέρωσης και όχι για πηγή πληροφόρησης της ύπαρξης του προγράμματος.

Πίνακας 6.2. Ποσοστιαία κατανομή για τις πηγές πληροφόρησης της ΕΑΧΑ

	ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ	ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΑΝΔΡΕΣ	36,28%	23,01%	3,54%	37,17%
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	31,63%	31,63%	3,06%	33,67%

Διάγραμμα 6.3. Πηγή αρχικής πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ με βάση το φύλο

Διάγραμμα 6.4. Πηγή πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ με βάση το φύλο

6.1.2. Πληροφόρηση με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

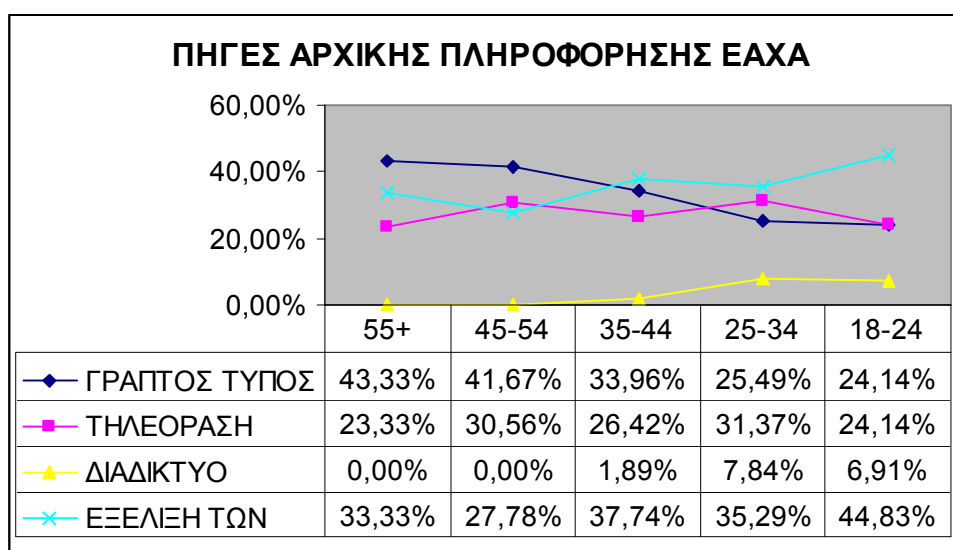
Η επόμενη κατηγοριοποίηση που μπορεί να γίνει είναι με βάση τις κατηγορίες ηλικιών. Όπως παρατηρούμε στις ηλικίες άνω των 45 ετών, πρώτη

πηγή πληροφόρησης είναι ο γραπτός τύπος με ποσοστά άνω του 40%. Στις ηλικίες κάτω των 45 ετών, την πρώτη θέση καταλαμβάνει η επί τόπου παρατήρηση από την εξέλιξη των έργων με ποσοστά που κυμαίνονται από 35 έως 45%. Τα ποσοστά του γραπτού τύπου ακολουθούν συνεχώς φθίνουσα πορεία όσο μειώνονται και οι ηλικίες.

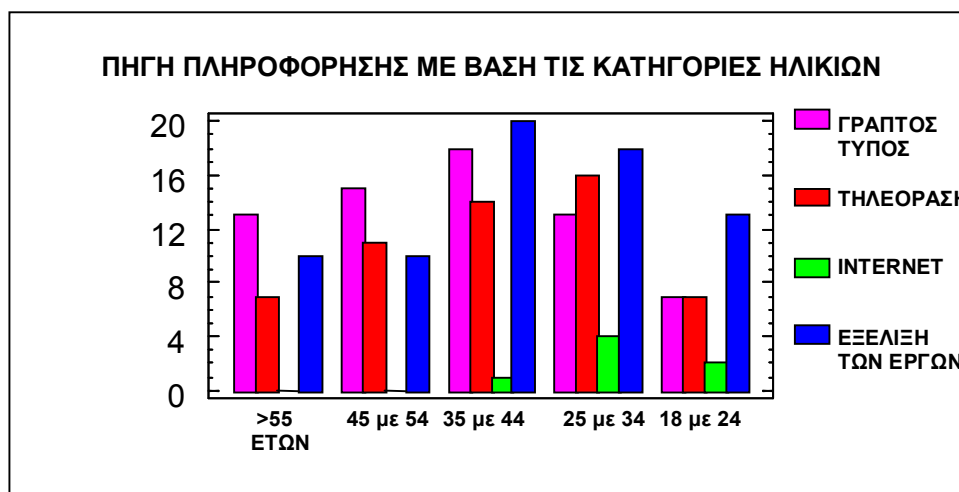
Τα ποσοστά της τηλεόρασης είναι σχετικά σταθερά σε όλες τις κατηγορίες ηλικιών και κυμαίνονται από 23 έως 30%. Επίσης είναι αξιοσημείωτο ότι στις κατηγορίες κάτω των 34 ετών το internet διπλασιάζει τα ποσοστά του ως πηγή πληροφόρησης τα οποία ξεπερνούν το 7,5%.

Πίνακας 6.3. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ			
	ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	INTERNET	ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
Άνω των 55 ετών	43,33%	23,33%	0,00%	33,33%
45 με 54 ετών	41,67%	30,56%	0,00%	27,78%
35 με 44 ετών	33,96%	26,42%	1,89%	37,74%
25 με 34 ετών	25,49%	31,37%	7,84%	35,29%
18 με 24 ετών	24,14%	24,14%	6,91%	44,83%

Διάγραμμα 6.5. Πηγές αρχικής πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ

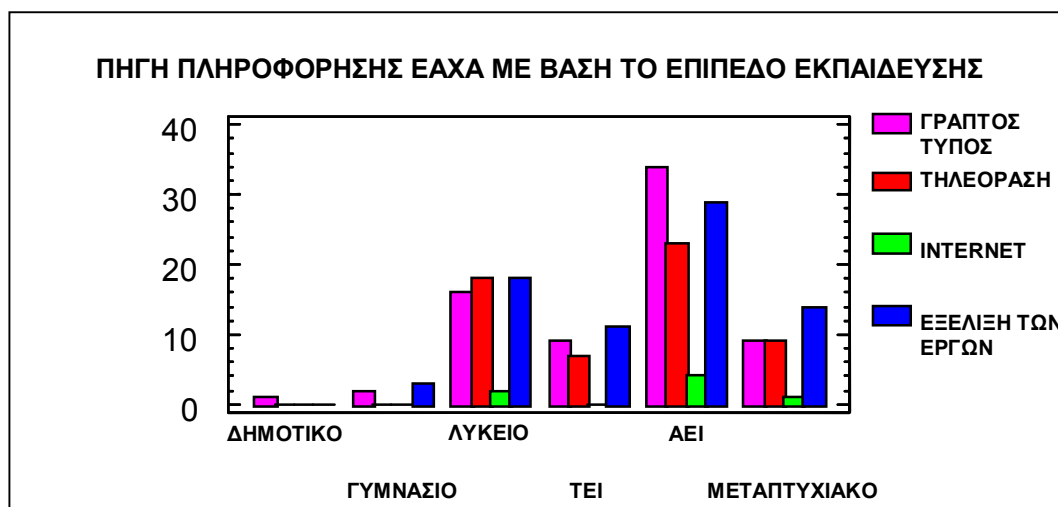
Διάγραμμα 6.6. Πηγές αρχικής πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

6.1.3. Πληροφόρηση με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

Από τα στοιχεία που προέκυψαν όσον αφορά όπως διαφορές από το επίπεδο εκπαίδευσης, διαπιστώνουμε ότι δεν συναντάμε κάτι το οποίο να δημιουργεί εντύπωση ούτε να δείχνει κάποια συγκεκριμένη τάση. Πιο πολύ έρχεται να επιβεβαιώσει την σημαντικότητα όπως επί τόπου παρατήρησης και του γραπτού τύπου. Η τηλεόραση δείχνει σταθερά ότι κατέχει ένα ποσοστό 25 – 30 % όπως και στην προηγούμενη κατηγοριοποίηση. Συμπερασματικά, θα λέγαμε ότι το επίπεδο εκπαίδευσης είναι ανεξάρτητο του τρόπου πληροφόρησης για την Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας.

Πίνακας 6.4. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ			
	ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	INTERNET	ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	100,00%	0,00%	0,00%	0,00%
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	40,00%	0,00%	0,00%	60,00%
ΛΥΚΕΙΟ	29,64%	33,33%	3,70%	33,33%
ΤΕΙ	33,33%	25,93%	0,00%	40,74%
ΑΕΙ	37,78%	25,56%	4,44%	32,22%
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	27,27%	27,27%	3,03%	42,42%

Διάγραμμα 6.7. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

6.1.4. Πληροφόρηση με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Παρόμοια ανάλυση θα επιχειρήσουμε και με γνώμονα τη συχνότητα επίσκεψης των πολιτών στο κέντρο της Αθήνας.

Πίνακας 6.5. Πηγή πληροφόρησης ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ			
	ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	INTERNET	ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
<1 φορά το μήνα	28,57%	35,71%	3,57%	32,14%
1 - 3 φορές	35,48%	41,94%	3,23%	19,35%
4 - 10 φορές	41,18%	19,61%	5,88%	33,33%
10 < φορές	30,61%	24,49%	2,04%	42,86%

Διάγραμμα 6.8. Πηγή πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Από τους προηγούμενους πίνακες και γραφήματα, παρατηρούμε ότι το ποσοστό του πληθυσμού που δεν κατεβαίνει συχνά στην Αθήνα ενημερώνεται κατά κύριο λόγο από την τηλεόραση σε ποσοστό 35 – 42%. Ακόμα πάντως και αυτοί που δεν κατεβαίνουν ιδιαίτερα συχνά στο κέντρο, έμαθαν για την Ενοποίηση από την εξέλιξη των έργων. Ο γραπτός τύπος δε, αποτελεί επίσης σημαντική πηγή πληροφόρησης ιδιαίτερα όσον αφορά ανθρώπους οι οποίοι κατεβαίνουν συχνά αλλά όχι καθημερινά στο κέντρο.

Εν συνεχεία και αφού έγινε μια πρώτη προσπάθεια κατανόησης του πόσοι τελικά είναι αυτοί που γνωρίζουν το πρόγραμμα της Ενοποίησης και από πού το έμαθαν για πρώτη φορά, θα γίνει μια πρώτη παράθεση του σχεδίου δράσης 1998 – 2004 ώστε να γνωρίσουμε καλύτερα τις πτυχές του όλου εγχειρήματος.

Βιβλιογραφία 6^{ου} Κεφαλαίου

1. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
2. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw Hill – Irwin, 5th edition, 2003
3. Ang – Tang, μετάφραση Παναγιωτακόπουλος Δημήτριος, Εφαρμογές Πιθανοτήτων και Στατιστικής, εκδόσεις Κυριακίδη, 1997

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 : ΠΡΩΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ 1998 - 2004

7.1. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΑΧΑ – ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Σε ένα πρώτο Σχέδιο Δράσης που συνέταξε η ΕΑΧΑ ΑΕ προβλέπονταν πολλαπλές παρεμβάσεις, που υπάγονταν στους παρακάτω κύριους άξονες:

- **Συνολική ανάδειξη των έξι βασικών αρχαιολογικών χώρων:** (1) Κεραμεικού, (2) Αρχαίας Αγοράς, (3) Ρωμαϊκής Αγοράς και Βιβλιοθήκης Αδριανού, (4) Βόρειας και Νότιας Κλιτύος της Ακροπόλεως, (5) Φιλοπάππου και (6) Ολυμπιείου. Η ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων αφορούσε τον καθορισμό και την αποκατάσταση των αρχαίων οδών, την κατάλληλη φύτευση των χώρων, την παροχή μιας ελάχιστης αναγκαίας υποδομής (ύδρευση, πυρόσβεση, απορροή ομβρίων, φωτισμός).

Προβλεπόταν επίσης η συντήρηση και ανάδειξη των όψεων των κτηρίων, που έχουν μέτωπο επί των οδών που ορίζουν τους αρχαιολογικούς χώρους. Με την συνεργασία του Υπουργείου Πολιτισμού, ομάδες αρχιτεκτόνων, αρχαιολόγων, μηχανικών κλπ. μελέτησαν και παρουσίασαν προτάσεις για την ανάδειξη των έξι αυτών χώρων και προσπάθησαν, όπου ήταν δυνατόν, να δώσουν στα μνημεία την αρχική τους μορφή. Παράλληλα, διατύπωσαν προτάσεις για τον περιβάλλοντα χώρο των μνημείων δίνοντας έμφαση στις διασυνδέσεις μεταξύ αρχαιολογικών χώρων και καθημερινής ζωής της πόλης.

- **Ανάπλαση-διαμόρφωση δικτύου πεζοδρόμων** και κοινοχρήστων χώρων στην περιοχή της Ακρόπολης (Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου), πιο γνωστό ως «Μεγάλος Περίπατος». Το έργο προέβλεπε διαμορφώσεις πεζοδρόμων και κοινοχρήστων χώρων, την πολεοδομική οργάνωση της περιοχής, την αισθητική αναβάθμιση του περιβάλλοντος και επεμβάσεις στη βλάστηση της περιοχής. Ο κύριος αυτός άξονας κυκλοφορίας πεζών θα εξασφάλιζε κατ' αυτόν τον τρόπο την πρόσβαση στους έξι αρχαιολογικούς χώρους και θα συνέδεε περιοχές κατοικίας με μικτές περιοχές εμπορικών χρήσεων και χρήσεων βιοτεχνίας και αναψυχής. Η παρέμβαση αυτή αποτέλεσε στην ουσία τη ραχοκοκαλιά της Ενοποίησης και από την επιτυχία του

συγκεκριμένου έργου θα κρινόταν σε μεγάλο βαθμό και η γενικότερη επιτυχία του Προγράμματος.

- **Η αναμόρφωση τεσσάρων από τις πιο ιστορικές πλατείες του Κέντρου :** Σύνταγμα, Ομόνοια, Μοναστηράκι και Κουμουνδούρου με κύριους στόχους τη διευκόλυνση της κίνησης των πεζών και την κοινωνικότερη χρήση του χώρου με μικρότερου ή μεγαλύτερου βαθμού παρεμβάσεις στην κυκλοφορία των τροχοφόρων, την ανάδειξη των κτηρίων που αποτελούν τα μέτωπα των πλατειών. Τα προβλεπόμενα έργα ήταν αποτέλεσμα μελετών, που σχεδιάστηκαν σε συνεργασία με το Αττικό Μετρό και προέκυψαν από ανοιχτούς αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς.

- **Η δημιουργία του Πολιτιστικού Πάρκου του Κεραμεικού** με τη χωροθέτηση σημαντικών πολιτιστικών λειτουργιών και εγκαταστάσεων που θα λειτουργήσει ως πυρήνας αναβάθμισης της ευρύτερης περιοχής.

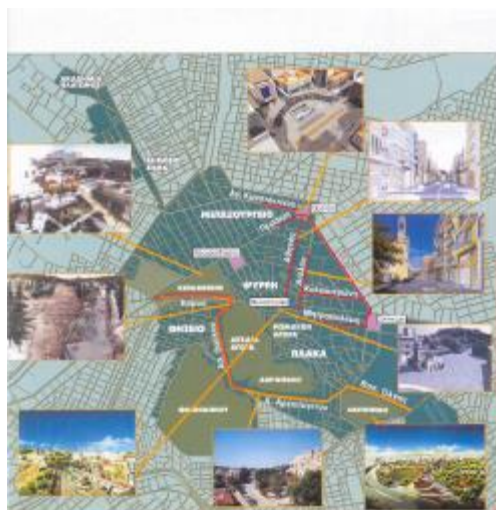
- **Διαμόρφωση οδών (πεζοδρομίων-οδοστρωμάτων) του Ιστορικού Κέντρου.** Οι παρεμβάσεις αυτές εφαρμόστηκαν σε κεντρικές οδούς του Ιστορικού Κέντρου (Αθηνάς, Κολοκοτρώνη, Μητροπόλεως, Περικλέους, Αιόλου, κ.ά.). Σε συνδυασμό με τις παρεμβάσεις στις όψεις των κτηρίων που βρίσκονται στις οδούς, στόχευαν στη γενικότερη αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στην περιοχή. Ενδεικτικά αναφέρονται οι αναπλάσεις των οδών Μητροπόλεως, Κολοκοτρώνη, Λέκκα, Πραξιτέλους, Απόλλωνος, Μπενιζέλου Παλαιολόγου, Υπατίας, Πατρώου, Αθηνάς, Αιόλου κ.λπ.

- **Αποκατάσταση-ανάδειξη των όψεων κτηρίων του Ιστορικού Κέντρου.** Το πρόγραμμα αποκατάστασης των όψεων των κτηρίων αφορούσε κτήρια όλου του Ιστορικού Κέντρου. Ξεκίνησε με την αισθητική αποκατάσταση των όψεων της Πλατείας Ομονοίας και ολοκληρώθηκε με παρεμβάσεις στις όψεις κτηρίων των οδών Πειραιώς, Αγίου Κωνσταντίνου, Αθηνάς, Αιόλου, Σταδίου, Μητροπόλεως, Κολοκοτρώνη, Αδριανού, Ερμού κ.λπ

- **Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων-επιγραφών.** Πρόκειται για ενέργειες που αφορούσαν στην εφαρμογή υπαρχουσών διατάξεων για την καθαίρεση γιγαντοαφισών και πινακίδων που βρίσκονταν είτε σε τaráτσες κτηρίων είτε σε οποιοδήποτε άλλο σημείο και επιβάρυναν την εικόνα τους. Για τις περιπτώσεις όπου προβλεπόταν η τοποθέτηση επιγραφών, έγινε ανασχεδιασμός τους σύμφωνα με συγκεκριμένες προδιαγραφές. Το πρόγραμμα καθαίρεσης διαφημιστικών πινακίδων παρουσίασε εξαιρετικές δυσκολίες στην εφαρμογή του, είχε όμως εντυπωσιακά αποτελέσματα για την ανάδειξη των κτηρίων και την εικόνα της πόλης.

- **Τη βελτίωση της εικόνας της πόλης με ήπιες παρεμβάσεις** όπως ο ευπρεπισμός δημοσίων χώρων, η αισθητική αναβάθμιση τυφλών τοίχων, η ανάδειξη χώρων με ειδική σήμανση πορείας.

- **Την συνολική ανάδειξη ιστορικών περιοχών της Αθήνας** όπως του Ψυρρή, της Πλάκας του Μεταξουργείου.

Βιβλιογραφία 7^{ου} Κεφαλαίου

1. Ενημερωτικό και φωτογραφικό υλικό από την ΕΑΧΑ Α.Ε., 2005
2. www.astynet.gr, ο δικτυακός τόπος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας
3. Μπελογιάννη – Αργυροπούλου Μαίρη , «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας», Ελληνικό Πανόραμα, τεύχη 32 – 33 – 34 – 35, 2003

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΡΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΑΧΑ

8.1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗΣ 3

Γνωρίζετε ότι η Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας είναι υπεύθυνη για:

1. Αναδείξεις αρχαιολογικών χώρων (Κεραμεικός, Αρχαία Αγορά, Ολυμπείο, Φιλοπάππου, Κλιτύς Ακροπόλεως)
2. Αναπλάσεις πλατειών (Συντάγματος, Ομονοίας, Κουμουνδούρου κτλ.)
3. Αναπλάσεις πέριξ αρχαιολογικών χώρων (Διον. Αρεοπαγίτου, Απ. Παύλου, Ερμού κτλ.)
4. Διαμορφώσεις - Πεζοδρομήσεις οδών (Αθηνάς, Μητροπόλεως, Αιόλου Αδριανού κτλ.)
5. Αποκατάσταση όψεων κτηρίων σε περιοχές του ιστορικού κέντρου
6. Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων στο Ιστορικό Κέντρο

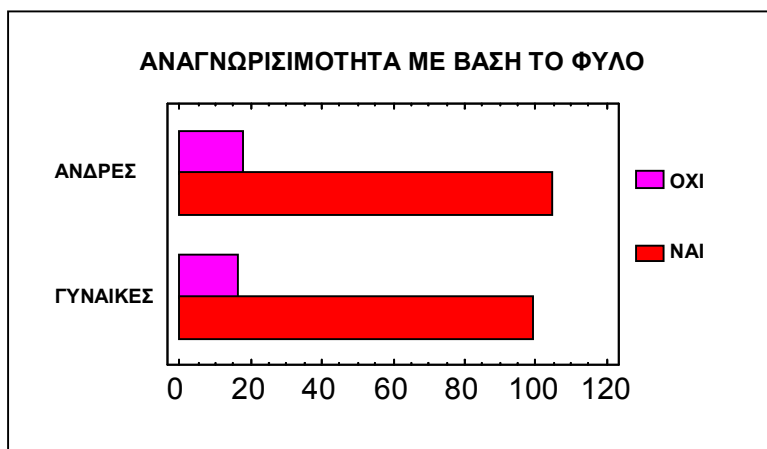
Με την ερώτηση αυτή επιθυμούμε να εξακριβώσουμε την ακόλουθη υπόθεση. Υπήρχε ο ενδοιασμός ότι πολλοί είναι αυτοί που γνωρίζουν την ύπαρξη της ΕΑΧΑ ή έχουν ακούσει για αυτήν, αλλά θεωρούν ότι οι αρμοδιότητές της εξαντλούνται μόνο στην ανάπτυξη αρχαιολογικών χώρων, συγχέοντας το έργο της με το όνομά της. Θέλαμε να διαπιστώσουμε σε τι ποσοστό αυτοί που γνωρίζουν την Ενοποίηση γνωρίζουν και τις επιμέρους δράσεις της.

8.1.1. Υποερώτηση 3^α

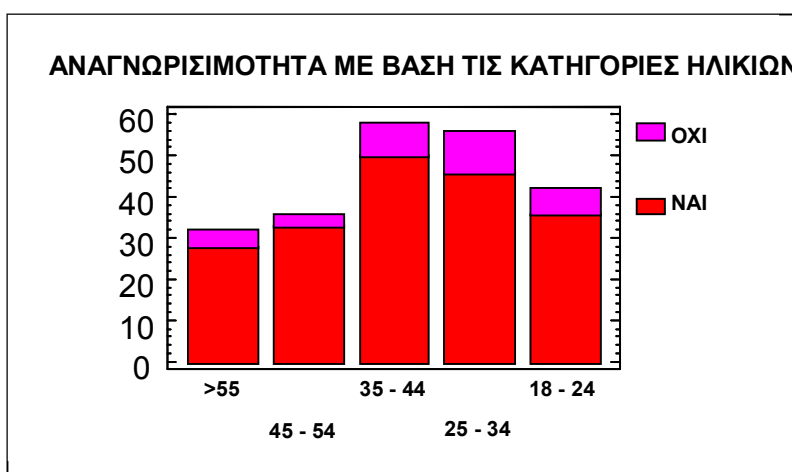
Ξεκινώντας από την υποερώτηση 3^α, παρατηρούμε ότι σε ποσοστό περίπου 86%, οι πολίτες γνωρίζουν ότι η Ενοποίηση είναι υπεύθυνη για τις αναδείξεις των 6 μεγαλύτερων αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας. Το γεγονός αυτό είναι απόλυτα λογικό καθώς στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί και από μόνος του ο τίτλος του προγράμματος.

Από τα ακόλουθα διαγράμματα, μπορούμε να διαπιστώσουμε εάν η αναγνωρισιμότητα αυτή της συγκεκριμένης δράσης είναι κοινή για όλες τις επιμέρους κατηγοριοποιήσεις που επιχειρούμε με βάση τα δημογραφικά στοιχεία. Όσον αφορά το φύλο δεν υπάρχει καμία απολύτως διαφοροποίηση καθώς και στις δύο κατηγορίες το ποσοστό είναι 86%. Με βάση τις κατηγορίες ηλικιών επίσης δεν παρατηρείται κάποια σημαντική διαφορά, καθώς σε όλες τις περιπτώσεις το ποσοστό ξεπερνά το 82% και φτάνει έως και 92%.

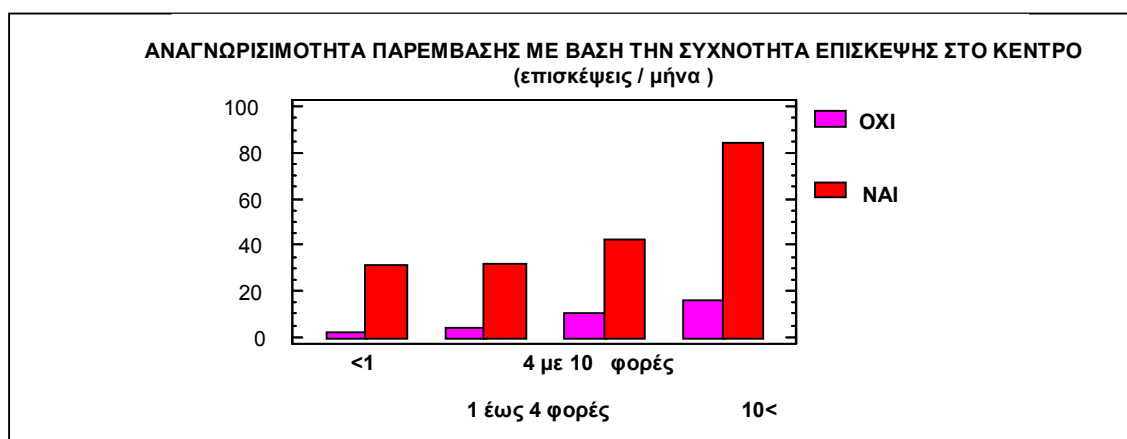

Διάγραμμα 8.2. Αναγνωρισιμότητα δράσης με βάση το φύλο

Διάγραμμα 8.3. Αναγνωρισιμότητα δράσης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

Με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης, εξαγάγουμε το συμπέρασμα ότι ακολουθείται ο γενικότερος κανόνας που συναντήσαμε και στην αρχική αναγνωρισιμότητα της ΕΑΧΑ. Δηλαδή, αυξανόμενου του επιπέδου εκπαίδευσης, αυξάνεται και η αναγνωρισιμότητα των επιμέρους δράσεων. Η τάση αυτή βέβαια παρατηρείται σε μειωμένο εύρος καθώς ήδη αυτοί οι οποίοι έχουν τελειώσει το Λύκειο γνωρίζουν τη συγκεκριμένη δράση σε ποσοστό 80%.

Διάγραμμα 8.4. Αναγνωρισιμότητα δράσης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Ούτε η συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο φαίνεται ότι επηρεάζει την αναγνωρισιμότητα της συγκεκριμένης δράσης μιας και τα ποσοστά εξακολουθούν να είναι ιδιαίτερα υψηλά και για τις 4 κατηγορίες ερωτηθέντων και πάντοτε άνω του 80%.

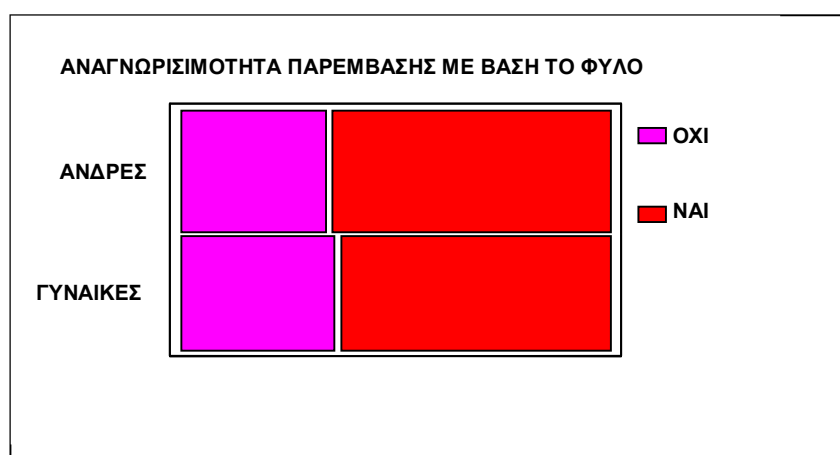
Γενικότερα, αυτό που παρατηρήσαμε στη συγκεκριμένη ερώτηση είναι ότι οποιαδήποτε κατηγοριοποίηση και αν γίνει το ελάχιστο ποσοστό αναγνωρισιμότητας της συγκεκριμένης δράσης είναι μεγαλύτερο του 80%. Είναι δηλαδή μια δράση η οποία θεωρείται από τους πολίτες ως η βασική δραστηριότητα της ΕΑΧΑ.

8.1.2. Υποερώτηση 3β

Δεν συμβαίνει όμως κάτι ανάλογο με το υποερώτημα 3β, το οποίο αφορούσε το κατά πόσο οι πολίτες γνωρίζουν ότι η Ενοποίηση είναι υπεύθυνη για τις αναπλάσεις των τεσσάρων κεντρικών πλατειών της Αθήνας.

Το ποσοστό αναγνωρισιμότητας της δράσεως αυτής ανέρχεται στο 65%, γεγονός που καταδεικνύει ότι 1 στους 3 από όσους γνωρίζουν την Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων ως πρόγραμμα, δεν γνωρίζει ότι αυτή είναι υπεύθυνη για τις αναπλάσεις κεντρικότερων σημείων της πόλης. Εάν μάλιστα στηριχτούμε στο αποτέλεσμα που καταλήξαμε σε προηγούμενη ανάλυση – ότι περίπου το 45 - 50% των πολιτών γνωρίζουν το πρόγραμμα, τη συγκεκριμένη δράση θα την γνωρίζει μόλις το $0,65 * 45 = 30\%$. Ποσοστό δηλαδή λιγότερο από 1 στους 3 Αθηναίους, γνωρίζει το ποιος ήταν υπεύθυνος και ποιος πραγματοποίησε την ανάπλαση της Πλατείας Συντάγματος, της Πλατείας Κουμουνδούρου, της Πλατείας Ομονοίας, σημεία στο κέντρο του αστικού ιστού της πόλης. Το ποσοστό αυτό παραμένει αμετάβλητο και για τους άνδρες και για τις γυναίκες.

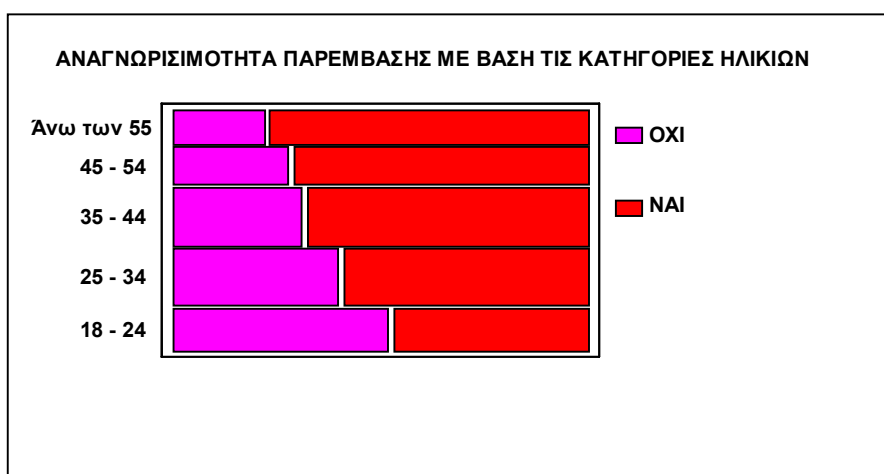

Διάγραμμα 8.6. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση το φύλο

Με την περαιτέρω ανάλυση, παρουσιάστηκε το ακόλουθο φαινόμενο. Προσπαθώντας να διαπιστώσουμε διαφορές ανάλογα με της κατηγορίες ηλικιών, παρατηρήθηκε το φαινόμενο να μειώνεται σημαντικά η αναγνωρισιμότητα της συγκεκριμένης δράσεως της νεότερες ηλικίες. Έτσι ενώ της μεγαλύτερες ηλικίες η αναγνωρισιμότητα ξεπερνά το 70%, της νέους κάτω των 25 ετών φτάνει μόλις το 47%. Δεν παρατηρείται δηλαδή το φαινόμενο της ερώτησης 3^α όπου δεν φαινόταν κάποιος αισθητός διαχωρισμός.

Πίνακας 8.1. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
Άνω των 55 ετών	21,88%	78,13%
45 με 54 ετών	27,78%	72,22%
35 με 44 ετών	31,03%	68,97%
25 με 34 ετών	40,00%	60,00%
18 με 24 ετών	52,38%	47,62%

Διάγραμμα 8.7. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

Αντιθέτως, το επίπεδο εκπαίδευσης δεν παίζει ιδιαίτερο ρόλο στην αναγνωρισιμότητα καθώς τα ποσοστά που προκύπτουν είναι παρόμοια και της τάξεως του 60 – 65%. Σημαντικό ρόλο όμως παίζει η συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο, καθώς όσοι κατεβαίνουν περισσότερο από 1 φορά την εβδομάδα γνωρίζουν την παρέμβαση αυτή σε ποσοστό άνω του 70%, ενώ αντίθετα όσοι επισκέπτονται το κέντρο λιγότερο συχνά, την γνωρίζουν σε ποσοστό μικρότερο του 50%.

Ομοίως όσον αφορά την χωροταξική κατανομή, είναι λογικό το γεγονός ότι οι κάτοικοι της Νομαρχίας Αθηνών γνωρίζουν τη συγκεκριμένη δράση σε ποσοστό 65%, ενώ οι κάτοικοι Νομαρχίας Πειραιά σε ποσοστό μικρότερο του

45%, μιας και βρίσκονται σαφώς σε μεγαλύτερη απόσταση από την ακτίνα δράσης της ΕΑΧΑ.

Διάγραμμα 8.8. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την περιοχή κατοικίας των ερωτηθέντων

Ένα ακόμα ενδιαφέρον στοιχείο που προκύπτει από την ανάλυση είναι το εξαιρετικά μεγάλο ποσοστό – φτάνει το 85% - της αναγνωρισιμότητας της συγκεκριμένης παρέμβασης από όσους έγιναν γνώστες της Ενοποίησης από το διαδίκτυο, ενώ από τις άλλες πηγές πληροφόρησης τα αντίστοιχα ποσοστά κυμαίνονται στο 65%. Φαίνεται λοιπόν, ότι μελετώντας σε βάθος κάποιος την ιστοσελίδα γίνεται καλύτερος γνώστης του προγράμματος παρά το γεγονός ότι δεν αποτελεί την πρώτη πηγή πληροφόρησης. Αποτελεί όμως μια πολύ καλή πηγή ενημέρωσης και για αυτό θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα σε συνάρτηση και με το γεγονός ότι η ΕΑΧΑ παρουσιάζει χαμηλά ποσοστά αναγνωρισιμότητας στις νεαρές ηλικίες οι οποίες είναι και αυτές που ως επί τω πλείστον χρησιμοποιούν την πηγή αυτή για την ενημέρωσή τους.

8.1.3. Υποερώτηση 3c

Το επόμενο υποερώτημα παρουσιάζει αρκετές ομοιότητες με το πρώτο, καθώς ακόμα και η διατύπωση παραπέμπει στη λέξη «αρχαιολογικός» με την οποία ο κόσμος έχει συνδέσει την Ενοποίηση και το έργο της. Επιπλέον, το γεγονός ότι η συγκεκριμένη παρέμβαση είναι αυτή στην οποία περιλαμβάνεται ο «Μεγάλος Περίπατος» κάνει ακόμα πιο δημοφιλή αυτήν την δράση της – ίσως την πιο γνωστή από όλες από ότι φαίνεται - .

Διάγραμμα 8.9. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η αναγνωρισιμότητα να εκτιναχτεί στο 90% ώστε να μπορούμε να θεωρήσουμε ότι ο κόσμος έχει ταυτίσει την Ενοποίηση με την ανάπτυξη περίξ αρχαιολογικών χώρων αλλά και την δημιουργία του «Μεγάλου Περιπάτου» η οποία εκφράζεται κυρίως με την πεζοδρόμηση της Διονυσίου Αρεοπαγίτου και Αποστόλου Παύλου. Το ποσοστό αυτό είναι ανεξάρτητο του φύλου των ερωτηθέντων καθώς και στους άνδρες και στις γυναίκες είναι παρόμοιο – 92% στους άνδρες, 88% στις γυναίκες - .

Ακόμα και στις διαφορετικές κατηγορίες ηλικιών η απήχηση της συγκεκριμένης παρέμβασης είναι εξαιρετικά μεγάλη καθώς ακόμη και στην κατηγορία κάτω των 25 ετών η αναγνωρισιμότητα ξεπερνά το 85%. Για ηλικίες μάλιστα άνω των 35 ετών το ποσοστό φτάνει το 93% κατά μέσο όρο. Ως μια πολύ λογική εξήγηση μπορεί να θεωρηθεί το γεγονός ότι η πεζοδρόμηση στο Θησείο προσέφερε έναν νέο περίπατο αλλά και έναν νέο τόπο συγκέντρωσης και αναψυχής τόσο για μεγάλες όσο και για μικρότερες ηλικίες, με αποτέλεσμα να είναι ένας δημοφιλέστατος τόπος ψυχαγωγίας στην σημερινή Αθήνα.

Διάγραμμα 8.10. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

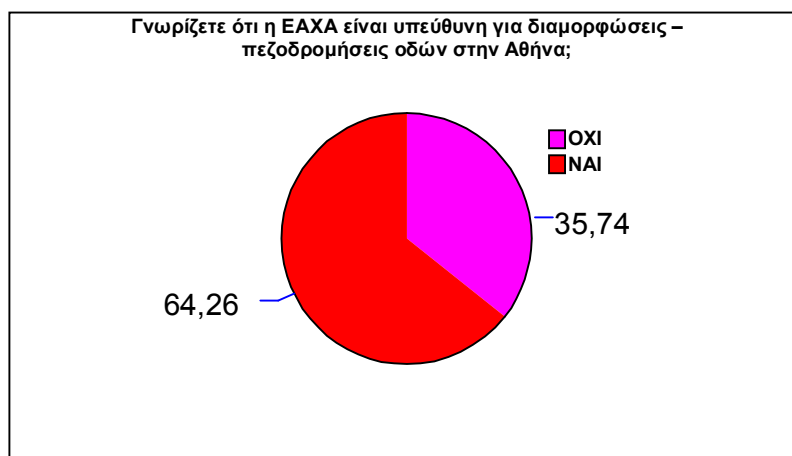
Όσον αφορά το επίπεδο εκπαίδευσης δεν παρατηρούνται σημαντικές διαφοροποιήσεις. Διαφοροποιήσεις παρατηρούνται στις κατηγορίες ερωτηθέντων που δημιουργήθηκαν με βάση την συχνότητα επίσκεψής τους στο κέντρο. Έτσι στην κατηγορία 1 – αυτοί οι οποίοι δεν κατεβαίνουν συχνά στο κέντρο - το ποσοστό αναγνωρισιμότητας της συγκεκριμένης δράσης είναι λίγο πάνω από 75%, ενώ στις κατηγορίες 3 και 4 οι οποίοι κατεβαίνουν περισσότερο από μία φορά την εβδομάδα το ποσοστό φτάνει το 95%.

Πίνακας 8.2. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	OXI	NAI
<1 φορά το μήνα	23,33%	76,65%
1 - 3 φορές	15,15%	84,85%
4 - 10 φορές	6,25%	93,75%
10< φορές	7,22%	92,78%

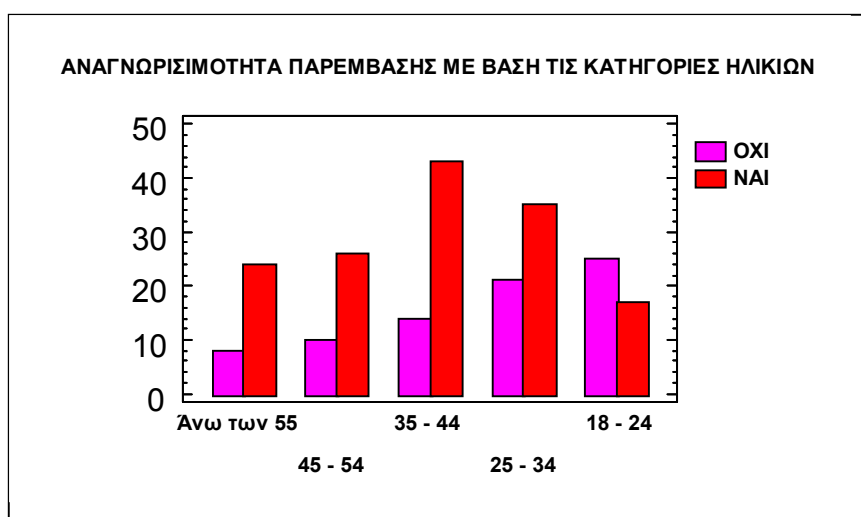
Παρατηρούμε λοιπόν ότι η συγκεκριμένη παρέμβαση είναι η πλέον αναγνωρίσιμη από τους πολίτες ενώ σε κάθε περίπτωση το ποσοστό αναγνωρισιμότητας δεν πέφτει κάτω από το 75%. Είναι στην ουσία η βιτρίνα της Ενοποίησης και απομένει να δούμε κατά πόσο οι πολίτες είναι ευχαριστημένοι από το έργο αυτό.

8.1.4. Υποερώτηση 3d

Διάγραμμα 8.11. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης 3δ

Μία άλλη παρέμβαση που ανέλαβε και διεκπεραίωσε η ΕΑΧΑ ήταν η διαμόρφωση και πεζοδρόμηση μεγάλου αριθμού οδών στο κέντρο. Οδοί όπως η Ερμού, η Μητροπόλεως, η Αδριανού αναμορφώθηκαν, πεζοδρομήθηκαν σε πολλά τους σημεία και έγιναν πιο φιλικοί για τους πεζούς αλλά και πιο βελτιωμένοι αισθητικά. Παρ' όλα αυτά και παρά τις επιγραφές που ανέφεραν τον υπεύθυνο για τα έργα αυτά το ποσοστό αναγνωρισιμότητας φτάνει το 65% ανάλογο με αυτό της ανάπλασης πλατειών.

Η αναλογία με το δεύτερο υποερώτημα συνεχίζεται και στον διαχωρισμό που αφορά τις κατηγορίες ηλικιών. Στις μεγάλες ηλικίες η αναγνωρισιμότητα της παρέμβασης είναι μεγάλη και πλησιάζει ή ξεπερνά κατά περίπτωση το 75%. Σε ηλικίες όμως κάτω των 25 ετών το ποσοστό αυτό μειώνεται στο 40%. Δηλαδή από τους νέους που γνωρίζουν την Ενοποίηση, μόλις 2 στους 5 γνωρίζουν ότι είναι υπεύθυνη για τις πεζοδρομήσεις και τις αναπλάσεις των δρόμων.

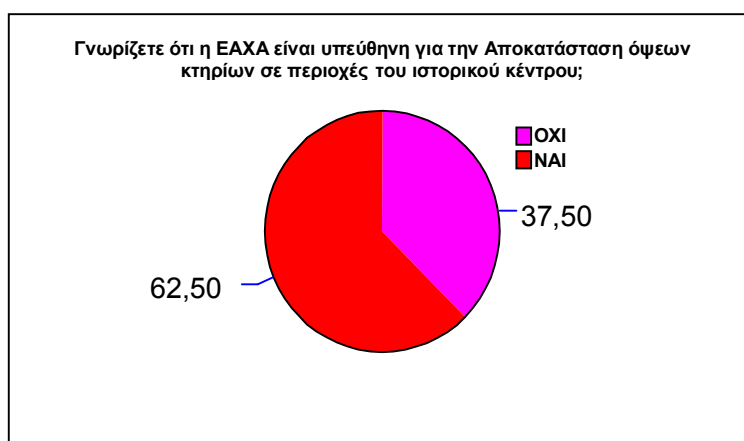
Πίνακας 8.3. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
Άνω των 55 ετών	25,00%	75,00%
45 με 54 ετών	27,78%	72,22%
35 με 44 ετών	24,56%	75,44%
25 με 34 ετών	37,50%	62,50%
18 με 24 ετών	59,52%	40,48%

Οι διαφορές στο επίπεδο εκπαίδευσης, στην συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο και στην περιοχή κατοικίας των ερωτηθέντων δεν είναι σημαντικές και δεν οδηγούν σε διαχωρισμό των υποκατηγοριών.

8.1.5. Υποερώτηση 3ε

Η αποκατάσταση όψεων κτιρίων σε περιοχές του ιστορικού κέντρου ήταν μια υποχρέωση των σύγχρονων Αθηναίων προς την ιστορία της πόλης τους. Τα νεοκλασικά διατηρητέα κτίρια, τα οποία είχαν ερειπωθεί από το πέρασμα του χρόνου και είχαν μετατραπεί σε εστίες υποβάθμισης του περιβάλλοντος, ήταν αναγκαίο να συντηρηθούν τουλάχιστον εξωτερικά σε πρώτη φάση, ούτως ώστε να γνωρίσουμε και εμείς ένα μέρος από την χαμένη τους αίγλη. Η αναγνωρισιμότητα της συγκεκριμένης προσπάθειας ανάμεσα στους γνώστες της ΕΑΧΑ είναι περίπου 62,5%

Διάγραμμα 8.13. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης 3ε

Οι διαφοροποιήσεις που προκύπτουν σε σχέση με το φύλο και το επίπεδο εκπαίδευσης είναι ελάχιστες, ενώ με τις κατηγορίες ηλικιών οι διαφορές έχουν αμβλυνθεί σε σχέση με άλλα υποερωτήματα. Γεγονός πάντως είναι ότι η

αναγνωρισιμότητα στις μικρές ηλικίες υπολείπεται περίπου 15 % από τον μέσο όρο των άλλων ηλικιών.

Όσον αφορά την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο, παρατηρείται μια διαφοροποίηση καθώς αυτοί οι οποίοι δεν κατεβαίνουν συχνά στο κέντρο γνωρίζουν την παρέμβαση σε ποσοστό 45 – 50%, ενώ όσοι κατεβαίνουν τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα γνωρίζουν την δράση της ΕΑΧΑ σε ποσοστό 70%.

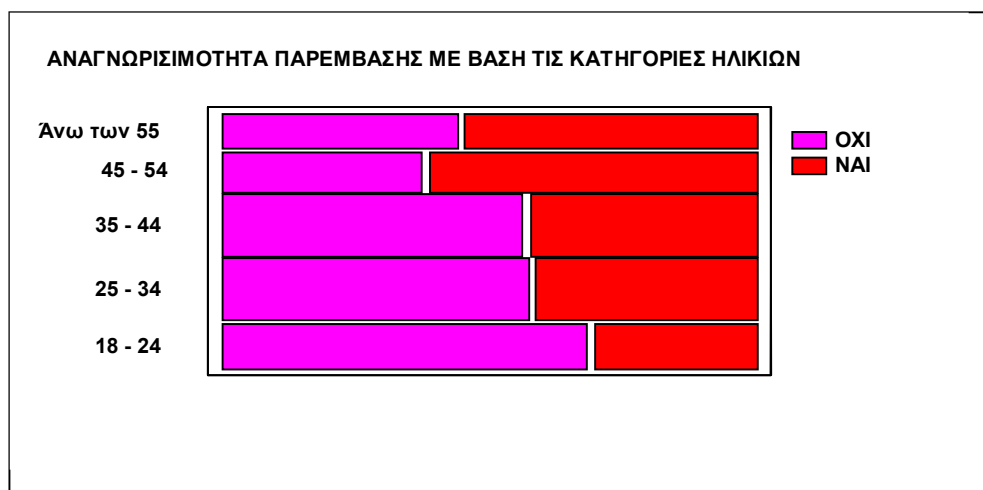

Διάγραμμα 8.14. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

8.1.6. Υποερώτηση 3f

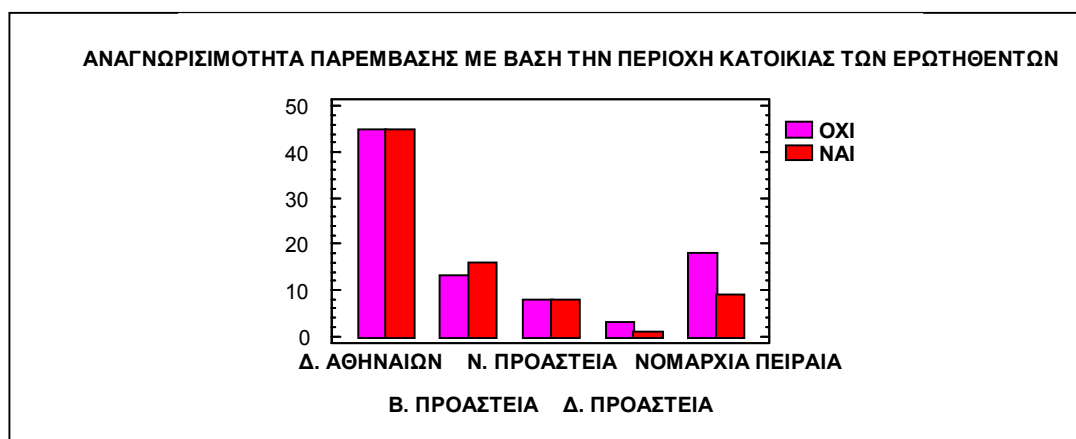
Η αφαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων από τα κτίρια του κέντρου ήταν ένα στοιχείο το οποίο αναβάθμισε το αστικό περιβάλλον και ομόρφυνε κατά πολύ τους δρόμους και τις πλατείες της Αθήνας. Ήταν ένα δύσκολο έργο που κόστισε και σε χρήμα και σε κόπο. Πόσοι όμως από αυτούς που ξέρουν για την Ενοποίηση γνωρίζουν ότι αυτή ήταν η υπεύθυνη για την καθαίρεση των διαφημιστικών επιγραφών.

Όπως φαίνεται και από το ακόλουθο διάγραμμα, μόλις το 45% είναι γνώστες του συγκεκριμένου προγράμματος. Και σε αυτήν την περίπτωση οι διαφοροποιήσεις που προκύπτουν σε σχέση με το φύλο και το επίπεδο εκπαίδευσης είναι ελάχιστες, όσον αφορά τις κατηγορίες ηλικιών οι διαφορές είναι αρκετά σημαντικές και κυμαίνονται από 30% στις ηλικίες κάτω των 25 ετών, έως 58% περίπου στις ηλικίες άνω των 45 ετών.

Διάγραμμα 8.15. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι η συχνότητα επίσκεψης δεν επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την αναγνωρισιμότητα του έργου καθώς η διαφορά είναι μόλις 10%, ενώ σαφέστατα η χωροταξική κατανομή επηρεάζει ως ένα βαθμό καθώς εκτός από την Νομαρχία Πειραιά και τα Δυτικά Προάστια της Αθήνας το ποσοστό αυξάνεται στο 50 – 55%.

Διάγραμμα 8.16. Αναγνωρισιμότητα παρέμβασης με βάση την περιοχή κατοικίας

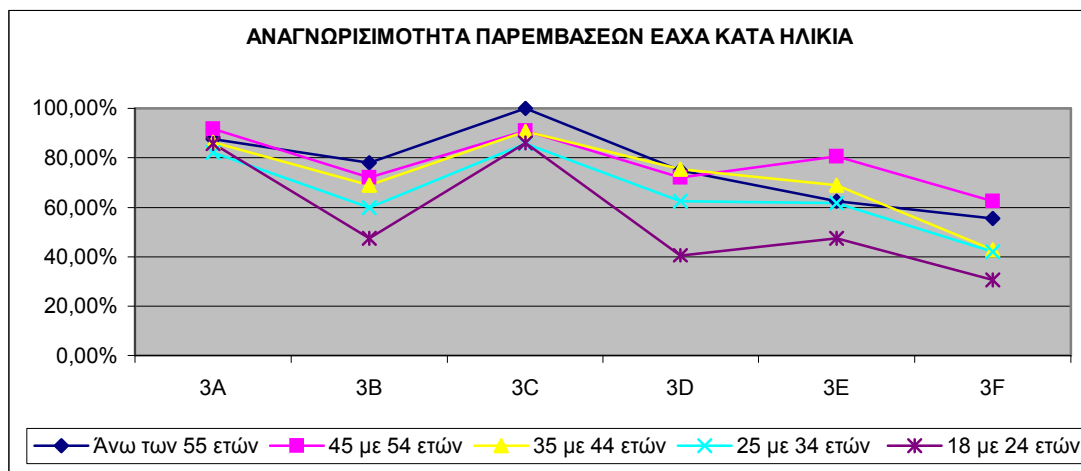
8.2. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Αφού αναλύσαμε ξεχωριστά την κάθε παρέμβαση και επεξεργαστήκαμε τα αποτελέσματα της έρευνας για τις διαφορετικές κατηγοριοποιήσεις των πολιτών, θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμο αν παραθέταμε και κάποιους συγκεντρωτικούς πίνακες όπου θα φαίνεται η αναγνωρισιμότητα της κάθε παρέμβασης ανάλογα με τις κατηγοριοποιήσεις που έχουμε ορίσει.

Ξεκινώντας από τις κατηγορίες ηλικιών, παρατηρούμε ότι σαφέστατα οι μεγαλύτερες ηλικίες γνωρίζουν περισσότερο για την ΕΑΧΑ από ότι οι νεότεροι, γεγονός το οποίο ήταν αναμενόμενο από τις απαντήσεις που λάβαμε και στην πρώτη ερώτηση. Ειδικά οι ηλικίες 18 – 24 παρουσιάζουν τα μικρότερα ποσοστά σε 4 από τις 6 παρεμβάσεις. Η κατηγορία 45 – 54 δείχνει να είναι αυτή που γνωρίζει τα περισσότερα για το Πρόγραμμα με τους πολίτες άνω των 55 ετών να ακολουθούν.

Χαρακτηριστικό είναι πάντως πως οι αυξομειώσεις από παρέμβαση σε παρέμβαση είναι σταθερές και ακολουθούν ένα συγκεκριμένο μοτίβο. Η ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων και η ανάπλαση χώρων πέριξ αυτών, όπως η δημιουργία του "Μεγάλου Περιπάτου" αποτελούν παρεμβάσεις οι οποίες είναι συνυφασμένες με την Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας, ενώ αντίθετα οι αναπλάσεις των πλατειών, η αποκατάσταση των όψεων των κτηρίων και πολύ περισσότερο η καθαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων αποτελούν έργα τα οποία ο κόσμος δεν γνωρίζει από ποιον φορέα έχουν συντελεστεί γεγονός που φανερώνει ελλιπή προβολή της ΕΑΧΑ και του έργου της.

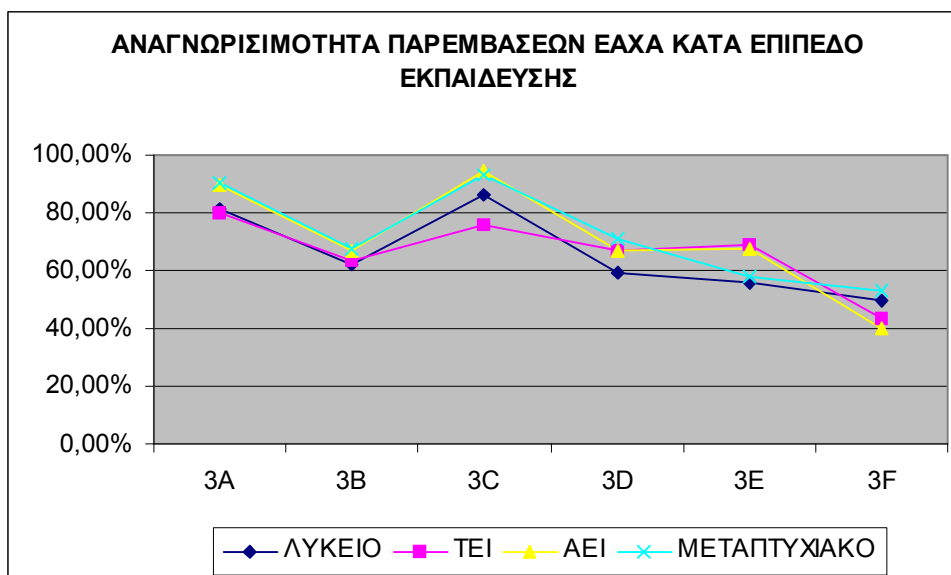
ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	3A	3B	3C	3D	3E	3F
Άνω των 55 ετών	87,50%	78,13%	100,00%	75,00%	62,50%	55,56%
45 με 54 ετών	91,67%	72,22%	90,91%	72,22%	80,56%	62,50%
35 με 44 ετών	86,21%	68,97%	90,57%	75,44%	68,95%	42,86%
25 με 34 ετών	82,14%	60,00%	85,71%	62,50%	61,82%	42,00%
18 με 24 ετών	85,71%	47,62%	86,11%	40,48%	47,62%	30,56%

Όσον αφορά το επίπεδο εκπαίδευσης δεν θα μπορούσαμε να βγάλουμε αντιπροσωπευτικά στοιχεία από αποφοίτους Δημοτικού και Γυμνασίου λόγω πολύ μικρού δείγματος για αυτό καλό θα ήταν να τα παραλείψουμε κατά την ανάλυση. Από τις υπόλοιπες κατηγορίες, όπως παρατηρούμε όσο ανεβαίνει το επίπεδο εκπαίδευσης τόσο περισσότεροι είναι αυτοί που γνωρίζουν τις επιμέρους παρεμβάσεις της ΕΑΧΑ. Παρ' όλα αυτά παρατηρούμε ότι ακόμη και αυτοί που έχουν τελειώσει μεταπτυχιακό γνωρίζουν για παράδειγμα για τις καθαιρέσεις των διαφημιστικών πινακίδων μόλις σε ποσοστό 53%. Σε κάθε περίπτωση πάντως η διακύμανση δεν ξεπερνά το 20% γεγονός που καταδεικνύει για άλλη μια φορά ότι σε γενικές γραμμές οι τάσεις που διαμορφώνονται είναι ομοιόμορφες και το μόνο που αλλάζει είναι οι τιμές.

Πίνακας 8.5. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	3 ^A	3 ^B	3 ^C	3 ^D	3 ^E	3 ^F
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	100,00%	100,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	66,67%	33,33%	100,00%	33,33%	66,67%	100,00%
ΛΥΚΕΙΟ	81,25%	61,90%	86,21%	59,38%	55,56%	50,00%
ΤΕΙ	80,00%	63,33%	76,00%	66,67%	68,97%	43,48%
ΑΕΙ	89,62%	66,98%	94,68%	66,67%	67,31%	39,78%
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	90,35%	67,74%	93,33%	70,97%	58,06%	53,33%

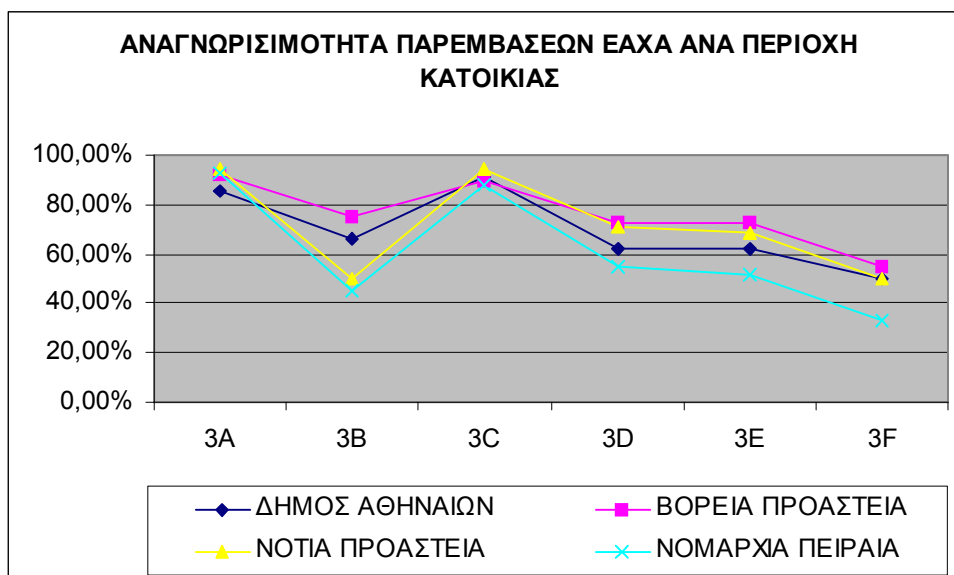

Διάγραμμα 8.18. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

Με γνώμονα την περιοχή κατοικίας των ερωτηθέντων ο πίνακας που προέκυψε καταδεικνύει ότι οι κάτοικοι των Βορείων Προαστείων γνωρίζουν σε μεγάλο βαθμό τις επιμέρους παρεμβάσεις, δεν θα πρέπει βέβαια να ξεχνάμε το μεγάλο ποσοστό πολιτών με υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης. Από την ανάλυση εξαιρούμε την περιοχή των Δυτικών Προαστείων λόγω πολύ περιορισμένου δείγματος. Αξιοπρόσεκτο πάντως το γεγονός ότι σε καμία περίπτωση οι κάτοικοι των Δήμων του κέντρου δεν είχαν την υψηλότερη αναγνωρισιμότητα, ενώ κρίνεται ως φυσιολογικό το γεγονός ότι οι κάτοικοι της Νομαρχίας Πειραιώς γνωρίζουν σε μικρότερο από όλους βαθμό τις αρμοδιότητες της ΕΑΧΑ.

Πίνακας 8.6. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση την περιοχή κατοικίας

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	3A	3B	3C	3D	3E	3F
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	85,71%	66,34%	91,40%	62,25%	62,25%	50,00%
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	91,67%	75,00%	89,67%	72,25%	72,25%	55,17%
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	94,12%	50,00%	94,12%	70,59%	68,75%	50,00%
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	83,33%	83,33%	100,00%	40,00%	40,00%	25,00%
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	93,10%	44,83%	88,00%	55,17%	51,85%	33,33%

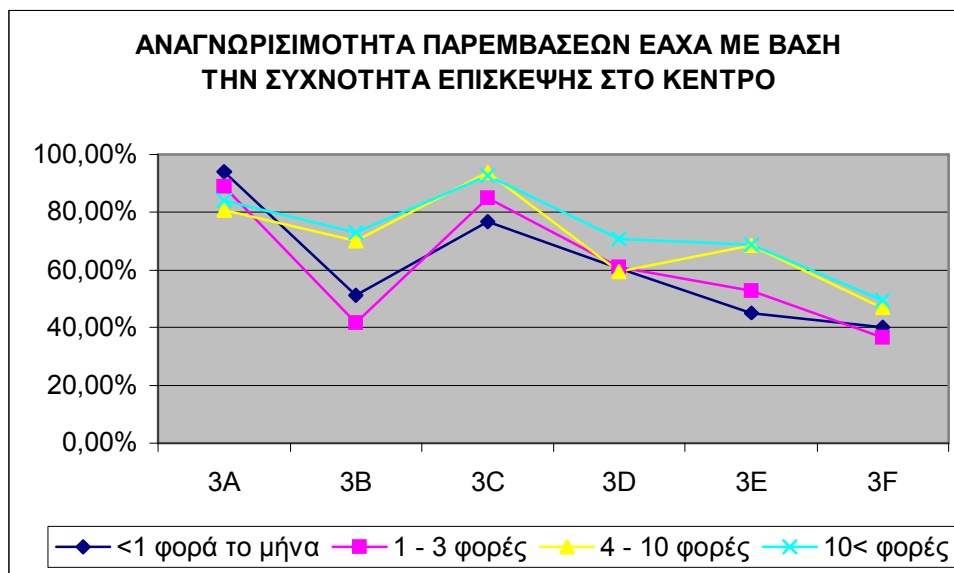
Διάγραμμα 8.19. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση την περιοχή κατοικίας

Για τις συγκρίσεις με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο τα πράγματα ήταν λίγο πολύ αναμενόμενα και απλά περιμέναμε την επιβεβαίωση. Όσο πιο συχνά κατεβαίνει κάποιος στο κέντρο τόσο πιο πολύ γνωρίζει την ΕΑΧΑ και τις επι μέρους

της αρμοδιότητες. Ακόμη και το υψηλότερο ποσοστό που παρατηρείται σε αυτούς που δεν κατεβαίνουν συχνά στην υποερώτηση 3^α δεν πρέπει να μας παραξενεύει μιας και είναι λογικό ότι κάποιος ο οποίος δεν ξέρει πολλά για την ΕΑΧΑ και απλά την γνωρίζει, τότε σίγουρα νομίζει ότι είναι υπεύθυνη μόνο για την ανάδειξη αρχαιολογικών χώρων αρμοδιότητα στην οποία παραπέμπει και το όνομά της.

Πίνακας 8.7. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	3A	3B	3C	3D	3E	3F
<1 φορά το μήνα	93,94%	51,25%	76,70%	60,61%	45,16%	40,00%
1 - 3 φορές	88,89%	41,67%	84,85%	61,07%	52,78%	36,40%
4 - 10 φορές	80,77%	70,23%	93,75%	59,62%	68,63%	46,81%
10< φορές	84,00%	73,00%	92,78%	70,70%	68,75%	49,45%

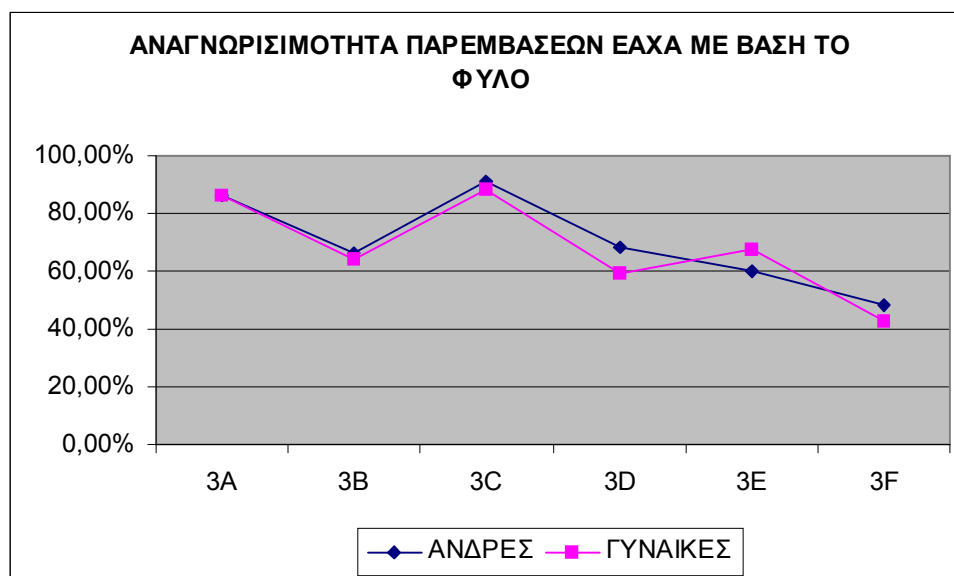

Διάγραμμα 8.20. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Τέλος, σε μια κατηγοριοποίηση που έγινε με βάση το φύλο, παρατηρείται ότι σε γενικές γραμμές άνδρες και γυναίκες γνωρίζουν στον ίδιο βαθμό για τις αρμοδιότητες της ΕΑΧΑ.

Πίνακας 8.8. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση το φύλο

ΦΥΛΟ	3 ^A	3B	3C	3D	3E	3F
ΑΝΔΡΕΣ	85,95%	66,14%	90,91%	68,60%	59,98%	48,11%
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	86,10%	64,04%	88,12%	59,65%	67,26%	42,42%

Διάγραμμα 8.21. Αναγνωρισιμότητα παρεμβάσεων με βάση το φύλο

Βιβλιογραφία 8^{ου} Κεφαλαίου

1. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
2. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw Hill – Irwin, 5th edition, 2003
3. Ενημερωτικό και φωτογραφικό υλικό από την ΕΑΧΑ Α.Ε., 2005
4. www.astynet.gr, ο δικτυακός τόπος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας
5. Μπελογιάννη – Αργυροπούλου Μαίρη , «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας», Ελληνικό Πανόραμα, τεύχη 32 – 33 – 34 – 35, 2003

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

9.1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗΣ 4

Πιστεύετε ότι έχει προβληθεί όσο θα έπρεπε το πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων ;

Διάγραμμα 9.1. Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 4

Σκοπός της ερώτησης αυτής ήταν να διαπιστώσουμε, εάν οι Αθηναίοι θεωρούν ότι ο λόγος που δεν γνωρίζουν πολλοί το πρόγραμμα της Ενοποίησης είναι η ελλιπής προβολή του έργου είτε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είτε από την ίδια την Πολιτεία. Η ερώτηση γινόταν μόνο στους γνώστες της ΕΑΧΑ καθώς θεωρήθηκε ότι όσοι απάντησαν ότι δεν γνώριζαν το πρόγραμμα, προφανώς δεν θα μπορούσαν να απαντήσουν ότι έχει προβληθεί επαρκώς.

Παρ' όλα αυτά, το 75% περίπου, απάντησε ότι δεν έχει γίνει η προβολή που άξιζε να τύχει το πρόγραμμα. Αναλυτικότερα, όσον αφορά το φύλο δεν παρατηρείται αξιοσημείωτη διαφοροποίηση στα ποσοστά. Στο επίπεδο εκπαίδευσης όμως, παρατηρείται μείωση των αρνητικών απαντήσεων αυξανόμενου του μορφωτικού επιπέδου των ερωτηθέντων, ξεκινώντας από 80% στην κατηγορία 4 και καταλήγοντας σε 60% στην κατηγορία 1. Ομοίως και για τις κατηγορίες συχνότητας επίσκεψης στο κέντρο υπάρχει μια αντίστοιχη μείωση από 82,5% στην κατηγορία 1, σε 64% στην κατηγορία 4. Παρατηρείται δηλαδή το φαινόμενο οι πολίτες που κατεβαίνουν συχνότερα στην Αθήνα να θεωρούν ότι έχει γίνει κάποια προβολή στο έργο της ΕΑΧΑ, προφανώς από τις επιγραφές στα έργα. Το ποσοστό όμως εξακολουθεί να παραμένει χαμηλό.

Από την άλλη συγκρίνοντας την συγκεκριμένη ερώτηση με την πηγή πληροφόρησης του κάθε ερωτηθέντος, συμπεραίνουμε ότι δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές στις απαντήσεις – οι θετικές απαντήσεις κυμαίνονται μόλις σε ποσοστό 25 – 30% -.

Σε όποια σύγκριση πάντως και αν επιχειρήθηκε το ποσοστό θετικής αναγνώρισης όσον αφορά την προβολή της ΕΑΧΑ δεν ξεπερνά το 40%, γεγονός που μπορεί να εξηγήσει και ως ένα βαθμό την όχι υψηλή αναγνωρισιμότητα του προγράμματος, όπως αναλύθηκε στην ερώτηση 1.

Από ότι φαίνεται δεν υπάρχει κάποια πηγή πληροφόρησης όπου ο κόσμος να θεωρεί ότι έχει γίνει μεγάλη προβολή του έργου. Σημαντική ίσως είναι η ευθύνη της Πολιτείας, η οποία θα έπρεπε να δώσει μεγαλύτερη δημοσιότητα στα έργα της ΕΑΧΑ και να την προβάλλει ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, ούτως ώστε όχι μόνο να γίνει περισσότερο γνωστή στους Αθηναίους, αλλά να γνωστοποιηθεί και το έργο της και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, όπου θα μπορούσε να μεταφερθεί η τεχνογνωσία και η εμπειρία της εταιρείας για να δημιουργηθεί κάποιο αντίστοιχο πρόγραμμα δράσης.

Βιβλιογραφία 9^{ου} Κεφαλαίου

1. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
2. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw Hill – Irwin, 5th edition, 2003

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 : ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ

Θα θέλαμε να μας υποδείξετε πόσο ευχαριστημένοι είστε από το έργο της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων σε συγκεκριμένα σημεία , αλλά και την σημαντικότητα την οποία εσείς θεωρείτε ότι έχουν αυτά τα σημεία για την ανάδειξη της πόλης.

Η ερώτηση αυτή είναι στην ουσία ο κορμός όλου του ερωτηματολογίου, είναι η ερώτηση όπου οι πολίτες καλούνται να βαθμολογήσουν πλέον τα αποτελέσματα του εγχειρήματος. Μάλιστα, επειδή δεν ενδιέφερε εάν ο πολίτης γνωρίζει την Ενοποίηση ή όχι για να βαθμολογήσει το αποτέλεσμα, όλοι οι ερωτηθέντες απάντησαν στη συγκεκριμένη ερώτηση.

Αυτό που παρατηρήθηκε ήταν ότι ενώ πολλοί ήταν αυτοί που δεν γνώριζαν το πρόγραμμα της Ενοποίησης, όταν παρατηρούσαν τον πίνακα των έργων, συνειδητοποιούσαν πόσο οικεία τους ήταν αυτά τα έργα, είχαν άποψη, αλλά τόσο καιρό δεν γνώριζαν ποιος είχε αναλάβει την ανακατασκευή τους. Ήταν δηλαδή εξαιρετικά πρόθυμοι να τα βαθμολογήσουν, παρόλο που στην αρχή μπορεί να ήταν περισσότερο αδιάφοροι καθώς πίστευαν ότι το πρόγραμμα της ΕΑΧΑ δεν τους ενδιαφέρει, το θεωρούσαν αποκομμένο από το κέντρο της πόλης, περιορισμένο στον χώρο όπου βρίσκονται μνημειακά σύνολα.

Ζητήθηκε από τους ερωτηθέντες να βαθμολογήσουν εκτός από το αισθητικό αποτέλεσμα, και την σημαντικότητα την οποία θεωρούν ότι έχουν οι συγκεκριμένοι χώροι στην ανάδειξη της πόλης. Εν συνεχεία, υπολογίστηκε ο λόγος τους και το εξαγόμενο R όσο πιο κοντά βρίσκεται στην μονάδα, τόσο πιο επιτυχές είναι το έργο της Ενοποίησης. Εάν $R < 1$ τότε δεν ικανοποιήθηκαν πλήρως οι προσδοκίες των πολιτών. Εάν αντίθετα $R > 1$ τότε ίσως ξοδεύτηκαν χρήματα σε έργα τα οποία ο κόσμος δεν θεωρεί ιδιαίτερα σημαντικά. Θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι μια τιμή του R μεγαλύτερη του 0,9 και μικρότερη του 1,1 θα ήταν πολύ καλή για να θεωρηθεί ένα έργο ως επιτυχημένο από τη σκοπιά των πολιτών.

Κρίθηκε δόκιμο η ανάλυση των επιμέρους ερωτήσεων της ερώτησης 5, να παρουσιάζεται μετά από την παράθεση των θεωρητικών στοιχείων για τα επιμέρους έργα. Έτσι, θα γίνεται πρώτα η παρουσίαση των χώρων

παρέμβασης και των έργων που επιτελέστηκαν και στη συνέχεια θα αναλύονται τα αποτελέσματα που προέκυψαν από το ερωτηματολόγιο.

10.1. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΟΔΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ – ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

Ο «Μεγάλος Περίπατος»

Θα αναφερθούμε αναλυτικότερα και εκτενέστερα από όλες τις παρεμβάσεις στο παράδειγμα της Δ. Αρεοπαγίτου, μιας και ήταν το έργο το οποίο προγραμματίστηκε και υλοποιήθηκε ως η «σπονδυλική στήλη» της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών χώρων με την πεζοδρόμηση των οδών Διονυσίου Αρεοπαγίτου και Αποστόλου Παύλου. Αυτό το έργο είναι στο σύνολό του έργο υποδομής για τον ενοποιημένο αρχαιολογικό χώρο, ήταν δε κατά γενική άποψη, η αρχή της μεγαλύτερης πολεοδομικής παρέμβασης στην Πρωτεύουσα από συστάσεώς της.

Αξιοπρόσεκτο είναι ότι σε πείσμα των δυσκολιών και των πολλών απαισιόδοξων προβλέψεων έγινε και λειτούργησε. Η πρόταση «Οι Αθηναίοι βρήκαν τον Δρόμο τους» δεν είναι πια ένα διαφημιστικό σλόγκαν, είναι γεγονός.

10.1.1. Αντικείμενο της μελέτης - Στόχοι

Η μελέτη αφορούσε κύρια στην πεζοδρόμηση των οδών Διονυσίου Αρεοπαγίτου & Αποστόλου Παύλου αλλά και στους γύρω ελεύθερους και κοινόχρηστους χώρους, χωρική ενότητα που αποτελεί τον συνδεδετικό ιστό για πολλούς από τους πλέον σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους της πόλης. Συνδέει το Ολυμπείο, την Ακρόπολη, το Διονυσιακό θέατρο, το λόφο του Φιλοπάππου, την Πνύκα, το λόφο των Νυμφών, την Αρχαία Αγορά, τον Κεραμεικό αλλά και άλλους χώρους ευρείας προσέλευσης του κοινού όπως το Ηρώδειο κλπ.

Δεν επρόκειτο για απλή πεζοδρόμηση ή απομάκρυνση των αυτοκινήτων αλλά για την δημιουργία ενός υπερτοπικού πόλου αναψυχής. Δημιουργήθηκαν κοινόχρηστοι και ελεύθεροι χώροι που αποδόθηκαν με νέα μορφή στο κοινό. Νέες πλατείες για την πόλη – νέα σημεία συνάντησης ή περισυλλογής. Ο τόπος

αυτός κάτω από κατάλληλες συνθήκες και ανάλογη διαχείριση μπορεί να αποτελέσει τον πιο ενδιαφέροντα υπαίθριο πόλο αναψυχής της Ευρώπης.

Οι βασικοί στόχοι της μελέτης ήταν :

1. Δημιουργία ενός υπερτοπικού πόλου αναψυχής στο πλαίσιο ενός αρχαιολογικού πάρκου στο κέντρο της πόλης.
2. Δημιουργία νέων «δημόσιων χώρων – πλατειών» και αναβάθμιση των υφισταμένων.
3. Ανάδειξη των παρακείμενων και υπερκείμενων αρχαιολογικών χώρων
4. Ένταξη των μνημείων στον ζωντανό ιστό της σύγχρονης πόλης δημιουργώντας κάτι περισσότερο από έναν απλό πεζόδρομο.
5. Θεσμοθέτηση χρήσεων γης συμβατών με την φιλοσοφία και τους στόχους της όλης παρέμβασης καθώς και προτάσεις για ειδικό πολεοδομικό και αρχιτεκτονικό κανονισμό.
6. Πρόταση κυκλοφοριακών ρυθμίσεων

Η περιοχή παρέμβασης ορίζει διαδρομή μήκους 2 χλμ. περίπου, η οποία διέρχεται μέσα από περιοχές αρχαιολογικού ενδιαφέροντος και πρασίνου, ενώ μεγάλο μέρος της εφάπτεται με τη σύγχρονη πόλη.

Η πρόταση που εφαρμόστηκε δεν αναπαρήγαγε την γραμμικότητα των υπαρχουσών οδών αλλάζοντας απλώς την επιφάνειά τους, δηλαδή τη δαπεδόστρωση. Αντίθετα στένεψε, πλάτυνε, δημιούργησε καμπύλες, αλλού απέδωσε χώρο στους παρακείμενους αρχαιολογικούς χώρους και αλλού αντιπρότεινε περάσματα μέσα από αυτούς, με τέτοιο τρόπο ώστε να ξαναπάρουν τη θέση που τους άξιζε στην καθημερινή ζωή των κατοίκων αυτής της πόλης.

Το έργο της διαμόρφωσης της Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 2000 και ολοκληρώθηκε τον Οκτώβριο του 2002. Η συνολική επιφάνεια του Έργου είναι περίπου 30.000 τ.μ. στην οποία περιλαμβάνονται η πλατεία Θησείου - Ηρακλειδών και το τριγωνικό ασύλλιο στην απόληξη της Αποστόλου Παύλου, στην περιοχή του σταθμού ΗΣΑΠ Θησείου.

10.1.2 Σύντομος απολογισμός

Ο χρονικός προγραμματισμός ενός τέτοιου έργου είναι εξαιρετικά δύσκολος αν όχι ανέφικτος από το γραφείο. Καθίσταται συχνά «απροσδιόριστος» από απρόβλεπτους παράγοντες, όπως : ροή χρηματοδότησης, χρόνους και διαδικασίες εγκρίσεως μελετών, εντοπισμό αρχαιολογικών ευρημάτων, συντονισμό με τους Οργανισμούς Κοινής Ωφελείας κ.α.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι συνθήκες ήταν ακόμα πιο δύσκολες, λόγω του ότι το συγκεκριμένο έργο υπήρξε το πρώτο (χαρακτηρίστηκε και πιλοτικό) μεγάλο δημόσιο έργο στην καρδιά της Αρχαίας Αθήνας, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται ως προς τη βεβαιότητα ύπαρξης ή ανεύρεσης αρχαιολογικών ευρημάτων ανυπολόγιστης αξίας.

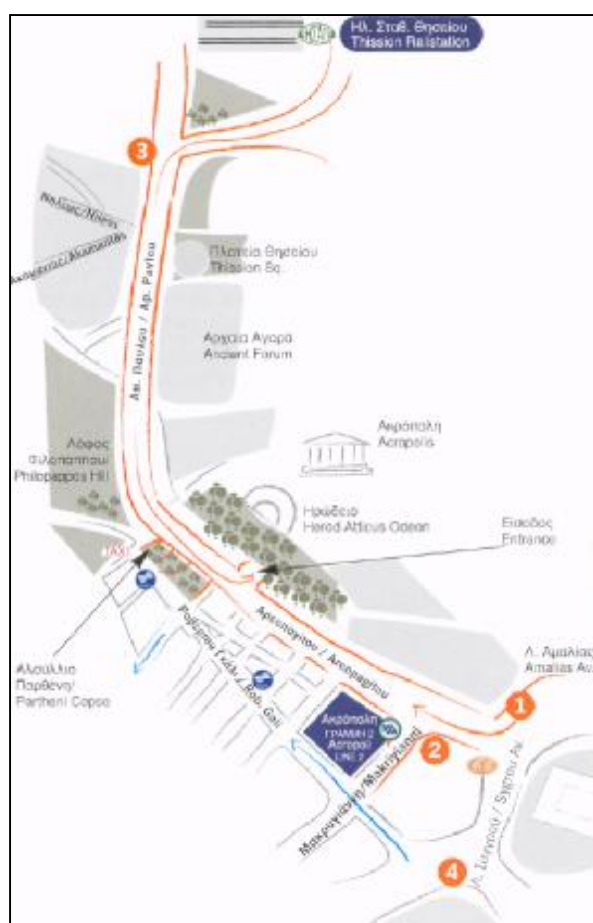
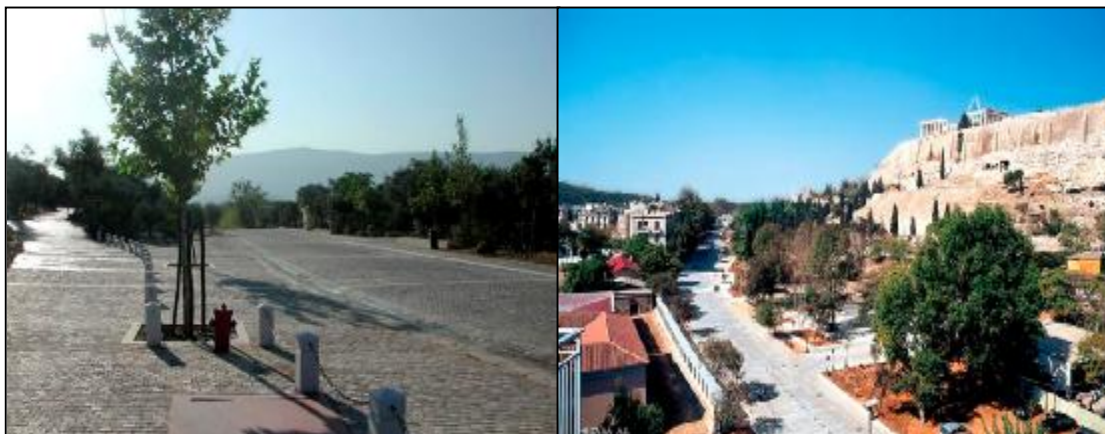

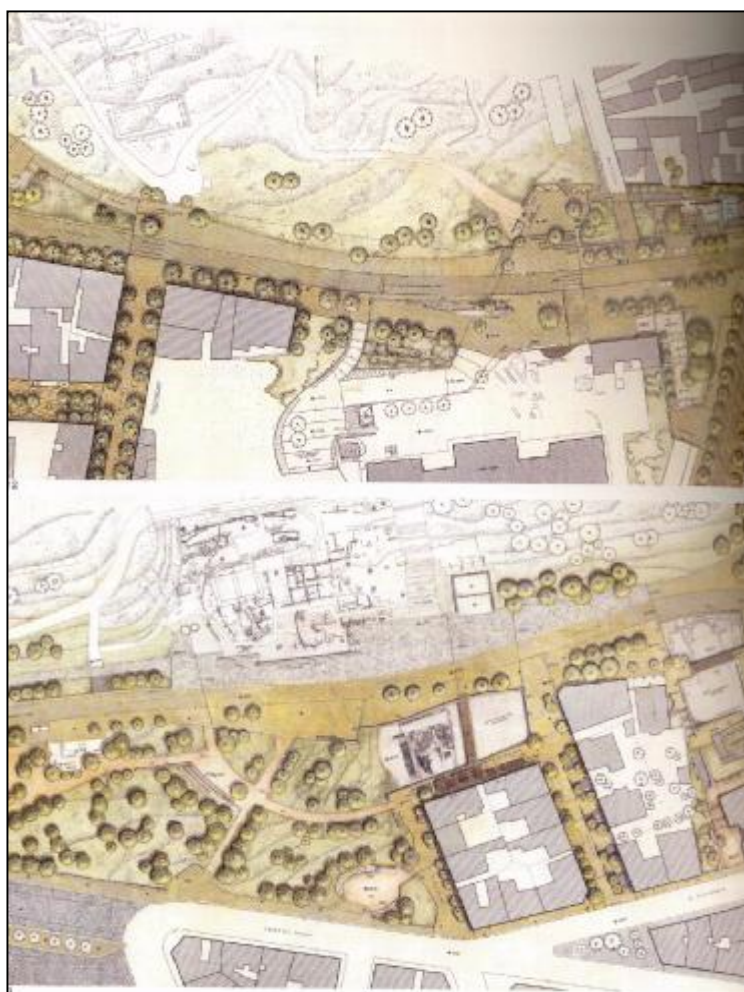
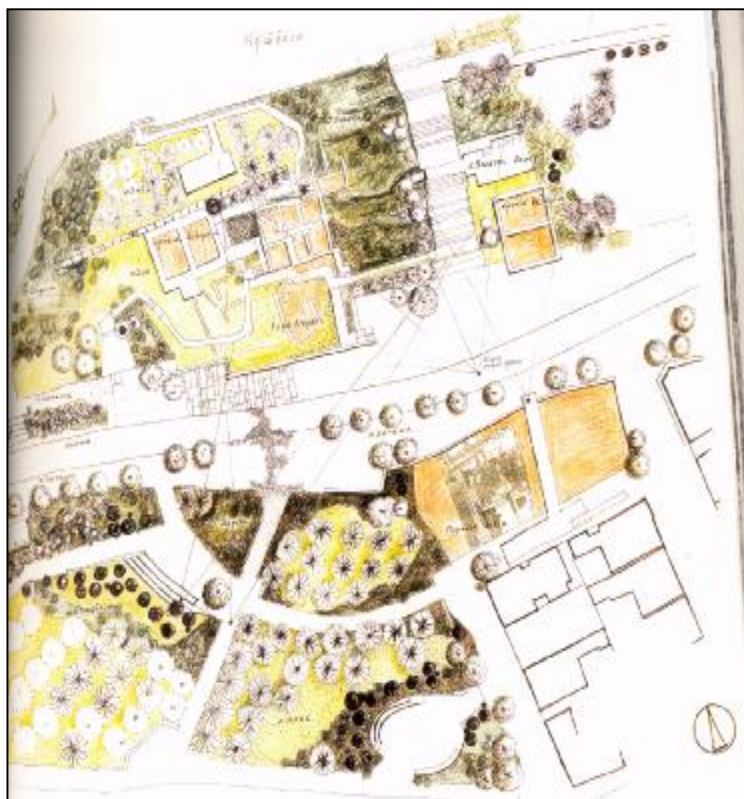
Αρκεί να αναλογιστούμε ότι η πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, έγινε τον Φεβρουάριο του 1996 από το ΥΠΕΧΩΔΕ, η υπογραφή της σύμβασης με τους αναδόχους μελετητές έγινε από την ΕΑΧΑ ΑΕ τον Οκτώβριο του 1998 και η έναρξη κατασκευής του πρώτου τμήματος τον Ιανουάριο του 2000.

Η μεγάλη προσπάθεια που συντελέστηκε στην περιοχή είναι η μεγαλύτερη που έγινε ποτέ και ξεπέρασε την αντίστοιχη του 1955 όταν η Διονυσίου Αρεοπαγίτου και η Αποστόλου Πάυλου ανασκάπτονταν (για να γίνουν δρόμοι τελικά), ενώ υλοποιούνταν διαμόρφωση των ελεύθερων χωρών των λόφων του Φιλοπάππου και της Ακρόπολης από τον Δ. Πικιώνη και τον Π. Βασιλειάδη.

Από το ρεπορτάζ των εφημερίδων της εποχής παρουσιάζεται η οδός Διονυσίου Αρεοπαγίτου ως μία απέραντη ανασκαφή, πως ο κεντρικός αρχαιολογικός χώρος της Αθήνας «ευπρεπίζεται», και πως έτσι εξασφαλίζεται «η άνετος πρόσβασις των αρχαίων μνημείων και η ευχάριστος παραμονή εις τον αρχαίον χώρον».

10.1.3. Στατιστική επεξεργασία

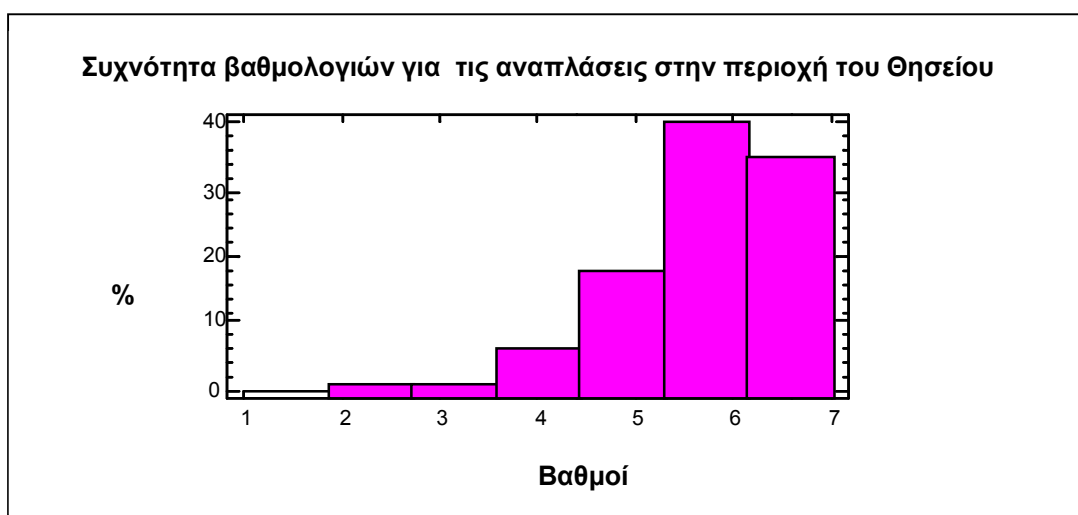
Θησείο – Πεζοδρόμηση Διονυσίου Αρεοπαγίτου

Αρχικά θα παραθέσουμε τα στοιχεία περιγραφικής στατιστικής για το πώς βαθμολογούν οι πολίτες το αισθητικό αποτέλεσμα στην περιοχή του Θησείου και την πεζοδρόμηση της Διονυσίου Αρεοπαγίτου.

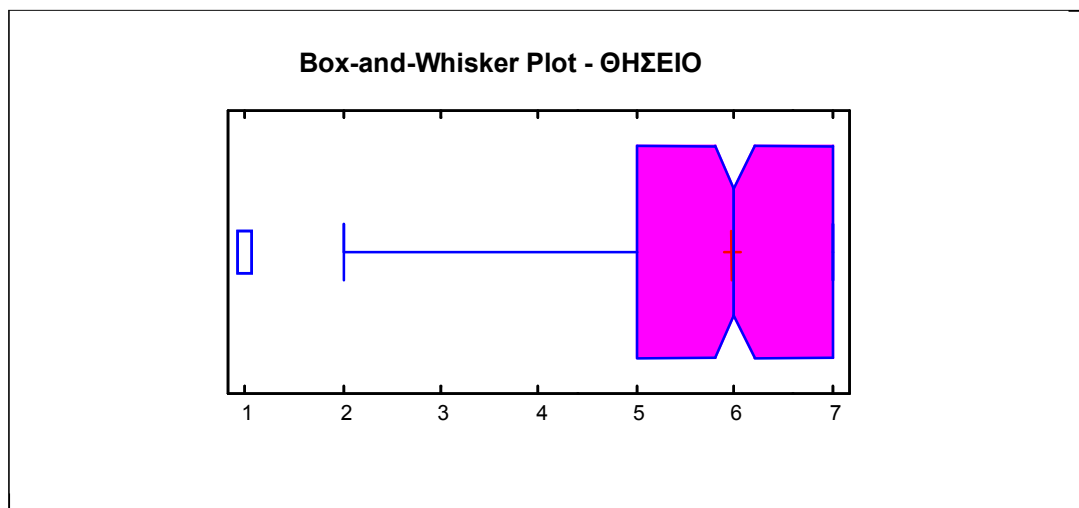
Πίνακας 10.1. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για το Θησείο

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για το ΘΗΣΕΙΟ
Μέγεθος Δείγματος = 314
Μέσος = 5,9586
Διάμεσος = 6,0
Διασπορά = 1,12608
Τυπική απόκλιση = 1,064
Ελάχιστη τιμή = 1,0
Μέγιστη τιμή = 7,0
Εύρος = 6,0
Κατώτερο τεταρτημόριο = 5,0
Ανώτερο τεταρτημόριο = 7,0

Οι απαντήσεις δόθηκαν από 314 άτομα και ο μέσος όρος βαθμολόγησης είναι **5,95** με τυπική απόκλιση 1,06. Το εύρος των απαντήσεων κυμάνθηκε από 1 έως 7. Το 75% των ερωτηθέντων έδωσε βαθμό από 5 και άνω στο συγκεκριμένο έργο.

Διάγραμμα 10.1. Συχνότητα βαθμολογιών για το Θησείο

Διάγραμμα 10.2. Box and Whisker Plot - Θησείο

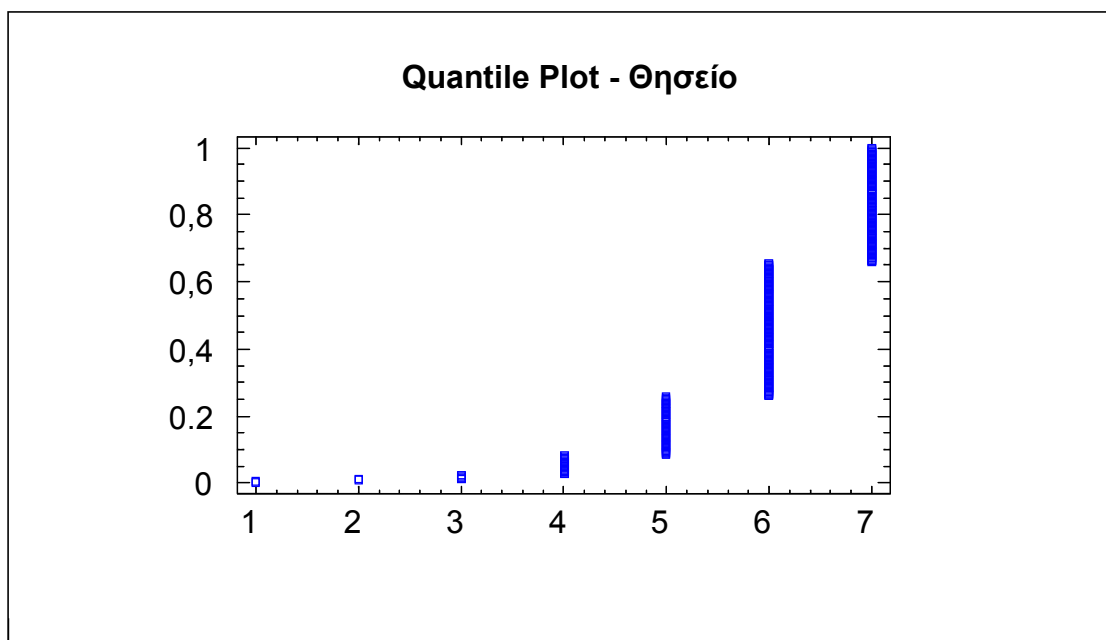
Με το box and whisker plot μπορούμε να εντοπίσουμε τον μέσο, την διάμεσο, τα τεταρτημόρια καθώς και τους outliers. Διαπιστώνουμε ότι ο μέσος και η διάμεσος σχεδόν συμπίπτουν ενώ όλο το διάγραμμα είναι μετατοπισμένο δεξιά, στις υψηλότερες βαθμολογίες δηλαδή, γεγονός που καταδεικνύει ότι το έργο κρίνεται από τον κόσμο ως εξαιρετικά επιτυχημένο.

Εν συνεχεία, θα προσπαθήσουμε να εφαρμόσουμε κάποιους ελέγχους υποθέσεων οι οποίοι θα μας βοηθήσουν στο να καταλάβουμε εάν το έργο θεωρείται από τον κόσμο καλύτερο από τον μέσο όρο των παρεμβάσεων που πραγματοποιήθηκαν. Επειδή όπως διαπιστώνεται ο μέσος όρος της βαθμολογίας κυμαίνεται περίπου στο 5, θα το θεωρήσουμε ως βάση αναφοράς, οπότε οι συγκρίσεις να αφορούν το γεγονός εάν ο μέσος όρος και η διάμεσος ενός έργου είναι μεγαλύτερη του 5. Βέβαια, η μεταβλητή δεν ακολουθεί την κανονική κατανομή, όπως φαίνεται άλλωστε και από τα γραφήματα, επομένως μεγαλύτερη σημασία και ακρίβεια θα έχει ο έλεγχος υποθέσεων της διαμέσου.

Πίνακας 10.2. Έλεγχοι υποθέσεων για το Θησείο

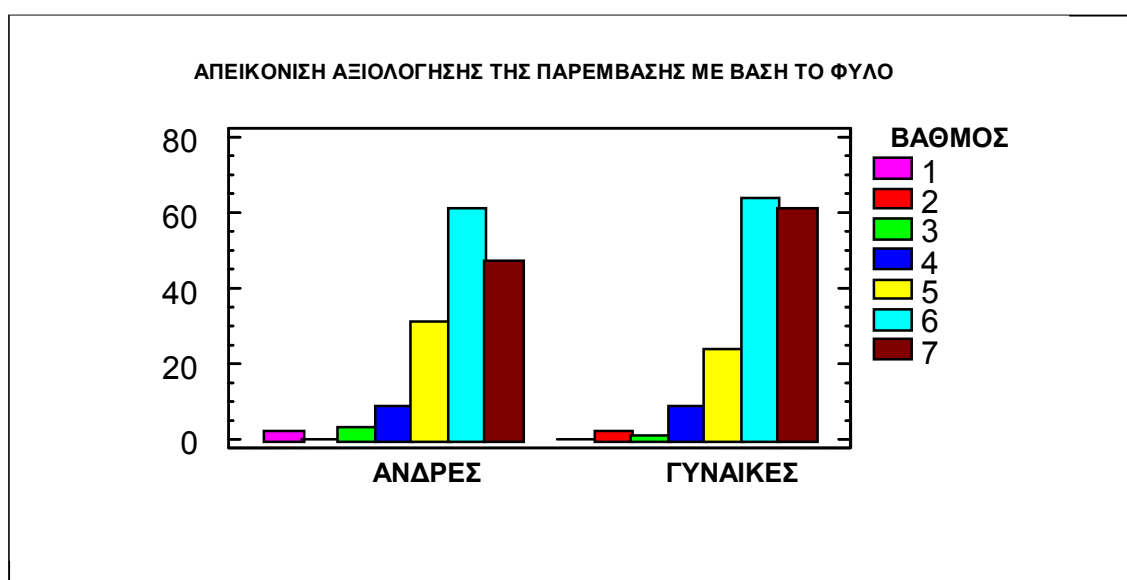
Έλεγχοι Υποθέσεων για το ΘΗΣΕΙΟ
Δειγματικός μέσος = 5,9586
Διάμεσος δείγματος = 6,0
t-test
Μηδενική υπόθεση : μέσος = 5,0
Εναλλακτική: μεγαλύτερος από 5,0
t statistic = 16,0073
P-Value = 1,438E-7
Απορρίπτεται η μηδενική υπόθεση για $\alpha = 0,01$.
Sign test
Μηδενική υπόθεση : διάμεσος = 5,0
Εναλλακτική : μεγαλύτερη από 5,0
Αριθμός τιμών κάτω από την διάμεσο υπόθεσης : 26
Αριθμός τιμών άνω από την διάμεσο υπόθεσης : 233
Large sample test statistic = 12,8002
P-Value = 0,0
Απορρίπτεται η μηδενική υπόθεση για $\alpha = 0,01$.
Signed rank test
Μηδενική υπόθεση : διάμεσος = 5,0
Εναλλακτική : μεγαλύτερη από 5,0
Average rank τιμών κάτω από τη διάμεσο υπόθεσης: 175,154
Average rank τιμών άνω από τη διάμεσο υπόθεσης: 186,099
Large sample test statistic = 11,7878
P-Value = 0,0
Απορρίπτεται η μηδενική υπόθεση για $\alpha = 0,01$.

Από τα παραπάνω tests προέκυψε ότι τόσο ο μέσος όσο και η διάμεσος επίσης μεταβλητής είναι με σιγουριά 99%, μεγαλύτερα του 5. Επομένως, έχουμε την ένδειξη ότι το έργο θεωρείται περισσότερο επιτυχημένο από τον μέσο όρο. Στο παρακάτω διάγραμμα φαίνεται επίσης και το γεγονός ότι οι περισσότεροι βαθμοί είναι 5 και άνω.

Διάγραμμα 10.3. Quantile Plot – Θησείο

Θα προχωρήσουμε στη συνέχεια σε μια ανάλυση όπου θα διαχωρίζονται οι διαφορετικές κατηγορίες που έχουμε δημιουργήσει μέσω των φίλτρων έρευνας για να διαπιστώσουμε εάν τυχόν υπάρχουν διαφορές στην κρίση των πολιτών.

Διάγραμμα 10.4. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση το φύλο – Θησείο

Στις φαίνεται και από το γράφημα η αξιολόγηση που επιχειρούν οι πολίτες είναι παρόμοια ανεξαρτήτως φύλου. Και στις δύο περιπτώσεις το ποσοστό των πολιτών που βαθμολογεί την παρέμβαση από 5 και άνω είναι μεγαλύτερο του 90%. Εξάλλου κάτι τέτοιο αναμενόταν και από τον πολύ υψηλό μέσο ο οποίος αγγίζει το 6.

Πίνακας 10.3. Kruskal-Wallis Test για το Θησείο με βάση το φύλο

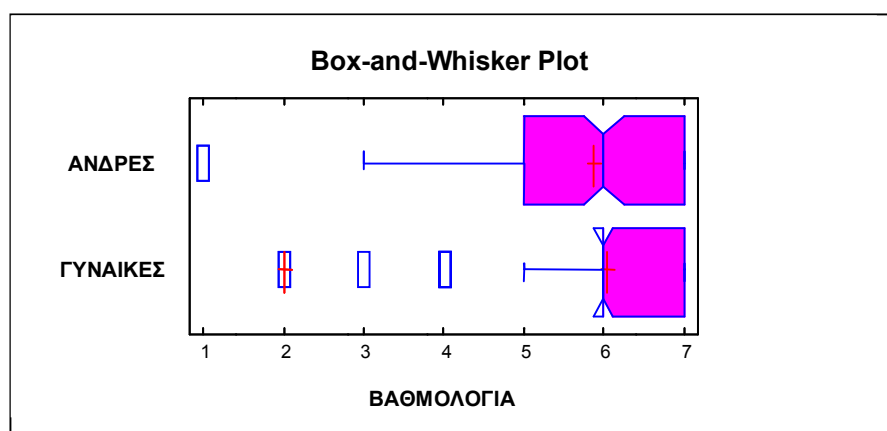
Kruskal-Wallis Test για το ΘΗΣΕΙΟ με βάση το ΦΥΛΟ		
ΦΥΛΟ	Μέγεθος δείγματος	Average Rank
A	153	149,552
Γ	161	165,053
Test statistic = 2,56747 P-Value = 0,109079		

Η επιβεβαίωση έρχεται και από το Kruskal – Wallis Test, το οποίο είναι το πλέον κατάλληλο μιας και δεν υπάρχει κανονικότητα, το οποίο ελέγχει την ισότητα των διαμέσων. Επειδή το $p - value > 0,05$ μπορούμε με σιγουριά 95% να θεωρήσουμε ότι δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στα δύο φύλα για την βαθμολογία της παρέμβασης.

Πίνακας 10.4. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής με βάση το φύλο

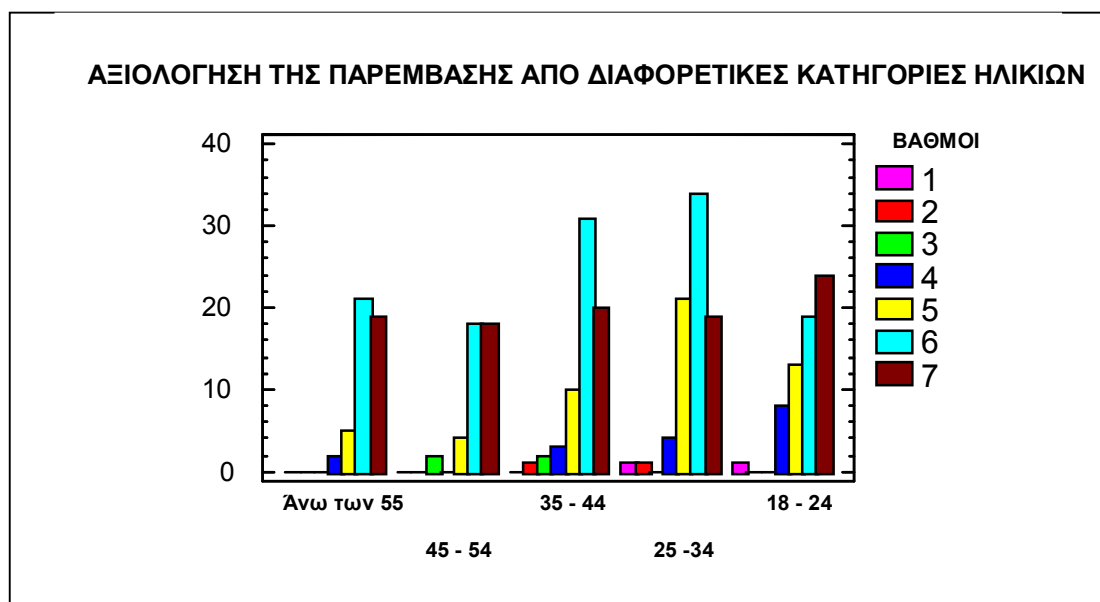
ΦΥΛΟ	Δείγμα	Μέσος	Διάμεσος	Τυπική απόκλιση
A	153	5,86275	6,0	1,11248
Γ	161	6,04970	6,0	1,005
Σύνολο	314	5,9586	6,0	1,06117

Από τον παραπάνω πίνακα των μέσων παρατηρούμε ότι οι άνδρες είναι ελάχιστα πιο αυστηροί, καθώς βαθμολογούν με 5,86 , ενώ οι γυναίκες με 6,05 κατά μέσο όρο και με μικρότερη τυπική απόκλιση.

Διάγραμμα 10.5. Box and Whisker Plot με βάση το φύλο - Θησείο

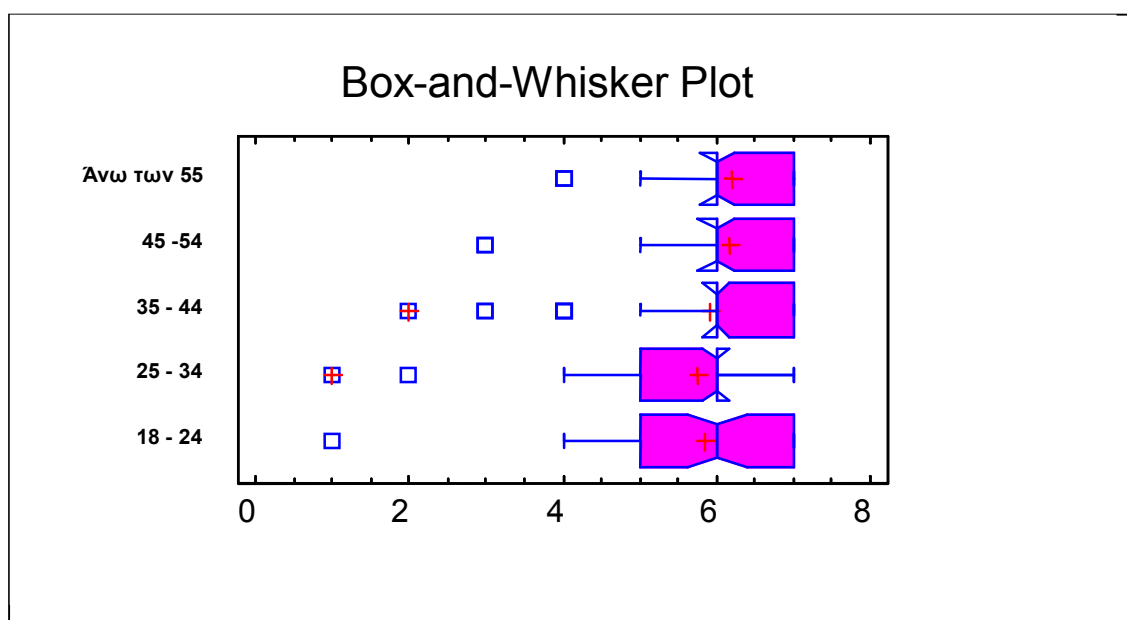
Ο επόμενος διαχωρισμός αφορά την κατηγοριοποίηση των ηλικιών. Στο παρακάτω διάγραμμα φαίνονται οι βαθμοί που απένειμαν οι πολίτες στο συγκεκριμένο έργο ανάλογα με την κατηγορία της ηλικίας τους.

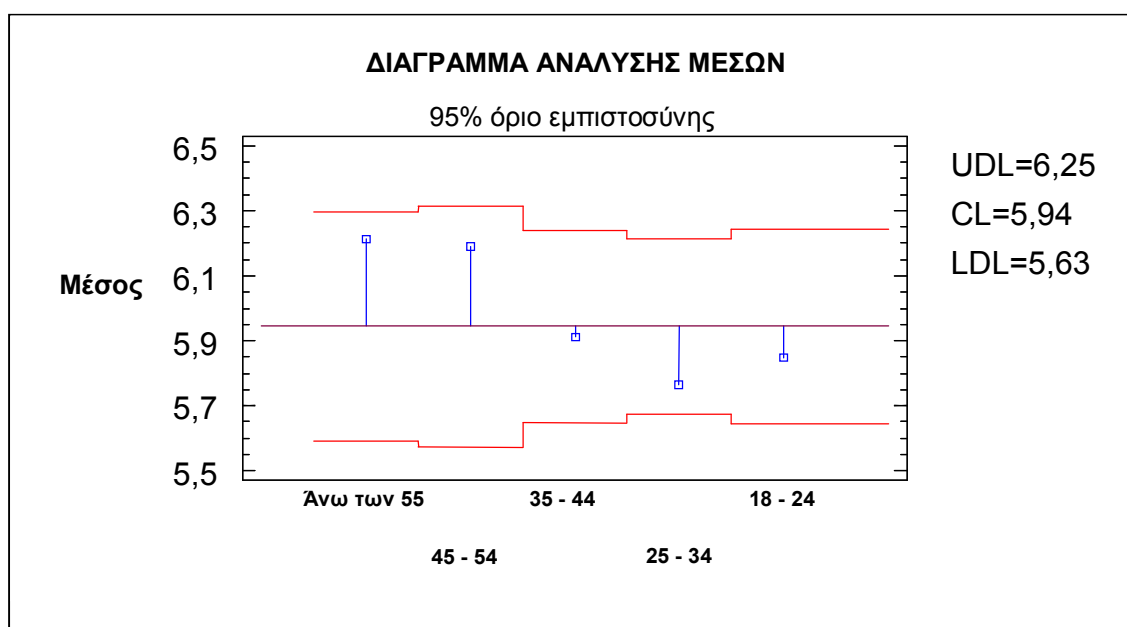

Διάγραμμα 10.6. Αξιολόγηση παρέμβασης από διαφορετικές κατηγορίες ηλικιών

Πίνακας 10.5. Αξιολόγηση παρέμβασης από διαφορετικές κατηγορίες ηλικιών

ΒΑΘΜΟΙ	1	2	3	4	5	6	7
ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ							
Άνω των 55	0,00%	0,00%	0,00%	4,26%	10,64%	44,68%	40,43%
45 - 54	0,00%	0,00%	4,76%	0,00%	9,52%	42,86%	42,86%
35 - 44	0,00%	1,49%	2,98%	4,48%	14,93%	46,28%	29,85%
25 - 34	1,25%	1,25%	0,00%	5,00%	26,25%	42,50%	23,75%
18 - 24	1,55%	0,00%	0,00%	12,31%	20,00%	29,23%	36,70%

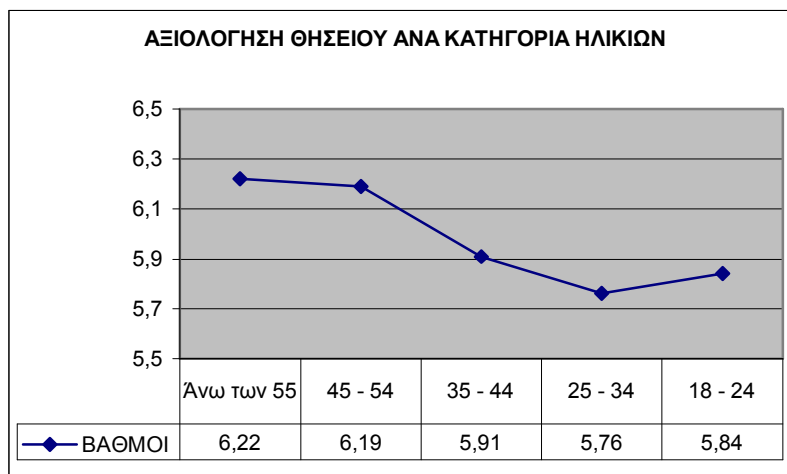

Διάγραμμα 10.8. Ανάλυση μέσων

Πίνακας 10.6. Μέσοι και τυπικές αποκλίσεις για διαφορετικές κατηγορίες ηλικιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ	ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ
Άνω των 55	6,21	0,8
45 - 54	6,19	0,97
35 - 44	5,91	1,07
25 - 34	5,76	1,08
18 - 24	5,84	1,22

Αυτό που παρατηρούμε είναι ότι όσο πιο μικρές είναι οι ηλικίες τόσο πιο αυστηρή είναι η κριτική που γίνεται. Έτσι, ενώ τα άτομα άνω των 55 βαθμολογούν το έργο με 6,21, οι ερωτηθέντες ηλικίας 25 έως 34 ετών το βαθμολογούν με 5,76, δηλαδή σχεδόν 0,5 βαθμούς λιγότερο. Το φαινόμενο αυτό μπορεί ίσως να εξηγηθεί από το ότι οι μικρότεροι είναι και πιο απόλυτοι αλλά και πιο απαιτητικοί. Οι μεγαλύτερης ηλικίας εκτός του ότι είναι πιο συμβιβασμένοι, γνωρίζουν ότι τόσα χρόνια υπήρχαν μόνο λόγια, οπότε η πραγματοποίησή τους και μόνο θα τους ευχαριστούσε αρκετά ίσως και χωρίς την προσδοκώμενη ποιότητα. Στην περίπτωση αυτή, όπου η ποιότητα ήταν εμφανής σαφώς και οι πολίτες μεγαλύτερης ηλικίας βαθμολογούν το συγκεκριμένο έργο με βαθμό που πλησιάζει το άριστα.

Διάγραμμα 10.9. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση κατηγορίες ηλικιών

Πίνακας 10.7. Kruskal-Wallis Test για το Θησείο με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

Kruskal-Wallis Test για το ΘΗΣΕΙΟ με βάση τις Κατηγορίες ηλικιών		
Κατηγορίες ηλικιών	Μέγεθος δείγματος	Average Rank
Άνω των 55	47	170,479
45 – 54	42	173,048
35 – 44	67	148,619
25 – 34	80	133,794
18 – 24	65	146,3
Test statistic = 9,46134 P-Value = 0,0505478		

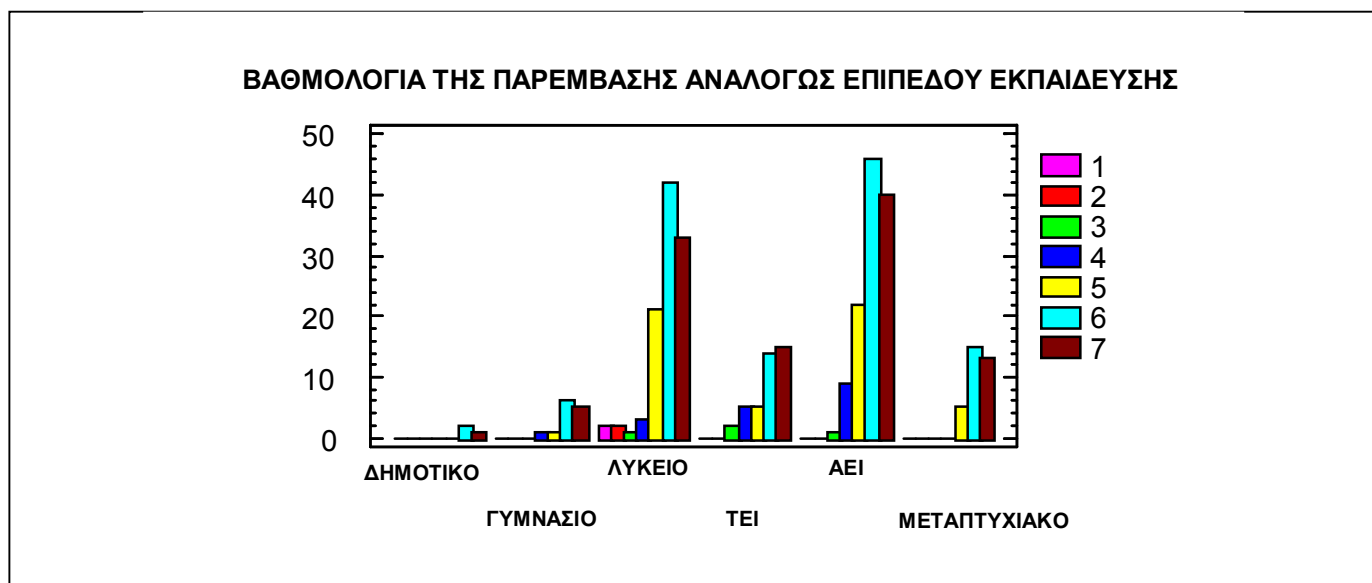
Από το Kruskal – Walis Test φαίνεται ότι οριακά με σιγουριά 95% μπορούμε να υποθέσουμε ότι δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά των διαμέσων.

Πίνακας 10.8. Διαχωρισμός ομογενών ομάδων

Method: 95,0 percent LSD			
Επίπεδο	Δείγμα	Μέσος	Ομογενείς ομάδες
4	80	5,7625	X
5	65	5,84615	XX
3	67	5,91045	XX
2	42	6,19048	X
1	47	6,21277	X

Μπορούμε πάντως να διαχωρίσουμε δυο ομογενή group, όπου το ένα περιλαμβάνει τις ηλικίες άνω των 45 ετών και το άλλο τις ηλικίες 25 – 34. Οι ηλικίες 35 – 44 και κάτω των 25 ετών θα μπορούσαν να τοποθετηθούν και στα δύο group με πιο πιθανή την ένταξή τους στο δεύτερο.

Επεξεργαζόμενοι τα στοιχεία με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης, προκύπτει το κατωτέρω διάγραμμα στο οποίο φαίνεται ότι ακολουθείται ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο.

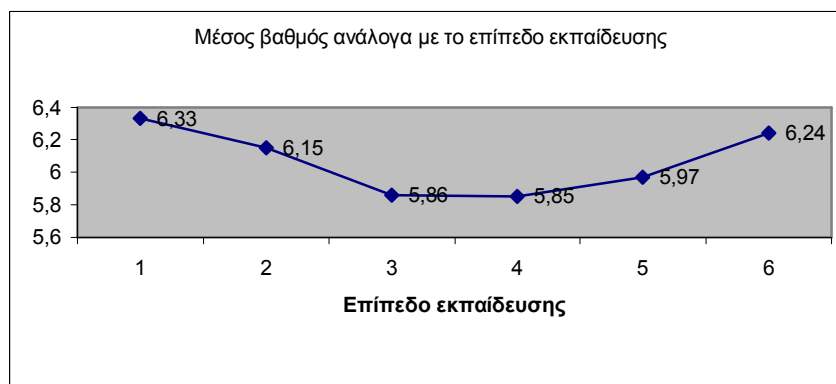

Διάγραμμα 10.10. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

Πίνακας 10.9. Μέσοι και τυπικές αποκλίσεις για διαφορετικά επίπεδα εκπαίδευσης

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ	ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	6,33	0,58
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	6,15	0,9
ΛΥΚΕΙΟ	5,86	1,22
ΤΕΙ	5,85	1,2
ΑΕΙ	5,97	0,95
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	6,24	0,71

Παρατηρούμε το εξής περίεργο φαινόμενο. Οι βαθμολογίες ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης παρουσιάζουν τη μορφή ενός U, ενώ οι τυπικές αποκλίσεις εμφανίζουν αντισυμμετρική συμπεριφορά :

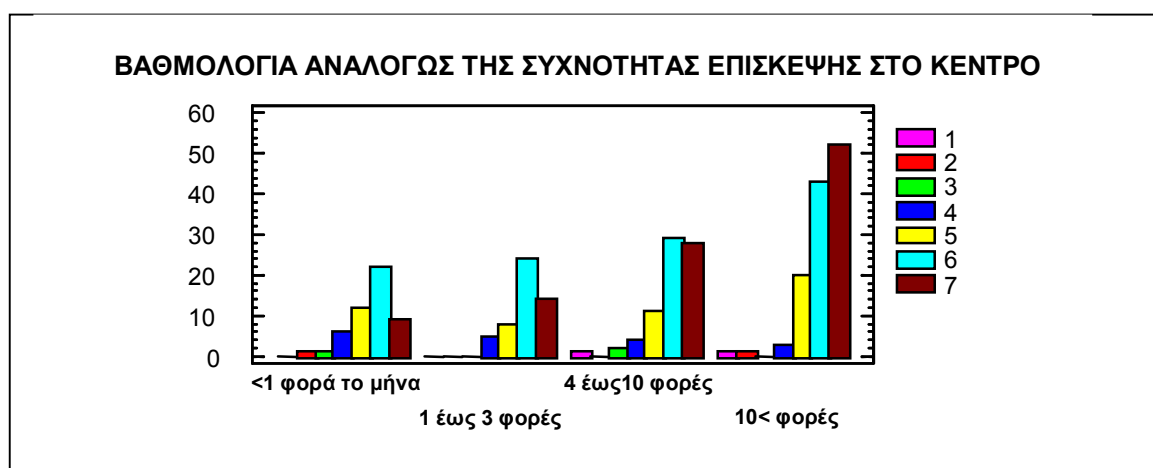

Διάγραμμα 10.11. Μέσος βαθμός ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Μία πιθανή εξήγηση για το φαινόμενο αυτό είναι ότι όσοι έχουν χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο και δεν γνωρίζουν εις βάθος το πρόγραμμα φοβούνται να το κατακρίνουν ή έχουν λιγότερες απαιτήσεις. Όσο ανεβαίνει το μορφωτικό επίπεδο, οι γνώσεις αυξάνονται, το ίδιο όμως και οι απαιτήσεις με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται το ελάχιστο 5,85 σε όσους έχουν τελειώσει το Λύκειο ή Ανώτερη Τεχνική Σχολή. Όσο όμως εξακολουθούν να αυξάνονται οι γνώσεις και το μορφωτικό επίπεδο και ο πολίτης γνωρίζει καλύτερα το πρόγραμμα, τις προσπάθειες, τις δυσκολίες, κατανοεί την μεγάλη προσπάθεια και την επιβραβεύει. Βέβαια οι διαφορές που παρουσιάζονται είναι της τάξεως του 0,4 – 0,5, το φαινόμενο δηλαδή δεν είναι τόσο έντονο, γεγονός το οποίο επιβεβαιώνεται και από το Kruskal Wallis Test και από το Multiple Range Test το οποίο θεωρεί όλες τις κατηγορίες ένα ομογενές group.

Πίνακας 10.10. Kruskal-Wallis Test για το ΘΗΣΕΙΟ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

Kruskal-Wallis Test για το ΘΗΣΕΙΟ με βάση το Επίπεδο εκπαίδευσης		
Επίπεδο	Δείγμα	Average Rank
Δημοτικό	3	181,667
Γυμνάσιο	13	171,077
Λύκειο	104	151,399
ΤΕΙ	41	152,561
ΑΕΙ	118	154,907
Μεταπτυχιακό	33	175,136
Test statistic = 2,72902		P-Value = 0,741676

Διάγραμμα 10.12. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Το παραπάνω διάγραμμα αφορά τις βαθμολογίες που δίνουν οι ερωτηθέντες κατανεμημένοι με τη συχνότητα επίσκεψής τους στο κέντρο. Λογικό είναι ότι όσο περισσότερο κατεβαίνει κάποιος στο κέντρο, τόσο

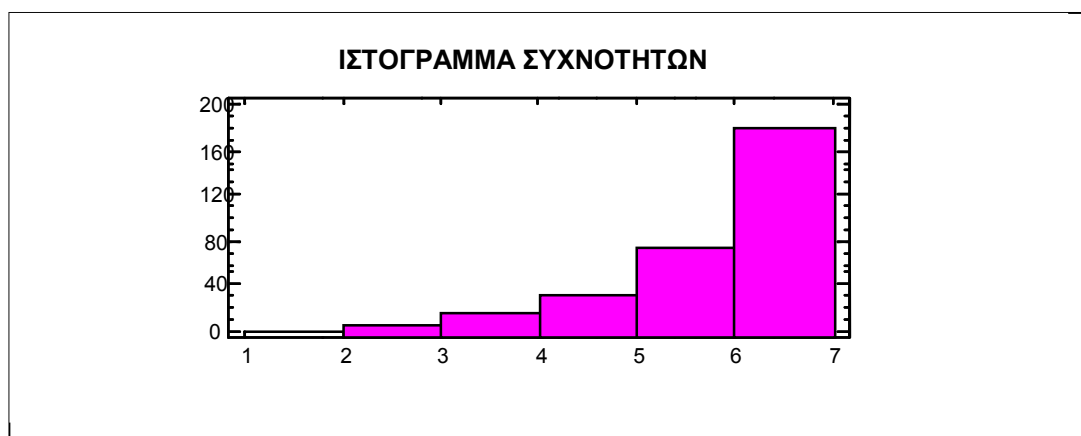
καλύτερα γνωρίζει το πρόγραμμα και τις παρεμβάσεις που έγιναν και τόσο υψηλότερα βαθμολογεί.

Πίνακας 10.11. Μέσοι και τυπικές αποκλίσεις με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

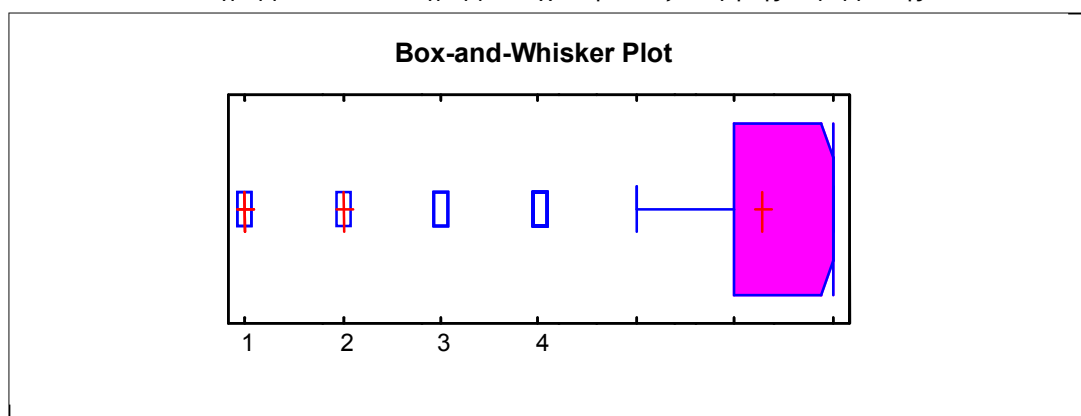
ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ	ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ
<1 φορά το μήνα	5,57	1,1
1 - 3 φορές	5,92	0,91
4 - 10 φορές	5,97	1,15
10< φορές	6,14	1,01

Έτσι, ενώ η βαθμολογία ξεκινά από 5,57 από τους πολίτες οι οποίοι δεν κατεβαίνουν συχνά στο κέντρο, φτάνει στο 6,14 δηλαδή παρατηρούμε μια άνοδο 0,57 μονάδων.

Όσον αφορά την σημαντικότητα που θεωρούν οι πολίτες ότι έχει η περιοχή του Θησείου στην γενικότερη ανάδειξη της πόλης, προέκυψαν τα ακόλουθα στοιχεία:

Διάγραμμα 10.13. Ιστόγραμμα συχνοτήτων αξιολόγησης παρέμβασης

Διάγραμμα 10.14. Box and Whisker Plot - Θησείο

Πίνακας 10.12. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για το Θησείο - Σημαντικότητα

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για το ΘΗΣΕΙΟ - ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ
Μέγεθος Δείγματος = 308
Μέσος = 6,29221
Διάμεσος = 7,0
Τυπική απόκλιση = 1,0825

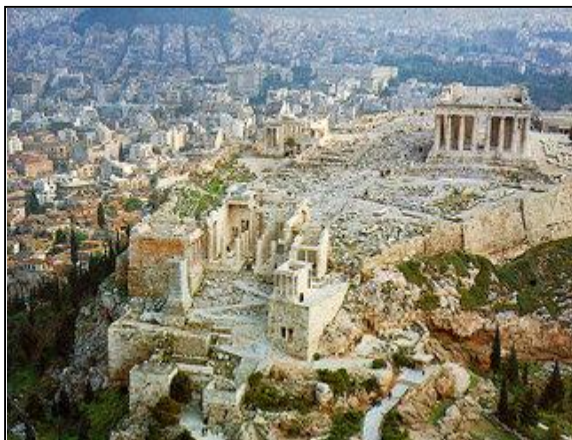
Παρατηρούμε ότι τόσο το ιστόγραμμα συχνοτήτων όσο και το box and whisker plot είναι μετατοπισμένα δεξιά σε βαθμολογίες που πλησιάζουν το 7. Ο μέσος μάλιστα εμφανίζεται εξαιρετικά υψηλός στο 6,29 γεγονός που καταδεικνύει ότι οι πολίτες θεωρούν εξαιρετικά σημαντική την συγκεκριμένη περιοχή και σωστά δόθηκε τόση έμφαση. Ο λόγος πραγματικότητα / προσδοκία είναι

$$5,85 / 6,29 = 0,946$$

, δηλαδή εξαιρετικά υψηλός, γεγονός που δείχνει ότι οι παρεμβάσεις της Ενοποίησης δεν διέψευσαν τους πολίτες, αντίθετα κάλυψαν τις προσδοκίες τους.

Ταυτόχρονα με τα έργα της πεζοδρόμησης της Διονυσίου Αρεοπαγίτου και της Αποστόλου Παύλου έγιναν και έργα ανάδειξης πέριξ του αρχαιολογικού χώρου της Ακροπόλεως και ειδικότερα της νότιας κλιτύος του, που σχεδόν εφάπτονται με τις υπό παρέμβαση περιοχές, αλλά και του μνημείου του Φιλοπάππου το οποίο βρίσκεται σε κοντινή απόσταση. Ακολούθως παρατίθενται συνοπτικά η ιστορία των συγκεκριμένων αρχαιολογικών χώρων και των εργασιών που επιτελέστηκαν.

10.1.4. Ανάδειξη βόρειας και νότιας κλιτύς της Ακρόπολης

Η Ακρόπολη είναι ο Ιερός Βράχος της Αθήνας. Πάνω σ' αυτόν κατά την διάρκεια του Χρυσού Αιώνα του Περικλή εκφράσθηκε κατά τον ιδανικότερο τρόπο ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός και οικοδομήθηκαν ορισμένα από τα κορυφαία μνημεία του. Η ζωή πάνω στην Ακρόπολη μαρτυρείται από τα

νεολιθικά χρόνια και έκτοτε συνεχίζεται ως σήμερα. Ο χώρος του πλατώματος χρησίμευε είτε ως τόπος λατρείας είτε ως τόπος κατοίκησης ή και τα δύο μαζί. Η λατρεία της θεάς Αθηνάς είναι βεβαιωμένη στα αρχαϊκά χρόνια (650-480 π.Χ.) από τις επιγραφές που συνόδευαν τα πολυάριθμα και πλούσια δώρα στη θεά, όπως π.χ. τις μαρμάρινες κόρες ή τα χάλκινα και πήλινα αγαλμάτια και αγγεία που οι πιστοί ανέθεταν στο ιερό της.

Στα κλασικά χρόνια (450-330 π.Χ.) τρεις σπουδαίοι ναοί που κτίστηκαν στα θεμέλια παλαιότερων, ο Παρθενώνας, το Ερέχθειο και ο ναός της Νίκης είναι αφιερωμένοι στην Αθηνά ως Παρθένο, ως Πολιάδα και ως Άπτερο Νίκη, αντίστοιχα. Η είσοδος στον κυρίως ιερό χώρο γινόταν από τα μνημειώδη Προπύλαια.

Τα Μνημεία παρακολουθώντας την ιστορία της πόλης της Αθήνας μετατράπηκαν σε χριστιανικές εκκλησίες, σε κατοικίες των Φράγκων και κατόπιν των Τούρκων. Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Τούρκους, οι ανασκαφές, η προστασία, η αναστήλωση και η συντήρηση των μνημείων ήταν από τις πρώτες μέριμνες του νέου ελληνικού κράτους. Οι πρώτες ανασκαφές στο βράχο της Ακροπόλεως έγιναν μεταξύ 1835 και 1837. Η μεγάλη συστηματική ανασκαφή του χώρου διεξήχθη ανάμεσα στο 1835 και 1890 από τον Παναγιώτη Καββαδία.

Η μέριμνα αυτή συνεχίζεται μέχρι σήμερα με τις μεγάλης κλίμακας συντηρήσεις και στερεώσεις των μνημείων της Ακρόπολης, που έχουν αρχίσει από την δεκαετία του '70 και βρίσκονται σε εξέλιξη.

Αν η Ακρόπολη ήταν το θρησκευτικό κέντρο της αρχαίας Αθήνας, η νότια κλιτύς του Ιερού Βράχου με το Ωδείο του Περικλέους, το ιερό και το θέατρο του Διονύσου, τα χορηγικά μνημεία, το Ασκληπιείο, τη στοά του Ευμένους και το Ωδείο του Ηρώδου του Αττικού, συμπύκνωνε ένα σημαντικό τμήμα της καλλιτεχνικής, πνευματικής και θρησκευτικής δραστηριότητας της αρχαίας Αθήνας.

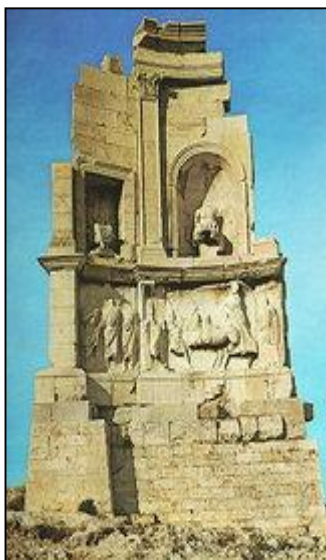
Τα έργα που κλιμακώθηκαν σταδιακά, από το Υπουργείο Πολιτισμού, από την 1-12-1997 έως τις 10-5-2000 στην περιοχή της Νότιας Κλιτύος επικεντρώθηκαν κυρίως σε ευρείας κλίμακας καθαρισμούς, αποψιλώσεις, επιχωματώσεις, διαμορφώσεις, συγκολλήσεις, αποκαταστάσεις και διευθετήσεις διάσπαρτων αρχαίων μαρμάρινων μελών, αντιστηρίξεις πρανών και αρχαίων αναλημμάτων, αλλά και στη συντήρηση, την καταγραφή καθώς και στη φωτογραφική και σχεδιαστική τεκμηρίωση των εργασιών.

Οι εργασίες που έγιναν έχουν συμβάλει στην εντυπωσιακή μεταμόρφωση και αναβάθμιση του αρχαιολογικού χώρου, ο οποίος αν και περιβάλλει την Ακρόπολη, δεν είχε γνωρίσει ίσως ποτέ τέτοιας ευρείας κλίμακας επεμβάσεις από τις αρχές του αιώνα.

10.1.5. Μνημείο Φιλοπάππου

Το μνημείο του Φιλοπάππου που χρονολογείται στο 114-116 μ.Χ. κτίσθηκε από τους Αθηναίους προς τιμή του μεγάλου ευεργέτη της πόλης των Αθηνών, εξόριστου ηγεμόνα της Κομμαγηνής, Ιουλίου Αντιόχου Φιλοπάππου, που εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και έγινε Αθηναίος πολίτης αναλαμβάνοντας δημόσια και θρησκευτικά αξιώματα.

Ανασκαφές στην περιοχή του μνημείου πραγματοποιήθηκαν το 1898 και τον επόμενο χρόνο έγιναν εργασίες συντήρησης. Το 1940 πραγματοποιήθηκε συμπληρωματική διερευνητική ανασκαφή από τους Η. Α. Thompson και Ι. Τραυλό.

Ως αντικείμενο της μελέτης και με τον όρο «Αρχαιολογικός Χώρος Φιλοπάππου» νοούμε την περιοχή που περικλείεται από τις οδούς: Διονυσίου Αρεοπαγίτου, Αποστόλου Παύλου, Ακάμαντος, Αρακύνθου, Παναιτωλίου, Μουσών, Επιφανούς, Γαριβάλδη, Ροβέρτου Γκάλη και πάλι Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Περιλαμβάνει τρεις από τους σημαντικότερους λόφους της αρχαίας Αθήνας: το λόφο του Μουσείου (Φιλοπάππου), το λόφο των Νυμφών (Αστεροσκοπείου) και τον μεταξύ τους χαμηλότερο λόφο-αυχένα της Πνύκας, το κορυφαίο μνημείο της Αθηναϊκής Δημοκρατίας και της Εκκλησίας του Δήμου.

Περιέχει ακόμα τρία σύγχρονα μνημεία: το Αστεροσκοπείο του Θεόφιλου Χάνσεν, τον Άγιο Δημήτριο τον Λουμπαρδιάρη και την ανάβαση προς το μνημείο του Φιλοπάππου του Δημήτρη Πικιώνη.

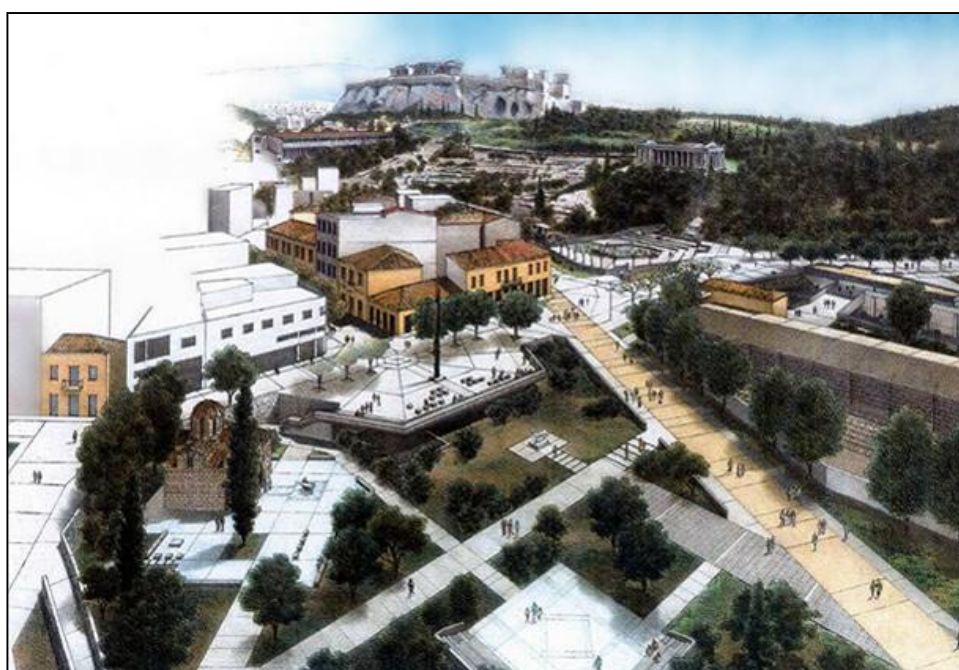
Το έργο αφορούσε κυρίως τις εργασίες περίφραξης, ηλεκτρομηχανολογικών δικτύων στον αρχαιολογικό χώρο Φιλοπάππου και τη διαμόρφωση χώρου υπαίθριας έκθεσης γλυπτικής.

10.2. ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΗ ΕΡΜΟΥ – ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ

10.2.1. Πεζοδρόμηση Ερμού

Το συγκεκριμένο έργο είχε στόχο την ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου του Κεραμεικού και την ένταξή του στη σύγχρονη ζωή της πόλης. Η πεζοδρομημένη οδός Ερμού (τμήμα από Αγίων Ασωμάτων έως Πειραιώς) αποτελεί την απόληξη του «Μεγάλου Περιπάτου», που ξεκινά από το Παναθηναϊκό Στάδιο (Λεωφ. Βας. Όλγας) και συνεχίζεται στην οδό Διον. Αρεοπαγίτου και στην Απ. Παύλου.

Οι παρεμβάσεις που επιτελέστηκαν περιελάμβαναν :

1. Πεζοδρόμηση της Ερμού στο τμήμα από την οδό Αγίων Ασωμάτων μέχρι την οδό Πειραιώς.
2. Διαμόρφωση του χώρου γύρω από το Βυζαντινό εκκλησάκι των Αγίων Ασωμάτων.
3. Διαμόρφωση της πλατείας Θησείου.
4. Αναβάθμιση του σταθμού των ΗΣΑΠ στο Θησείο.
5. Διαμόρφωση ενός εξώστη στάσης και θέασης του αρχαιολογικού τοπίου στην απόληξη της οδού κάτω από οδό Αγίων Ασωμάτων.
6. Δημιουργία πλατείας απέναντι από την είσοδο του Μουσείου Κεραμεικού.
7. Δημιουργία πλατείας στο χώρο κατάργησης της γραμμής εξυπηρέτησης του εργοταξίου ΗΣΑΠ.
8. Διαμόρφωση του λοφίσκου στο χώρο των ΗΣΑΠ απέναντι από τον αρχαιολογικό χώρο με καθαίρεση των κτισμάτων που βρίσκονται πάνω του.
9. Κατασκευή νέας περιφράξης των ΗΣΑΠ.
10. Κατάργηση της ράμπας σύνδεσης των οδών Ερμού και Επταχάλκου και κατασκευή πεζογέφυρας με ράμπα ανόδου / καθόδου πεζών.

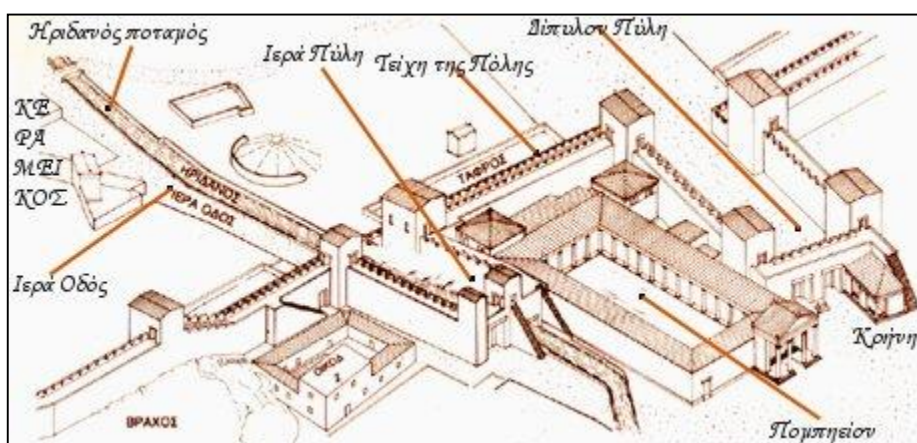
Το προϋπολογισθέν κόστος του έργου ήταν 3.430.000€

10.2.2. Ανάδειξη αρχαιολογικού χώρου Κεραμεικού

Ο Κεραμεικός είναι το σημαντικότερο νεκροταφείο της Αρχαίας Αθήνας. Η ονομασία του προέρχεται από τον πανάρχαιο συνοικισμό των κεραμέων που είχαν εγκατασταθεί στις όχθες του ποταμού Ηριδανού. Διαιρέθηκε σε δύο τμήματα, τον "έσω" και "έξω" Κεραμεικό, όταν κατασκευάσθηκε το Θεμιστόκλειο τείχος (5ος αιώνας π.Χ.). Τα τμήματα αυτά συνδέονταν μεταξύ τους με δύο από τις σπουδαιότερες πύλες της αρχαίας Αθήνας, το Δίπυλο και την Ιερά Πύλη. Από τις πύλες αυτές εκκινούσαν δύο δρόμοι, εκατέρωθεν των οποίων αναπτύχθηκε το επίσημο νεκροταφείο της πόλης, το οποίο χρησιμοποιήθηκε αδιάκοπα από τον 9ο αιώνα π.Χ. έως και τα υστερορωμαϊκά χρόνια. Το 1870, η Ελληνική Αρχαιολογική Εταιρεία με διευθυντή τον Στ. Κουμανούδη άρχισε συστηματικές ανασκαφές, οι οποίες συνεχίστηκαν τις επόμενες δεκαετίες σε συνεργασία με τους Γερμανούς Α. Brueckner και F. Noack.

Ο αρχαιολογικός χώρος του Κεραμεικού είναι ο πιο αφανής και άγνωστος, σε πολλούς, χώρος της Αθήνας. Πνιγμένος από κυκλοφοριακές αρτηρίες και τα σπίτια με τα οποία γειτονεύει, βρίσκεται σε ένα χαμηλότερο επίπεδο, 5.00 μ. απ αυτά.

Μόνο μια περιορισμένη έκταση, 45.000 τμ ανασκαφής, έχει αποκαλυφθεί και μελετηθεί ως τώρα, αλλά προσφέρει πλούσιες και πολύτιμες πληροφορίες για την πόλη της Αθήνας, την ιστορία της, τα κτίριά της, τους ανθρώπους, τις συνήθειές τους, τα ήθη και τα έθιμα.

Όλη η περιοχή (από τον Κεραμεικό, που βρίσκεται στη δυτική πλευρά των προς ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων, μέχρι το Ολυμπείο στα ανατολικά) αποτελούσε τον εντός των τειχών Δημόσιο Χώρο. Η ιδιαιτερότητα της περιοχής του Κεραμεικού συνίσταται στο ότι περιλαμβάνει τη συνέχεια του Δημόσιου Χώρου και έξω από τα τείχη, με άξονες την Ιερά Οδό και το Δημόσιο Σήμα.

Η έννοια της ενοποίησης, όπως τίθεται σήμερα, για τα τμήματα του αρχαιολογικού χώρου της Αθήνας που έχουν ήδη αποκαλυφθεί, είναι ένας στόχος που μπορεί να πραγματοποιηθεί λιγότερο ή περισσότερο ανάλογα με την ιδιαιτερότητα της κάθε περιοχής. Για τον Κεραμεικό, όμως, το να αποκατασταθεί η συνέχεια της πορείας προς την Αγορά και μέχρι την Ακρόπολη, και δυτικά προς Ιερά Οδό και Δημόσιο Σήμα, αποκτά ουσιαστική σημασία. Αποτελεί αναπόσπαστο και απαραίτητο στοιχείο για την κατανόηση των αρχαιολογικών ευρημάτων, την οργάνωση του χώρου και την τελική διαμόρφωση και ανάδειξη του τοπίου.

Οι βασικές κατευθύνσεις τις οποίες ακολούθησε η ΕΑΧΑ για την ανάδειξη - ενοποίηση του Αρχαιολογικού Χώρου, ήταν οι εξής:

1. Απόδοση της μεγαλύτερης δυνατής έκτασης στον αρχαιολογικό χώρο του Κεραμεικού, στην κατεύθυνση των αρχαίων διαδρομών, ώστε να οργανωθούν εν καιρώ ανασκαφές προς αποκάλυψη του αρχαίου πολεοδομικού ιστού με

τους δύο βασικούς δρόμους, των Ελευσινίων και της πομπής των Παναθηναίων.

2. Άμεση εξυγίανση της περιοχής με τη δημιουργία ενός «αρχαιολογικού» πάρκου που θα λειτουργήσει ως πνεύμονας πρασίνου για την πόλη. Προστασία και ενίσχυση του υπάρχοντος βιότοπου που, μαζί με τα νερά του Ηριδανού, δίνουν έναν οικολογικό χαρακτήρα στο τοπίο.

3. Επαναπροσδιορισμός της σχέσης του διευρυμένου αρχαιολογικού χώρου με τις γύρω ιστορικές συνοικίες, Θησείο, Ψυρρή, Μεταξουργείο, περιοχή Γκαζιού κ.λπ.

4. Απελευθέρωση του μεγαλύτερου δυνατού μετώπου του αρχαιολογικού χώρου από τα κτίσματα που μπορούν να απομακρυνθούν.

5. Οπτική επαφή του αρχαιολογικού χώρου και οργανική σύνδεση με την πόλη, ώστε να είναι προσιτός και άμεσα αντιληπτός από τους περαστικούς και τους επισκέπτες.

6. Προστασία από την κυκλοφορία τροχοφόρων και τη ρύπανση: οπτική, ακουστική, περιβαλλοντική.

7. Ενοποίηση με τους γειτονικούς αρχαιολογικούς χώρους, στο επίπεδο των αρχαίων και στα ίχνη των αρχαίων διαδρομών.

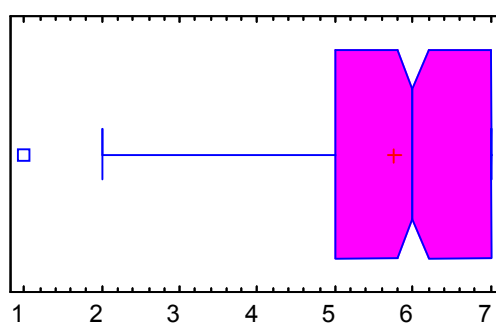

10.2.3. Στατιστική επεξεργασία

Η ανάλυση που θα ακολουθήσει αφορά το αισθητικό αποτέλεσμα της παρέμβασης της Ενοποίησης στην πεζοδρόμηση της οδού Ερμού και στην ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου του Κεραμεικού. Παρατίθενται λοιπόν τα κάτωθι στοιχεία περιγραφικής στατιστικής.

Box-and-Whisker Plot – Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός

Διάγραμμα 10.15. Box and Whisker Plot – Πεζοδρόμηση Ερμού – Κεραμεικός

Πίνακας 10.13. Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την Ερμού – Κεραμεικός

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΕΡΜΟΥ
Μέγεθος Δείγματος = 307
Μέσος = 5,743
Διάμεσος = 6,0
Διασπορά = 1,19
Τυπική απόκλιση = 1,10

Η μέση βαθμολογία που αποδίδουν οι Αθηναίοι στο συγκεκριμένο έργο είναι 5,74 , μια βαθμολογία αρκετά υψηλή ειδικά εάν αναλογιστούμε το γεγονός ότι το έργο ολοκληρώθηκε μόλις λίγους μήνες πριν την έρευνα και ο κόσμος δεν είχε προλάβει ακόμη να εξοικειωθεί πλήρως με την σημερινή κατάσταση.

Εν συνεχεία, μέσω της διαδρομής Compare → Analysis of Variance → Factor Means Plot οδηγούμαστε στον πίνακα των μέσων όπου παρουσιάζονται οι μέσοι όροι των βαθμολογιών που έδωσαν οι πολίτες ανάλογα και με τις επιμέρους κατηγορίες στις οποίες ανήκουν. Έτσι γίνεται ο διαχωρισμός τους ανάλογα με το φύλο, το επίπεδο εκπαίδευσης, τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο, τις κατηγορίες ηλικιών και την χωροταξική κατανομή.

Πίνακας 10.14. Μέσες βαθμολογίες παρέμβασης με βάση το φύλο

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	5,72
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	5,72

Μια πρώτη παρατήρηση είναι ότι δεν παρουσιάζονται διαφορές στη βαθμολόγηση μεταξύ ανδρών και γυναικών. Όσον αφορά το επίπεδο εκπαίδευσης η βαθμολογία είναι αύξουσα, δηλαδή ενώ στις 3 πρώτες κατηγορίες ο μέσος όρος κυμαίνεται στο 5,61 , στην κατηγορία 6 – δηλαδή αυτοί που έχουν τελειώσει και μεταπτυχιακό – η μέση βαθμολογία είναι 6,04. Το αντίστροφο συμβαίνει στις κατηγορίες ηλικιών όπου οι μεγάλες ηλικίες είναι πιο επιεικείς και βαθμολογούν με 6,05 το έργο όταν στις ηλικίες κάτω των 25 η αντίστοιχη βαθμολογία είναι 5,27 δηλαδή σχεδόν 0,80 βαθμούς χαμηλότερη κάτι το οποίο παρατηρήθηκε και στο έργο του Θησείου.

Πίνακες 10.15. – 10.16. Μέσες βαθμολογίες με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης και τις κατηγορίες ηλικιών

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	5,5
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	5,78
ΛΥΚΕΙΟ	5,56
ΤΕΙ	5,64
ΑΕΙ	5,8
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	6,04

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Άνω των 55	6,05
45 - 54	5,86
35 - 44	5,92
25 - 34	5,62
18 - 24	5,28

Σαφέστατα επίσης αυτοί που επισκέπτονται το κέντρο συχνότερα, αξιολογούν το έργο καλύτερα με συνέπεια οι βαθμολογίες να κυμαίνονται από 5,34 έως 6,08. Τέλος, χωροταξικά όπως είναι αναμενόμενο οι κάτοικοι του Δήμου Αθηναίων βαθμολογούν ελαφρώς καλύτερα το πρόγραμμα από τους υπόλοιπους κατοίκους των προαστίων.

Πίνακες 10.17. – 10.18. Μέσες βαθμολογίες με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο και την περιοχή κατοικίας

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	5,34
1 - 3 φορές	5,41
4 - 10 φορές	5,67
10< φορές	6,07

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΜΕΣΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	5,76
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	5,84
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	5,65
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	4,86
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	5,64

Στη συνέχεια θα εστιάσουμε σε κάποια επιμέρους στοιχεία τα οποία προκύπτουν από το Factor Means Plot και αφορούν περαιτέρω επεξεργασία των ανωτέρω στοιχείων και παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

Πίνακας 10.19. Μέσες βαθμολογίες με βάση το φύλο και την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

ΦΥΛΟ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	<1 φορά το μήνα	5,57
	1 - 3 φορές	5,35
	4 - 10 φορές	5,6
	10< φορές	5,97
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	<1 φορά το μήνα	5,1
	1 - 3 φορές	5,46
	4 - 10 φορές	5,74
	10< φορές	6,2

Οι άνδρες έχουν πιο μικρή απόκλιση στις βαθμολογίες τους – αναλογικά με την συχνότητα επίσκεψής τους στο κέντρο – η οποία περιορίζεται σε 0,40 μονάδες. Αντίθετα οι γυναίκες παρουσιάζουν σημαντική απόκλιση της τάξεως

του 1,10 καθώς αποδεικνύονται οι αυστηρότεροι κριτές όταν δεν κατεβαίνουν συχνά στο κέντρο και δεν γνωρίζουν το πρόγραμμα, αλλά και αυτές που επιβραβεύουν περισσότερο την προσπάθεια όταν επισκέπτονται σχεδόν καθημερινά το κέντρο. Το φαινόμενο αυτό ίσως οφείλεται α. στο χαμηλότερο ποσοστό πληροφόρησης από τον γραπτό τύπο από τις γυναίκες β. από το χαμηλότερο ποσοστό πληροφόρησης για την ΕΑΧΑ που προκύπτει για τις γυναίκες σε σχέση με τους άνδρες.

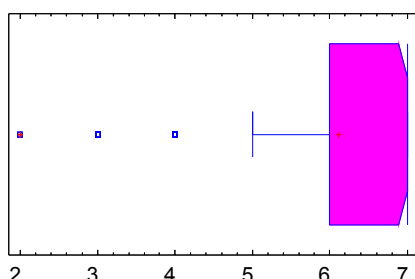
Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και στις κατηγορίες ηλικιών όπως φαίνεται και από τα κατωτέρω στοιχεία όπου παρουσιάζεται απόκλιση της τάξεως της 1 μονάδας, γεγονός που μας επιβεβαιώνει την υπόθεση ότι οι βαθμολογίες των γυναικών έχουν μεγαλύτερη απόκλιση από αυτές των ανδρών.

Πίνακας 10.20. Μέσες βαθμολογίες παρέμβασης με βάση το φύλο και τις κατηγορίες ηλικιών

ΦΥΛΟ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	Άνω των 55	5,95
	45 - 54	6
	35 - 44	6
	25 - 34	5,55
	18 - 24	5,33
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	Άνω των 55	6,17
	45 - 54	5,76
	35 - 44	5,86
	25 - 34	5,71
	18 - 24	5,2

Όσον αφορά την σημαντικότητα που αποδίδουν οι πολίτες στο συγκεκριμένο έργο κυμαίνεται στο 6,10 με αποτέλεσμα ο δείκτης προσδοκίας – αποτελέσματος να είναι στο $5,74 / 6,10 = 0,941$ σχεδόν ίδιο δηλαδή με το αποτέλεσμα που προέκυψε στο Θησείο και κρίνεται εξαιρετικά ικανοποιητικό.

Box-and-Whisker Plot – ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΗΣ ΕΡΜΟΥ

Πίνακας 10.21.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΕΡΜΟΥ - ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ
Μέγεθος Δείγματος = 305
Μέσος = 6,10
Διάμεσος = 7,0
Διασπορά = 1,34
Τυπική απόκλιση = 1,16

10.2.4. Πεζοδρόμηση Λεωφόρου Βασ. Όλγας – Ανάδειξη χώρου Ολυμπιείου

Η παρέμβαση της διαμόρφωσης και πεζοδρόμησης της Λεωφόρου Βασ. Όλγας και της ανάδειξης του αρχαιολογικού χώρου του Ολυμπιείου, στα πλαίσια της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας, έχει σαν βασικό αντικείμενο την ολοκλήρωση της ιδέας του «Μεγάλου Περιπάτου» ο οποίος ξεκινά από το Ολυμπιείο και καταλήγει στο Γκάζι μετά την διαμόρφωση και της οδού Ερμού (τμήμα από Αγ. Ασωμάτων έως Πειραιώς).

Η Λεωφ. Βασ. Όλγας μετατρέπεται σε χώρο διέλευσης, στάσης, προσπέλασης προς τον αρχαιολογικό χώρο και το Ζάππειο, αλλά και επέκτασης του αρχαιολογικού χώρου και του χώρου του Ζαππείου.

Κυρίαρχα στοιχεία στην πρόταση της πεζοδρόμησης, είναι η ανάπτυξη χρήσεων που να αποτρέπουν την μετατροπή του πεζοδρόμου σε χώρο ολιγοσύχναστο και ανασφαλή, γι αυτό προτείνεται πέρα από την διατήρηση του Εθνικού Γυμναστικού Συλλόγου, η ενσωμάτωση μικρών καταστημάτων προοριζόμενων για αναψυχή.

Η περιοχή του Ολυμπίου αποτελεί χώρο σχετικώς αυτόνομο. Τα πολυόροφα κτήρια στην αρχή των οδών Συγγρού και Διονυσίου Αρεοπαγίτου και το μέτωπο της Πλάκας, δημιουργούν ασυνέχεια στη διαδοχή του αρχαιολογικού χώρου. Από την άλλη πλευρά, η θέση του αυτή στην πόλη, καθιστά τον χώρο του Ολυμπίου, σαν τον πιο οικείο για τους Αθηναίους αρχαιολογικό χώρο μετά την Ακρόπολη.

Η ουσιαστική ενοποίηση με το χώρο της Ακρόπολης προϋποθέτει την απαλλοτρίωση και την κατεδάφιση πολυόροφων κτηρίων, επιχείρηση πρακτικώς αδύνατη, λόγω του απαγορευτικού κόστους.

10.3. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η πλατεία Συντάγματος σχεδιάστηκε γύρω στο 1835/36, ως τμήμα του ρυμοτομικού σχεδίου επέκτασης της Αθήνας, της πρωτεύουσας του νεοσύστατου Βασιλείου της Ελλάδος. Ο Leo von Klenze, αρχιτέκτονας στην υπηρεσία του βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκου Α' (πατέρα του πρώτου βασιλιά των Ελλήνων Όθωνα) εκτέλεσε το σχέδιο τροποποιώντας τις ριζοσπαστικές ιδέες του Σταμάτη Κλεάνθη και του Εδουάρδου Σάουμπερτ του 1831 (δηλαδή ισοπέδωση της παλαιάς οθωμανικής και βυζαντινής πόλης και κτίσιμο μιας σύγχρονης ευρωπαϊκής πρωτεύουσας). Ο αρχιτέκτονας τροποποίησε εκ νέου τα σχέδια της πλατείας το 1835, για να δημιουργήσει ένα ορθογώνιο ανοιχτό χώρο εδώ, αντί του αρχικά προβλεπόμενου κυκλικού.

Η πλατεία που σχηματίστηκε, αποτέλεσε έναν από τους πυρήνες της νέας πόλης, πέρα από τα όρια της παλαιάς Αθήνας. Η πλατεία ήταν από την αρχή πολυσύχναστη εξαιτίας των κήπων και των πολλών υπαίθριων καφενείων που υπήρχαν μέσα και γύρω απ' αυτήν. Αυτά τα χαρακτηριστικά, καθώς και το βασιλικό ανάκτορο, την ανέδειξαν ως κατεξοχήν θέση ανέγερσης ξενοδοχείων στο τέλος του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα. Τα νεοκλασικά ξενοδοχεία "Ξενοδοχείο της Αγγλίας", αργότερα "Ξενοδοχείο της Νέας Αγγλίας" και "Ξενοδοχείον των Ξένων" κατεδαφίστηκαν όταν η πλατεία "εκσυγχρονίστηκε" μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο.

Η πλατεία πήρε το όνομα πλατεία Συντάγματος το Μάρτιο του 1844, όταν ο βασιλιάς Όθωνας ορκίστηκε από το μπαλκόνι των ανακτόρων στο συγκεντρωμένο στην πλατεία λαό, πίστη στο Σύνταγμα, που προέβλεπε κοινοβουλευτικό πολίτευμα με δύο σώματα αντιπροσώπων. Αναγκάστηκε να υποχωρήσει μετά από μακρά λαϊκή εξέγερση, που κορυφώθηκε όταν στις 3 Σεπτεμβρίου του 1843 ο λαός προχώρησε εναντίον των ανακτόρων, απαιτώντας συνταγματικά δικαιώματα για τους πολίτες του νέου βασιλείου και την αποπομπή των βαυαρών συμβούλων του Όθωνα.

Η «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας Α.Ε» προκήρυξε τον Ιούλιο του 1998, τον Α΄ Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό Προσχεδίων για τη διαμόρφωση της Πλατείας Συντάγματος, με προτάσεις για τα μέτωπα των κτιρίων που την περιβάλλουν. Ο διαγωνισμός ήταν ανοιχτός για όλους τους ευρωπαϊούς αρχιτέκτονες. Στον διαγωνισμό υποβλήθηκαν 23 μελέτες η Κριτική Επιτροπή όμως αποφάσισε να μην απονεμίσει το πρώτο βραβείο .

Το Μάρτιο του 1999 προκηρύχθηκε ο Β΄ Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός Προσχεδίων για τη διαμόρφωση της Πλατείας Συντάγματος με νέες προδιαγραφές. Η μελέτη που προκρίθηκε ανασχεδίαζε την πλατεία σε 5 διακριτές λειτουργικές ζώνες (ιστορική, κυκλοφορίας-επικοινωνίας, στάσης-αναψυχής, πολλαπλών εκδηλώσεων, εκτόνωσης εμπορικής δραστηριότητας), διατηρώντας την τοπογραφία του χώρου και την τριμερή διάρθρωσή του (Πλατεία Αγνώστου Στρατιώτου, Πλατεία Συντάγματος-Κήπος Μουσών, Πλατεία Συντάγματος - κάτω Πλατεία Συντάγματος).

Το έργο περιελάμβανε:

1. Νέα δαπεδόστρωση της Πλατείας με πλάκες μαρμάρου με ειδική αντιολισθητική επεξεργασία

2. Διαμόρφωση – διαπλάτυνση του πεζοδρομίου που βρίσκεται στην πλευρά της οδού Ερμού. Από τις επτά λωρίδες κυκλοφορίας αυτοκινήτων που έχει αυτή τη στιγμή η οδός Φιλελλήνων στην πλευρά αυτή στόχος ήταν να μείνουν τρεις, ιδέα που δεν έχει εφαρμοστεί ακόμη.

3. Ο τρόπος κυκλοφορίας των αυτοκινήτων δεν αλλάζει

4. Στις δύο πλάγιες πλευρές της πλατείας (πλευρά οδού Όθωνος και πλευρά οδού Βασ. Γεωργίου) κατασκευάστηκαν δύο μικροί καταρράκτες, οι οποίοι από άποψη επιπέδου ακολουθούν τις υψομετρικές διαφορές των δρόμων.

5. Οι στάσεις λεωφορείων ΟΑΣΑ μεταφέρθηκαν στην οδό Όθωνος και στην οδό Φιλελλήνων.

6. Αποκατάσταση του πεζοδρομίου της οδού Βασ. Γεωργίου στην πλευρά της πλατείας προς την Μεγάλη Βρετανία

7. Διάνοιξη της οδού Όθωνος προς τη λεωφόρο Αμαλίας, για αποκλειστική χρήση των λεωφορείων και διαμόρφωση των πεζοδρομίων και οδοστρώματος της οδού Όθωνος

Παράλληλα ενισχύθηκε το πράσινο στο χώρο της πλατείας. Διατηρήθηκε το μαρμάρινο σιντριβάνι και τα παγκάκια, καθώς και τα αγάλματα της πλατείας με τις υπάρχουσες βάσεις τους.

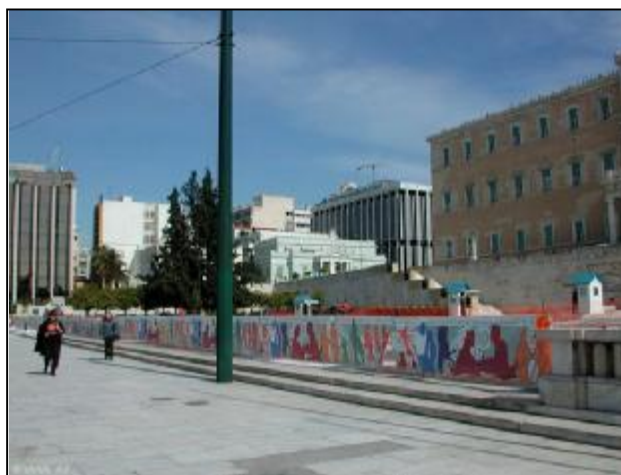

10.3.1. Αποκατάσταση και συντήρηση Μνημείου Άγνωστου Στρατιώτη

Η μελέτη αφορούσε στις εργασίες αποκατάστασης του χώρου της πλατείας που περιβάλλει το Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη στην Πλατεία Συντάγματος. Ειδικότερα προβλέπονταν οι εξής εργασίες:

- αποξήλωση των παλιών ασφαλτικών επιστρώσεων και κατασκευή νέου ασφαλτοτάπητα,

- αντικατάσταση των φθαρμένων μαρμάρινων πλακών και μαρμάρινων σκαλιών,
- καθαρισμός όλων των μαρμάρινων επιφανειών,
- εκσυγχρονισμός των ηλεκτρομηχανολογικών δικτύων,
- εκσυγχρονισμός των δικτύων άρδευσης και ηλεκτροφωτισμού,
- εμπλουτισμός της φύτευσης των κήπων.

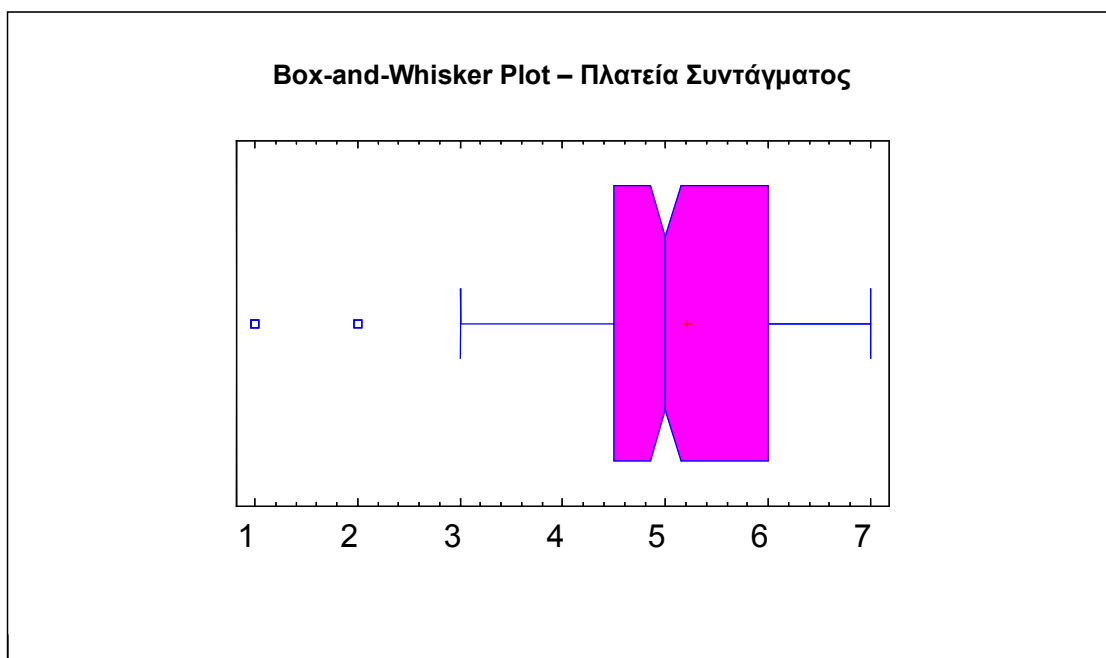

10.3.2. Στατιστική επεξεργασία

Στη συνέχεια θα παραθέσουμε τα στοιχεία περιγραφικής στατιστικής αλλά και τα ειδικότερα στοιχεία που προέκυψαν από τα στοιχεία επεξεργασίας της έρευνας.

Πίνακας 10.23

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
Μέγεθος Δείγματος = 320
Μέσος = 5,20
Διάμεσος = 5,0
Διασπορά = 1,55
Τυπική απόκλιση = 1,24

Διάγραμμα 10.17.

Η ανταπόκριση που είχε η διαμόρφωση της πλατείας Συντάγματος στον κόσμο αποτυπώνεται από τον μέσο όρο της βαθμολογίας και ο οποίος φτάνει το **5,20**. Παραστατικότερα, η κατανομή των βαθμολογιών μπορεί να απεικονιστεί με το πιο πάνω box and whisker plot όπου φαίνεται τόσο ο μέσος, όσο και η διάμεσος αλλά και το ενδοτεταρτημοριακό εύρος – interquartile range - .

Αναλύοντας το πιο πάνω νούμερο στις επιμέρους κατηγορίες των ερωτηθέντων προκύπτουν οι ακόλουθοι πίνακες :

Πίνακες 10.24. – 10.28. Μέσες βαθμολογίες για την Πλατεία Συντάγματος

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	5,14
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	5,29

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Άνω των 55	5,7
45 - 54	5,12
35 - 44	5,26
25 - 34	5,26
18 - 24	4,82

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	5,75
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	6
ΛΥΚΕΙΟ	5,28
ΤΕΙ	4,91
ΑΕΙ	5,17
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	5,13

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	5,04
1 - 3 φορές	5,07
4 - 10 φορές	5,3
10< φορές	5,31

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΜΕΣΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	5,17
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	5,48
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	5,35
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	4,75
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	5,1

Όσον αφορά τις γυναίκες η βαθμολογία τους είναι λίγο υψηλότερη από αυτή των ανδρών – 5,29 έναντι 5,14 -. Ομοίως με τα προηγούμενα έργα, οι μεγαλύτερες ηλικίες βαθμολογούν το έργο με μεγαλύτερη επιείκεια δίνοντας μέσο βαθμό 5,70 , σε αντίθεση με τους νέους κάτω των 25 οι οποίοι βαθμολογούν με 4,82. Στο διαχωρισμό που αφορά το επίπεδο εκπαίδευσης δεν παρατηρείται το φαινόμενο της Ερμού, δηλαδή της αύξουσας βαθμολόγησης, ούτε του Θησείου – μορφή U - . Θα λέγαμε ότι το φαινόμενο που παρουσιάζεται είναι ο διαχωρισμός δύο επιμέρους ομάδων, των αποφοίτων Δημοτικού – Γυμνασίου – Λυκείου, με μέσο βαθμό 5,68, και αυτών που έχουν ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση οι οποίοι βαθμολογούν με μέσο όρο 5,07.

Η συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο είναι από ότι φαίνεται και σε αυτή την περίπτωση ένας κρίσιμος παράγοντας της βαθμολόγησης. Η απόκλιση βέβαια δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη καθώς ξεκινά από το 5,05 και φτάνει το 5,32. Τέλος οι κάτοικοι των περιοχών 2 και 3 όπως και στην περίπτωση της Ερμού είναι αυτοί οι οποίοι βαθμολογούν καλύτερα την διαμόρφωση της πλατείας Συντάγματος.

Και σε αυτήν την περίπτωση οι γυναίκες παρουσιάζουν μεγαλύτερες αποκλίσεις στις βαθμολογίες τους ενώ οι άνδρες εμφανίζονται πιο σταθεροί. Για την επιβεβαίωση των παραπάνω παρατίθενται και τα ακόλουθα στοιχεία.

Πίνακας 10.29. Μέσες βαθμολογίες παρεμβάσεων με βάση το φύλο και τις κατηγορίες ηλικιών

ΦΥΛΟ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	Άνω των 55	5,59
	45 - 54	4,88
	35 - 44	5,39
	25 - 34	5,03
	18 - 24	4,86
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	Άνω των 55	5,83
	45 - 54	5,29
	35 - 44	5,14
	25 - 34	5,53
	18 - 24	4,8

Απόκλιση 0,75

Απόκλιση 1,03

Πίνακας 10.30

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ - ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ
Μέγεθος Δείγματος = 320
Μέσος = 5,93
Διάμεσος = 6,0
Διασπορά = 1,56
Τυπική απόκλιση = 1,25

Η σημαντικότητα που αποδίδουν οι πολίτες στην πλατεία Συντάγματος είναι 5,925 , επομένως ο δείκτης προσδοκιών αποτελέσματος διαμορφώνεται στο $5,21 / 5,925 = 0,879$ ποσοστό αρκετά καλό ειδικά αν αναλογιστεί κανείς ότι η παρέμβαση ολοκληρώθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Δεν έφτασε πάντως στα επίπεδα των πεζοδρομήσεων του Θησείου και της Ερμού, ίσως και λόγω του γεγονότος ότι δεν άλλαξε ριζικά η μορφή της πλατείας οπότε ο πολίτης δεν πρόλαβε να διαπιστώσει ακόμη τις αλλαγές που συνετελέστηκαν.

10.4. ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

10.4.1. Ιστορικό της πλατείας

Η Πλατεία Ομονοίας είναι σήμερα ένας από τους μεγαλύτερους κυκλοφοριακούς κόμβους της Αθήνας με σημαντικά προβλήματα κυκλοφορίας, περιβάλλοντος και ποιότητας ζωής.

Στο πρώτο Πολεοδομικό Σχέδιο της Αθήνας (Κλεάνθης - Schaubert 1833) προβλεπόταν ορθογώνια πλατεία με την επίσημη ονομασία «Πλατεία Ανακτόρων» που αποτελούσε ουσιαστικά το διοικητικό κέντρο της πρωτεύουσας. Εκτός από τα Ανάκτορα με θέα την Ακρόπολη, Υπουργεία και άλλα δημόσια κτήρια προβλέπονταν να χτιστούν στις τρεις πλευρές της. Η εφαρμογή όμως του Πολεοδομικού σχεδίου των Κλεάνθη και Schaubert δεν προχώρησε μετά τις αντιδράσεις των Αθηναίων, όπως αναφέρθηκε και πρωτύτερα.

Το 1834 ανατέθηκε στον αρχιτέκτονα Leo von Klenze η αναθεώρηση του σχεδίου. Έτσι τα Ανάκτορα μεταφέρονται στον Κεραμεικό, και στη θέση της «Πλατείας Ανακτόρων» δημιουργείται μικρή κυκλική πλατεία η «Πλατεία Όθωνος», πρόδρομος της σημερινής πλατείας Ομονοίας. Ούτε όμως το σχέδιο του Klenze εφαρμόστηκε πλήρως. Έτσι το 1849 με βασιλικό διάταγμα η πλατεία παίρνει πάλι σχήμα ορθογώνιο. Το 1859, στο κέντρο της πλατείας αποφασίζεται να στηθεί ο ανδριάντας του Όθωνα. Η απόφαση δεν υλοποιήθηκε λόγω της έξωσης το 1862 του Όθωνα από την Ελλάδα.

- Το 1863, με την σκέψη ότι η πλατεία αυτή θα έπρεπε να γίνει σύμβολο ενότητας, μετονομάστηκε από «πλατεία Όθωνος» σε «Πλατεία Ομονοίας».
- Το 1870 αποφασίστηκε η ανέγερση μνημείου στο κέντρο της πλατείας σ' έκφραση ευγνωμοσύνης του Έθνους προς τους αγωνιστές του 1821, απόφαση που τελικά δεν πραγματοποιήθηκε.

Από την εποχή αυτή η Πλατεία Ομονοίας, μαζί με την πλατεία Συντάγματος, αποτελούν τις δύο Κεντρικές πλατείες της πρωτεύουσας, με μεγάλα και καλά ξενοδοχεία, όπως το «Μπάγκειον» και ο «Μέγας Αλέξανδρος». Από πολύ παλιά, η πλατεία Ομονοίας ήταν σταθμός των αμαξιών, ενώ από το 1880 έγινε

αφετηρία του ιπποσιδηροδρόμου. Το 1888 αποφασίστηκε και η επέκταση ως την Ομόνοια της γραμμής του τρένου Αθηνών - Πειραιώς. Ο ομώνυμος σταθμός της άρχισε να λειτουργεί κανονικά από το 1895. Εκεί κοντά, στην πλατεία του Λαυρίου, ήταν και η αφετηρία του «θηρίου», του τραίνου δηλαδή προς Κηφισιά, ενώ από το 1908 από την Ομόνοια περνούσαν και τα ηλεκτροκίνητα τραμ.

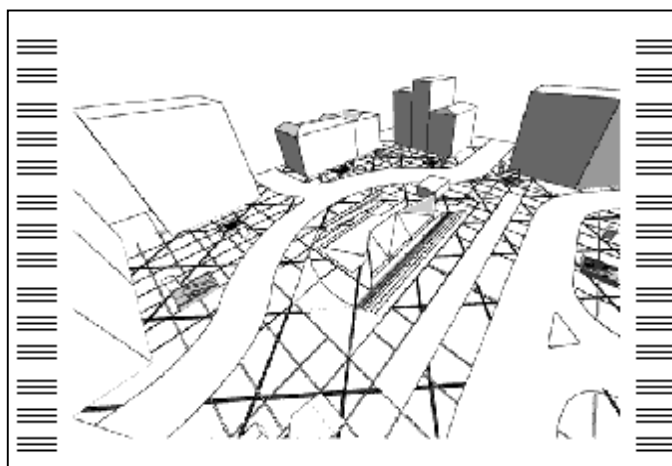
Ο χαρακτήρας της πλατείας άρχισε να αλλάζει κυρίως από τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα. Έγινε πιο λαϊκός και επαρχιακός σε σύγκριση με την πλατεία Συντάγματος, γεγονός στο οποίο συνέτειναν τόσο η γεινίαση της πλατείας με τους σταθμούς των τρένων και με τις αφετηρίες των μεταφορικών μέσων όσο και οι δραστηριότητες που αναπτύχθηκαν στην περιοχή.

Ο νέος σταθμός του ηλεκτρικού τρένου, όταν πλέον η γραμμή έφθασε ως την Κηφισιά, θεμελιώθηκε το 1928 και εγκαινιάστηκε το 1930. Η πλατεία έγινε τότε κυκλική και κατασκευάστηκαν περίπτερα για τους ανθοπώλες στο κέντρο της.

Μεγάλη αναδιάταξη της πλατείας έγινε το 1960. Τότε περιορίστηκε στο ελάχιστο ο χώρος της κι ένα μεγάλο σιντριβάνι κατασκευάστηκε στο κέντρο της κυκλικής πλατείας.

Η μορφή αυτή άλλαξε και πάλι όταν τοποθετήθηκε στο κέντρο της πλατείας ο γυάλινος «Δρομέας» του γλύπτη Βαρώτσου, και φυτεύτηκαν φοίνικες στην περιφέρειά της. Με την έναρξη των εργασιών του Μετρό, ο «Δρομέας» μεταφέρθηκε και η πλατεία Ομονοίας μετατράπηκε σε εργοτάξιο.

10.4.2. Βασικές συνθετικές αρχές της πρότασης ανάδειξης της πλατείας

α) Διατήρηση του βασικού χαρακτήρα της πλατείας

Μία από τις πρώτες και βασικές αρχές της πρότασης αποτελούσε το να σέβεται και να εξυπηρετεί τον συγκεκριμένο χαρακτήρα που η ίδια η ζωή της πόλης έχει προσδώσει στην κεντρική αυτή πλατεία. Ο χαρακτήρας αυτός δεν συγκλίνει προς μια πλατεία 'φιλόξενη', 'πράσινη', μια πλατεία δηλαδή στάσης και ανάπαυσης, ούτε όμως και σε μια μνημειακή πλατεία (όπως κατέληξε κατά κάποιον τρόπο να γίνει όταν μετά το 1950 μετατράπηκε σε είδος άβατου αξιοθέατου).

Η πλατεία της Ομονοίας ήταν και παραμένει το κεντρικότερο σημείο της Αθήνας, με έντονα φορτισμένη κυκλοφορία οχημάτων. Το βασικότερο χαρακτηριστικό που διαπιστώνει κανείς είναι ότι αποτελούσε περισσότερο ένα σημείο διέλευσης παρά στάσης για τον πεζό, ένα σημείο μετεπιβίβασης, ενώ παράλληλα ήταν χώρος σύντομης στάσης, συγκέντρωσης, ανταλλαγής πληροφοριών ή ακόμα και αναζήτησης εργασίας. Αποφασιστικό για την πρόταση στάθηκε το γεγονός ότι δεν παρουσίαζε το στοιχείο της αναψυχής που συναντάμε σε άλλες πλατειές αφού εκτός των άλλων είναι και θα παραμείνει ένας σημαντικά φορτισμένος συγκοινωνιακός κόμβος.

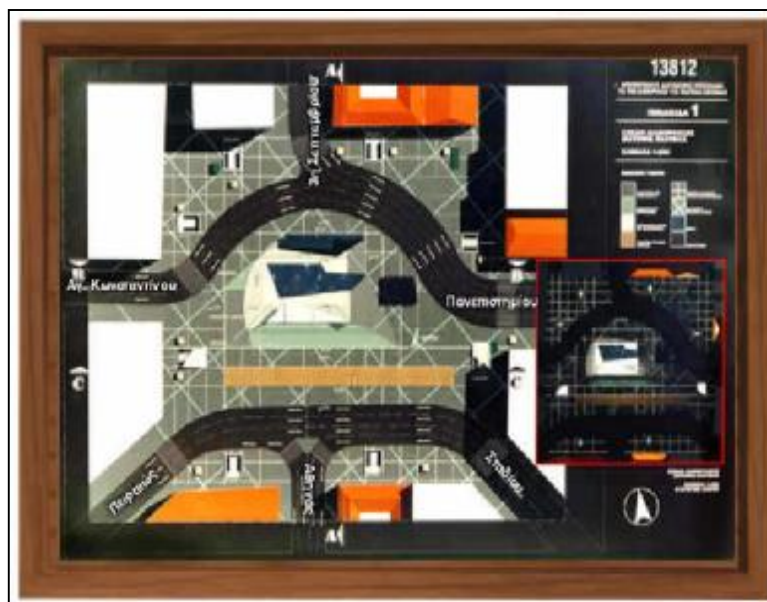
β) Η πλατεία αντιμετωπίστηκε σαν ένας ενιαίος, ζωντανός χώρος, που θα παρέχει δυνατότητα πρόσβασης σε όλη της την επιφάνεια

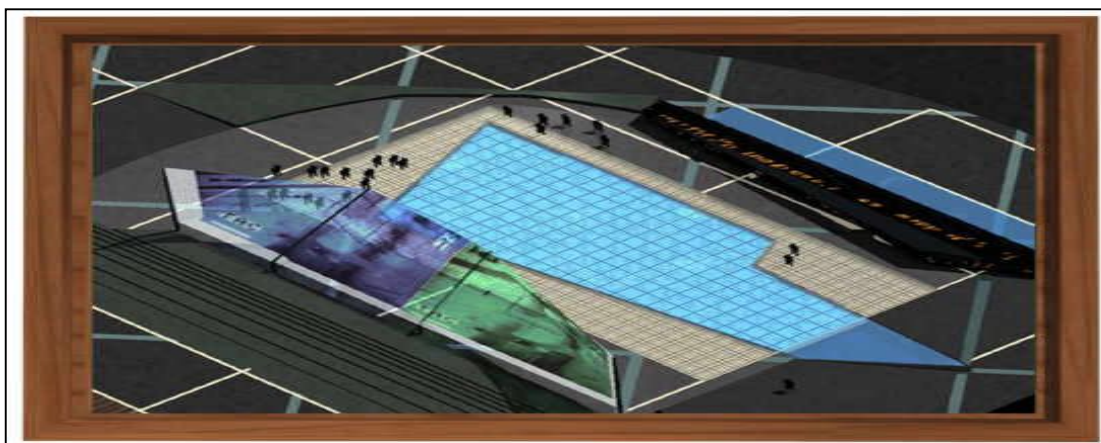
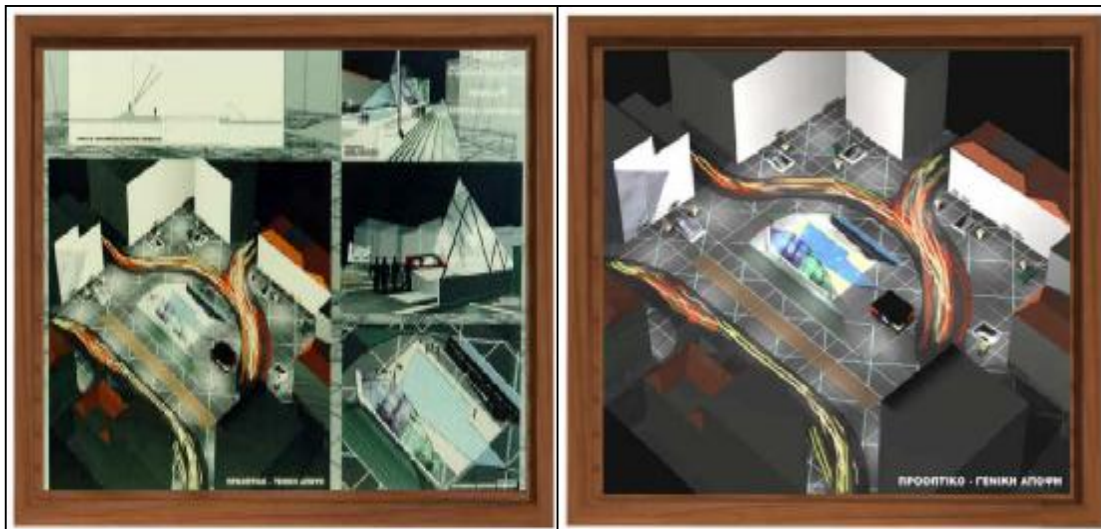
Ένα από τα βασικότερα προβλήματα της, η διαρκής και έντονη κίνηση - πεζών και τροχοφόρων - που συγκέντρωνε αναπτυσσόταν περιφερειακά του κεντρικού κυκλικού της τμήματος. Η περιφερειακή αυτή κίνηση ήρθε σαν αποτέλεσμα της επέμβασης εκείνης που έγινε κατά την δεκαετία 1950 και ουσιαστικά μετέτρεψε το εσωτερικό κυκλικό τμήμα, από ζωτικό για τους πολίτες χώρο, σε χώρο 'έκθεμα'. (διαμόρφωση Σιντριβανιού 1950, άγαλμα 'Δρομέα' 1988). Με το μεγαλύτερο τμήμα της πλατείας άβατο, η διάβαση των πεζών από και προς τους σημαντικούς άξονες-οδούς που καταλήγουν στην πλατεία, γινόταν κυρίως υπόγεια. Μία από τις πρώτες και βασικές αρχές της πρότασης των μελετητών, ήταν η ανάγκη επαναπροσδιορισμού της πλατείας σαν έναν ενιαίο και λειτουργικό για τους πεζούς χώρο, που περιλαμβάνει το κυκλικό τμήμα και εκτείνεται μέχρι τα όρια των οικοδομικών τετράγωνων που την περιβάλλουν

Οι νέες κυκλοφοριακές ρυθμίσεις διευκόλυναν την αντίληψη της πλατείας, συνδέοντας το κυκλικό τμήμα της πλατείας με τα απέναντι πεζοδρομία δυο βασικών περιοχών : Αυτήν μεταξύ της οδών Σταδίου και Πανεπιστημίου και την απέναντι μεταξύ Αγ. Κωνσταντίνου και Πειραιώς . Με την σύνδεση αυτή, η πλατεία αύξησε την επιφάνεια της (κατά 2800 τ.μ.) ενώ το σχήμα της το οποίο είχε μάλλον ταυτιστεί με τον εσωτερικό κύκλο (που διαμόρφωνε η περιφερειακή προς αυτόν κίνηση των οχημάτων) νοείται πια περισσότερο σαν ένα τετράγωνο.

γ) Διαμόρφωση της σχέσης του επιπέδου της επιφάνειας της πλατείας με το υπόγειο επίπεδο του σταθμού του Μετρό.

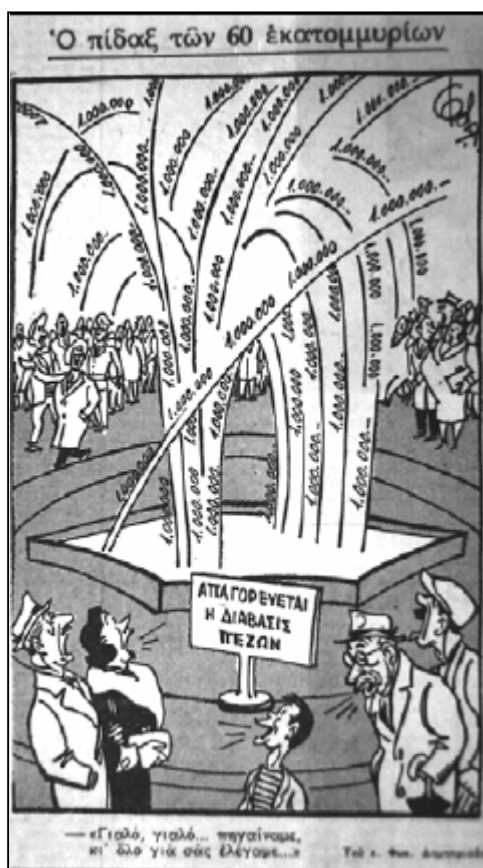
Το υπόγειο επίπεδο της πλατείας, αυτό που επί χρόνια χρησιμοποιείται εκτός των άλλων και σαν επίπεδο διάβασης, απέκτησε ιδιαίτερη σημασία καταλήγοντας να θεωρείται (κατά μια έννοια) μέρος της. Ο σταθμός του Μετρό της Ομόνοιας εξυπηρετεί και τις δυο 'γραμμές' που λειτουργούν και παράλληλα με την αναβάθμιση του υπόγειου εμπορικού κέντρου, είναι από τους πιο φορτισμένους και σημαντικούς σταθμούς. Ένα τρίτο λοιπόν σημείο της πρότασης , αφορούσε την σχέση των δυο αυτών επιπέδων, και κατέληξε σε ένα είδος 'προβολής' στοιχείων και περιοχών του υπόγειου επιπέδου στην επιφάνεια της πλατείας.

Η ανάπλαση της συγκεκριμένης Πλατείας, προκαλούσε πάντοτε προβλήματα και αντιδράσεις. Για επιβεβαίωση παρατίθενται τα ακόλουθα αποσπάσματα :

«Η Ομόνοια, ή αλλιώς “ο πίδαξ των 60 εκατομμυρίων” (χαρακτηρισμός που προήλθε από το κόστος της) παραδόθηκε στο κοινό στις 31/3/1959 με ιδιαίτερη λαμπρότητα και είναι η πρώτη μεγάλη πλατεία της Αθήνας που διαμορφώθηκε μετά τον πόλεμο, συνοδευόμενη από μια σειρά νεωτερισμών κυρίως τεχνολογικών, όπως οι κυλιόμενες σκάλες και οι φωτεινοί πίδακες στο τεράστιο για την κλίμακα της εποχής, σιντριβάνι.» Και όταν “αι κινητά κλίμακα της Ομονοίας ελειτούργησαν δια πρώτην φοράν”, διέψευσαν τη λαίλαπα της σκανδαλογίας των άρθρων και των γελοιογραφιών της εποχής που αντιδρούσαν στην νέα διαμόρφωση της πλατείας.

Ὅπως και στο παρελθόν έτσι και αυτή τη φορά οι αντιδράσεις δεν ἔλειψαν παρ' ὅλο που οι μελετητές είχαν τεκμηριωμένες απόψεις. Το συγκεκριμένο ἔργο αποτελεί ἴσως το μοναδικό το οποίο δεν ανταποκρίθηκε πλήρως στις προσδοκίες του κόσμου και για αυτό το λόγο γίνονται τελευταία προσπάθειες για να βελτιωθεί η εικόνα της πλατείας.

Κύρια ἔλλειψη αποτελεί σαφώς το πράσινο και η φύτευση, πράγμα ὅμως το οποίο είναι εξαιρετικά δύσκολο μιας και ακριβώς από κάτω από την πλατεία υπάρχουν οι σταθμοί του ΗΣΑΠ και του Μετρό με συνέπεια να υπάρχει δυσκολία στο να δενδροφυτευτεί η πλατεία.

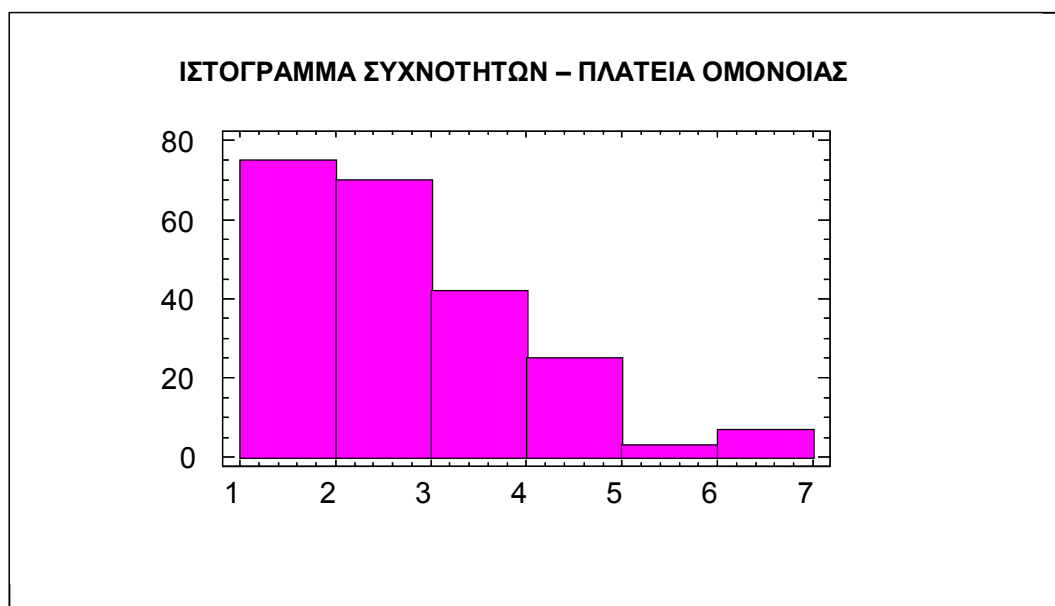
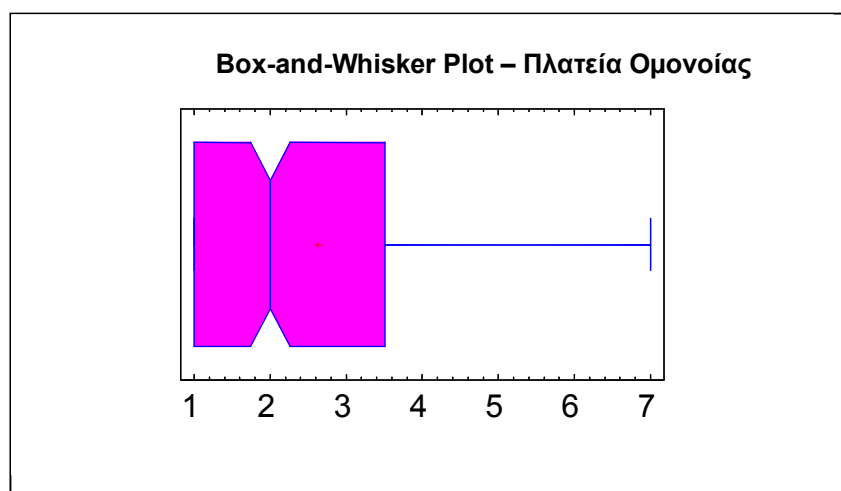
10.4.3. Στατιστική επεξεργασία

Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν την αρνητικότητα των πολιτών στο τελικό αποτέλεσμα, γεγονός στο οποίο συνέβαλλε σίγουρα και η αρνητική προβολή που δόθηκε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Πίνακας 10.31.

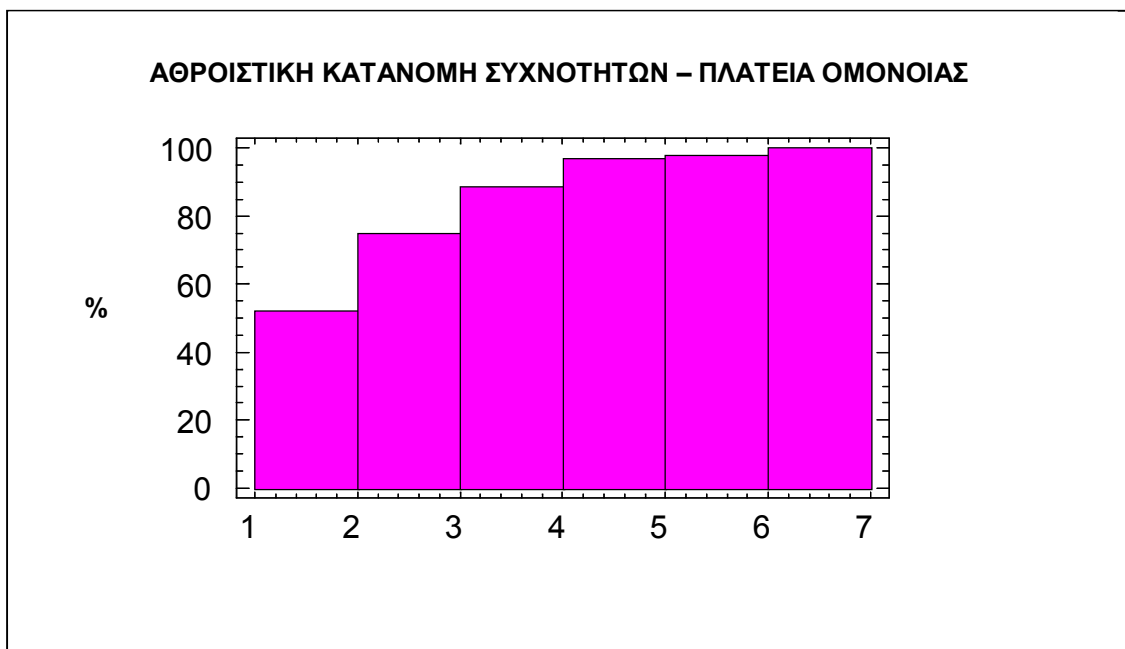
Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Μέγεθος Δείγματος = 308
Μέσος = 2,62
Διάμεσος = 2,0
Διασπορά = 2,14
Τυπική απόκλιση = 1,46

Ο μέσος όρος των βαθμολογιών από τις απαντήσεις των πολιτών κυμάνθηκε στο **2,62** στην επταβάθμια κλίμακα την οποία χρησιμοποιήσαμε. Από το ακόλουθο box and whisker plot και το διάγραμμα συχνοτήτων μπορεί να διαπιστωθεί καλύτερα και η κατανομή των βαθμολογιών.

Διάγραμμα 10.19. Ιστόγραμμα συχνοτήτων – Πλατεία Ομονοίας

Η πλειοψηφία μάλιστα των βαθμολογιών κυμαίνεται από 1 έως 3, όπως φαίνεται και στην αθροιστική κατανομή που παρατίθεται ακολούθως :

Διάγραμμα 10.20. Αθροιστική κατανομή συχνοτήτων – Πλατεία Ομονοίας

Πίνακες 10.32. – 10.36. Μέσες βαθμολογίες για την Πλατεία Ομονοίας

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	2,55
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	2,63

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Άνω των 55	2,87
45 - 54	2,15
35 - 44	2,5
25 - 34	2,73
18 - 24	2,64

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	3
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	3,55
ΛΥΚΕΙΟ	2,78
ΤΕΙ	2,18
ΑΕΙ	2,45
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	2,57

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	2,57
1 - 3 φορές	2,84
4 - 10 φορές	2,75
10< φορές	2,39

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΜΕΣΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	2,56
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	2,67
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	3,38
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	2,57
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	2,2

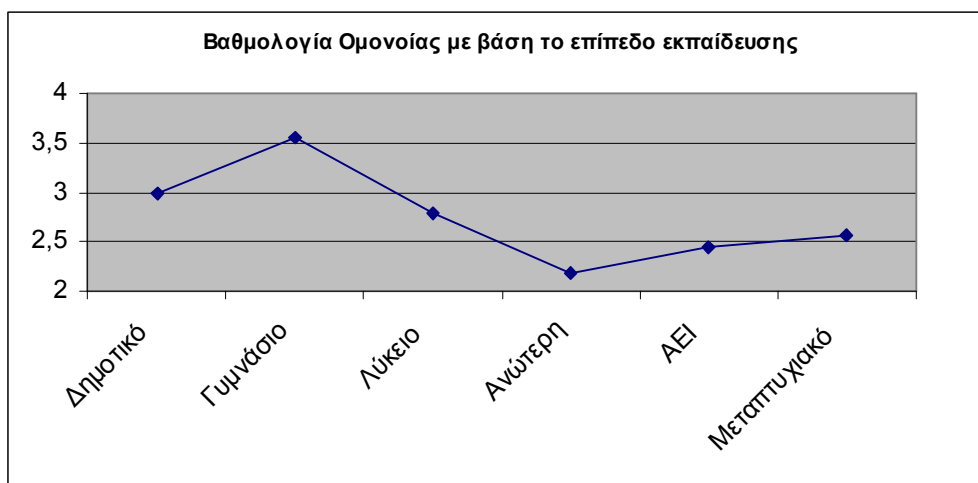
Κατηγορία ηλικιών	Βαθμολογία Ομοנוίας με βάση τις κατηγορίες ηλικιών				
	Άνω των 55	45 με 54	35 με 44	25 με 34	Κάτω των 25
Βαθμολογία	2,87	2,15	2,48	2,73	2,65

Από ότι φαίνεται, πραγματικά η συγκεκριμένη πλατεία διχάζει τους Αθηναίους και δεν υπακούει στους κανόνες που μπορεί να υποθέσουμε για άλλα έργα. Για παράδειγμα αν και από την μέχρι τώρα ανάλυση, προέκυπτε ότι οι μεγαλύτερες ηλικίες βαθμολογούσαν και υψηλότερα τα έργα, στην περίπτωση της Ομόνοιας παρατηρούμε ότι οι βαθμολογίες εξαιρουμένης της 1^{ης} κατηγορίας, είναι αύξουσες. Δηλαδή οι νεότεροι βαθμολογούν υψηλότερα την Ομόνοια από ότι οι μεγαλύτεροί τους.

Μία εξήγηση θα μπορούσε να αποτελέσει το γεγονός ότι οι μεγαλύτεροι έχουν συνδέσει την πλατεία με διαφορετική μορφή, σιντριβάνια – κυκλικό σχήμα – δρομέας, και τους είναι δύσκολο να συμβιβαστούν με την νέα μορφή της. Αντίθετα οι νεότεροι παρότι δεν επικροτούν το αποτέλεσμα είναι λίγο πιο επιεικείς, ίσως επηρεάζονται και λιγότερο από τα Μέσα Ενημέρωσης μιας και τα παρακολουθούν σε μικρότερο ποσοστό όπως αναφέρθηκε και σε προηγούμενη ερώτηση. Όσον αφορά τις βαθμολογίες ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης, παρουσιάζεται και πάλι το σχήμα U που συναντήσαμε και στην παρέμβαση του Θησείου.

Πίνακες 10.37. – 10.38. Μέσες βαθμολογίες για την Πλατεία Ομοנוίας

Επίπεδο εκπαίδευσης	Βαθμολογία Ομοנוίας με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης					
	Δημοτικό	Γυμνάσιο	Λύκειο	Ανώτερη	ΑΕΙ	Μεταπτυχιακό
Βαθμολογία	3	3,55	2,78	2,18	2,45	2,57

Διάγραμμα 10.21. Αξιολόγηση παρέμβασης με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

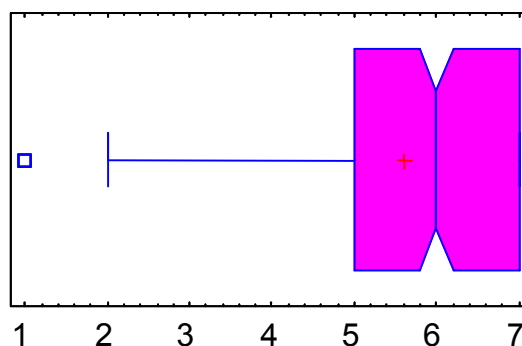
Η σημαντικότητα βέβαια που αποδίδουν οι Αθηναίοι στην συγκεκριμένη πλατεία είναι βέβαια αντιστρόφως ανάλογη των αξιολογήσεων ως προς το αισθητικό αποτέλεσμα καθώς φτάνει το 5.61.

Πίνακας 10.39.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ - ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ
Μέγεθος Δείγματος = 304
Μέσος = 5,61
Διάμεσος = 6,0
Διασπορά = 1,90
Τυπική απόκλιση = 1,38

Διάγραμμα 10.22

Box-and-Whisker Plot – ΟΜΟΝΟΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ο δείκτης ικανοποίησης των προσδοκιών των πολιτών ανέρχεται λοιπόν στο $2,62 / 5,61 = 0,47$, μία τιμή εξαιρετικά χαμηλή μιας και από ότι φαίνεται δεν καλύφθηκαν ούτε στο μισό οι προσδοκίες των πολιτών.

10.4.4. Πρόταση για την αποκατάσταση των όψεων στην Πλατεία Ομονοίας

Τα κτήρια της πλατείας, χτισμένα σε διαφορετικές περιόδους, παρουσίαζαν ένα ανομοιογενές σύνολο, χαρακτηριστική εικόνα του κέντρου της Αθήνας. Η πρόταση αφορούσε την ανάδειξη των όψεων μετά από καθαρισμό τους, την χρωματική αποκατάσταση κάποιων από αυτές, και την απαλλαγή τους από τις διαφημιστικές πινακίδες. Η αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση της περιοχής της Πλ. Ομονοίας ξεκίνησε τον Φεβρουάριο 2001 και ολοκληρώθηκε τον Μάιο του ίδιου χρόνου.

Οι παρεμβάσεις που αφορούσαν την αφαίρεση των επιγραφών και των διαφημιστικών πινακίδων πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το νόμο 2833/2000, που αφορά την απαγόρευση ανάρτησης διαφημίσεων στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας. Κατά τη διάρκεια τους αφαιρέθηκαν περισσότερες από 400 παράνομες πινακίδες και επιγραφές. Οι νέες επιγραφές (ταμπέλες) των καταστημάτων που αναρτήθηκαν, σχεδιάστηκαν και τοποθετήθηκαν σύμφωνα με συγκεκριμένες προδιαγραφές που αφορούν κυρίως τη θέση και τις διαστάσεις τους.

10.5. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

Η συνοικία του Ψυρρή στην οποία εντάσσεται η πλατεία Κουμουνδούρου είναι μια από τις παλιότερες, μαζί με την Πλάκα, συνοικίες της Αθήνας και μαζί με το Μοναστηράκι και την περιοχή κάτω από την Ευαγγελιστρίας αποτελούσε το «παλιό εμπορικό κέντρο» της Αθήνας.

Τα πρώτα χρόνια του ελληνικού κράτους η περιοχή είναι αδόμητη και εφάπτεται εξωτερικά του τείχους που περιβάλλει την πόλη και της κατοικημένης περιοχής. Η πλατεία στην περιοχή αυτή εμφανίζεται στα πρώτα πολεοδομικά σχέδια των Κλεάνθη – Schaubert αλλά και στο σχέδιο του Klenze που τελικά εφαρμόστηκε εν μέρει. Η θέση της επιλέχθηκε με καθαρά σχεδιαστικά κριτήρια συμμετρικά προς τη σημερινή πλατεία Κλαυθμώνος.

Το σχέδιο του Klenze προέβλεπε την τοποθέτηση των Ανακτόρων στην περιοχή του Κεραμεικού και η πλατεία ονομάστηκε πλατεία Λουδοβίκου. Τελικά, τα Ανάκτορα χτίστηκαν σε άλλο σημείο και στην περιοχή αναπτύχθηκαν δραστηριότητες που υπήρχαν από τα οθωμανικά χρόνια με βιοτεχνίες, εργαστήρια και λειτουργίες σχετικές με τις μεταφορές.

Μετά την έξωση του Όθωνα, μετονομάζεται σε **πλατεία Ελευθερίας**, αλλά είναι γνωστή και ως **πλατεία Κουμουνδούρου** λόγω της εγκατάστασης εκεί του Πρωθυπουργού Κουμουνδούρου. Σιγά σιγά οικοδομείται η γύρω περιοχή και η πλατεία αποκτά το χαρακτήρα συνοικιακής λαϊκής πλατείας που εξυπηρετεί τους κατοίκους της περιοχής.

Μετά τη δεκαετία του 50 ο χαρακτήρας της πλατείας αλλοιώνεται, χάνει τον οικογενειακό και τοπικό της χαρακτήρα και αποκτά έναν πιο κεντρικό, αλλά πάντα λαϊκό. Παραμένει μέχρι σήμερα να θεωρείται μια από τις σημαντικότερες πλατείες της Αθήνας.

Η ανάπτυξη και η αύξηση της βλάστησης είναι το κυριότερο χαρακτηριστικό της νέας πλατείας. Διατηρήθηκε σε μεγάλο βαθμό η υπάρχουσα βλάστηση και ενισχύθηκε με την προσθήκη 108 καινούργιων δέντρων και περίπου 1800 θάμνων.

Το υδάτινο στοιχείο αποτελεί τον συνδετικό κρίκο ανάμεσα στα διάφορα επίπεδα της, τα οποία επιστρώθηκαν με νέους κυβόλιθους. Διαμορφώθηκαν και δημιουργήθηκαν χωμάτινες επιφάνειες ενώ τοποθετήθηκαν νέα φωτιστικά σώματα.

Η πλατεία χωρίζεται σε δύο περιοχές: το κέντρο και την περιφέρεια. Μεταξύ τους δημιουργήθηκε μια ενδιάμεση περιοχή που τις συνδέει και τονίζει τον διαφορετικό χαρακτήρα τους. Το ημικυκλικό τμήμα της πλατείας προς τη οδό Διπύλου πεζοδρομήθηκε και τονίστηκε με τη δημιουργία ενός ημικυκλικού αμφιθεάτρου.

Το **κέντρο** είναι η επίπεδη περιοχή κατά μήκος του άξονα συμμετρίας της πλατείας με κατεύθυνση από το αμφιθέατρο προς τα υπάρχοντα κτήρια (Δημοτική Πινακοθήκη, Ναός κλπ). Η κατεύθυνση αυτή σηματοδοτείται από υδάτινα στοιχεία σε αξονική θέση από το αμφιθέατρο μέχρι το σιντριβάνι που μεταφέρθηκε πιο κοντά στα κτήρια. Η πλατεία τέμνεται κάθετα από την προέκταση της οδού Κορίνης προς την οδό Ψαρομιλήγκου (προς τον αρχαιολογικό χώρο του Κεραμεικού).

Η **περιφέρεια** είναι η πλακοστρωμένη περιοχή που διατηρεί την παλιά μορφολογία του εδάφους της πλατείας. Περιβάλλει το κέντρο μέχρι τα όρια της πλατείας και περιλαμβάνει την Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων, τους Αγίους Ανάργυρους, το Δημοτικό Βρεφοκομείο, τα στέγαστρα και τις αφετηρίες των λεωφορείων κλπ.

Η **ενδιάμεση περιοχή** δεν έχει επιστρωθεί και οριοθετεί και συνδέει τις άλλες δύο περιοχές. Αποτελείται από ελαφρά κεκλιμένες επιφάνειες – πρανή – όπου κυριαρχούν το χώμα και το πράσινο. Οι επιφάνειες αυτές διακόπτονται από κλίμακες και ράμπες για τη σύνδεση του κέντρου με την περιφέρεια ενώ το ελεύθερο σχήμα των πρανών τονίζει την αντίθεση με τη γεωμετρία της πόλης.

Η νέα πλατεία Κουμουندούρου, συνολικής επιφάνειας 15 στρεμμάτων, είναι φιλική προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες καθώς προβλέπονται όλες οι ειδικές κατασκευές (ράμπες-οδηγοί όδευσης) για την εξυπηρέτησή τους.

Τα έργα για τη συνολική ανάπλαση της πλατείας, στην οποία περιλαμβάνονται η ανακατασκευή των πεζοδρομίων στους γύρω δρόμους και η ανάπλαση των όψεων των κτηρίων που περιβάλλουν την πλατεία, τελείωσαν τον Οκτώβριο 2003 με προϋπολογισμό 1,8 εκατ. ευρώ.

10.5.1. Στατιστική επεξεργασία

Θα ακολουθήσει η ανάλυση των απαντήσεων των πολιτών στην ερώτηση που αφορούσε το αισθητικό αποτέλεσμα που προέκυψε από τις εργασίες που έγιναν στην Πλατεία Κουμουνδούρου. Διαπιστώνουμε ότι το συνολικό αποτέλεσμα δεν είναι ιδιαίτερος υψηλό, γεγονός όμως που μπορεί να εξηγηθεί από το ότι :

α. οι εργασίες στην πλατεία είχαν ολοκληρωθεί μόλις λίγους μήνες πριν την διεξαγωγή της έρευνας

β. η Πλατεία Κουμουνδούρου δεν είναι ένα μέρος όπου θα περάσει εύκολα ένας καθημερινός περπατητής, ούτε μια πλατεία που θα διασχίσει συχνά λόγω της ασύμμετρης ανάπτυξης του κέντρου των Αθηνών

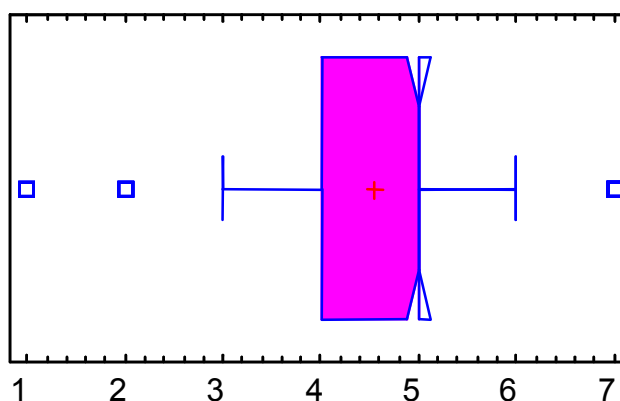
γ. η περιοχή θεωρούνταν κακόφημη, λόγω της μεγάλης συγκέντρωσης μεταναστών, γεγονός που κάνει τους πολίτες ακόμη και αν δεν γνωρίζουν το αποτέλεσμα των εργασιών, να διστάζουν να βαθμολογήσουν υψηλά.

Ο μέσος λοιπόν των απαντήσεων κυμαίνεται στο **4,55** , με αρκετά υψηλή διασπορά όμως. Καλό πάντως θα ήταν να αναμένουμε και την βαθμολογία που θα προκύψει από τις προσδοκίες των πολιτών, ώστε να διαπιστώσουμε με μεγαλύτερη σαφήνεια την επιτυχία του έργου.

Πίνακας 10.40.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ
Μέγεθος Δείγματος = 262
Μέσος = 4,55
Διάμεσος = 5,0
Διασπορά = 2,01
Τυπική απόκλιση = 1,42

Box-and-Whisker Plot – Πλατεία Κουμουνδούρου

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	4,55
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	4,82

Επίπεδο Εκπαίδευσης	ΜΕΣΟΣ
Λύκειο	4,78
ΤΕΙ / Ανώτερη σχολή	4,72
ΑΕΙ	4,51
Μεταπτυχιακό	4,85

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Άνω των 55	4,89
45 - 54	4,83
35 - 44	4,97
25 - 34	4,55
18 - 24	4,05

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	4,52
1 - 3 φορές	4,21
4 - 10 φορές	4,47
10< φορές	5,05

ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ
ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	4,64
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	4,64
INTERNET	5
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ	4,73

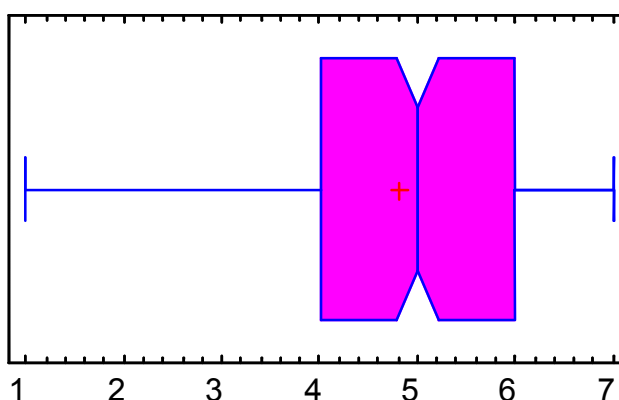
Τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τους παραπάνω πίνακες στην ουσία επαληθεύουν για άλλη μια φορά τα εξαγόμενα και στις προηγούμενες ερωτήσεις. Για παράδειγμα, την αυστηρότητα που επιδεικνύουν οι νέοι στις βαθμολογίες που αποδίδουν καθώς ο μέσος μόλις που ξεπερνά το 4. Αντίθετα, οι κάτοχοι μεταπτυχιακού τίτλου βαθμολογούν ευμενέστερα από όλους το πρόγραμμα με βαθμό που πλησιάζει το 5.

Όπως και τις προηγούμενες φορές και όπως είναι λογικό, οι πολίτες που επισκέπτονται συχνότερα το κέντρο βαθμολογούν και υψηλότερα το πρόγραμμα, ενώ όπως φαίνεται για άλλη μια φορά οι γνώστες της ΕΑΧΑ από το internet και γνωρίζουν καλύτερα τις παρεμβάσεις αλλά και τις βαθμολογούν υψηλότερα.

Πίνακας 10.46.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ
Μέγεθος Δείγματος = 273
Μέσος = 4,81
Διάμεσος = 5,0
Διασπορά = 1,95
Τυπική απόκλιση = 1,40

Box-and-Whisker Plot – Σημαντικότητα Πλατείας Κουμουνδούρου

Από τα παραπάνω διαπιστώνουμε ότι οι προσδοκίες των πολιτών για την Πλατεία Κουμουνδούρου δεν ήταν ιδιαίτερα υψηλές κυρίως λόγω του γεγονότος ότι δεν θεωρείται τόσο κεντρικό ή τουριστικό σημείο και ο Αθηναίος δεν περπατάει συχνά στην συγκεκριμένη περιοχή παρά το γεγονός ότι μεγάλος αριθμός συνωστίζεται στα στενά που βρίσκονται βόρεια της πλατείας, στην περιοχή του Ψυρρή. Αποτέλεσμα είναι οι προσδοκίες των πολιτών να φτάνουν το 4,81 στην επταβάθμια κλίμακα.

Το R λοιπόν που προκύπτει από τον συνδυασμό των δύο βαθμολογιών είναι :

$$4,55 / 4,81 = 0,946$$

το οποίο είναι ταυτόσημο με αυτό που προέκυψε για την δημιουργία του «Μεγάλου Περιπάτου» και την πεζοδρόμηση της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, γεγονός που καταδεικνύει ότι το έργο παρ'όλο που δεν συγκέντρωσε υψηλή βαθμολογία μπορεί να θεωρηθεί επιτυχημένο.

10.6. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ

Η πρόταση στηρίχτηκε στη θεώρηση της πλατείας Μοναστηρακίου ως πλατεία - σταθμός και τόπος εμπορίου, επικοινωνίας, πολιτισμού. Η “Διαμόρφωση της Πλατείας Μοναστηρακίου” έρχεται να καλύψει τις απαιτήσεις του σχεδιασμού της πόλης σε ένα αστικό κενό με ιδιαίτερη βαρύτητα, λόγω του ιστορικού αλλά και του πολεοδομικού χαρακτήρα του χώρου. Η Αρχιτεκτονική λύση, αποτέλεσμα του Α’ Βραβείου του Πανευρωπαϊκού Αρχιτεκτονικού Διαγωνισμού, στηρίχτηκε στις παρακάτω αρχές:

1. Διαμορφώνεται όλη η έκταση της πλατείας σε ένα ενιαίο επίπεδο λιθόστρωτο, έτσι ώστε να αποτελέσει πραγματικά έναν ενιαίο - αδιάσπαστο ανοικτό χώρο, με υλικά δαπεδόστρωσης που παραπέμπουν άμεσα στον ιστορικό της χαρακτήρα.
2. Διαμορφώνεται ένας σημαντικός χώρος γύρω από τον ναό της Παντάνασσας (σε συνεργασία με την 1η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων) σε χαμηλότερο επίπεδο ως προς την πλατεία, έτσι ώστε να τονιστεί το επίπεδο της βυζαντινής πόλης, αλλά και να αναδειχθεί ο σημαντικός αυτός βυζαντινός ναός.
3. Διαμορφώνεται επίμηκες άνοιγμα - “αρχαιολογική τομή” - προς τον υπόγειο αρχαιολογικό χώρο, εγκάρσια στον Ηριδανό, ώστε να διαμορφωθεί η “σύνδεση” του περιπατητή-χρήστη της πλατείας με τον αρχαιολογικό χώρο. Το άνοιγμα αυτό θα είναι ελαφρώς υπερυψωμένο σε σχέση με το επίπεδο της πλατείας.
4. Κατασκευάζεται νέα κρήνη στη θέση της ιστορικής κρήνης του “Κάτω Σιντριβανιού”
5. Πεζοδρομείται η οδός Άρεως από το ύψος της Πλατείας Μοναστηρακίου έως την οδό Αδριανού. Πεζοδρομείται ένα μικρό κομμάτι της οδού Μητροπόλεως και της οδού Πανδρόσου που βρίσκονται σε επαφή με την πλατεία.
6. Υπάρχουν προτάσεις για την χρωματική αποκατάσταση των όψεων των

κτιρίων που περιβάλλουν την πλατεία και πρόκειται να εκπονηθεί μελέτη ανάπλασης των όψεων αυτών.

7. Διαμορφώνονται οι απολήξεις των 3 αεραγωγών του Μετρό, έτσι ώστε να συμβαδίζουν με την αισθητική της πλατείας, δημιουργείται ένα φρεάτιο εξόδου κινδύνου και μία είσοδος μηχανολογικού εξοπλισμού.

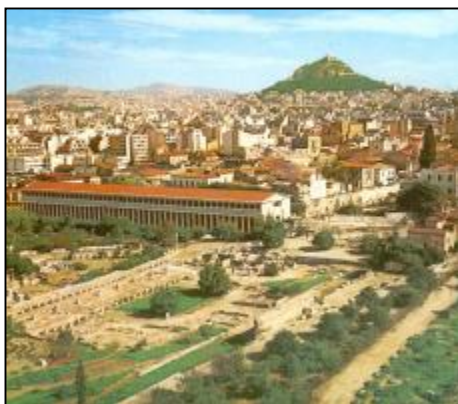
Παράλληλα με την διαμόρφωση της πλατείας Μοναστηρακίου η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη, εξελίχθηκαν και οι αναδείξεις πέριξ των αρχαιολογικών χώρων της Αρχαίας και της Ρωμαϊκής Αγοράς αλλά και της Βιβλιοθήκης του Αδριανού οι οποίες παρουσιάζονται ευθύς αμέσως.

10.6.1. Ανάδειξη Αρχαίας Αγοράς – Αρείου Πάγου

Η Αγορά ήταν η καρδιά της αρχαίας ελληνικής πόλης και της δημόσιας ζωής, τόπος πολιτικών συγκεντρώσεων και εμπορικών συναλλαγών, έδρα διοίκησης και δικαιοσύνης, θρησκευτικό και πνευματικό κέντρο. Η περιοχή χρησιμοποιήθηκε χωρίς διακοπή σε όλη την ιστορία της πόλης: από την Νεολιθική εποχή (3000 π.Χ.) ως τόπος κατοικιών και τάφων, και από τις αρχές του 6ου π.Χ. αιώνα, στην εποχή του Σόλωνα, ως δημόσιος χώρος.

Μετά από επισκευές και αναμορφώσεις, ο χώρος πήρε την τελική ορθογώνια μορφή του τον 2ο π.Χ. αιώνα. Με τις μεγάλες καταστροφές - από τους Πέρσες το 480-479 π.Χ., τους Ρωμαίους το 89 π.Χ., τους Ερούλους το 267 μ.Χ.- παρατηρείται έντονη οικοδομική δραστηριότητα, ενώ με την Σλαβική επιδρομή, το 580 μ.Χ., η περιοχή σχεδόν ερημώνει. Από τα βυζαντινά χρόνια η περιοχή χρησιμοποιήθηκε πάλι ως τόπος κατοικίας έως και μετά την ίδρυση της πρωτεύουσας του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους, το 1834.

Τον 19ο αιώνα η Αρχαιολογική Εταιρεία αναστήλωσε τις τέσσερις κολοσσιαίες μαρμάρινες μορφές των Γιγάντων και Τριτώνων στην πρόσοψη του Γυμνασίου. Το 1953-56 ανοικοδομήθηκε η Στοά Αττάλου για να γίνει το Μουσείο. Την ίδια εποχή αναστηλώθηκε και η βυζαντινή εκκλησία (1000 μ.Χ.) των Αγίων Αποστόλων. Τέλος, στο ναό του Ηφαίστου έγιναν εργασίες στερέωσης και συντήρησης μεταξύ των ετών 1972-75, καθώς και επισκευή της στέγης το 1978 από την Αρχαιολογική Υπηρεσία. Για να αποκαλυφθεί όλος ο χώρος χρειάστηκε να κατεδαφιστούν περί τα 400 νεώτερα κτίσματα, σε μια έκταση περίπου 120.000 τ.μ.

Το έργο αφορούσε σύνολο έκτασης περιοχή 400 στρεμμάτων γύρω από το χώρο της Αρχαίας Αγοράς στην οποία εντάχθηκαν: οι λόφοι Αρείου Πάγου και

Αγοραίου Κολωνού, το πολιτικοκοινωνικό κέντρο της Αρχαίας Αθήνας (δημόσια και ιδιωτικά κτήρια, ιερά, αγορά) και μεγάλα τμήματα των δύο επωνύμων Αρχαίων Δήμων Μελίτης-Κολυττού, με διαχρονική εξέλιξη από την απώτατη αρχαιότητα μέχρι και την περίοδο της Τουρκοκρατίας.

Αντικείμενο του Έργου ήταν η κατασκευή της διαμόρφωσης πλατωμάτων Εισόδων του Αρχαιολογικού Χώρου της Αρχαίας Αγοράς (επί της οδού Αδριανού και στο πλακόστρωτο Πικιώνη προς την Ακρόπολη) και η κατασκευή νέας περίφραξης επί της οδού Αδριανού με βάση από οπλισμένο σκυρόδεμα και σιδηρά κιγκλιδώματα, όπως επίσης και το σύνολο των Ηλεκτρομηχανολογικών Εγκαταστάσεων.

Στόχος του έργου ήταν η απόδοση του συνόλου του αρχαιολογικού χώρου ως επισκέψιμο με δυνατότητα κατανόησης της ιστορικής, πολιτικής και κοινωνικής σημασίας της σημαίνουσας αυτής περιοχής, στην οποία διαδραματίστηκαν γεγονότα και αναπτύχθηκαν φιλοσοφικές ιδέες που έμελλε να επηρεάσουν δυναμικά την ανθρωπότητα.

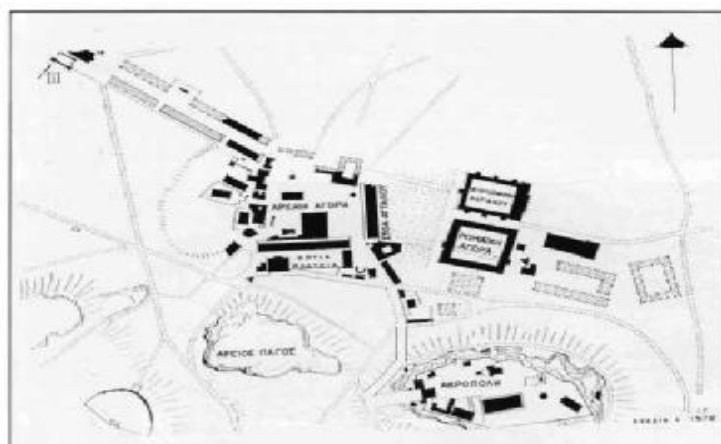
10.6.2. Ανάδειξη Ρωμαϊκής Αγοράς

Ρωμαϊκή Αγορά

Κτήριο, διαστάσεων 111 X 98 μ., με μεγάλη ορθογώνια αυλή που περιβαλλόταν από στοές, καταστήματα και αποθήκες. Έχει δύο πρόπυλα, ένα ανατολικό ιωνικό και δυτικό δωρικό, γνωστό ως πύλη της Αρχηγέτιδος Αθηνάς. Κτίσθηκε μεταξύ 19-11 π.Χ. από τις δωρές του Ιουλίου Καίσαρα και του Αυγούστου. Επί αυτοκράτορος Αδριανού πλακοστρώθηκε η αυλή. Μετά την επιδρομή των Ερούλων (267 μ.Χ.) και τον περιορισμό της Αθήνας μέσα στο υστερορωμαϊκό τείχος, το διοικητικό και εμπορικό κέντρο της πόλης μεταφέρθηκε από την Αρχαία Αγορά στη Ρωμαϊκή Αγορά και στη Βιβλιοθήκη του Αδριανού.

Κατά την Βυζαντινή εποχή και την Τουρκοκρατία ο χώρος καταλήφθηκε από οικίες, εργαστήρια και εκκλησίες καθώς και το Φετιχιέ Τζαμί. Συστηματικές ανασκαφές έγιναν από την Αρχαιολογική Εταιρεία, αφού προηγήθηκαν οι απαραίτητες απαλλοτριώσεις και κατεδαφίσεις οικιών και άλλων κτηρίων (1837-45, 1890-91, 1910, 1930-31), από τους Ιταλούς αρχαιολόγους (1940-42) από τους Αναστάσιο Ορλάνδο και Παύλο Λαζαρίδη (1963-64) και από την Α Έφορεία Αρχαιοτήτων Ακροπόλεως (1955, 1965-66, 1968, 1984-85, 1989, 1991).

Σχέδιο 1. Τοπογραφικό σχέδιο της Αρχαίας Αθήνας του Ι. Τραυλού.

10.6.3 Ανάδειξη Βιβλιοθήκης Αδριανού

Ορθογώνιο κτήριο με κορινθιακό πρόπυλο δυτικά, υπαίθρια αυλή με στοές στις τέσσερις πλευρές, τρεις προεξέχουσες κόγχες σε κάθε μακρά πλευρά, βιβλιοθήκη, αναγνωστήρια, αίθουσες διαλέξεων. Κτίσθηκε γύρω στο 132 μ.Χ. από τον αυτοκράτορα Αδριανό. Καταστράφηκε από τους Ερούλους (267 μ.Χ.) και στη συνέχεια ενσωματώθηκε στο υστερορωμαϊκό τείχος. Επισκευάστηκε από τον Ρωμαίο έπαρχο Ερκούλιο (412 μ.Χ.). Τον 5ο αιώνα μ.Χ. στο μέσον της αυλής κτίσθηκε το τετράκογχο κτήριο παλαιοχριστιανικής εκκλησίας. Αφού αυτό καταστράφηκε στη συνέχεια κτίσθηκαν μια τρίκλιτη βασιλική (7ος αιώνας μ.Χ.) και μια μονόκλιτη (11ος αιώνας). Επί Τουρκοκρατίας στην Βιβλιοθήκη του Αδριανού ήταν η έδρα του Τούρκου Βοεβόδα.

Οι πρώτες ανασκαφές έγιναν στο κεντρικό και ανατολικό τμήμα του μνημείου μετά από τη μεγάλη πυρκαγιά του 1885, οπότε κάηκε η μεγάλη Αγορά (παζάρι) και η εκκλησία της Μεγάλης Παναγίας, που βρίσκονταν στο σημείο αυτό.

Οι ανασκαφές αυτές έγιναν από τους Doerpfeld και Κουμανούδη. Μεταξύ 1942-1950 έγιναν ανασκαφές στην ίδια περίπτωση θέση από τους Ιταλούς αρχαιολόγους, τον Ορλάνδο και τον Μηλιάδη. Άλλες ανασκαφές έγιναν: στο ΒΑ αουδιτοριουμ και στο τετράκογχο από τον Τραυλό μεταξύ 1970-1980. Τελευταία γίνονται συστηματικές ανασκαφές στο δυτικό τμήμα του μνημείου από την Εφορεία Ακροπόλεως (1987 μέχρι σήμερα).

Η Περιοχή Μελέτης ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων Ρωμαϊκής Αγοράς και Βιβλιοθήκης Αδριανού οροθετείται από τους δρόμους που την περιβάλλουν συγκεκριμένα: το βορινό όριο αποτελούν οι οδοί Πανδρόσου - Άρεως και Αδριανού. το δυτικό όριο η οδός Βρυσακίου (στα όρια της Αρχαίας Αγοράς). το ανατολικό όριο, η οδός Αιόλου, η πλατεία Αγοράς και η οδός Μάρκου Αυρηλίου. ενώ το νότιο όριο περικλείεται από τις οδούς Λυσίου, Κλεψύδρας, Θρασυβούλου, Μουσαιού, Πανός, Πολυγνώτου, μέχρι το όριο της Αρχαίας Αγοράς.

Σκοπός της Μελέτης ήταν η Ανάδειξη και «Ενοποίηση» των Αρχαιολογικών Χώρων, η αποκάλυψη των μνημείων, όπου είναι δυνατόν, και η διαμόρφωση των ορίων τους ώστε να παραπέμπουν στην αρχική τους μορφή και στην επαναλειτουργία των αρχαίων διαδρομών όπου αυτό είναι εφικτό.

Εργασίες που έγιναν από 1-12-1997 έως 31-8-2000 με φροντίδα του Υπουργείου Πολιτισμού είναι οι εξής: Καθαρισμοί, αποψιλώσεις, αποχρωματώσεις, διευθετήσεις διάσπαρτων αρχαίων μελών, διαμορφώσεις, κατασκευή ξύλινων προσβάσεων στα μνημεία, αντιστηρίξεις πρανών και αρχαίων αναλημμάτων, κατασκευή αποστραγγιστικού δικτύου στη Ρωμαϊκή Αγορά, στερεωτικές και αναστηλωτικές εργασίες κυρίως στο πρότυλο της Βιβλιοθήκης Αδριανού, αποκατάσταση των αρχαίων επιπέδων, κατασκευή προστατευτικών στεγάστρων.

10.7. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΨΕΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Στο πλαίσιο ανάπλασης του Ιστορικού Κέντρου της Αθήνας πραγματοποιήθηκαν παρεμβάσεις για την αποκατάσταση των όψεων των κτιρίων που βρίσκονται στην περιοχή.

Οι εργασίες αποκατάστασης περιελάμβαναν τον ευπρεπισμό και τη χρωματική αποκατάσταση των όψεων, την καθαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων και επιγραφών που αλλοιώνουν την αρχιτεκτονική των κτιρίων. Μέχρι σήμερα έχουν ολοκληρωθεί οι παρεμβάσεις αποκατάστασης όψεων σε 130 κτίρια, σε εξέλιξη βρίσκονται οι εργασίες σε άλλα 15 και έχουν προγραμματιστεί οι παρεμβάσεις σε ακόμα 31 κτίρια.

Για την ανάδειξη της εικόνας της περιοχής της Πλάκας έγιναν υποδειγματικές αποκαταστάσεις όψεων σε επιλεγμένα κτίρια. Επίσης, συνολικές παρεμβάσεις έχουν γίνει σε ορισμένες οδούς για την βελτίωση της αντιληπτικής εικόνας και την ανάδειξη του χαρακτήρα. Πρόκειται για τις οδούς Σταδίου, Αδριανού (από την οδό Άρεως έως την πλ. Αγ. Ασωμάτων), Πειραιώς και Αγ. Κωνσταντίνου (από την πλ. Ομονοίας έως την οδό Γερανίου), καθώς και στα κτίρια που περιβάλλουν την πλ. Ομονοίας, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως.

ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΤΗΝ ΠΛΑΚΑ

ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΓ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ**

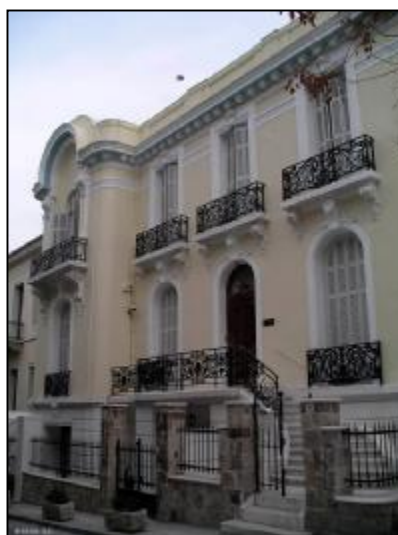
ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΣΤΑΔΙΟΥ

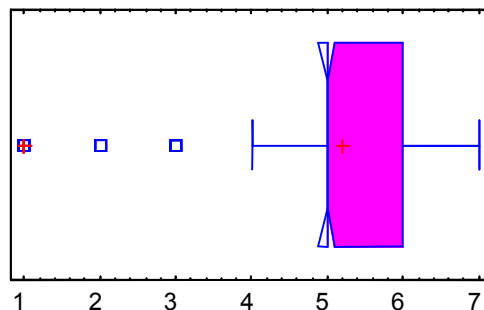
10.7.1. Στατιστική επεξεργασία

Η ανταπόκριση του κόσμου στη συγκεκριμένη παρέμβαση της ΕΑΧΑ μπορεί να διαφανεί από τα στοιχεία περιγραφικής στατιστικής που προκύπτουν από την αντίστοιχη ερώτηση της έρευνας. Ο μέσος των απαντήσεων κυμαίνεται στο **5,20** , βαθμολογία υψηλότερη του μέσου όρου των έργων, οπότε φαίνεται ότι η εικόνα που σχημάτισε ο κόσμος ήταν θετική.

Πίνακας 10.47.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΨΕΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ
Μέγεθος Δείγματος = 268
Μέσος = 5,20
Διάμεσος = 5,0
Διασπορά = 1,82
Τυπική απόκλιση = 1,34

Box-and-Whisker Plot – Αποκατάσταση όψεων κτιρίων

Διάγραμμα 10.25

Πίνακες 10.48. – 10.51. Μέσες βαθμολογίες για την αποκατάσταση όψεων κτιρίων

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	5,23
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	5,18

Επίπεδο Εκπαίδευσης	ΜΕΣΟΣ
Λύκειο	4,97
ΤΕΙ / Ανώτερη σχολή	5,2
ΑΕΙ	5,16
Μεταπτυχιακό	5,84

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Ανω των 55	5,62
45 - 54	5,46
35 - 44	5,31
25 - 34	5,11
18 - 24	4,55

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	4,73
1 - 3 φορές	4,83
4 - 10 φορές	5,36
10< φορές	5,46

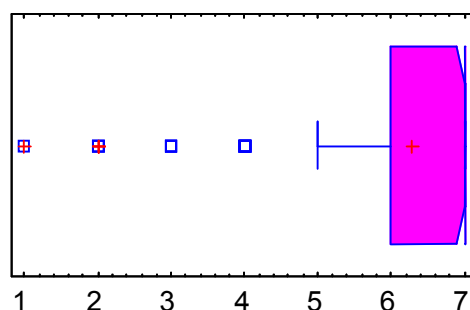
ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ
ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	4,95
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	5,42
INTERNET	5,26
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ	5,24

Αυτό που διαπιστώνουμε είναι ότι οι βαθμολογίες των πολιτών για το συγκεκριμένο έργο ακολουθούν πιστά τα όσα έχουν εξαχθεί από προηγούμενες παρατηρήσεις και υποθέσεις. Για παράδειγμα, αυξανόμενου του επιπέδου εκπαίδευσης η βαθμολογία είναι γνησίως αύξουσα, ομοίως και για τις κατηγορίες ηλικιών αλλά και για τη συχνότητα επίσκεψης. Είναι θα λέγαμε μια αρκετά αντιπροσωπευτική μεταβλητή εάν θα θέλαμε να προσεγγίσουμε τον αντίκτυπο που είχε η Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων στους πολίτες. Απομένει να δούμε την σημαντικότητα που πιστεύουν οι πολίτες της Αθήνας ότι έχει το συγκεκριμένο πρόγραμμα για την πόλη τους.

Πίνακας 10.52.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΟΨΕΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ
Μέγεθος Δείγματος = 268
Μέσος = 6,28
Διάμεσος = 7,0
Διασπορά = 1,15
Τυπική απόκλιση = 1,07

Box-and-Whisker Plot - Σημαντικότητα αποκατάστασης
όψεων κτιρίων

Διάγραμμα 10.26.

Είναι εντυπωσιακό το γεγονός, ότι οι Αθηναίοι θεωρούν ως εξαιρετικά σημαντικό το γεγονός της αποκατάστασης των όψεων των κτιρίων της πόλης τους γεγονός που εκφράζεται τόσο από τον υψηλό μέσο – 6,28 – όσο και από το γεγονός ότι η διάμεσος στην συγκεκριμένη ερώτηση είναι 7,0 δηλαδή περισσότεροι από το 50% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι η σημαντικότητα αυτού του προγράμματος έχει τον μέγιστο βαθμό.

Ο συντελεστής αποτελέσματος – προσδοκίας που υπολογίζεται αγγίζει το 0,83 καθώς:

$$5,20 / 6,28 = 0,83$$

γεγονός που φανερώνει ότι υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης των αποτελεσμάτων στην συγκεκριμένη παρέμβαση η οποία συνεχίζεται, ομορφαινοντας ακόμη περισσότερο την πόλη.

10.8. ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ

Τα έργα της ΕΑΧΑ ΑΕ είχαν ως στόχο να αναδείξουν τον παραδοσιακό χαρακτήρα του Ιστορικού Κέντρου της Αθήνας, να εντάξουν τους αρχαιολογικούς χώρους της Αθήνας στην σύγχρονη καθημερινή ζωή της πόλης αλλά και να προβάλουν τον σύγχρονο πολεοδομικό και αστικό ιστό της πόλης επαναπροσδιορίζοντας για την Αθήνα την έννοια του **αστικού πολιτισμού**. Η αποκατάσταση όψεων κτηρίων στο Ιστορικό Κέντρο της Αθήνας αποτελούσε έναν από τους βασικούς στόχους του προγράμματος της ΕΑΧΑ Α.Ε.

Στις παρεμβάσεις για την αποκατάσταση των όψεων των κτηρίων περιλαμβάνονταν και η αφαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων και επιγραφών.

Εντυπωσιακό είναι ήδη το αποτέλεσμα μετά από τις παρεμβάσεις στις όψεις των κτηρίων που περιβάλλουν την Πλατεία Ομονοίας, την Πλατεία Συντάγματος αλλά και στις όψεις αυτών που βρίσκονται στην οδό Πειραιώς, την οδό Αγίου Κωνσταντίνου, την οδό Φιλελλήνων, τη Λεωφ. Αμαλίας. Με την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, που δεν επιτρέπει τη διαφημιστική προβολή στο Ιστορικό Κέντρο της πόλης, η Αθήνα απέκτησε πιο όμορφα κτήρια.

Από την αρχή των εργασιών αποκατάστασης και για όσο διαρκούν οι εργασίες, πρέπει να τοποθετείται στην όψη (επί του ικριώματος) ειδικό πανό που να καλύπτει όλη την εξωτερική επιφάνεια. Το πανό αυτό μπορεί:

1. Να απεικονίζει τη μακέτα του κτηρίου στην προς αποκατάσταση μορφή του
2. Να φέρει διαφημιστικό μήνυμα ενός προϊόντος

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΡΙΝ

ΜΕΤΑ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΡΙΝ

ΜΕΤΑ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ

ΠΡΙΝ

ΜΕΤΑ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΠΡΙΝ

ΜΕΤΑ

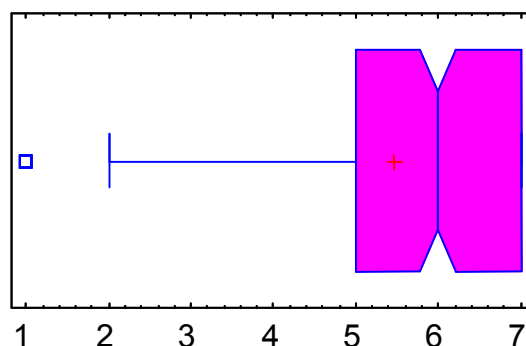
10.8.1. Σταθιοτική επεξεργασία

Κάτι ανάλογο με τις προηγούμενες ερωτήσεις θα επιχειρήσουμε και τώρα, να διακρίνουμε δηλαδή την επιτυχία της μεγάλης αυτής προσπάθειας που συνόδεψε την Ενοποίηση σε όλη της την πορεία και ήταν ιδιαίτερα εμφανής σε όλα τα κεντρικά σημεία της πόλης.

Πίνακας 10.53.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ
Μέγεθος Δείγματος = 271
Μέσος = 5,47
Διάμεσος = 6,0
Διασπορά = 2,30
Τυπική απόκλιση = 1,52

Box-and-Whisker Plot – ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ

Διάγραμμα 10.27.

Πίνακες 10.54. – 10.58. Μέσες βαθμολογίες για την παρέμβαση

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	5,68
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	5,44

Επίπεδο Εκπαίδευσης	ΜΕΣΟΣ
Λύκειο	5,42
ΤΕΙ / Ανώτερη σχολή	5,2
ΑΕΙ	5,58
Μεταπτυχιακό	6,05

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Άνω των 55	5,89
45 – 54	5,43
35 – 44	5,6
25 – 34	5,67
18 – 24	5,08

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	5,0
1 – 3 φορές	5,70
4 – 10 φορές	5,19
10< φορές	5,92

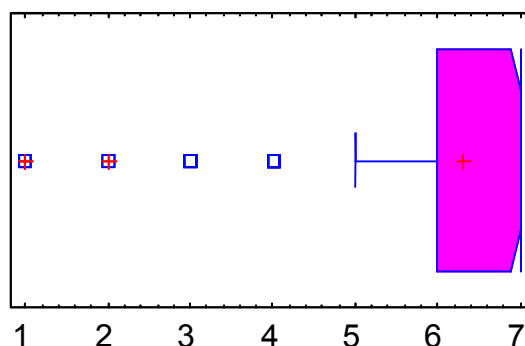
ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ
ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	4,98
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	5,91
INTERNET	4,25
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ	5,90

Η επιβεβαίωση των τάσεων που έχουν παρατηρηθεί είναι και σε αυτήν την περίπτωση το αποτέλεσμα αυτούς στατιστικής επεξεργασίας. Αξιοσημείωτο πάντως αυτούς δύο τελευταίες παρεμβάσεις είναι το γεγονός ότι όσοι γνώρισαν την Ενοποίηση από τον Γραπτό Τύπο εμφανίζονται αρκετά φειδωλοί αυτούς βαθμολογίες αυτούς οι οποίες κυμαίνονται κάτω του 5 σε αντίθεση με αυτούς που την γνώρισαν από την τηλεόραση και οι οποίοι βαθμολογούν το πρόγραμμα με βαθμούς που ξεπερνούν το 5,5 και πλησιάζουν το 6.

Πίνακας 10.59.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΑΦΑΙΡΕΣΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ
Μέγεθος Δείγματος = 268
Μέσος = 6,30
Διάμεσος = 7,0
Διασπορά = 1,47
Τυπική απόκλιση = 1,22

Box-and-Whisker Plot – Σημαντικότητα αφαίρεσης διαφημιστικών πινακίδων

Διάγραμμα 10.28.

Οι πολίτες όπως και στην αποκατάσταση όψεων κτιρίων θεωρούν ως εξαιρετικά σημαντική την αφαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων από τα κτίρια και στην ουσία δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης στην ΕΑΧΑ για να συνεχίσει το έργο της μέσω της πολύ υψηλής βαθμολογίας που της αποδίδουν.

$$5,47 / 6,30 = 0,87$$

10.9. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΟΔΩΝ

10.9.1. Διαμόρφωση οδού Αδριανού

Η οδός Αδριανού έχει ιδιαίτερη θέση στον αστικό ιστό γιατί βρίσκεται ανάμεσα στο αστικό δίκτυο και τους αρχαιολογικούς χώρους, προσφέροντας θέα προς την Αρχαία Αγορά και την Ακρόπολη.

Τα έργα για την πεζοδρόμηση της οδού Αδριανού περιελάμβαναν την αλλαγή της πλακόστρωσης, της τοποθέτηση νέων ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων, και την τοποθέτηση νέων φωτιστικών σωμάτων για την ανάδειξη της περιοχής. Τα υλικά για την επίστρωση της οδού Αδριανού είναι τα ίδια που χρησιμοποιήθηκαν για την πεζοδρόμηση των οδών Δ. Αρεοπαγίτου και Α. Παύλου.

Στο πλαίσιο ανάδειξης του αρχαιολογικού χώρου της Αρχαίας Αγοράς, διαμορφώθηκε η είσοδος του αρχαιολογικού χώρου που βρίσκεται στην οδό

Αδριανού και τοποθετήθηκε νέα περίφραξη. Επίσης, υπήρξε συνολική παρέμβαση αποκατάστασης των όψεων των κτιρίων με μέτωπο στην Αρχαία Αγορά.

Η κυκλοφορία των οχημάτων στην οδό Αδριανού (από την οδό Άρεως έως την οδό Α. Παύλου) έχει απαγορευτεί εκτός από το τμήμα από την οδό Άρεως έως την οδό Βρυσσακίου όπου επιτρέπεται περιορισμένη διέλευση οχημάτων των κατοίκων και οχημάτων τροφοδοσίας των καταστημάτων.

Τα έργα διαμόρφωσης της οδού Αδριανού ξεκίνησαν τον Ιανουάριο 2003 και ολοκληρώθηκαν στα μέσα Απριλίου 2003 με προϋπολογισθέν κόστος 1.121.000€.

Όψεις της οδού Αδριανού

Όψεις της οδού Αδριανού

10.9.2. Διαμόρφωση οδού Αθηνάς

Το έργο αυτό βελτίωσε την αντιληπτική εικόνα της πόλης, με την αναβάθμιση των μετώπων η οποία συνέβαλε στην αξιοποίηση του υπάρχοντος κτιριακού πλούτου αλλά και στον εντοπισμό θετικών στοιχείων στον πολεοδομικό ιστό, τα οποία ήταν υποβαθμισμένα. Το έργο για την ανάπτυξη της οδού Αθηνάς περιελάμβανε παρεμβάσεις για την αποκατάσταση των κτιρίων που βρίσκονται στην οδό αλλά και για την ανάπτυξη του οδοστρώματος και των πεζοδρομίων.

Η ανάπλαση της οδού Αθηνάς έγινε σε δύο φάσεις:

1. Διαμόρφωση τμήματος της οδού Αθηνάς από την πλατεία Ομονοίας μέχρι την οδό Λυκούργου.

Το έργο περιελάμβανε διαπλάτυνση και ανακατασκευή των πεζοδρομίων, μείωση του πλάτους του ασφαλτοτάπητα στα 8 μέτρα με 2 λωρίδες κυκλοφορίας, τοποθέτηση αστικού εξοπλισμού, φύτευση, δημιουργία οδηγού για τα άτομα με ειδικές ανάγκες όρασης και ράμπες διάβασης πεζών.

Το τμήμα αυτό λειτουργεί πλέον ως πεζόδρομος και επιτρέπεται η κυκλοφορία μόνο των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς. Στόχος του έργου ήταν να μην απομακρυνθούν οι σημερινές χρήσεις που δίνουν αυτό τον μοναδικό χαρακτήρα στην οδό Αθηνάς.

Τα έργα ανάπλασης του τμήματος αυτού ολοκληρώθηκαν τον Ιανουάριο 2003.

2. Διαμόρφωση οδού Αθηνάς από την οδό Λυκούργου μέχρι την οδό Ερμού.

Το έργο περιελάμβανε διαπλάτυνση και ανακατασκευή πεζοδρομίων, μείωση του ασφαλτοτάπητα στα 8 μέτρα πλάτος και χάραξη 2 λωρίδων κυκλοφορίας - με εξαίρεση το τμήμα μεταξύ των οδών Σοφοκλέους και Ευριπίδου όπου υπάρχουν δύο διαστήματα με 3 λωρίδες - μεταφορά των στάσεων, φύτευση, μεταφορά φωτιστικών, τοποθέτηση αστικού εξοπλισμού, χάραξη όδευσης ατόμων με ειδικές ανάγκες όρασης και ράμπες διάβασης πεζών. (Προϋπολογισθέν κόστος 1.500.000€)

10.9.3. Ανάπλαση οδού Αιόλου

Το έργο είχε ως στόχο την γενικότερη αισθητική βελτίωση των μετώπων της οδού, τη γενικότερη αναβάθμιση της περιοχής και την εγκατάσταση και άλλων επιθυμητών χρήσεων εκτός της εμπορικής, όπως η χρήση κατοικίας. Η περιοχή επέμβασης ήταν το τμήμα της οδού Αιόλου από την οδό Σταδίου μέχρι την οδό Σοφοκλέους το οποίο έχει πεζοδρομηθεί.

Προϋπόθεση της μελέτης ήταν η διατήρηση των επιφανειών των πεζοδρομίων στο παλιό και το νέο κτίριο της Εθνικής Τράπεζας.

Παράλληλα με τις υπόλοιπες παρεμβάσεις, αναδείχθηκε το ίχνος της Αχαρνικής οδού επί της οδού Αιόλου. Κατά τη διάρκεια των εργασιών βρέθηκαν τμήματα του Θεμιστόκλειου τείχους (εσωτερική και εξωτερική περιφερειακή οδός). Το έργο εκτελέστηκε και υπό την εποπτεία της αρμόδιας Εφορίας Αρχαιοτήτων και αποφασίστηκε η διατήρηση των ευρημάτων. Για την έκθεση των αρχαιοτήτων, αποφασίστηκε η κατασκευή τριών γυάλινων πυραμίδων που στηρίζονται σε τοιχεία αντιστήριξης έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία και η θέαση των αρχαιολογικών ευρημάτων.

Σε όλη την περιοχή παρέμβασης πραγματοποιήθηκε εμπλουτισμός της φύτευσης και χάραξη όδευσης για άτομα με ειδικές ανάγκες όρασης. Η επέμβαση ιδιαίτερα στα διατηρητέα και τα ιστορικά κτίρια που είναι αρκετά κατά μήκος της οδού, δεν περιορίστηκε σε απλό χρωματισμό τους, αλλά στην αποκατάσταση του αρχικού μορφολογικού σχεδιασμού των όψεων.

Το έργο συνδέεται με τα έργα διαμόρφωσης κεντρικών αρτηριών του Ιστορικού Κέντρου : Αθηνάς, Αιόλου Μητροπόλεως, Σταδίου και τα έργα αποκατάστασης όψεων σε διάφορες περιοχές. (Προϋπολογισθέν κόστος 530.000€)

10.9.4. Διαμόρφωση της οδού Κολοκοτρώνη

Η προτεινόμενη επιφάνεια για αναβάθμιση της οδού Κολοκοτρώνη είχε έκταση περίπου 5,9 στρεμμάτων και περιελάμβανε το πλάτος του οδοστρώματος, των πεζοδρομίων, των παρόδιων στοών, όπου υπάρχουν, ενώ εισχωρεί στους κάθετους ή συγκλίνοντες δρόμους. Περιελάμβανε επίσης τη βελτίωση της εικόνας του σημερινού οδοστρώματος με ανακατασκευή του ασφαλτοτάπητα, των πεζοδρομίων καθώς και την τοποθέτηση αστικού εξοπλισμού. Μετά την αναβάθμιση ο δρόμος δόθηκε στην κυκλοφορία με τρόπο ώστε να αποκλείεται η στάθμευση. (Προϋπολογισθέν κόστος 1.370.000€)

10.9.5. Διαμόρφωση της οδού Μητροπόλεως

Η διαμόρφωση της οδού Μητροπόλεως & της Πλατείας Δημοπρατηρίου περιελάμβανε την αισθητική αναβάθμιση των πεζοδρομίων και της πλατείας, την βελτίωση των επιφανειών της οδού, την αναδιάρθρωση της κυκλοφοριακής εξυπηρέτησης και ειδικότερα της στάθμευσης για την τροφοδοσία των καταστημάτων και των τουριστικών λεωφορείων. Επίσης αναβαθμίστηκε ο αστικός εξοπλισμός και το πράσινο της οδού & της πλατείας Δημοπρατηρίου.

Σκοπός των παρεμβάσεων ήταν να αποδοθεί στους πολίτες της Αθήνας και τους επισκέπτες της η περιοχή αισθητικά και λειτουργικά καλύτερη, η οποία ταυτόχρονα θα έδινε και στους επαγγελματίες τη δυνατότητα μεγαλύτερης προβολής. (Προϋπολογισθέν κόστος 2.200.000€)

10.9.6. Διαμόρφωση πλατείας Δημοπρατηρίου

Το έργο για τη διαμόρφωση της ιστορικής πλατείας Δημοπρατηρίου συνδέεται με το έργο διαμόρφωσης της οδού Μητροπόλεως. Οι παρεμβάσεις περιλαμβάνουν:

1. διεύρυνση της πλατείας κατά 4,5 μέτρα περίπου
2. διεύρυνση των πεζοδρομίων κατά 1 μέτρο
3. αντικατάσταση των δικτύων ύδρευσης και φυσικού αερίου και κατασκευή νέου δικτύου αποχέτευσης
4. αντικατάσταση της επίστρωσης της πλατείας και του πεζοδρόμου με συνδυασμό πλακών κορουνδίου και κυβόλιθων
5. δημιουργία ραμπών για άτομα με κινητικά προβλήματα και όδευση τυφλών
6. τοποθέτηση νέων φωτιστικών σωμάτων
7. ενίσχυση υπάρχοντος πρασίνου, φύτευση νέων δέντρων και δημιουργία νέων παρτεριών

10.9.7. Διαμόρφωση οδού Μελιδόνη

Το έργο εντάχθηκε στο συνολικό αντικείμενο της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας συμπληρώνοντας άλλα έργα στην περιοχή, όπως την πεζοδρόμηση της οδού Ερμού, και την ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου Κεραμεικού.

Αντικείμενο του Έργου ήταν η πεζοδρόμηση της οδού Μελιδόνη από την οδό Αγίων Ασωμάτων μέχρι την οδό Ευβούλου καθώς και η πεζοδρόμηση της οδού Ευβούλου από την οδό Ερμού μέχρι την περίφραξη του αρχαιολογικού

χώρου του Κεραμεικού και η διαμόρφωση του τριγώνου μεταξύ των οδών Ερμού - Ευβούλου - Μελιδόνη.

Η οδός Μελιδόνη κατά τη διάρκεια των έργων

10.9.8. Διαμόρφωση οδών Περικλέους – Αθηναΐδος

Οι εργασίες που έγιναν στις συγκεκριμένες οδούς είναι οι εξής:

- Αποξήλωση του υφιστάμενου ασφαλτοτάπητα, επισκευή της υπάρχουσας υπόβασης, διάστρωση νέου ασφαλτοτάπητα στο ίδιο περίπου υψόμετρο αφήνοντας πλάτος οδοστρώματος 3,50μ ώστε να διέρχεται ένα μόνο όχημα με τις απαιτούμενες διαπλάτυνσεις, δεξιά και αριστερά.
- Νέα χάραξη του κρασπέδου και διαπλάτυνση των πεζοδρομίων, η οποία περιελάμβανε την αποξήλωση των υφισταμένων κρασπέδων και την αντικατάστασή τους με νέα από άοπλο σκυρόδεμα. Επίσης, την αποξήλωση των υφισταμένων πλακών πεζοδρομίου και την αντικατάστασή τους με πλάκες κορουνδίου λείες αλλά αντλιοσθητικές.
- Μικροεπεμβάσεις στο δίκτυο φυσικού αερίου
- Διαμόρφωση εσοχών για θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων και μοτοποδηλάτων και εσοχές για στάθμευση λεωφορείων, φορητών Δ.Χ., αυτοκινήτων ανεφοδιασμού καταστημάτων.
- Διαμόρφωση του κρασπέδου και των πεζοδρομίων στις περιοχές συμβολής με τους υφιστάμενους πεζόδρομους.

(Προϋπολογισθέν κόστος 520.000€)

10.10. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΟΔΩΝ ΣΤΗΝ ΠΛΑΚΑ

Στα πλαίσια του προγράμματος της ΕΑΧΑ, έγιναν παρεμβάσεις σε συγκεκριμένους δρόμους στην περιοχή της Πλάκας. Η πρώτη φάση των παρεμβάσεων περιελάμβανε τις οδούς Τριπόδων, Πολυγνώτου και Ερεχθέως, τη συμβολή των οδών Αδριανού και Πανός και την πλατεία Ταξιαρχών.

Οι παρεμβάσεις αφορούσαν κυρίως στην αποκατάσταση των πεζοδρομίων. Στην πλατεία Ταξιαρχών το δάπεδο στρώθηκε με κυβόλιθους και διαμορφώνεται η οδός Ταξιαρχών δίπλα στην εκκλησία των Ταξιαρχών.

Στην οδό Τριπόδων, έναν από τους παλιότερους και ιστορικότερους δρόμους της Αθήνας διαμορφώθηκαν τα πεζοδρόμια, έγινε δαπεδόστρωση των πεζοδρομίων με μαρμαρίνες πλάκες συμβατές με τα παραδοσιακά υλικά της Πλάκας. Η οδός Ερεχθέως στο τμήμα από την οδό Κυρρήστου μέχρι την οδό Διογένους στρώθηκε με καινούργιες πλάκες.

Στη συμβολή των οδών Αδριανού και Πανός ο ελεύθερος χώρος που χρησίμευε για στάθμευση αυτοκινήτων μετατράπηκε σε πλάτωμα με πράσινο που πλάτυνε το πεζοδρόμιο. Έτσι διευκολύνεται η κυκλοφορία των πεζών που ήταν υποχρεωμένοι να περιορίζονται στο στενό πεζοδρόμιο δίπλα στον τοίχο του αρχαιολογικού χώρου της Βιβλιοθήκης του Αδριανού.

Παράλληλα, στα πεζοδρόμια θα τοποθετηθούν ανά διαστήματα των 10-15 μ. περίπου στρογγυλά πλακάκια με το σήμα της ΕΑΧΑ Α.Ε. τα οποία θα σηματοδοτούν την πορεία του περίπατου. (Προϋπολογισθέν κόστος 2.765.000€)

10.10.1. Ανάπλαση πλατείας Δουρούτη

Η πλατεία που βρίσκεται στην περιοχή του παλιού Μεταξουργείου, μπορεί να αποτελέσει κόμβο πολιτιστικών δραστηριοτήτων σε σύνδεση μέσω της οδού Ακαδήμου με την πλατεία Κουμουνδούρου και την περιοχή Ψυρρή. Η παρέμβαση περιλαμβάνει ευπρεπισμό των όψεων των κτηρίων που περιβάλλουν την πλατεία και αυτών που βρίσκονται κατά μήκος της οδού Ακαδήμου.

Η δράση εντάσσεται στο πλαίσιο της γενικότερης αναβάθμισης του Μεταξουργείου και θα συνδυαστεί με άλλες παρεμβάσεις, που θα προκύψουν από τις προτάσεις της πολεοδομικής μελέτης για την περιοχή, που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη.

10.10.2. Διαμόρφωση πλατείας Αβησσυνίας

Η πλατεία πήρε το όνομά της στις αρχές του 20ου αιώνα όταν αγρότες και έμποροι συναθροίζονταν στην πλατεία και πουλούσαν ζώα και αγαθά. Η πλατεία ήταν τόσο πολυσύχναστη ώστε να την παρομοιάζουν με την Αβησσυνία που ήταν Αφρικανικό εμπορικό κέντρο.

Στα πλαίσια της ανάπλασης του ιστορικού κέντρου της Αθήνας έγιναν σημειακές παρεμβάσεις στην πλατεία Αβησσυνίας.

Το έργο περιελάμβανε την αποκατάσταση της υπάρχουσας πλατείας (οδόστρωμα, δίκτυα), επισκευή των κτισμάτων οι οποίες βρίσκονταν σε κακή κατάσταση χωρίς να αλλοιωθεί ο χαρακτήρας της πλατείας, η παράδοση και η ιστορία της αγοράς.

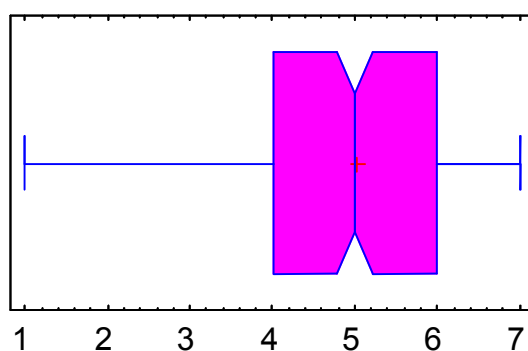

10.11. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Πίνακας 10.60.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΗ – ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΟΔΩΝ
Μέγεθος Δείγματος = 304
Μέσος = 5,02
Διάμεσος = 5,0
Διασπορά = 1,40
Τυπική απόκλιση = 1,18

Box-and-Whisker Plot – Πεζοδρομήσεις – Αναβαθμίσεις οδών

Διάγραμμα 10.29.

Πίνακες 10.61. – 10.65. Μέσες βαθμολογίες για την παρέμβαση

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	4,97
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	5,16

Επίπεδο Εκπαίδευσης	ΜΕΣΟΣ
Λύκειο	5,22
ΤΕΙ / Ανώτερη σχολή	5,0
ΑΕΙ	4,95
Μεταπτυχιακό	5,2

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Ανω των 55	4,96
45 - 54	5,17
35 - 44	4,89
25 - 34	4,94
18 - 24	5,56

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	5,53
1 - 3 φορές	5,39
4 - 10 φορές	5,14
10< φορές	4,75

ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	ΜΕΣΟΣ
ΓΡΑΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ	5,02
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ	5,07
INTERNET	5
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ	5,10

Σε αντίθεση με τις προηγούμενες ερωτήσεις, εδώ έχουμε αντιστροφή των καταστάσεων. Για παράδειγμα οι νέοι 18 έως 24 ετών εμφανίζονται οι πιο φανατικοί υποστηρικτές των παρεμβάσεων γεγονός πάντως λογικό εάν αναλογιστούμε ότι η περιοχή σε συνάρτηση με την ανάπτυξη του Θησείου, έγινε ένας δεύτερος πόλος έλξης για αναψυχή και διασκέδαση. Κάτι άλλο αξιοσημείωτο είναι ότι όσοι κατεβαίνουν σχεδόν καθημερινά στο κέντρο δεν βαθμολογούν υψηλά την παρέμβαση πιθανώς λόγω του γεγονότος της ταλαιπωρίας κατά τη διάρκεια των έργων ή κάποιων πεζοδρομήσεων που έγιναν εις βάρος της κίνησης οχημάτων και δυσκόλεψαν την πρόσβαση σε κάποια σημεία.

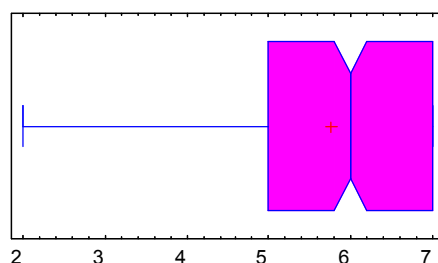
Ο μέσος πάντως δεν είναι ιδιαίτως υψηλός – 5,02 – αν συνυπολογιστεί πάντως και το γεγονός ότι και η σημαντικότητα δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη – 5,77 – το R που προκύπτει είναι :

$$5,02 / 5,77 = 0,87$$

οπότε οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η δουλειά που έγινε βρήκε ανταπόκριση και μάλιστα σε ένα κοινό όπου η ΕΑΧΑ αντιμετωπίζει προβλήματα όσον αφορά την αναγνωρισιμότητά της.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής για την ΣΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΗΣ – ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΟΔΩΝ
Μέγεθος Δείγματος = 300
Μέσος = 5,77
Διάμεσος = 6,0
Διασπορά = 1,74
Τυπική απόκλιση = 1,32

Box-and-Whisker Plot – Σημαντικότητα πεζοδρομήσεων – αναβαθμίσεων οδών

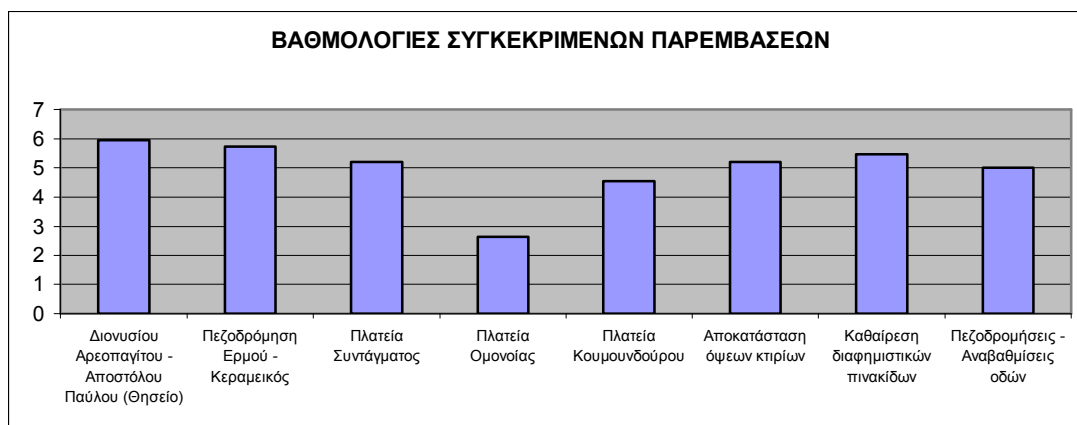
Διάγραμμα 10.30.

10.12. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Θα επιχειρήσουμε εν συνεχεία, μια συγκεντρωτική παράθεση των εξαγομένων από την συγκεκριμένη ερώτηση ούτως ώστε να αποκομίσουμε μια πιο εμφανή εικόνα για τις περιπτώσεις όπου οι παρεμβάσεις κρίθηκαν ιδιαίτερως επιτυχημένες ή όχι.

Πίνακας 10.67. Μέση βαθμολογία έργων

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου – Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	5,96
Πεζοδρόμηση Ερμού – Κεραμεικός	5,74
Πλατεία Συντάγματος	5,2
Πλατεία Ομονοίας	2,62
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,55
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	5,2
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,47
Πεζοδρομήσεις – Αναβαθμίσεις οδών	5,02

Διάγραμμα 10.31. Μέση βαθμολογία έργων

Οι διαμορφώσεις της περιοχής του Θησείου κατέχουν την υψηλότερη θέση στην αξιολόγηση των Αθηναίων με βαθμολογία που πλησιάζει το 6 στην επταβάθμια κλίμακα. Κρίνονται ιδιαίτερως επιτυχημένες και αν αναλογιστούμε ότι αποτελούσαν τον κορμό όλων των παρεμβάσεων η επιτυχία αυτή καθίσταται μεγαλύτερη.

Ακολουθεί η πεζοδρόμηση της Ερμού και η ανάπτυξη του αρχαιολογικού χώρου του Κεραμεικού με 5,74. Η παρέμβαση αυτή αποτελεί την συνέχεια του Μεγάλου Περιπάτου που ξεκινά από την Διονυσίου Αρεοπαγίτου και θα λέγαμε ότι αποτελεί συμπληρωματικό έργο του προηγούμενου, οπότε είναι και ως ένα βαθμό λογικό να συμπαρασύρει και υψηλές βαθμολογίες. Οι εντυπωσιακές αλλαγές στην διαμόρφωση του χώρου συνετέλεσαν και αυτές στο να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση από της πολίτες και να βαθμολογήσουν υψηλά.

Η καθαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων από κτίρια του κέντρου αποτέλεσε ένα δύσκολο έργο για την Ενοποίηση, το οποίο της και άξιζε αλλά και έτυχε ισχυρής επιβράβευσης από την κοινή γνώμη, καθώς η βαθμολογία άγγιξε το 5,5. Η αποκατάσταση όψεων κτιρίων και η αναμόρφωση της Πλατείας Συντάγματος ακολουθούν με 5,20 , βαθμό άνω του μέσου όρου του Προγράμματος, ενώ οι πεζοδρομήσεις – αναβαθμίσεις οδών βαθμολογήθηκαν από της πολίτες με τον μέσο όρο του προγράμματος.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην βαθμολογία που αποδόθηκε στην αναμόρφωση της Πλατείας Κουμουνδούρου, ούτως ώστε να μην προκύψουν λανθασμένα συμπεράσματα. Μπορεί ο μέσος να κυμαίνεται στο 4,55 , της για το επίπεδο του μέσου υπάρχουν αρκετοί λόγοι που το επεξηγούν.

A. Η παρέμβαση ολοκληρώθηκε μόλις λίγους μήνες πριν ξεκινήσει η έρευνα με αποτέλεσμα ο κόσμος να μην γνωρίζει την εικόνα που παρουσιάζει η πλατεία.

B. Ως αποτέλεσμα του προηγούμενου, ο κόσμος εξακολουθεί να έχει αρνητική εντύπωση για την πλατεία θεωρώντας ότι εξακολουθεί να έχει την ίδια υποβαθμισμένη θέση και όψη.

Γ. Εξ αιτίας του γεγονότος ότι δεν βρίσκεται σε διαρκές πέρασμα πολιτών της για παράδειγμα οι Πλατείες Συντάγματος και Ομονοίας, η εντύπωση που έχει δημιουργήσει ο κόσμος είναι ακόμη δυσκολότερο να αλλάξει.

Δ. Η πλατεία δεν είναι συχνά προσπελάσιμη από τον κόσμο ο οποίος κινείται κυρίως περιμετρικά της αλλά και διστάζει να σταθμεύσει και να ξεκουραστεί μιας και υπάρχει μεγάλος αριθμός μεταναστών με της οποίους ο κόσμος δεν έχει ακόμη εξοικειωθεί πλήρως. Προτιμά έτσι να κάνει την βόλτα στα στενά βόρεια της πλατείας στην περιοχή του Ψυρρή.

E. Και μόνο το γεγονός ότι από το 1831 και μετά ο άξονας του ισοσκελούς τριγώνου που βρίσκεται αντιδιαμετρικά της τα ανάκτορα και την Πλατεία Συντάγματος θεωρούταν υποβαθμισμένος και χωρίς τόσο μεγάλη σημασία, έχει δημιουργήσει την άποψη ότι οι προσδοκίες από την συγκεκριμένη περιοχή δεν είναι μεγάλες, γεγονός που φαίνεται και από την μικρή σημαντικότητα με την οποία βαθμολογούν οι Αθηναίοι την Πλατεία.

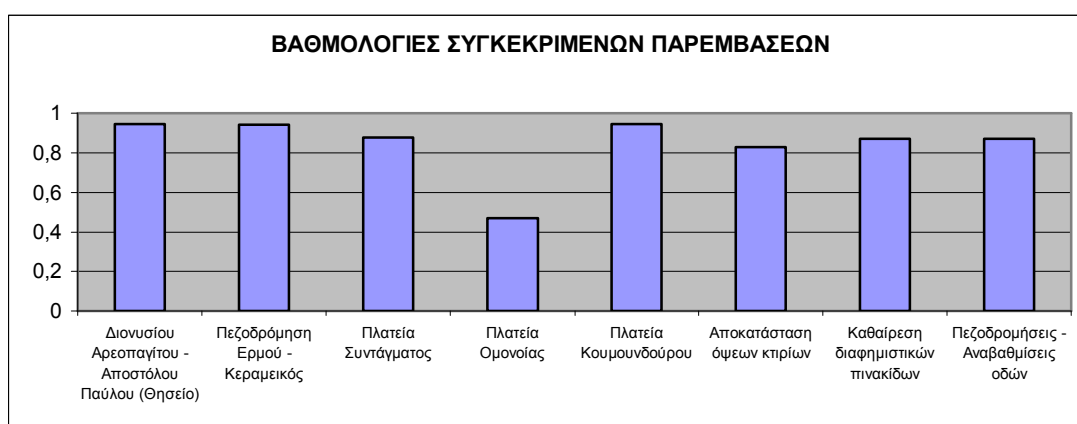
Βεβαίως, τα τελευταία χρόνια η κατάσταση και λόγω της Ενοποίησης αλλάζει. Η περιοχή αναβαθμίζεται – η όμορφη πλατεία που δημιουργήθηκε πλέον βοηθά πολύ σε αυτό – πολιτιστικά κέντρα δημιουργούνται στην περιοχή, ενώ η ανάπτυξη του Πολιτιστικού Πάρκου του Κεραμεικού, το οποίο θα βρίσκεται σε πολύ μικρή απόσταση από την πλατεία θα αναβιώσει τον τρίτο πόλο του σχεδίου των Κλεάνθη – Schaubert.

Η Πλατεία Ομονοίας τέλος, παρουσιάζει την χαμηλότερη βαθμολογία στην αξιολόγηση των πολιτών με βαθμό 2,62. Είναι γεγονός, της αναφέρθηκε, ότι η συγκεκριμένη πλατεία πάντα δίχαζε της Αθηναίους. Είναι ένα πολύ κεντρικό σημείο από το οποίο διέρχονται άνθρωποι όλων των κοινωνικών τάξεων, όλων των μορφωτικών επιπέδων και όλων των ηλικιών, φαινόμενο που καθιστά πολύ δύσκολη την επίτευξη κοινής αποδοχής για την μορφή και το ρόλο της πλατείας. Της παρουσιάστηκε και από το σκεπτικό της μελέτης, τίποτε δεν έγινε τυχαία

αλλά ακολουθήθηκε της τρόπος σκέψης ούτως ώστε η πλατεία να αποδοθεί της πολίτες και να μην αποτελεί απλά ένα αξιοθέατο, έναν κυκλοφοριακό κόμβο.

Η αρνητική δημοσιότητα που δόθηκε άμεσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης επηρέασε τον κόσμο, με συνέπεια οι αντιδράσεις να υπάρξουν ισχυρές αλλά χωρίς να δίνονται προτάσεις. Ο ισχυρισμός ότι η Πλατεία δεν είχε ίχνος πρασίνου ήταν ορθός της δεν πρέπει να της διαφεύγει ότι είναι δύσκολη η δένδροφύτευση της μιας και υπογείως διέρχεται ο μητροπολιτικός και ο ηλεκτρικός σιδηρόδρομος και υπάρχει της από της μεγαλύτερους σταθμούς μετεπιβίβασης της πρωτεύουσας. Ασφαλώς και πρέπει να γίνουν διορθωτικές κινήσεις, οι οποίες έχουν ήδη ξεκινήσει ώστε να αμβλυνθούν οι εντυπώσεις και να μην αμαυρώνεται το άριστο αποτέλεσμα της ΕΑΧΑ σε όλη την πόλη από ένα συγκεκριμένο έργο.

Βεβαίως, ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον θα είχε η συγκεντρωτική απεικόνιση των δεικτών προσδοκίας – αποτελέσματος που αναφέρθηκαν ξεχωριστά για κάθε έργο. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά προκύπτει το ακόλουθο γράφημα.

Διάγραμμα 10.32. Μέση αξιολόγηση παρεμβάσεων

Προκύπτει λοιπόν, ότι οι παρεμβάσεις στην ευρύτερη περιοχή του Θησείου, η πεζοδρόμηση της Ερμού αλλά και η πλατεία Κουμουνδούρου παρουσιάζουν εξαιρετικά υψηλά R, της τάξεως του 0,95, γεγονός που θα έπρεπε να ικανοποιεί την εταιρεία και την πολιτεία. Παρατηρούμε αυτό που διαπιστώσαμε και νωρίτερα για την Πλατεία Κουμουνδούρου, ότι παρά το γεγονός ότι δεν συγκέντρωσε ιδιαίτερως υψηλή βαθμολογία, οι προσδοκίες των πολιτών σχεδόν καλύφθηκαν.

Οι υπόλοιπες παρεμβάσεις – με εξαίρεση την Πλατεία Ομονοίας – κάλυψαν και αυτές με τη σειρά τους σε πολύ σημαντικό βαθμό τις προσδοκίες των

πολιτών, σε ποσοστό περίπου 87%. Η Πλατεία Ομονοίας, όπως έχει αναφερθεί και πολλές φορές πρωτίτερα, δίχασε τους Αθηναίους για άλλη μια φορά ενώ οι προσδοκίες τους δεν καλύφθηκαν ούτε στο ήμισυ.

Στο παράρτημα παρατίθενται συγκεντρωτικοί πίνακες και γραφήματα για κατηγοριοποιήσεις πολιτών που απάντησαν στην έρευνα.

10.13. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ

Σκοπός του έργου είναι η δημιουργία ενός μεγάλου Πολιτιστικού Πάρκου που θα συνδέσει και θα συνθέσει τους σημαντικότερους χώρους (Αρχαιολογικός Χώρος Κεραμεικού - Γκάζι), τους ελεύθερους χώρους και τους κύριους άξονες αυτής της τόσο ευαίσθητης ιστορικά περιοχής της Αθήνας ενώ παράλληλα θα αναβιώσει τον τρίτο πόλο του σχεδίου των Κλεάνθη - Schaubert.

Η ενδυνάμωση του πολιτιστικού πυρήνα του Γκαζιού, με την χωροθέτηση πολιτιστικών λειτουργιών, που λείπουν σήμερα από την πρωτεύουσα αλλά και η διατήρηση της κατοικίας στη περιοχή και τις γύρω ιστορικές συνοικίες, είναι οι σημαντικότεροι στόχοι του έργου. Η επέκταση των ελεύθερων χώρων, η πεζοδρόμηση της Ιεράς Οδού (οδός των Ελευσίνιων Μυστηρίων) από την Πειραιώς μέχρι την Κωνσταντινουπόλεως καθώς και η ανάδειξη του Δημοσίου Σήματος μέχρι την Ακαδημία Πλάτωνος είναι ενέργειες απαραίτητες ώστε το Πολιτιστικό Πάρκο του Κεραμεικού να αποτελέσει τον σημαντικότερο πυρήνα έλξης των κατοίκων αλλά και των περιπατητών του τόξου της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων που θα ξεκινά από το Ολυμπείο και θα καταλήγει στην υπό διαμόρφωση περιοχή.

Προς την κατεύθυνση αυτή έχει ήδη απαλλοτριωθεί η περιοχή της παλαιάς «Κορεάτικης Αγοράς». Στο πλαίσιο της δημιουργίας του Πολιτιστικού Πάρκου, προτείνεται η δημιουργία ενιαίου χώρου περίπου 140 στρεμμάτων – σε επαφή με τον ήδη υφιστάμενο ελεύθερο χώρο που έχει πρόσωπο στην οδό Πειραιώς- και πιο συγκεκριμένα στην περιοχή που περικλείεται από τις οδούς Ιερά Οδό, Ιάκχου, Ιεροφαντών και Βουτάδων όπου μελλοντικά υπάρχει η δυνατότητα εγκατάστασης μεγάλης κλίμακας πολιτιστικής δραστηριότητας.

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΗΜΕΡΑ

ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.....

Βιβλιογραφία 10^{ου} Κεφαλαίου

1. Γαλάνη Ντόρα – Διευθύντρια ΕΑΧΑ Α.Ε., Η ανάπτυξη του Ιστορικού Κέντρου της πόλης, 2004
2. Ευθυμιάδου Βικτωρία – Νομική Σύμβουλος ΕΑΧΑ Α.Ε., Πόλη και διαφήμιση, Προβολή ή Προσβολή, 2003
3. Λεφαντζής Μιχάλης, Αθήνα: Δημόσιος χώρος και Έντυπη δημοσιότητα, Συνέδριο «Μετασχηματισμοί στην Ελληνική Πόλη»
4. Αλέξανδρος Παπαγεωργίου – Βενέτας, Αθηναϊκός Περίπατος και το Ιστορικό τοπίο των Αθηνών, Εκδόσεις Κάπρον, 2004
5. Πλειάς – Δ.Διαμαντόπουλος, Αρχιτεκτονικά Θέματα, τεύχος 37, «Πεζοδρόμηση Διονυσίου Αρεοπαγίτου – Αποστόλου Παύλου», 2003
6. Ελένη Σβορώνου, Αρχαία Αθήνα, Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, 2003
7. Τσουνής Γρηγόρης, Γύρω από την Ακρόπολη, Εκδόσεις Explorer, 2004
8. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
9. Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός των τεσσάρων μεγάλων πλατειών της Αθήνας, Εκδόσεις ΕΑΧΑ, 2001
10. Ενημερωτικό και φωτογραφικό υλικό από την ΕΑΧΑ Α.Ε.
11. Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αττικής, Μέτρο 1.2. Προστασία – Ανάδειξη Μνημείων Συνόλων και Αρχαιολογικών Χώρων, 2003
12. Συνέδριο ΕΑΧΑ Α.Ε., Η αισθητική των πόλεων και η τεχνική των παρεμβάσεων, Οκτώβριος 2003
13. www.culture.gr , ο δικτυακός τόπος του Υπουργείου Πολιτισμού
14. www.minenv.gr , ο δικτυακός τόπος του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
15. David W. Rupp, Αθηναϊκοί Περίπατοι, Road Editions, 2004

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

11.1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗΣ 6

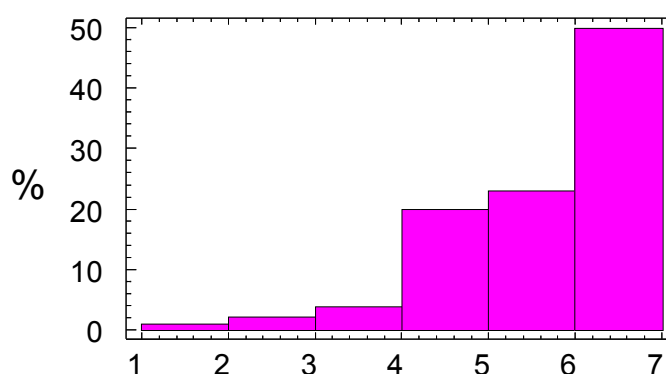
Πόσο πιστεύετε ότι το πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας ότι μπορεί να βοηθήσει τον τουρισμό;

Στην προηγούμενη ερώτηση οι απαντήσεις που μας δόθηκαν ήταν 335 και το εντυπωσιακό ήταν ότι η μέση βαθμολογία που δόθηκε στην επταβάθμια κλίμακα ήταν 6,10 , στοιχείο που καταδεικνύει το πόσο πολύ σημαντικό θεωρούν οι Αθηναίοι το συγκεκριμένο πρόγραμμα για την πόλη τους.

Πίνακας 11.1.

Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής
Μέγεθος Δείγματος = 335
Μέσος = 6,10
Διασπορά = 1,25
Τυπική απόκλιση = 1,12
Std. Skewness = -10,37
Std. Kurtosis = 7,95

ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΣΥΧΝΟΤΗΤΩΝ

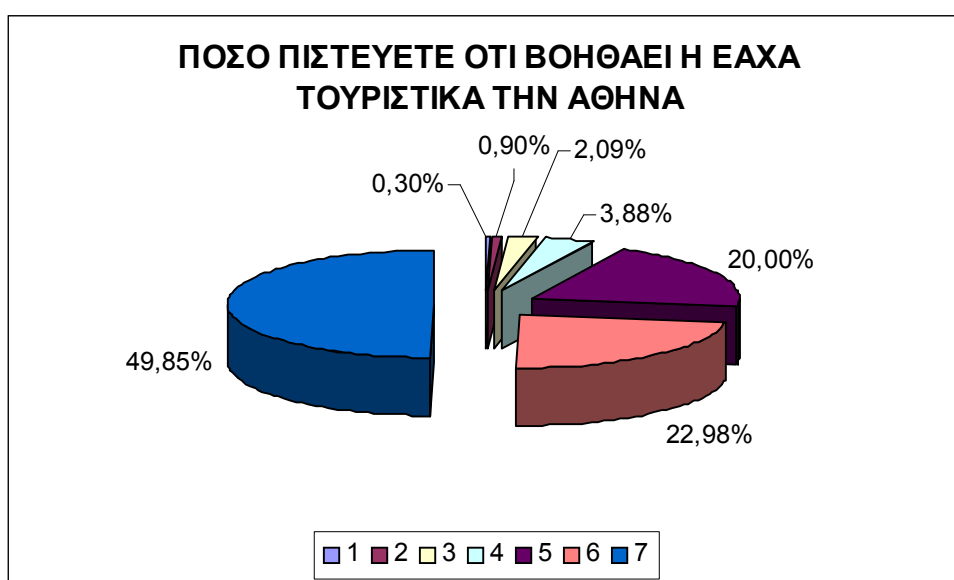

Διάγραμμα 11.1

Όπως παρατηρούμε μάλιστα από το ιστόγραμμα σχετικών συχνοτήτων το ποσοστό των πολιτών που βαθμολογούν στη συγκεκριμένη ερώτηση από 5 και άνω φτάνει το 93%, αποτελεί δηλαδή την συντριπτική πλειοψηφία.

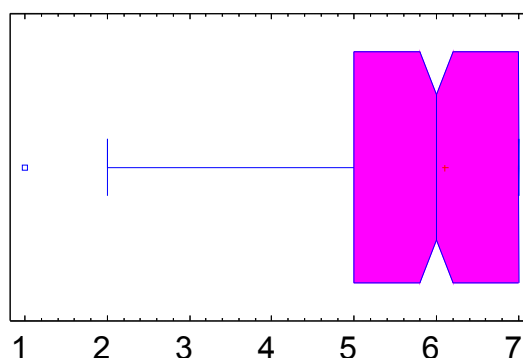
Πίνακας 11.2. Σχετική συχνότητα βαθμολογιών συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ

ΒΑΘΜΟΣ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ
1	0,30%
2	0,90%
3	2,09%
4	3,88%
5	20,00%
6	22,98%
7	49,85%

Διάγραμμα 11.2.

Η συσσώρευση των βαθμολογιών στην περιοχή 5 έως 7 φαίνεται και από το ακόλουθο box and whisker plot το οποίο φανερώνει τόσο τον μέσο όρο στο 6,1, την διάμεσο στο 6 και τα ενδοτεταρτημοριακά εύρη.

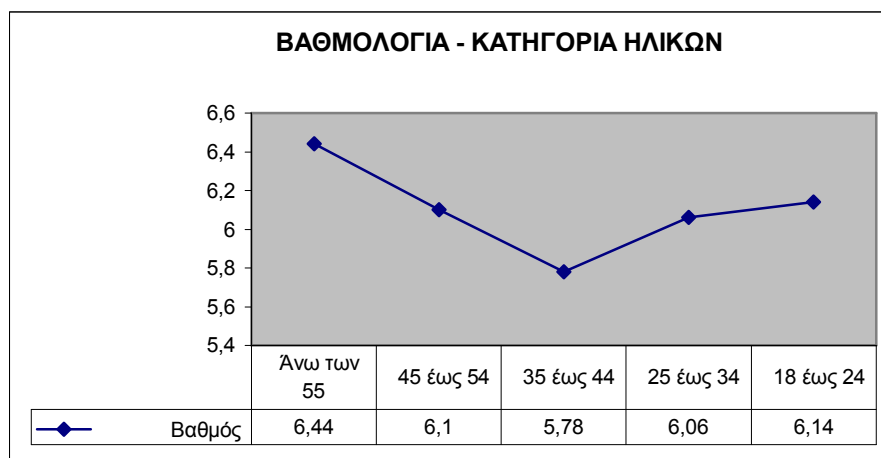
Box-and-Whisker Plot – Πόσο μπορεί η ΕΑΧΑ να βοηθήσει τον τουρισμό

Ακολουθως, θα παρουσιάσουμε τους μέσους οι οποίοι προκύπτουν από τις κατηγοριοποιήσεις που έχουμε δημιουργήσει στο δείγμα μας. Ξεκινώντας από τον διαχωρισμό του φύλου προκύπτει το γεγονός ότι οι γυναίκες θεωρούν σε ελαφρά πιο αυξημένο βαθμό σημαντικό το πρόγραμμα της ΕΑΧΑ, 6,20 έναντι 5,97 χωρίς πάντως να μπορεί να θεωρηθεί αξιοσημείωτη μια τόσο μικρή διαφορά.

Πίνακας 11.3 Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση το φύλο

ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	5,97
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	6,2

Με βάση πολλές κατηγορίες ηλικιών παρατηρείται το φαινόμενο U δηλαδή υψηλές τιμές πολλές ακραίες κατηγορίες και χαμηλότερες πολλές κεντρικές. Για παράδειγμα πολλές ηλικίες 55 και άνω η μέση βαθμολογία φτάνει το 6,44 , πολλές ηλικίες 18 έως 25 το 6,15 ενώ αντιθέτως πολλές κεντρικές ηλικίες 35 με 44 η βαθμολογία φτάνει το 5,78 σχεδόν 0,65 βαθμούς διαφορά από την υψηλότερη βαθμολογία. Το φαινόμενο αυτό ίσως μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι οι κεντρικές ηλικίες αποτελούν πολλές κατεξοχήν εργαζόμενους πολλές οι οποίοι έχουν ακούσει πολλές φορές για βελτίωση των καταστάσεων, πολλές πόλεως και του τουριστικού προϊόντος και έχουν απογοητευθεί. Οι μεγαλύτερες ηλικίες ελπίζουν στο φιλόδοξο αυτό σχέδιο καθώς βλέπουν τα γεγονότα από μια πιο διαφορετική σκοπιά, πιο πολύ ως αντικειμενικοί παρατηρητές. Οι μικρές δε ηλικίες, δεν έχουν προλάβει ούτε να απογοητευθούν ούτε να ακούσουν ποτέ άλλοτε φιλόδοξα και μεγαλεπήβολα σχέδια με αποτέλεσμα να στηρίζουν και αυτοί πολλές ελπίδες.

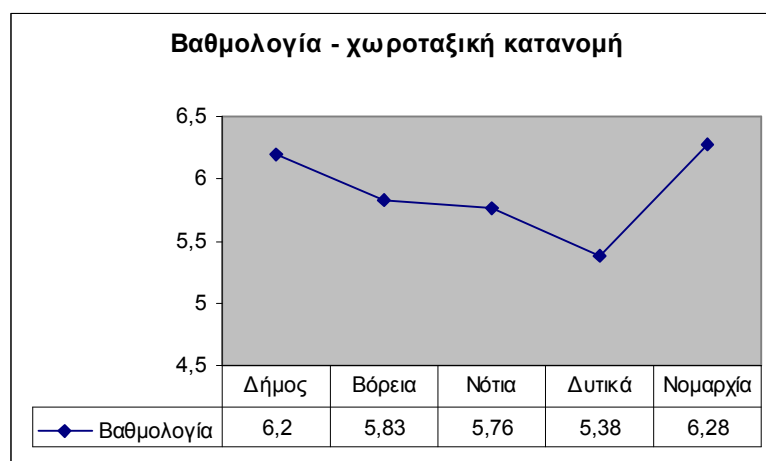

Διάγραμμα 11.4. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

Πίνακας 11.4. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Άνω των 55	6,44
45 – 54	6,1
35 – 44	5,78
25 – 34	6,06
18 – 24	6,14

Ο επόμενος διαχωρισμός έγινε με βάση την χωροταξική κατανομή της περιοχής κατοικίας των ερωτηθέντων και τα αποτελέσματα ήταν ενδιαφέροντα. Όπως ήταν λογικό οι κάτοικοι του Δήμου αντιμετωπίζουν με μεγαλύτερη ελπίδα το γεγονός της υλοποίησης του προγράμματος και των μελλοντικών προοπτικών γεγονός που αποτυπώνεται και στην ιδιαίτερα υψηλή βαθμολογία η οποία φτάνει το 6,20. Οι περί τον Δήμο κάτοικοι δεν βαθμολογούν υψηλά την συγκεκριμένη προοπτική κυρίως λόγω έλλειψης άμεσου ενδιαφέροντος. Το αξιοσημείωτο όμως είναι ότι οι κάτοικοι της Νομαρχίας Πειραιά επικροτούν την συγκεκριμένη προοπτική με 6,28 βαθμολογία μεγαλύτερη και από αυτή των κατοίκων του Δήμου. Δίνουν λοιπόν σαφέστατη άποψη για το αν πιστεύουν ότι ένα ανάλογο πρόγραμμα μπορεί να βοηθήσει στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής τους.

Διάγραμμα 11.5 Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση την περιοχή κατοικίας

Πίνακας 11.5. Μέση βαθμολογία ερώτησης 6 με βάση την περιοχή κατοικίας

ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΜΕΣΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	6,2
ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	5,83
ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	5,76
ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ	5,38
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	6,28

Όσον αφορά τον διαχωρισμό ανάλογα με την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο, τα αποτελέσματα καταδεικνύουν ότι στο συγκεκριμένο ερώτημα προκύπτουν ταυτόσημα αποτελέσματα και βαθμολογίες κοντά στο 6,10.

Βιβλιογραφία 11^{ου} Κεφαλαίου

1. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
2. Ενημερωτικό υλικό από την ΕΑΧΑ Α.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 : ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

12.1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗΣ 7

Τι βαθμό θα βάζατε στο πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας συνολικά;

Η ερώτηση αυτή αποτελεί την ουσία όλης της έρευνας, καθώς μέσω αυτής θα μπορέσουμε να διαπιστώσουμε το κατά πόσο θετικά ή αρνητικά έχει περάσει το μήνυμα του τεράστιου αυτού εγχειρήματος και κατά πόσο οι Αθηναίοι το κρίνουν επιτυχημένο ή όχι. Είναι το κύριο ερώτημα και για αυτό θα δοθεί μεγαλύτερη έμφαση τόσο στα εξαγόμενά του όσο και στην στατιστική ανάλυση των δεδομένων.

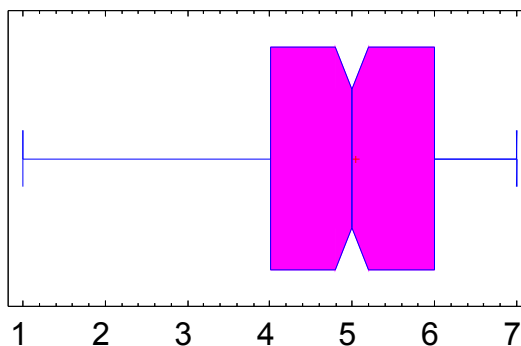
Ξεκινώντας από τα απλά στοιχεία περιγραφικής στατιστικής προκύπτουν τα ακόλουθα :

Πίνακας 12.1.

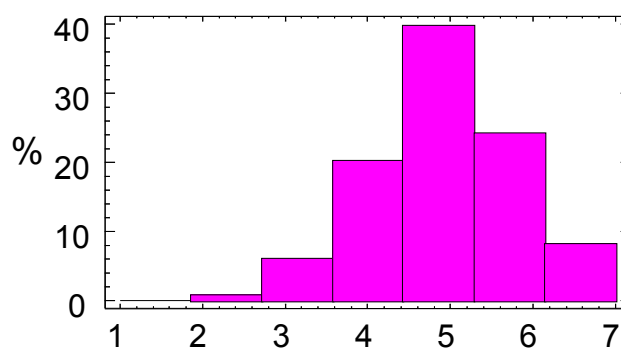
Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής
Μέγεθος Δείγματος = 326
Μέσος = 5,04
Διασπορά = 1,15 Διάμεσος = 5,0
Τυπική απόκλιση = 1,07
Std. Skewness = -2,29 Std. Kurtosis = 1,07

Από 326 οι οποίοι απάντησαν στην συγκεκριμένη ερώτηση, η μέση βαθμολογία των απαντήσεων ήταν 5,04 με άριστα το 7. Η διάμεσος ήταν 5, η διασπορά 1,16 και η τυπική απόκλιση 1,07. Οι τυποποιημένες skewness και kurtosis είναι $-2,28$ και $1,07$ αντίστοιχα γεγονός που καταδεικνύει ότι αφού μία εκ των δύο δεν ανήκει στο $(-2,2)$ η μεταβλητή της βαθμολογίας δεν μπορεί να προσεγγιστεί από κανονική κατανομή. Ακολουθώντας στο box and whisker plot μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι η μεταβλητή είναι σχεδόν συμμετρική με κέντρο το 5. Κάτι τέτοιο φαίνεται εξάλλου και από το ιστόγραμμα σχετικών συχνοτήτων που ακολουθεί.

Box-and-Whisker Plot – Συνολική βαθμολογία προγράμματος ΕΑΧΑ

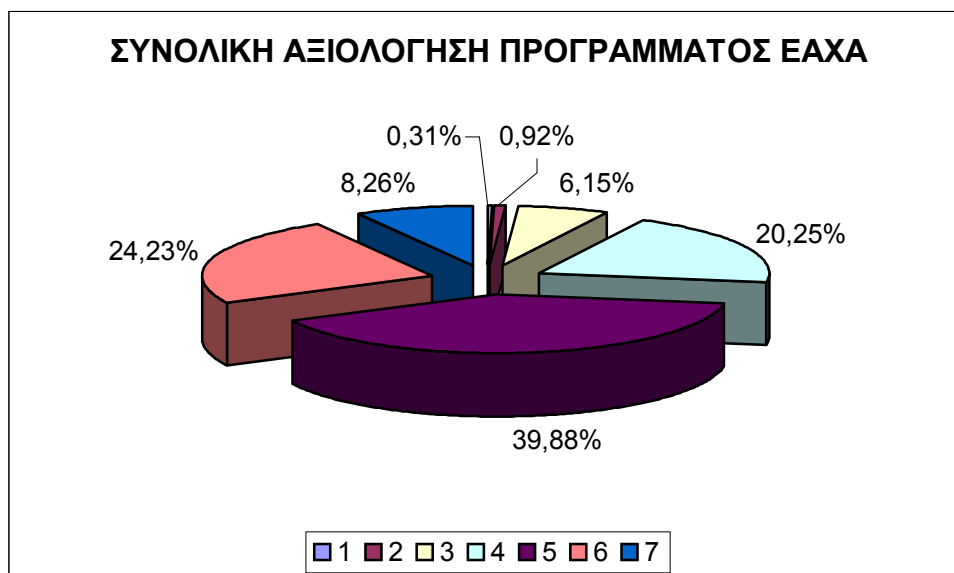
ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΣΥΧΝΟΤΗΤΩΝ

Διαγράμματα 12.1 – 12.2. Box and Whisker Plot – Ιστογράμμα συχνοτήτων ερώτησης 7

Πίνακας 12.2. Σχετικές συχνότητες βαθμολογιών ερώτησης 7

ΒΑΘΜΟΣ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ
1	0,31%
2	0,92%
3	6,15%
4	20,25%
5	39,88%
6	24,23%
7	8,26%

Διάγραμμα 12.3.

Διαπιστώνουμε ότι το 40% των ερωτηθέντων βαθμολόγησε το πρόγραμμα με 5 στα 7 ενώ ακολουθεί ως βαθμολογία το 6 με ποσοστό 24% και εν συνεχεία το 4 με ποσοστό 20%. Οι τρεις αυτές βαθμολογίες συγκεντρώνουν μαζί το 84% των απαντήσεων. Εάν σε αυτό προσθέσουμε και το 8% αυτών που απάντησαν το 7, παρατηρούμε ότι το 92% των πολιτών βαθμολόγησε το πρόγραμμα με βαθμό πάνω από την μέση, ποσοστό εξαιρετικά υψηλό.

Εν συνεχεία θα προσπαθήσουμε με τις κατηγοριοποιήσεις που έχουμε δημιουργήσει να εξάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα για διαφορετικές επιδράσεις που τυχόν υπήρξαν. Και στην συγκεκριμένη ερώτηση όπως και στην προηγούμενη, οι γυναίκες εμφανίζονται ελαφρώς πιο ευχαριστημένες καθώς βαθμολογούν με 5,11 έναντι 4,94 των αντρών.

Πίνακας 12.3. Μέση βαθμολογία συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση το φύλο

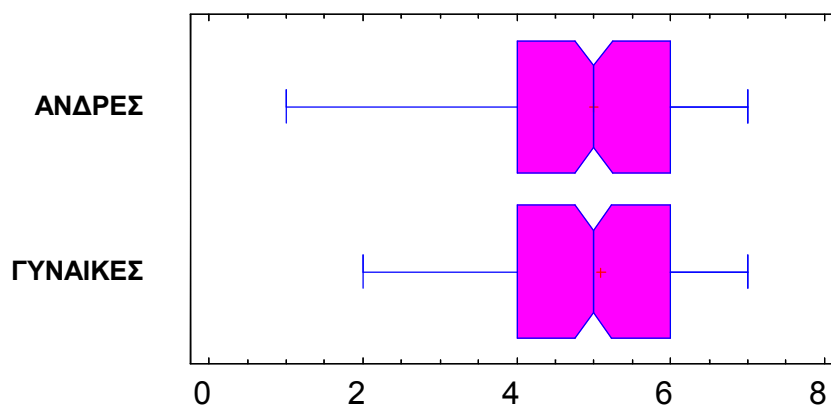
ΦΥΛΟ	ΜΕΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΣ	4,94
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	5,11

Όσον αφορά τις κατηγορίες ηλικιών οι μεγάλες ηλικίες όπως και στα επιμέρους έργα έτσι και συνολικά εμφανίζονται πιο γενναιόδωρες στην βαθμολογία τους καθώς πλησιάζει το 5,5 σε αντίθεση με τις ηλικίες κάτω των 35 όπου εμφανίζεται σταθερή στο 4,77.

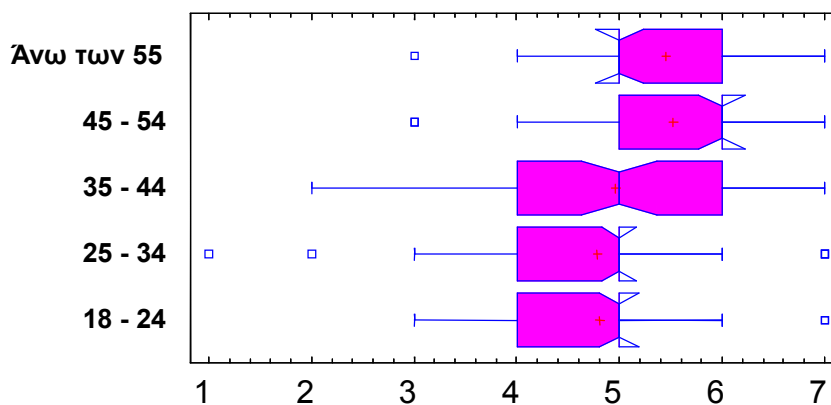
Πίνακας 12.4. Μέση βαθμολογία συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση τις κατηγορίες ηλικιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΜΕΣΟΣ
Άνω των 55	5,48
45 - 54	5,53
35 - 44	4,87
25 - 34	4,77
18 - 24	4,77

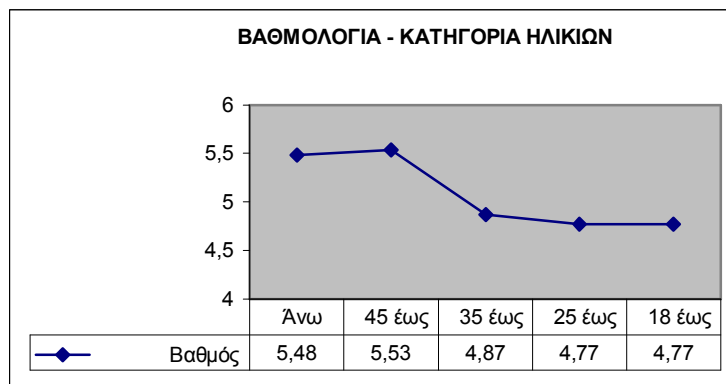
Box-and-Whisker Plot – Συνολική βαθμολογία

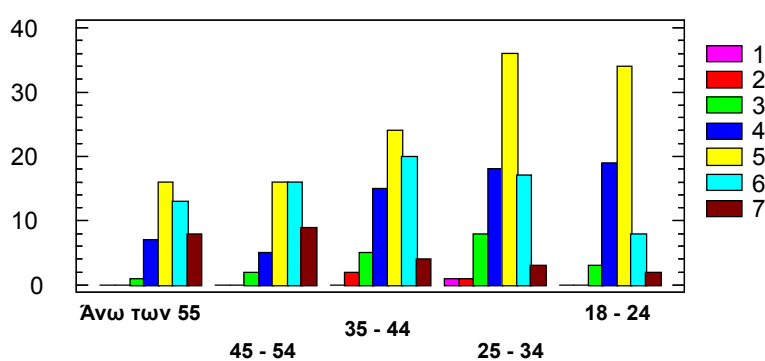
Box-and-Whisker Plot

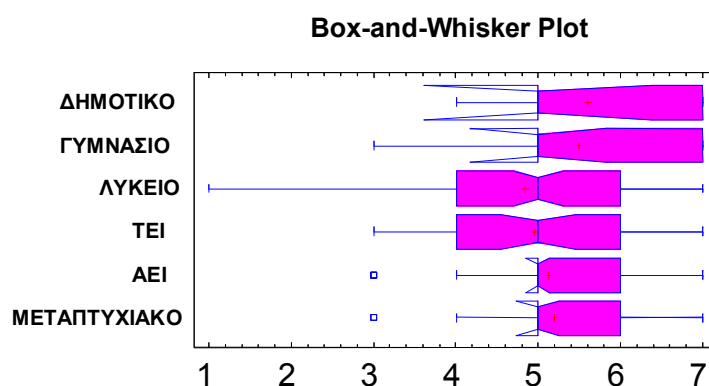
Διαγράμματα 12.4. – 12.5. Box and Whisker Plots συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΑΧΑ ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ

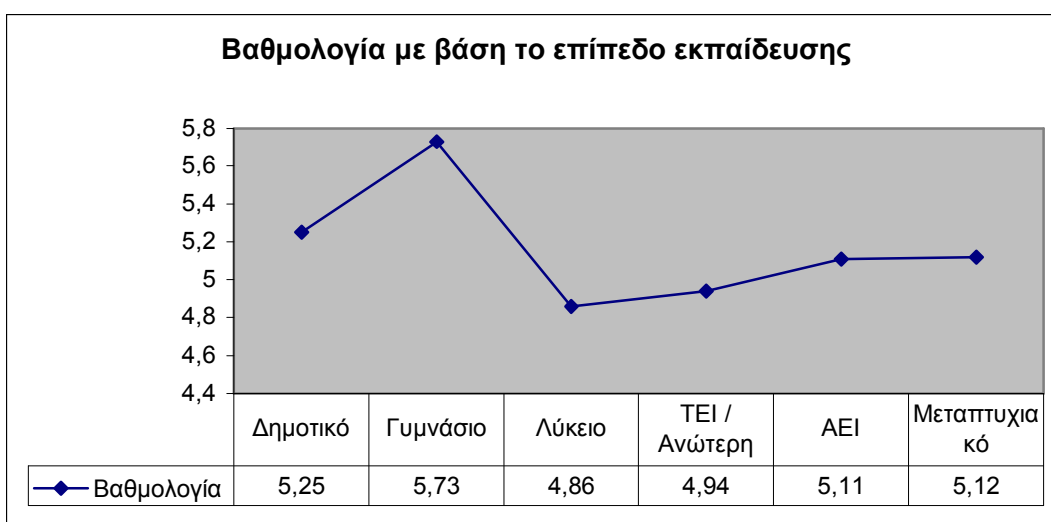
Από το προηγούμενο διάγραμμα διαπιστώνουμε και το γεγονός ότι οι μικρές ηλικίες δεν δίνουν τόσο εύκολα βαθμούς άνω του 5 όταν στις κατηγορίες άνω των 35 τα ποσοστά αυτών που βαθμολόγησαν με 6 είναι παρόμοια με αυτών που βαθμολόγησαν το πρόγραμμα με 5.

Από τον διαχωρισμό που προέκυψε με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης δημιουργούνται τρεις υποομάδες με παρόμοιες βαθμολογίες. Η πρώτη αποτελείται από τους αποφοίτους βασικής εκπαίδευσης οι οποίοι βαθμολογούν πολύ υψηλά το πρόγραμμα και με μέσο όρο 5,50. Η αμέσως επόμενη ομάδα αποτελείται από τους Αποφοίτους Τριτοβάθμιας και Ανώτερης Εκπαίδευσης και η μέση βαθμολογία αγγίζει το 4,90. Τέλος, οι απόφοιτοι Πανεπιστημιακής και Μεταπτυχιακής Εκπαίδευσης βαθμολογούν το αποτέλεσμα με 5,10 περίπου. Παρατηρείται, δηλαδή και πάλι το φαινόμενο U που φάνηκε και σε περιπτώσεις όπου οι πολίτες βαθμολογούσαν μεμονωμένα τα έργα.

Πίνακας 12.5. Μέσες βαθμολογίες συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης

Επίπεδο Εκπαίδευσης	Βαθμολογία
Δημοτικό	5,25
Γυμνάσιο	5,73
Λύκειο	4,86
ΤΕΙ / Ανώτερη σχολή	4,94
ΑΕΙ	5,11
Μεταπτυχιακό	5,12

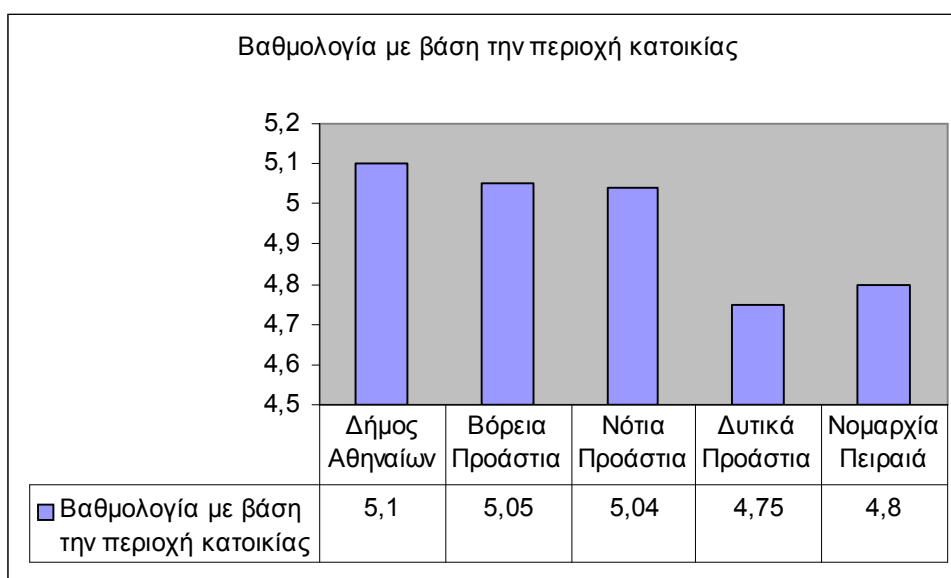

Διάγραμμα 12.9

Όπως ήταν αναμενόμενο οι κάτοικοι του Δήμου Αθηναίων βαθμολόγησαν αρκετά υψηλά το πρόγραμμα – με 5,10. Ακολουθώντας οι κάτοικοι Βορείων και Νοτίων Προαστίων, ενώ και πάλι οι κάτοικοι της Νομαρχίας Πειραιά βαθμολόγησαν υψηλότερα από τους κατοίκους των Δυτικών Προαστίων.

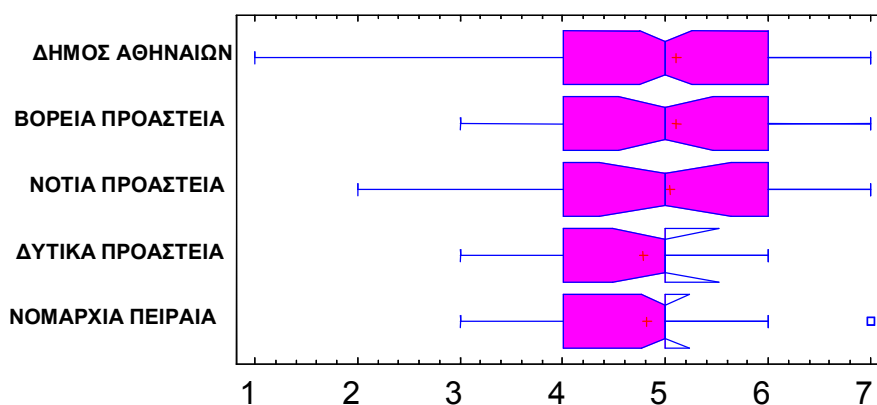
Πίνακας 12.6 Μέσες βαθμολογίες συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση την περιοχή κατοικίας

Χωροταξική κατανομή	
Δήμος Αθηναίων	5,1
Βόρεια Προάστια	5,05
Νότια Προάστια	5,04
Δυτικά Προάστια	4,75
Νομαρχία Πειραιά	4,8

Διάγραμμα 12.10

Box-and-Whisker Plot

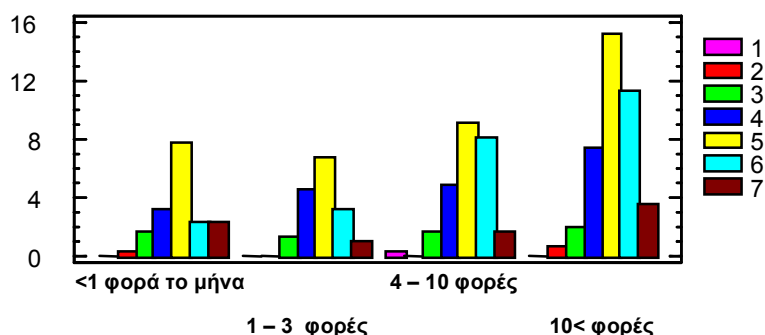

Τέλος, με βάση τη συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο, παρουσιάζεται όπως είναι λογικό μια ανοδική τάση στις βαθμολογίες των πολιτών αυξανόμενων των φορών που οι πολίτες επισκέπτονται το κέντρο της Αθήνας, φτάνοντας έτσι σε βαθμολογίες άνω του 5,10. Παρατηρούμε καλύτερα το φαινόμενο αυτό και στο ακόλουθο διάγραμμα όπου φαίνεται ξεκάθαρα η αύξηση των μεγάλων βαθμολογιών στις κατηγορίες 3 και 4, δηλαδή σε πολίτες που κατεβαίνουν περισσότερο από μία φορά την εβδομάδα στο κέντρο.

Πίνακας 12.7 Μέσες βαθμολογίες συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ	ΜΕΣΟΣ
<1 φορά το μήνα	4,96
1 - 3 φορές	4,88
4 - 10 φορές	5,08
10< φορές	5,12

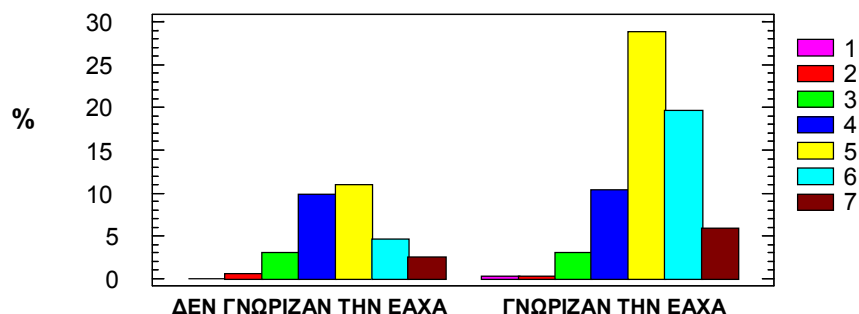
Συνολική αξιολόγηση της ΕΑΧΑ με βάση την συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο

Διάγραμμα 12.11

Ένας άλλος ενδιαφέρων διαχωρισμός θα μπορούσε να προκύψει από τις βαθμολογίες που έδωσαν οι πολίτες αναλόγως με το αν γνώριζαν ή όχι το πρόγραμμα της Ενοποίησης. Όπως ήταν λογικό οι γνώστες του προγράμματος βαθμολόγησαν υψηλότερα επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά το γεγονός ότι η παρέμβαση της Ενοποίησης αντιμετωπίζεται θετικά από τους πολίτες αρκεί αυτοί να την γνωρίσουν. Η διαφορά που προκύπτει είναι της τάξεως της μισής μονάδας – 5,18 έναντι 4,73 – γεγονός που σημαίνει ότι με κατάλληλη προβολή του έργου η τελική βαθμολογία που θα μπορούσε να επιτευχθεί στην ερώτηση αυτή θα μπορούσε να φτάσει ακόμη και τους 5,50 βαθμούς.

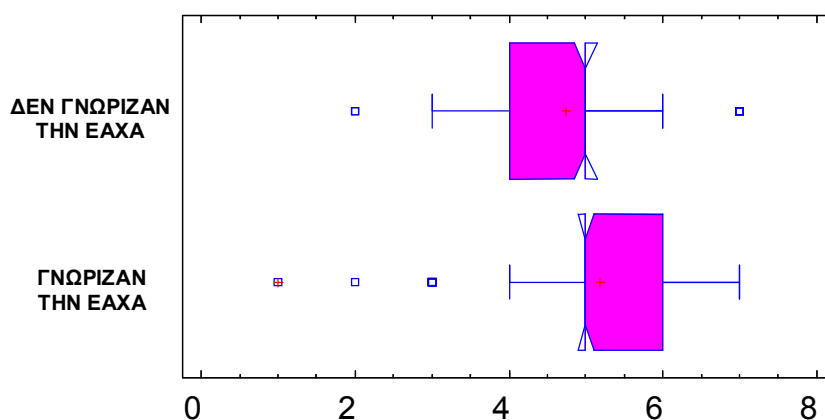
ΠΩΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΟΥΝ ΤΗΝ ΕΑΧΑ ΟΙ ΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΝΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πίνακας 12.8 Μέση βαθμολογία συνολικής αξιολόγησης ΕΑΧΑ με βάση την γνώση του Προγράμματος

Γνωρίζετε την ΕΑΧΑ;	Βαθμολογία
ΝΑΙ	5,18
ΟΧΙ	4,73

Box-and-Whisker Plot

Διάγραμμα 12.13

Βιβλιογραφία 12^{ου} Κεφαλαίου

1. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
2. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw Hill – Irwin, 5th edition, 2003

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 : ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

13.1. ΧΑΡΑΞΗ ΟΔΕΥΣΕΩΝ ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΟΡΑΣΗΣ

Το έργο έχει ως στόχο τη δημιουργία οδηγού τυφλών σε κεντρικές οδούς του Κέντρου της Αθήνας (Σταδίου - Φιλελλήνων - Αμαλίας - Κολοκοτρώνη - Μητροπόλεως).

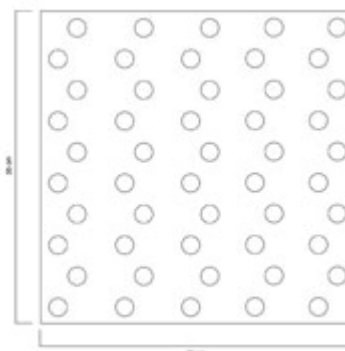
Τα τελευταία χρόνια γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια να δημιουργηθούν στους κοινόχρηστους χώρους και το αστικό πεδίο κατάλληλες συνθήκες για να διευκολύνουν τη μετακίνηση των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας εντάσσονται οι οδηγίες που αφορούν στις προδιαγραφές της χάραξης οδηγού για τα άτομα με ειδικές ανάγκες όρασης.

Συγκεκριμένα, σε όλους τους κοινόχρηστους χώρους που προορίζονται για την κυκλοφορία πεζών «επιβάλλεται η κατασκευή οδηγού τυφλών» (Αποφ. ΥΠ. ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. 52488/16-11-2001). Ο οδηγός αυτός κατασκευάζεται με έγχρωμες τετράγωνες πλάκες πεζοδρομίου οι οποίες διαφοροποιούνται ως προς τα ανάγλυφα σχέδιά τους και το χρωματισμό τους ως εξής:

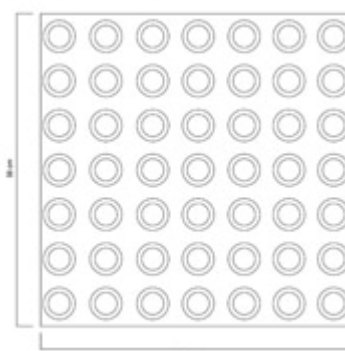
1. ριγέ με πλατιές, αραιές ρίγες: σήμανση πορείας – τοποθετούνται με τις ρίγες παράλληλα με τον άξονα κίνησης

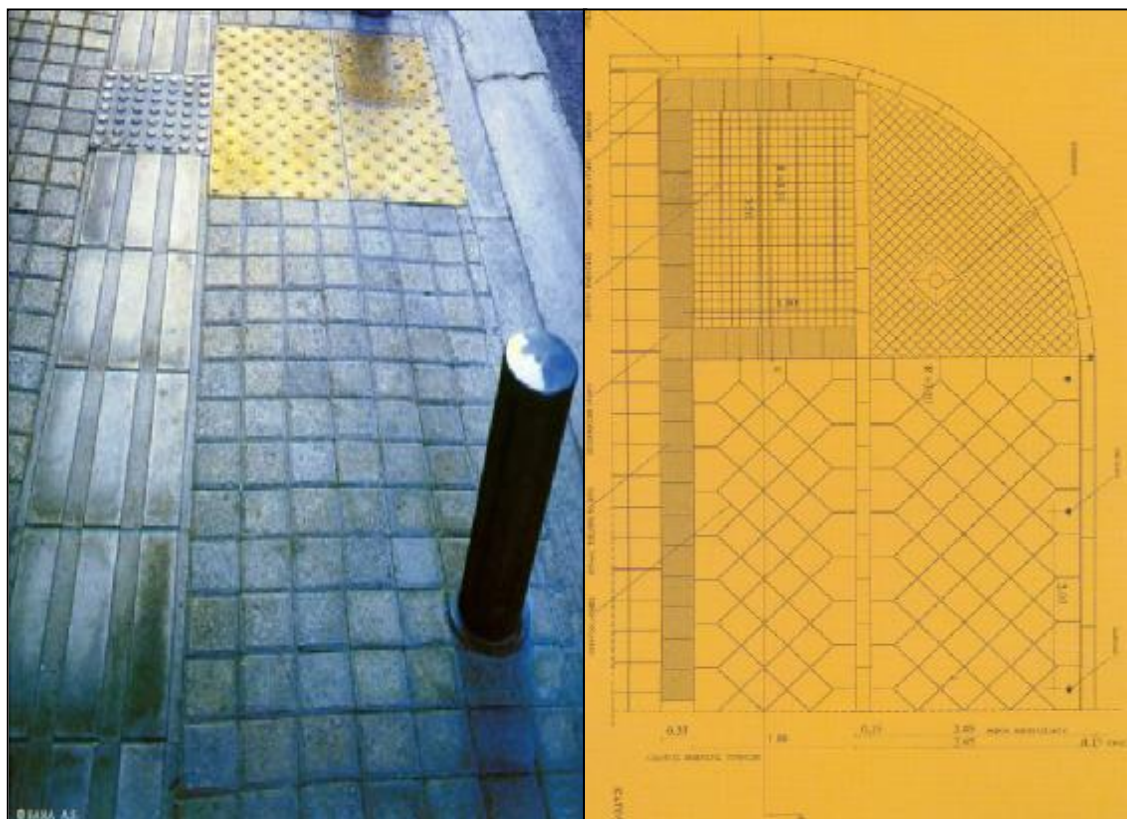
2. φολιδωτές με έντονες φολίδες χρώματος κίτρινου: σήμανση κινδύνου – τοποθετούνται στην αρχή και το τέλος των ραμπών και σκαλών, στις εισόδους ασανσέρ και γενικά όπου υπάρχει ανάγκη επισήμανσης κινδύνου ή εμποδίου

3. φολιδωτές με πυκνότερες και λιγότερο έντονες φολίδες: σήμανση αλλαγής πορείας – τοποθετούνται στα σημεία αλλαγής κατεύθυνσης

4. ριγέ με στενές και πυκνές ρίγες: σήμανση εξυπηρέτησης – τοποθετούνται για την καθοδήγηση σε σημεία εξυπηρέτησεων (ταχυδρομικά κουτιά, τηλεφωνικοί θάλαμοι κλπ)

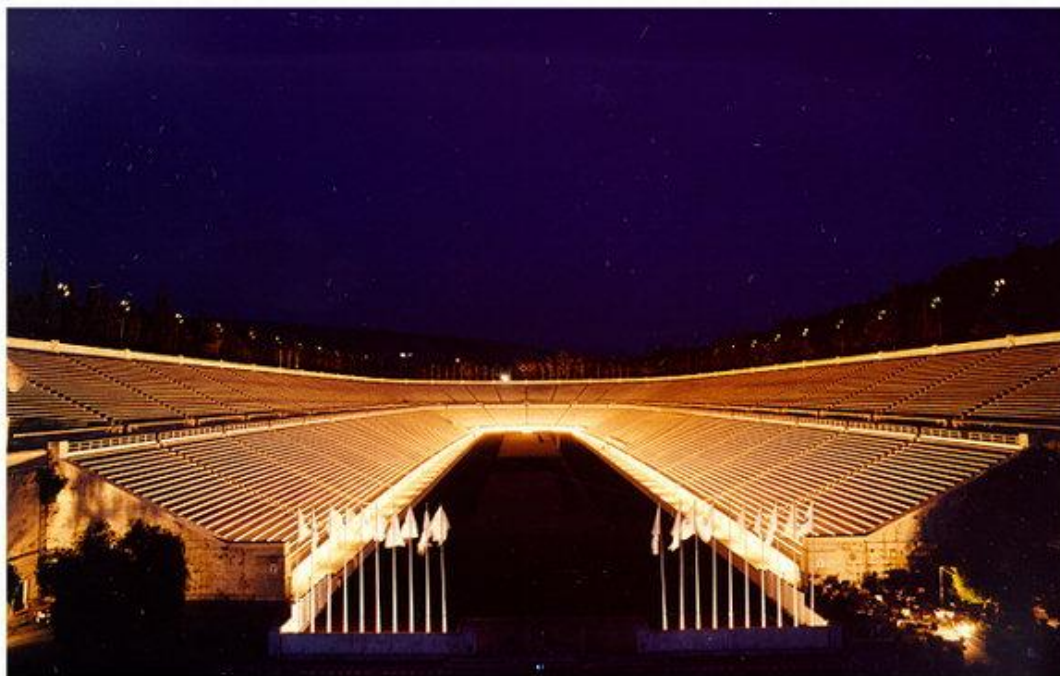

13.2. ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων που έχει αναλάβει η Εταιρεία Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας (ΕΑΧΑ) εκπονήθηκε, από τον Γάλλο ειδικό Roger Narboni, μελέτη του γενικού φωτισμού των αξόνων και των σημαντικών σημείων του συνολικού χώρου στον οποίο δραστηριοποιείται η ΕΑΧΑ Α.Ε. έτσι ώστε να επιτευχθεί ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός του φωτισμού και των εντυπώσεων που δημιουργεί στους διευθετημένους αυτούς χώρους.

Παράλληλα πραγματοποιήθηκε ένα προσχέδιο φωτισμού σε συνεργασία με την ομάδα των αρχιτεκτόνων που έχει αναλάβει την μελέτη διαμόρφωση των οδών Διονυσίου Αρεοπαγίτου και Αποστόλου Παύλου έτσι ώστε να διασφαλιστεί η συνοχή του φωτισμού αυτών των τμημάτων της πόλης με το φωτισμό των ενοποιημένων αρχαιολογικών χώρων.

Βιβλιογραφία 13^{ου} Κεφαλαίου

1. Ενημερωτικό και φωτογραφικό υλικό από την ΕΑΧΑ Α.Ε., 2005
2. www.astynet.gr, ο δικτυακός τόπος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας

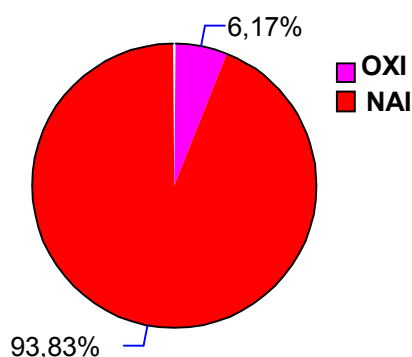
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14 : ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

14.1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗΣ 8

Θα επιθυμούσατε την επέκταση του προγράμματος της Ενοποίησης σε περιοχές όπως του Πειραιά ή του ευρύτερου χώρου του Λεκανοπεδίου της Αττικής; (περιλαμβάνοντας τον Μαραθώνα, το Σούνιο κ.α.) ;

Με την ερώτηση αυτή οι πολίτες καλούνται να δώσουν την άποψή τους για το αν θα πρέπει να συνεχιστεί το πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας, αλλά και να επεκταθεί και σε άλλες περιοχές της Αττικής, όπως στον Πειραιά, το Σούνιο, τον Μαραθώνα. Είναι η κατάλληλη στιγμή μιας και ο πολίτης έχει συνειδητοποιήσει την σημασία και το έργο της ΕΑΧΑ, το έχει κρίνει, και δίνει την άποψη του για την μελλοντική προοπτική.

Πρέπει να συνεχιστεί και να επεκταθεί η Ενοποίηση
Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας;

Διάγραμμα 14.1

Από το ανωτέρω διάγραμμα η ξεκάθαρη απάντηση των πολιτών φαίνεται ότι είναι υπέρ της συνέχισης του έργου. Το ποσοστό των θετικών απαντήσεων φτάνει το 94%, πλησιάζει δηλαδή την απόλυτη ομοφωνία. Το ποσοστό αυτό μάλιστα είναι ανεξάρτητο φύλου, ηλικίας, επιπέδου εκπαίδευσης ή χωροταξικής κατανομής του ερωτηθέντος καθώς σε κάθε περίπτωση το ποσοστό των καταφατικών απαντήσεων ξεπερνά το 90%.

Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι ακόμη και αυτοί που δεν γνώριζαν την Ενοποίηση απαντούν ότι θέλει να συνεχιστεί σε ποσοστό 94%, ίδιο δηλαδή με το ποσοστό αυτών των οποίων γνώριζαν εξ αρχής την ενοποίηση.

Παρατηρούμε ακόμη και αυτοί που έχουν βαθμολογήσει χαμηλά το συνολικό πρόγραμμα της ΕΑΧΑ είναι υπέρ της συνέχισης και επέκτασής του αναγνωρίζοντας τις θετικές προοπτικές.

Πίνακας 14.1

Θέλετε να συνεχιστεί το Πρόγραμμα της ΕΑΧΑ;	ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ						
	1	2	3	4	5	6	7
ΟΧΙ	100,00%	33,33%	15,00%	4,55%	3,88%	2,56%	0,00%
ΝΑΙ	0,00%	66,67%	85,00%	95,45%	96,12%	97,44%	100,00%

Έτσι για παράδειγμα αυτοί που έχουν βαθμολογήσει το συνολικό πρόγραμμα με 2 και 3 επικροτούν την συνέχιση του κατά 66,7% και 85% αντίστοιχα. Τα δε αντίστοιχα ποσοστά για αυτούς που έχουν βαθμολογήσει από 4 και άνω είναι όλα άνω του 95%. Είναι λοιπόν, γεγονός ότι η Αθήνα από ότι φαίνεται είχε απόλυτη ανάγκη από το συγκεκριμένο πρόγραμμα το οποίο οι Αθηναίοι το αντιλαμβάνονται σαν μια ανάσα ζωής, ακόμη και αν πιστεύουν κάποιιοι ότι δεν εφαρμόστηκε απολύτως σωστά.

Τα πολύ μεγάλα αυτά ποσοστά είναι μια σαφέστατη ένδειξη ότι η Πολιτεία ίσως θα έπρεπε να εξετάσει την δυνατότητα να μεταφέρει η ΕΑΧΑ την τεχνογνωσία και την εμπειρία της και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, όπου πιθανόν θα μπορούσε να εφαρμοστεί ένα παρόμοιο πρόγραμμα – Πειραιάς, Θεσσαλονίκη -. Για τους κατοίκους μάλιστα της Νομαρχίας Πειραιώς η έρευνα έδειξε ότι το 95,56% συμφωνεί με την συνέχιση και επέκταση του Προγράμματος.

Βιβλιογραφία 14^{ου} Κεφαλαίου

1. Μ. Παπαδάκης, Κ.Τσίμπος, Α. Μουρελάτος, Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το πρόγραμμα Statgraphics, Εκδόσεις Σταμούλη, 1997
2. Aczel – Sounderpandian, Complete Business Statistics, Mc Graw, 2003

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 : ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Πριν την διεξαγωγή της έρευνας, εξ αιτίας του γεγονότος ότι δεν είχε διεξαχθεί στο παρελθόν αντίστοιχη έρευνα για την Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας, υπήρχε αβεβαιότητα όσον αφορά την αντιμετώπιση που επεφύλαξαν τελικά οι Αθηναίοι στην μεγάλη αυτή πολεοδομική παρέμβαση. Τώρα πια, έχοντας αναλύσει διεξοδικά όλες τις απαντήσεις και αντιδράσεις των πολιτών μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι ο κόσμος επικροτεί το έργο της ΕΑΧΑ.

Ο μέσος όρος της συνολικής αξιολόγησης ξεπερνά το 5 στην επταβάθμια κλίμακα, ενώ όλα τα έργα –πλην της πλατείας Ομονοίας- εμφανίζουν υψηλούς μέσους αλλά και υψηλούς δείκτες αποτελέσματος / προσδοκίας, οι οποίοι ξεπερνούν το 0,85 και σε πολλές περιπτώσεις αγγίζουν το 0,95. Ειδικότερα, έργα όπως ο «Μεγάλος Περίπατος» - το μεγάλο στοίχημα της ΕΑΧΑ- όχι μόνο έγιναν και λειτούργησαν αλλά βαθμολογήθηκαν από τους πολίτες με βαθμούς που πλησιάζουν το 6, δείχνοντας έτσι την ικανοποίησή τους για το αποτέλεσμα αλλά και φανερώνοντας για άλλη μια φορά το πόσο ανάγκη είχε αυτή η πόλη την συγκεκριμένη παρέμβαση που βρισκόταν «επί χάρτου» τα τελευταία 150 χρόνια.

Αξίζει δε να σημειωθεί ότι η ΕΑΧΑ επιτυγχάνει αυτούς τους υψηλούς βαθμούς αποδοχής, χωρίς να έχει καταστεί ακόμη καθολικά γνωστή. Όπως αναλύθηκε, τελικά περίπου 1 στους 2 Αθηναίους γνωρίζει την ύπαρξη της Εταιρείας και τις περισσότερες φορές μάλιστα συγχέει το όνομα της και θεωρεί ότι ασχολείται μόνο με έργα σε αρχαιολογικούς χώρους και μνημειακά σύνολα. Τα ποσοστά αναγνωρισιμότητας βέβαια αυξάνονται στο 65%, στα άτομα αρκετά υψηλού μορφωτικού επιπέδου, ηλικίας άνω των 35, οι οποίοι κατεβαίνουν συχνά στο κέντρο – τουλάχιστον 1 με 2 φορές την εβδομάδα -. Και πάλι όμως το ποσοστό αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ικανοποιητικό και για τον λόγο αυτό θα έπρεπε να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στην επικοινωνιακή πολιτική της εταιρείας αλλά και στην προβολή της.

Αδύνατα σημεία της ΕΑΧΑ είναι οι νεαρές ηλικίες, ειδικά κάτω των 25 ετών, και οι πολίτες με όχι ιδιαίτερα υψηλό μορφωτικό επίπεδο. Είναι μάλιστα παράδοξο να μην γνωρίζουν οι νέοι, την εταιρεία που δημιούργησε τον

πεζόδρομο της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, της Αποστόλου Παύλου, της Ερμού, σημεία τα οποία η δημιουργία τους προσέλκυσε πληθώρα ατόμων της αυτής ηλικίας. Σαφέστατα, ο κόσμος έχει διαγνώσει την ανεπαρκή προβολή της Ενοποίησης στους πολίτες για αυτό και σε ποσοστό 75% συμφωνεί με την άποψη αυτή.

Είναι σίγουρο, ότι αφού οι Αθηναίοι βαθμολογούν τόσο θετικά το πρόγραμμα χωρίς να γνωρίζουν ούτε την εταιρεία, ούτε το υπόβαθρο της παρέμβασης, σε περίπτωση που υπήρχε μια ανάλογη προβολή οι βαθμολογίες θα άγγιζαν το 5,5 ίσως και το 6. Ως απόδειξη της τεράστιας δύναμης της προβολής στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης – θετική ή αρνητική – αρκεί να αναλογιστούμε την περίπτωση της Πλατείας Ομονοίας, όπου όλοι σπεύσαμε να την κατακρίνουμε, δίκαια ως ένα βαθμό, αλλά μη αναλογιζόμενοι τις δυσκολίες που υπάρχουν από την άλλη. Εξ άλλου το ότι η συγκεκριμένη πλατεία συγκεντρώνει τόσους πολλούς και διαφορετικούς μεταξύ τους πολίτες – φυλετικά, μορφωτικά, κοινωνικά – αποτελεί ένα στοιχείο το οποίο καθιστά εξαιρετικά δύσκολο να επιτευχθεί μια λύση κοινής αποδοχής.

Αντίθετα, έργα που έχουν αλλάξει την εικόνα της Αθήνας, όπως για παράδειγμα η καθαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων από τα κτίρια, είναι άγνωστα στο ευρύ κοινό. Πολλοί ήταν μάλιστα αυτοί οι οποίοι δεν είχαν καν διαπιστώσει την συγκεκριμένη παρέμβαση – ούτε λόγος για το ποιος την πραγματοποίησε – και μόλις το συνειδητοποιούσαν, επικροτούσαν αμέσως την Ενοποίηση.

Αυτή εξάλλου ήταν και η γενικότερη αίσθηση που αποκομίσαμε κατά τη διάρκεια της έρευνας. Ο κόσμος, επιφυλακτικός στην αρχή, νομίζοντας ότι τον ρωτάμε για κάτι που δεν τον αφορά, κάτι ξένο προς την πόλη, άρχιζε να αλλάζει γνώμη όταν διαπίστωνε τον κατάλογο των έργων και των παρεμβάσεων της ΕΑΧΑ. Τότε, ακόμη και αυτοί που ήταν απρόθυμοι αρχικά, επιζητούσαν να βαθμολογήσουν τα έργα και να στείλουν το μήνυμά τους, το οποίο στην γενική του εικόνα κρίνεται από αρκετά έως πολύ θετικό.

Ένα ακόμη πολύ σημαντικό στοιχείο, είναι ότι οι πολίτες πιστεύουν ότι τέτοιου είδους παρεμβάσεις μπορούν να βοηθήσουν και στην προώθηση του τουριστικού προϊόντος της πόλης. Η βαθμολογία που έδωσαν στην συγκεκριμένη ερώτηση ήταν 6,1 στα 7, γεγονός που καταδεικνύει την ομοφωνία που παρατηρείται για την συγκεκριμένη άποψη. Δεν πρέπει λοιπόν να χαθεί η

ευκαιρία για την Αθήνα, αλλά γιατί όχι και για άλλες πόλεις της Ελλάδας όπου θα μπορούσε να μεταφερθεί η τεχνογνωσία που αποκτήθηκε όλα αυτά τα χρόνια και να εφαρμοστεί σε νέες βάσεις.

Προς την κατεύθυνση αυτή μάλιστα υπάρχει και η στήριξη της κοινής γνώμης καθώς από ότι φαίνεται το ποσοστό αυτών που επιθυμούν την συνέχιση της ύπαρξης του προγράμματος και πέραν της δεκαετίας ξεπερνά το 90%.

Είναι μεγάλη ευκαιρία να συνεχιστεί το επιτυχημένο αυτό έργο που παρά την μεγάλη καθυστέρηση στην έναρξή του, λειτούργησε και τα αποτελέσματά του ήταν πολύ θετικά, αρκεί να γίνει η κατάλληλη προβολή του, αλλά και κάποιες διορθωτικές κινήσεις – όπως για παράδειγμα βελτίωση κατά το δυνατόν των αρνητικών εντυπώσεων από την Πλατεία Ομονοίας.

Κατ' αυτόν τον τρόπο η πρόταση «Οι Αθηναίοι βρήκαν τον δρόμο τους» που χρησιμοποιεί η ΕΑΧΑ για τον «Μεγάλο Περίπατο», θα επεκταθεί στο ιδανικό «Η Αθήνα βρήκε τον δρόμο της», τον δρόμο της βελτίωσης της ποιότητας ζωής, της τουριστικής ανάπτυξης, τον δρόμο που θα φέρει την Αθήνα –κατά το δυνατόν- στην θέση που είχε στο παρελθόν.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ :

Η παρούσα διπλωματική εργασία είχε ως στόχο την αποτύπωση των κυρίαρχων απόψεων και αντιλήψεων της σύγχρονης ελληνικής Κοινής Γνώμης όσον αφορά το Πρόγραμμα της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας, το οποίο ξεκίνησε το 1998 και το 2004 ολοκληρώθηκε το Πρώτο σχέδιο Δράσεως.

Η έρευνα διεξήχθη με τη βοήθεια ερωτηματολογίου και προσωπικών συνεντεύξεων (face to face) και βασίστηκε στην απλή τυχαία δειγματοληψία. Το μέγεθος του δείγματος ήταν 344 άτομα, ηλικίας άνω των 18 ετών που κατοικούν στην Υπερνομαρχία Αθηνών Πειραιώς. Οι πολίτες απάντησαν σε ερωτήσεις που αφορούσαν την αναγνωρισιμότητα του Προγράμματος και των επιμέρους δράσεων του, βαθμολόγησαν συγκεκριμένα έργα της Ενοποίησης στην Αθήνα, ενώ διατύπωσαν την γνώμη τους σε ζητήματα προβολής του προγράμματος, τυχόν βοήθειας που προσφέρει στο τουριστικό προϊόν της πρωτεύουσας, και στο αν συμφωνούν σε ενδεχόμενη συνέχειά του.

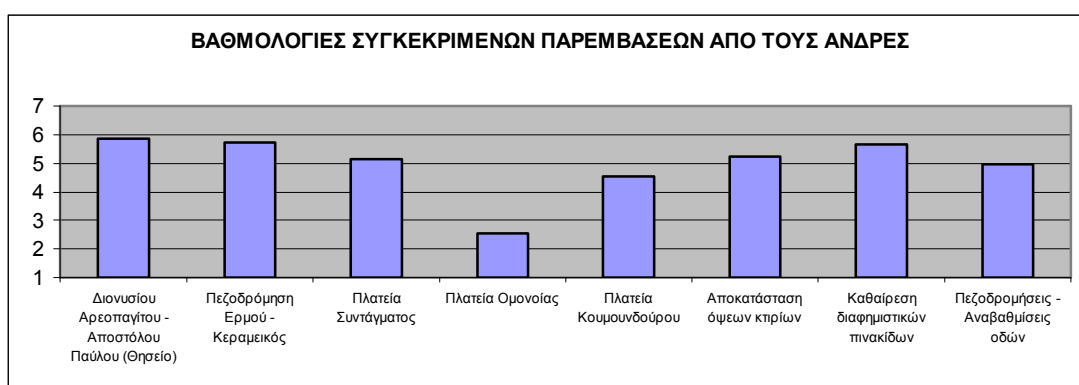
Είναι γεγονός, ότι η ιδέα της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας ανάγεται στο 1831 από τους Κλεάνθη και Schaubert, οι οποίοι συνέταξαν το πρώτο πολεοδομικό σχέδιο της πόλεως των Αθηνών. Για περισσότερο όμως από 150 χρόνια, η ιδέα παρέμενε σε θεωρητικό επίπεδο. Το 1997 η ΕΑΧΑ Α.Ε. (Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας Α.Ε.) συστήθηκε ως ένας ευέλικτος οργανισμός, υπεύθυνος να αναλάβει την ευθύνη της υλοποίησης του προγράμματος και της δημιουργίας ενός από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα ανοιχτά μουσεία του κόσμου προς όφελος των κατοίκων και των επισκεπτών της πόλης. Το 2004 ολοκλήρωσε το πρώτο σχέδιο δράσης της με έργα όπως ο «Μεγάλος Περίπατος» στην Διονυσίου Αρεοπαγίτου, η πεζοδρόμηση της Ερμού και άλλων οδών, οι αναπλάσεις των τεσσάρων κεντρικών πλατειών της Αθήνας, η αποκατάσταση όψεων κτιρίων του Ιστορικού Κέντρου, η καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων από τα κτίρια.

Η απήχηση που είχε στον κόσμο το έργο της είναι ,από ότι συνεπάγεται από την έρευνα, θετικό. Η συνολική μέση αξιολόγηση του έργου είναι 5 στην επταβάθμια κλίμακα, ενώ αρκετά έργα έχουν υψηλότερες επί μέρους βαθμολογίες. Το βασικό δε από ότι φαίνεται είναι ότι σχεδόν σε όλα τα έργα έχουν καλυφθεί οι προσδοκίες του πολίτη με συνέπεια να αντιμετωπίζεται θετικά από το 90% και πλέον των ερωτηθέντων ενδεχόμενη συνέχεια του Προγράμματος είτε στην Αθήνα είτε και σε κάποια άλλη πόλη όπου θα μεταφερθεί η τεχνογνωσία που αποκτήθηκε όλα αυτά τα χρόνια. Αντιμετωπίζεται δε από τους Αθηναίους, ως μια μεγάλη ευκαιρία για την βελτίωση του τουριστικού προϊόντος που προσφέρει η πρωτεύουσα. Από την ανάλυση καθίσταται σαφές ότι εάν μάλιστα είχε γίνει μεγαλύτερη προβολή του έργου της, η Ενοποίηση θα απολάμβανε ακόμη υψηλότερες βαθμολογίες μιας και ο κόσμος δείχνει να επικροτεί απόλυτα την μεγαλύτερη πολεοδομική παρέμβαση που έγινε στην Αθήνα τα τελευταία 150 χρόνια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

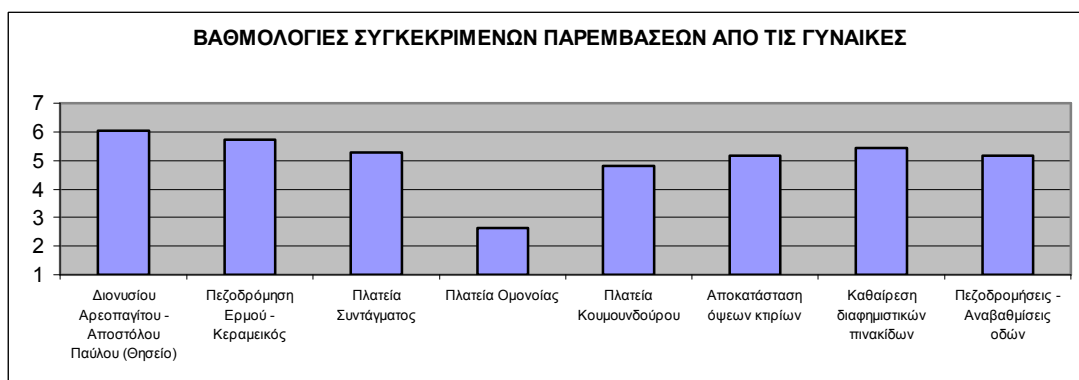
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΑΝΔΡΕΣ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	5,86
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	5,72
Πλατεία Συντάγματος	5,14
Πλατεία Ομοιοίας	2,55
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,55
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	5,23
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,67
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	4,97

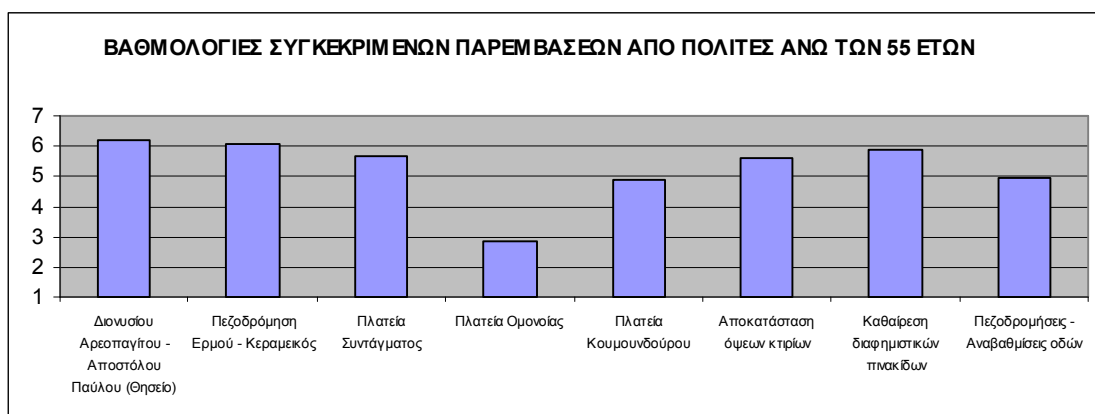
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	6,05
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	5,72
Πλατεία Συντάγματος	5,29
Πλατεία Ομοιοίας	2,63
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,82
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	5,17
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,44
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	5,16

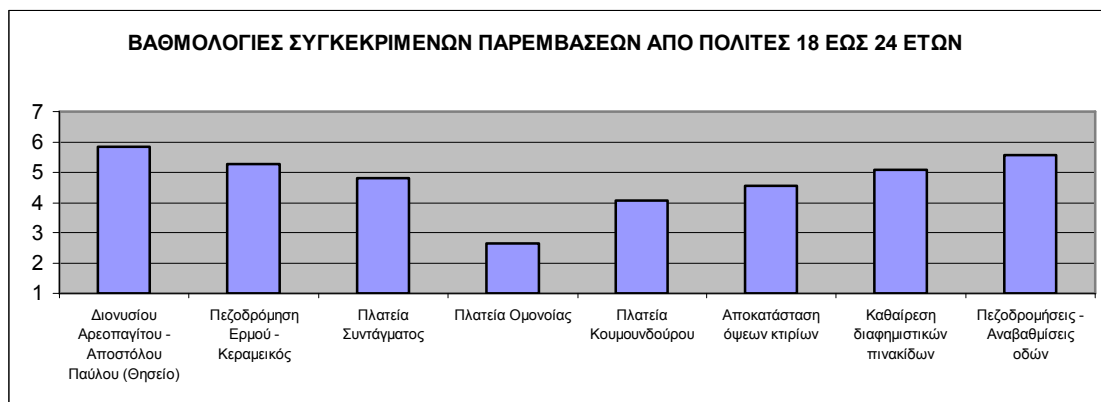

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΠΟΛΙΤΕΣ ΑΝΩ ΤΩΝ 55 ΕΤΩΝ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	6,21
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	6,05
Πλατεία Συντάγματος	5,7
Πλατεία Ομονοίας	2,87
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,89
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	5,62
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,89
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	4,96

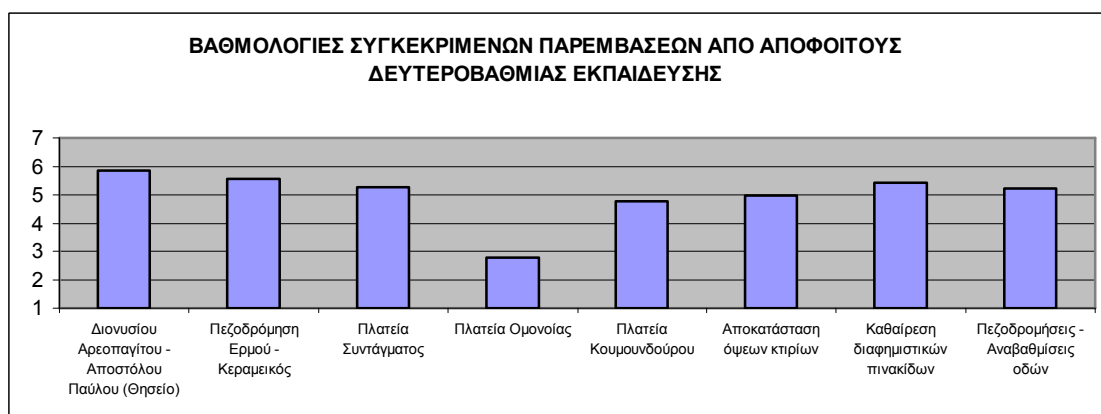

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΠΟΛΙΤΕΣ 18 ΜΕ 24 ΕΤΩΝ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	5,84
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	5,28
Πλατεία Συντάγματος	4,82
Πλατεία Ομονοίας	2,64
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,08
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	4,55
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,08
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	5,56

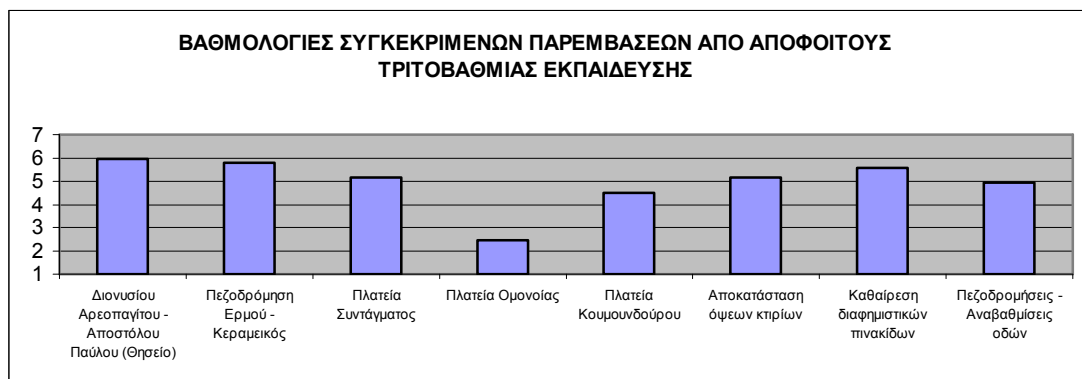
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	5,86
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	5,56
Πλατεία Συντάγματος	5,28
Πλατεία Ομονοίας	2,78
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,78
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	4,97
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,43
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	5,22

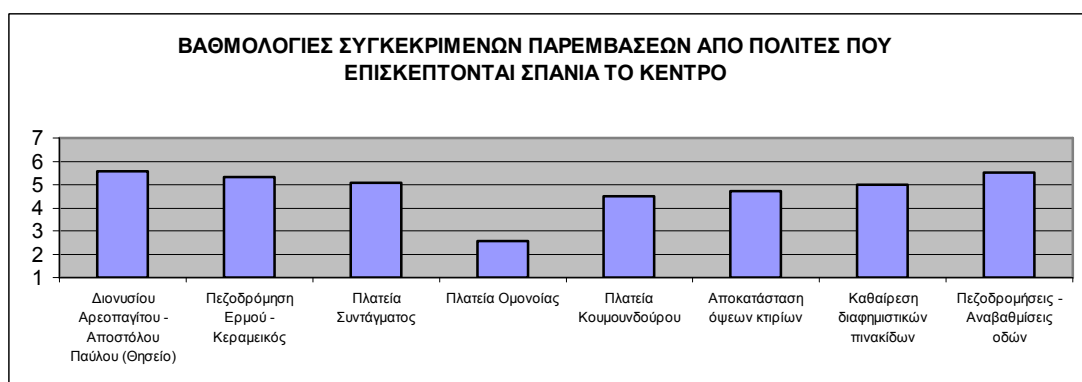
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	5,97
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	5,8
Πλατεία Συντάγματος	5,17
Πλατεία Ομονοίας	2,45
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,51
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	5,16
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,58
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	4,95

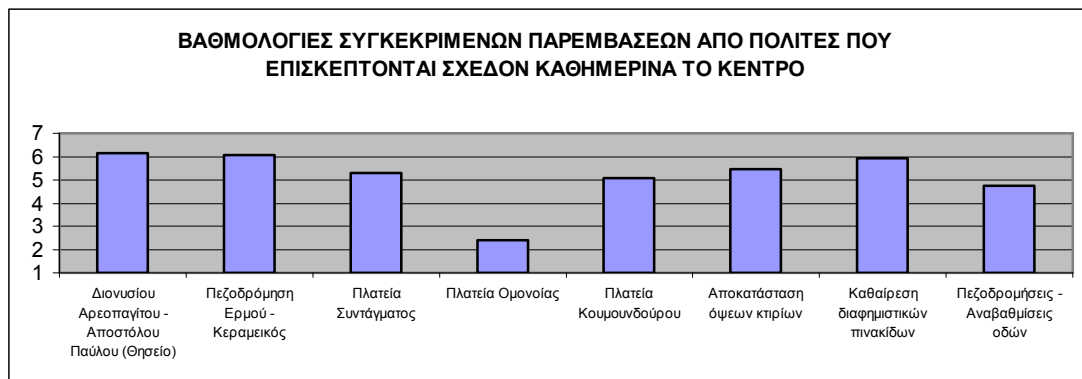
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΣΠΑΝΙΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	5,57
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	5,34
Πλατεία Συντάγματος	5,07
Πλατεία Ομονοίας	2,57
Πλατεία Κουμουνδούρου	4,52
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	4,73
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	5,53

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΡΓΑ	ΜΕΣΟΣ
Διονυσίου Αρεοπαγίτου - Αποστόλου Παύλου (Θησείο)	6,14
Πεζοδρόμηση Ερμού - Κεραμεικός	6,07
Πλατεία Συντάγματος	5,31
Πλατεία Ομονοίας	2,39
Πλατεία Κουμουνδούρου	5,07
Αποκατάσταση όψεων κτιρίων	5,46
Καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων	5,92
Πεζοδρομήσεις - Αναβαθμίσεις οδών	4,75

ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- Η ιδέα ξεκίνησε από το σχέδιο Κλεάνθη – Schaubert το 1833
- Βρισκόταν πάντα σε θεωρητικό επίπεδο έως το 1985 (Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας)
- Το 1988 ξεκίνησε η μελέτη, το 1997 ιδρύθηκε η εταιρεία
- 1998 – 2004 Πρώτο Σχέδιο Δράσης της ΕΑΧΑ Α.Ε.
- Κοινό πρόγραμμα ΥΠ.ΠΟ. – Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ.
- Στην έρευνα συμμετείχαν 344 άτομα άνω των 18 ετών κάτοικοι Νομαρχίας Αθηνών – Πειραιώς
- Ενώ αρχικά φαίνεται ότι το πρόγραμμα το γνωρίζει το 65% των πολιτών, μετά τις σταθμίσεις κυμαίνεται στο 45 – 50%.
- Υψηλή αναγνωρισιμότητα στις ηλικίες άνω των 45 ετών
- Πολύ χαμηλή αναγνωρισιμότητα στις ηλικίες 18 έως 24 ετών – σημαντικό πρόβλημα
- Οι Αθηναίοι την συγχέουν λόγω του ονόματός της με έργα αποκλειστικά «αρχαιολογικού» ενδιαφέροντος, αγνοώντας έργα όπως η ανάπλαση των 4 μεγάλων πλατειών της Αθήνας, την αποκατάσταση όψεων κτηρίων και την καθαίρεση διαφημιστικών πινακίδων.
- Οι πολίτες πιστεύουν σε ποσοστό 75% ότι δεν έχει προβληθεί όσο θα έπρεπε το έργο της Ενοποίησης.
- Κύρια πηγή πληροφόρησης των Αθηναίων η εξέλιξη των έργων και η επί τόπου παρατήρηση. Ακολουθεί ο γραπτός τύπος κυρίως στις μεγαλύτερες ηλικίες.
- Το μορφωτικό επίπεδο παίζει βασικό ρόλο στην αναγνωρισιμότητα αλλά και στην αξιολόγηση.
- Το ίδιο σημαντικό ρόλο παίζει και η συχνότητα επίσκεψης στο κέντρο ενώ η περιοχή κατοικίας των ερωτηθέντων δεν παίζει τόσο σημαντικό ρόλο.

- Η πεζοδρόμηση της Διονυσίου Αρεοπαγίτου – Αποστόλου Παύλου και η αναμόρφωση της περιοχής του Θησείου αξιολογούνται με τον υψηλότερο βαθμό – σχεδόν 6 στα 7 -.
- Η συντριπτική πλειοψηφία των έργων – όλα πλην της Ομόνοιας – θεωρούνται εξαιρετικά επιτυχημένα – $R > 0,8$
- Ο κόσμος πιστεύει ότι μπορεί να βοηθήσει τουριστικά την Αθήνα και θέλει σε ποσοστό πλέον του 90% να συνεχιστεί.
- Μέσος όρος αξιολόγησης προγράμματος 5,04 / 7,00
- Σε εξέλιξη οι αναμορφώσεις στην Παλαιά Κορεάτικη Αγορά στο Γκάζι (τέλος Ερμού)